

श्रीनारायणपण्डिताचार्य विरचितः

श्रीसुभङ्गिवाविजयः

ॐ

ஸ்ரீநாரಾಯணபண்டிதாசார்ய விரசீத

ஸ்ரீஸுமங்க்வஸிஜயம்

SRIIMAN NARAYANA PANDITACARYA
Author of Sumadhva Vijaya

AKSHAVRTTI HARIVAYU STUTI MANTRA PARAYANA SAMITI TRUST
(LHVSMPs TRUST)

**This e-Book version of Sumadwa Vijaya is released
for the benefit of devotees during the
Adhika Masa Nava Dhina Parayana Vaibhava
conducted by
LHVSMPS
from 18th to 26th September 2020
to mark the special occasion
Sri Sri 1008 Sri Satyathma Thirtha Swamiji's
25th Year Chaturmasya Mahotsava.**

श्रीनारायणपण्डिताचार्य विरचितः

श्रीसुमध्वविजयः

ஸ்ரீநாராயண பண்டிதாசார்ய விரசித:

ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய:

Edited by

Dr.M.Raghu, Jyotisha Siromani, M.A., Ph.D

LAKSHAVRTTI HARIVAYU STUTI MANTRA PARAYANA SAMITI

“KAMALALAYA” Plot No. 63A, Madipakkam Main Road, Madipakkam, Chennai - 600 091. India.

Tel : 044-22580856 E-mail : harivayustuthi@in.com Website : www.harivayu.wordpress.com

Branch office : S.VENUGOPAL B.E., F.I.E.(India), M.I.E.(Kuwait)

2593, 26th MAIN, 15th CROSS, SECTOR 1 H.S.R.LAYOUT, BANGALORE 560102.

TEL.080 22583734, 9880038448 (M) , 9008894488 E mail : venukuwait16@gmail.com

© Sri Madhva Seva Sanga, Madipakkam

Price : Rs. 25.00 (Twenty five only)

First Edition 2000 Copies Jan 2014

Copies can be had from :
63-A, Madipakkam Main Road,
Madipakkam, Chennai - 600091.
Ph. : 22580856

1.எங்கள் ஸமிதி வெளியிடும் ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய புத்தகத்தை பெற விருப்பம் உள்ளவர்கள் ஸ்ரீஹரிவாயஸ்துதியை க்ருஹ ஷேஷமத்திற்காகவும் லோகஷேஷமத்திற்காகவும் 10முறையாவது க்ரஹ பாராயணத்தில் கலந்துக் கொண்டு ப்ரார்த்தனை செய்திருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மட்டுமே 25 ரூபாய் அளவில் இந்த புத்தகம் கிடைக்கும்.

2.மற்றவர்கள் 10முறை ஸமிதியின் க்ரஹ பாராயணத்தில் கலந்து கொண்ட பிறகு எங்கள் ப்ரதிநிதி மூலம் இந்த புத்தகத்தை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Our Publication Committee

1. S.Balakrishnan, M.A,M.Phil (Sanskrit) Nanganallur
2. Mankal Shriram,Nyaya Siromani,LHVSMPs Archak ,Triplicane
3. Boghra Ramesh, LHVSMPs Vaidika Adyapakar, Triplicane
3. Lakshmipati Raja, Sarvamulagranta Pracharak,Dharapuram
4. Srinivasan, LHVSMPs Samskrita Adhyapak,Mylapore
5. Mankal Ramprasad, LHVSMPs Pracharak,Triplicane
6. Tulasi Nagendran, LHVSMPs Sevak,Coimbatore
7. Jyashree , LHVSMPs Sevak,Nanganallur
8. Induja Guruprasad, LHVSMPs Samskrita Adhyapak,Villivakkam
9. Trivikraman Sridhar, VaidhikaPracharak,Villivakkam
10. Guru, LHVSMPs Vaidhka Adhyapak, Cuddalore,

பொருளடக்கம்

1. முன்னுரை	5
2. முகவுரை	9
3. PROFILE : SRI RAGHAVENDRA SWAMI BRINDHAVANA, AYYANAVARAM,	15
4. ஸ்ரீஸுமத்வ விஜய மஹாகாவ்யத்தின் சுருக்கம்	21
5. மத்வாஷ்டகம்	47
6. குரு ப்ரார்த்தநா	51
7. ஆசமநம், ப்ராணாயாம: ஸங்கல்பம்	53
8. மத்வகுரு பூஜாவிதானம்	61
9. மத்வகவசம்	69
10. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 1	75
11. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 2	105
12. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 3	133
13. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 4	163
10. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 5	191
11. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 6	219
12. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 7	249
13. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 8	281
10. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 9	309

11. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 10	339
12. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 11	371
13. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 12	413
10. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 13	443
11. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 14	479
12. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 15	509
13. ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸர்கம் 16	559
14. க்ரந்தமாலிகா ஸ்தோத்ரம்	589
15. ஸ்லோகங்களின் முதற்குறிப்பகராதி	593

On behalf of the Lakshavrutti Hari Vayu Stuti Mantra Parayana Samiti Trust (LHVSMPS TRUST), I am pleased to acknowledge with thanks the spontaneous and singular contribution made by the President, Sri. S. L. Ravi Sharma, the Secretary, Sri. V. Mohan Rao, and the Team of Office Bearers of Sri Raghavendra Swami Seva Sangha, Sri Raghavendra Swami Brindavan, Pananthope, Ayanavaram, Chennai-23, for having sponsored the publication of the first 2000 copies of the sacred Grantha, SRI SUMADHWA VIJAYA (Moola) (in bi-lingual, Sanskrit & Tamil, in big font) thereby facilitating the fluent and accurate reading of the Great Epic.

The Samiti sincerely appreciates the noble gesture of the authorities of the Ayanavaram Rayaru Mutt and pleased to note that this Mutt has become the first and foremost among all the Madhwa Mutts, in sponsoring the publication of the first 2000 copies of one of the Greatest Historical Epics, SRI SUMADHWA VIJAYA. This Maha Kaavyaa is a very sacred and powerful Grantha authored by Sri Narayana Panditacharya, son of Kavikulatilaka, Sri Trivikrama Panditacharya [who authored the all-powerful Sri Hari Vayu Stuti, which has the personal endorsement of our Aadi Guru, SRIMAN MADHWACHARYA (in the form of two slokas called Sri Narasimha Nakha Stuti)].

We humbly submit that by sponsoring the publication of this monumental work, SRI SUMADHWA VIJAYA, the Mutt authorities have earned the blessings of Sri Raghavendra Swamy as he too will be very pleased when His Guru is remembered and revered and will bless one and all.

This Mahaa Kavyaa captures in detail the life and teachings of our Great Acharya, JAGADGURU SRIMAN MADHWACHARYA, as seen and heard by the author, Sri Narayana Panditacharya, from his learned, illustrious much-revered father. He narrates in detail the special and characteristics traits of our Acharya by explaining Sri Vayu Deva's three Avatars, viz., Sri Hanuma-Bhima-Madhwa (Avatara thraya). The

Author goes on to beautifully highlight the super human qualities of Acharya Sri Madhwa, exhibited by him at various points of time, besides recounting several important and interesting anecdotes in respect of the other two avatars, that of Sri Hanuman & Sri Bheemasena.

As the title of this Grantha indicates, this epic poem traces a true life story, i.e., Acharya Madhwa's Vijaya, right from the time LORD NARAYANA ordered Sri Vayu Deva to re-incarnate himself in this world to set right the wrongful interpretations of the Vedas & Upanishads, being carried on by the mayavaadins (distorting the original facts) and to facilitate "saadhanaa" in this Bharata Khanda, including the installation of the beautiful vigraha of Lord Krishna in Rajatapeetapura (Udupi) in Parashurama Kshetra and in the process laying a strong foundation for the establishment of the Dwaita School of Siddhanta which has since come to be known as the MADHWA SIDDHANTA (or Tattvavaada).

It is said that you should be really lucky enough even to utter the name of the book, SRI SUMADHWA VIJAYA, as it is so sacred. Scholars have opined that the very possession of this sacred Book is in itself a great punya and this Samiti is of the opinion that (as this book is priced at a highly subsidized price of Rs.25.00 as against its original of cost of about Rs.250.00 per copy) every Madhwa household should possess a copy of this sacred book.

The Samiti wishes to place on record its sincere appreciation of the hard work put in by Smt. Thulasi Nagendran (of Coimbatore), who was instrumental in typing the entire epic (16 chapters) in word format (both in Sanskrit and Tamil), and also Sow. Aiswarya (of Nanganallur) and Sow. Induja Guruprasath (of Villivakkam) for their liberal support and assistance in formatting the entire work, and prays to Lord SRI KRISHNA through Guru Sri Raghavendra Swami and Sri Bheemasena Devaru, to shower their bountiful blessings on them.

Further, the Samiti thanks Sri Balakrishnan, B.Com,M.A.,M.Phill (Sanskrit),of Nanganallur for his spontaneous support and help in proof reading the entire typed matter, and also thanks other

devoted members of the LHVSMPS Trust for their unstinted support and assistance offered at the pre-printing stage, and prays to LORD SRI VEDAVYASA through our Adi Guru Srimad Acharya and Guru Sri Raghavendra Swami to shower their abundant blessings on them to enable them to continue their services in the years to come.

The Samiti prays to our JAGADGURU, SRIMAN MADHWACHARYA and the Sarvottama, LORD SRI NARASIMHA, to bestow a peaceful, healthy and purposeful life and bless Sri. Mankal.R.Krishnan for his pains taking effort in giving a gist of the entire epic in Tamil, and also his elder brother, Sri.Mankal Sriram and his family members, for their active involvement in bringing out this book.

The Samiti would also like to place on record the significant contributions made by various members of the Samiti and prays to LORD SRI HARI VAYU GURUGALU and all other revered Yathis and Gurus to Bless One and All.

The Samiti will be pleased to accept the sponsorship of subsequent re-prints of this sacred book either singly or jointly by benevolent donors, and invokes the benign and bountiful blessings of the AVATARA TRAYA, “SRI HANUMA-BHIMA-MADHWA”, for their purposeful involvement in undertaking this Great and noble Gnana Karya, for the benefit of the posterity.

**“ACHARYAAH SRIMAD ACHARYAAH SANTU MAY JANMA JANMANIE –
LET SRIMAD ACHARYA BE MY REVERED GURU IN ALL FUTURE BIRTHS”**

**(K.S.MADHUKAR)
ADMINISTRATOR (State)
LHVSMPS TRUST-CHENNAI**

Foreword

विप्रो वृक्षस्तस्य मूलं हि सन्ध्या वेदाः शाखा धर्मकर्माणि पर्णम् ।

तस्मान्मूलं यत्नतो रक्षणीयं छिन्ने मूले नैव शाखा न पर्णम् ॥

பிராம்மணன் என்கிற மரத்திற்கு வேர் த்ரிகால சந்தியாவந்தனம் ஆகும். வேதங்கள் கிளைகளாகும். தர்மகார்யங்கள் (சாஸ்த்திரங்கள்) இலைகளாகும். ஆகையால் வேராக இருக்கக்கூடிய த்ரிகால ஸந்தியா வந்தனங்களை செய்து கிளைகளாகிய வேதங்களையும், இலைகளாகிய தர்மகார்யத்தையும் முயற்சித்து காப்பாற்றவேண்டும். வேர்கள் இல்லையென்றால் கிளைகளும், இலைகளும் இல்லை.

நமது ஸனாதன தர்மத்தின் வழிவந்தத் தவையுமத ஸ்தாபகர் பூர்வமன்மத்வாசாரியரின் சிஷ்யர்களான நாம், இன்று நமது அனுஷ்டானத்திலும் வைதீக கர்மாக்களிலும் குலாசாரத்திலும் ஸம்பரதாய த்திலிருந்தும் நாமும் நமது குழந்தைகளும் காலத்தின் கட்டாயத்தாலும், விஞ்ஞானம் மற்றும் விதேஹ மோகத்தினாலும், அறியாமையாலும் சிறிது சிறிதாக நழுவிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः । உன்னுடைய தர்மத்திலேயே நீ வாழ்ந்து மரணத்தை அடைதல் என்பது உயர்ந்ததாகும். உன் தர்மத்தை விட்டுவிட்டு பரதர்மத்தை நீ அனுசரித்தால் அது பயத்தையும் அபகீர்த்தியையும் ஏற்படுத்தும் என்று இவ்வாறாக பகவத்கீதையில் கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

स्वाध्याय प्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् । देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम् । தன்னுடைய சொந்த வேதத்தை அத்யயனம் செய்வதில் இருந்தும் அதை சொல்லிக் கொடுப்பதில் இருந்தும் நழுவக்கூடாது, தேவ பித்ரு கார்யங்களிலிருந்தும் ஒருபோதும் நழுவக்கூடாது” என்று வேத உபநிஷத்துகள் கூறுகிறது.

இன்று நாம் மொழியாலும் மடம் மற்றும் மன பேதங்களினாலும், தேச பேதங்களினாலும், அஹங்காரத்தினாலும், லௌகீக ஏற்றத்தாழ்வுகளினாலும் ஒற்றுமையின்றி காணப்படுகிறோம். நாம் வேத சாஸ்த்திரம் கூறிய விதிமுறை மற்றும் சட்டதிட்டங்களை மறந்துவிட்டு லௌகீக வாழ்க்கையில் வெளி நாட்டு

மோகத்தினால் நம்மை ஒரு இயந்திரம் போல் ஆக்கிக்கொண்டு, நமது அனுஷ்டானத்திலும் வைதீக தேவ பித்ரு கார்யங்களிலும் இருந்து நழுவி வருவது என்பது நாட்டிற்கும் ஸமுதாயத்திற்கும் நமது குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களாகிய நாம் செய்யும் துரோகமே ஆகும்.

இன்று நாம் ஸந்த்யாவந்தனம், பித்ருகர்மா, போன்ற நம் அனுஷ்டானத்தை விட்டதனால் குழந்தைகள் நம்மையும் நம் ஸநாதனதர்மத்தை விட்டு வேறு தர்மத்திற்கு சென்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி செல்வதினால் என்ன ஆகிவிடும்? என்று நம்மில் ஒரு சில அஞானிகளாகிய நம் பெற்றொர்களும் குழந்தைகளும் கேட்கின்றனர்.

இதோ பகவத்கீதையில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் அர்ஜுனனின் பதில்:

कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः । धर्मो नष्टे कुलं कृत्स्नम् अधर्मोऽभिव्युत ॥ अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः । स्त्रीषु दुष्टासु वाष्ण्यं जायते वर्णसङ्करः ॥ सङ्करो नराकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च । पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ दोषैरैतैः कुलघ्नानां वर्णसङ्करकारकैः । उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ उत्सन्नकुलधर्मानां मनुष्याणां जनार्दन । नरके नियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ १:४०-४४

“குலம் அழிந்தால் என்றும் உள்ள குலதர்மங்கள் அழிகின்றன. குலதர்மநாசத்தால் குலம் முழுவதும் அதர்மம் சூழ்கிறது. அதர்மம் சூழ்ந்தால் குலப்பெண்கள் கற்ப்பிழக்கின்றனர் கிருஷ்ணா ! பெண்கள் கற்ப்பிழக்கும் இடத்தில் வர்ணக்கலப்பு உண்டாகிறது. வர்ணக்கலப்பினால் குலத்தார்க்கும், குலத்தை அழித்தார்க்கும் நரகமே ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய பித்ருக்கள் பிண்டத்தையும் நீரையும் இழந்து வீழ்கிறார்கள். குலநாசகர்கள் செய்யும் வர்ணக் கலப்பை விளைவிக்கும் இக் கேடுகளால் நிலைத்துள்ள தர்மங்களும் குலதர்மங்களும் நிலை குலைக்கப்படும். ஜனார்தனா! குலதர்மத்தை இழந்தவர்கள் நரகத்தில் தொடர்ந்து வசிக்கின்றனர் ” என்று கேட்டிருக்கிறோம். (பகவத்கீதை 1: 40-44)

“ஏதோ ஒருவனின் குலத்தை அழிப்பதினால், குலம் மட்டும் அழிவதில்லை, குலதர்மமும் சேர்ந்து அழிகிறது. அப்படி எல்லோரும் குலதர்மத்தை அழித்துவிட்டார்கள் என்றால் அதர்மம் வளரும். அதர்மத்தினால் அந்த குலத்தில் வந்த புருஷர் மற்றும் ஸ்த்ரீகளினால் ஸங்கராஜாதி ஏற்பட்டு அந்த குலமே பின்வரும் காலங்களில் இல்லாமல் போய்விடும்.

மேலும் ஸங்கராஜாதியை அடைந்தவர்களும், ஸ்வதர்மத்தை விட்டவர்களும், குலதர்மத்தை விட்டவர்களும் தன் குலத்தில் உதித்த முன்னோர்களுக்கு அந்திம ஸம்ஸ்காரமோ அல்லது வருஷஸ்ராத்தமோ போன்ற பிண்ட கர்மாக்கள் செய்ய தகுதியற்றவர்களாக ஆகிறார்கள் என்று நம் ஸநாதன தர்மம் கூறுகிறது.

தற்சமயம் நம் முன்னோர்களின் ஆன்மாவானது மேல் உலகில் குடிக்க தண்ணீர் இன்றியும் (உணவு) பிண்டம் இன்றியும் நரகலோகத்தில் இடம் இல்லாமல் வெளியிலேயே நின்றுக்கொண்டும் நம்மை எல்லாம் சபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த சாபமானது நம்மை எல்லாம் எப்படி கஷ்டப்படுத்தும் என்று நம் ஸநாதன தர்மம் கூறுகிறது

“திருமண தடை, அல்லது திருமணமின்மை, திருமணம் ஆனபிறகு தம்பதிகள் பிரிந்து இருத்தல், கணவன் இருக்கும் பொழுதே வேறு ஒரு கணவனை மணந்துக்கொள்ளுதல், குழந்தைப்பேறு இன்றி வம்சம் அழிதல், ஆதிவியாதியினால் துன்பம் அடைதல், குணம் கெட்ட குழந்தைகளை பெறுதல், நல்ல நண்பர்கள் மற்றும் ஸத் ஸங்கம் இல்லாமல் இருத்தல், நல்ல குரு அமையாமல் ஞானத்தை இழத்தல், குணம் கெட்ட ஸ்த்ரீகளை மணந்து ஸ்வதர்மத்தையும், மாத்ருபித்ரு சேவையையும் செய்ய முடியாமல் பெற்றோர்களின் சாபத்திற்கு ஆளாகுதல், அவ்வாரே ஸ்த்ரீகளும் குணம் கெட்ட கணவனை அடைந்து க்ரஹ தர்மத்தை காப்பாற்ற முடியாமல் கஷ்டப்படுதல், அநாதராக அந்திமகாலத்தை கழித்தல், சேர்த்து வைத்த சொத்தும் செல்வமும் நம் கண்முன்னே அழிதல்“ கணவன் அகாலத்தில் மனைவியை இழத்தல், அவ்வாரே மனைவியும் அகாலத்தில் கணவனை இழத்தல், போன்ற கஷ்டங்கள் ஏற்படும்.

இதற்கு பரிஹாரமாக ஜோதிடரிடம் சென்று காம்யப்ரிஹாரம் செய்வதோ அல்லது கோவில்களுக்கு சென்று உண்டியலில் பணம் போடுவதோ அல்லது கோவில் வாசலில் பிசை எடுப்பவர்களுக்கு தானம் செய்வதோ ஆகாது. ஸநாதன தர்மமுறைப்படி பித்ருகர்மாக்களையும் தேவகர்மாக்களையும் செய்வதே பரிஹாரமாக ஆகும்.

நல்ல மனைவி, மக்கள், ந்யாயமான செல்வம், நல்ல ஆரோக்யம், நல்ல குடும்பம் நல்ல நண்பர், நல்ல குரு, நல்ல வம்சம், நல்ல அறிவு, இவை அனைத்தும் நம் முயற்ச்சியாலேயே அடையப்படுகிறது என்றால் அது அறியாமையாகும். இவை அனைத்தும் நம் தேவபித்ரு கர்மாவினாலும் நம் முன்னோர்கள் செய்த தேவபித்ரு புண்ய கர்மாவினாலும் மட்டுமே நம்மை வந்து அடைகிறது என்று நம் ஸநாதன தர்மம் கூறுகிறது. ஆகையால் இனி இருப்பவர்களாவது ஸநாதனதர்மத்தை கடைப்பிடித்து ஸ்வதர்மத்தை காபாற்றுவோமாக.

ஸ்ரீமன்மத்வாசார்யர் கூறும்போது “எவன் ஒருவன் வைதீகமார்கங்களிலும் மாத்ரு பித்ரு குரு தெய்வ கார்யங்களிலும் ஸ்ரத்தை இல்லாமலும், அனுஷ்டானத்தை விட்டும் இருக்கிறானோ, அவன் குருதுரோகி ஆவான், அவன் செய்யும் எந்த ஒரு தர்ம கார்யங்களும் பலனற்றதாக ஆகிவிடும்” என்று கூறி உள்ளார்.

ஆதலால் ஸஜ்ஜன ஒற்றுமை இயக்கம் ஏற்படவும் ஒவ்வொருவரின் இல்லத்திலும் ஸ்ரீஹரிவாயுகுருகளின் ஸாந்நித்யம் ஏற்பட்டு அவர்களது இல்லத்தில் விவாஹம், குழந்தை பாக்யம், கல்வி, நல்ல ஆரோக்கியம், தன சம்பத்து கோ (பசு) சம்ரக்ஷணம் போன்ற ஸத்கார்யங்கள் கிடைக்கவும் குரு அனுக்கிரஹத்தை பெறவும், இந்த மந்த்ர பாராயணத்தை இந்த சமிதியானது செய்து வருகிறது.

இந்த மந்த்ர பாராயணத்தின் நோக்கம் : ஸஜ்ஜனர்களின் ஒற்றுமை, வேத ஸம்ரக்ஷக ஸேவை, மருத்துவ ஸேவை, வ்ருத்தாஸ்ரம ஸேவை, லௌகீகர்களுக்கும் வைதீக வித்தை கற்றுக்கொடுக்கும் ஸேவை, வைதீகர்களுக்கு குடும்ப ஸம்ப்ரக்ஷண ஸேவை, சம்ஸ்க்ருத வித்யா ஸேவை, ஸஜ்ஜனர்களின் குழந்தைகளுக்கு விவாஹ ஸேவை, அந்திம ஸம்ஸ்காரத்திற்கு வேண்டிய ஸேவை, உத்யோகம் கிடைக்காத ஸஜ்ஜனர்களுக்கு உத்யோக ஸேவை, கோ(பசு) சேவை, எல்லா ஸஜ்ஜனர்களுக்கும் த்வைத சம்ப்ரதாய மந்த்ர பாராயணத்தை

கற்றுக் கொடுக்கும் ஸேவை, சாது-சந்யாசிகளுக்கு பணிவிடை செய்யும் சேவை இது போன்றவைகளே ஆகும்.

நீங்கள் எங்களுக்கு செய்ய வேண்டிய உதவி : இந்த மந்திர பாராயண ஜபத்திற்கு தங்கள் வீட்டின் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள், மந்திர பாராயணம் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள், யாராக இருந்தாலும் அவர்களை இந்த பாராயணம் செய்யும் இடத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொடுங்கள். மேலும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு ஸம்பாவனை கொடுக்கவேண்டும் அல்லவா? அது எவ்வாறு கொடுக்கவேண்டும் என்றால் மந்திர பாராயணம் எங்கெல்லாம் நடக்கிறதோ அங்கு தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதுதான் நீங்கள் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் எண்ணற்ற ஸம்பாவனை ஆகும். ஏதோ ஒரு பாராயணக்குழு வீடுவீடாக சென்று பாராயணம் செய்கிறார்கள் என்று நினைக்காமல் அங்கு அங்கு உள்ள பகுதிகளில் ஹரிபக்தர்கள் ஒன்று கூடி இந்த பாராயணத்தை உங்களின் வீட்டின், ஸமுதாய நலனுக்காக நீங்களே பாராயணம் செய்வதற்காக ஒருங்கிணைத்து செயல்படவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம். அதற்குத் தேவையான புத்தகங்களையும் வழிகாட்டிகளையும் செய்து கொடுத்து இந்த ஸமிதியானது தோள் கொடுத்து, கரம் கொடுத்து நிற்கும். ஆதலால் இந்த மந்திர பாராயண ஸமிதிக்கு தன சேவையை பகவான் அருளுவார். ஜன ஸேவை தேவையை நாங்கள் பகவான் இடத்தில் பிரார்த்திக்கிறோம். அனுஷ்டானம், ஒற்றுமை, பகவானிடத்தில் பக்தி, தேவ பித்ரு பூஜைகளில் ச்ரத்தை இவையே இந்த மந்திர பாராயண ஸமிதியின் தன சம்பந்தமாகும். இதுவே லோகக்ஷேமமாகும்.

இப்புத்தகம் வெளியிட முழுத்தொகையையும் நன்கொடையாக அளித்த அயனாவரம் ஸ்ரீராகவேந்திர ஸ்வாமி ப்ருந்தாவனத்தின் செயலர்,மோஹன், தலைவர் ஸ்ரீராம்ஸர்மா, மற்றும் மடத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும், சேவார்த்திகளுக்கும் ஸ்ரீராகவேந்திரரின் அந்தர்கதராகிய ஸ்ரீவாயுபகவானின் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணரின் அனுக்ரஹமும், பரிபூர்ண ஆசியும் கிடைக்க ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

இந்த புத்தகத்தை தமிழ் மற்றும் சம்ஸ்கிருதத்தில் முழுவதுமாக 16 ஸர்கங்களையும் கண்ணியில் அச்சு கோர்த்த ஸ்ரீமதி.துளசி நாகேந்திரன் கோயமுத்தூர், அவர்களுக்கும், இந்த புத்தகத்தை வடிவமைக்க துணைபுரிந்த செள.ஐஸ்வர்யா,நங்கநல்லூர், செள.இந்துஜா குருப்ரசாத் வில்லிவாக்கம், ஆகியோருக்கு ஸ்ரீராகவேந்திரரின் அந்தர்கதராகிய ஸ்ரீமீமாந்தர்கத ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரின் பரிபூர்ண ஆசி கிடைக்க ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

இந்த ஸ்ரீஸுமத்வ விஜயத்தை முழுவதுமாக பிழைதிருத்தம் செய்து கொடுத்த திரு. S.பாலக்ருஷ்ணன், M.A, M.Phil, (Sanskrit) நங்கநல்லூர் அவர்களுக்கும், மற்றும் எல்லாவிதத்திலும் உதவிபுரிந்த நமது லக்ஷாவ்ருத்தி ஹரிவாயுஸ்துதி மந்த்ர பாராயண ஸமிதியின் சேவகர்களாகிய அனைத்து ஸ்ஜ்ஜனர்களுக்கும் ஸ்ரீராகவேந்திரரின் அந்தர்கதராகிய ஸ்ரீமத்வாந்தர்கத ஸ்ரீவேதவ்யாஸரின் பரிபூர்ண ஆசி கிடைக்க ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

மேலும் ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய சரித்ரத்தை மிகவும் ஸ்ரத்தையுடன் சுருக்கமாக செய்து கொடுத்த மங்கால் ஆர்.க்ருஷ்ணா அவரது குடும்மத்தினருக்கும்,மற்றும் திரு.ராமசந்திரன், நிறுவனர் CTC Publications, Mylapore Chennai, அவரது குடும்மத்தினருக்கும் ஹரிவாயுகுருகளின் பரிபூர்ண ஆசிகள் கிடைத்து, மேற்கூறிய அனைவரின் குடும்பங்களும் சகல ஸ்ரேயஸ்ஸுடனும் நீண்ட ஆயுளுடனும் நல்ல ஆரோக்யத்துடனும் எப்பொழுதும் ஹரிசேவையில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருக்க எல்லாம்வல்ல ஜீவோத்தமரான எமது குருநாதரின் ஆசியும், ஸர்வோத்தமரான ஸ்ரீயோகநரசிம்ஹரின் அனுக்ரஹமும் மற்றும் எல்லா பீடாதிபதிகளின் ஆசியும் கிடைக்க ப்ரார்த்தித்து ஆஸீர்வதிக்கிறோம்.

G.S.Ragothma Rao
ADMINISTRATOR,
Lakshavarti Harivayu Stuthi Mantra Parayana Samiti , Chennai-91

॥ ஸ்ரீ குருப்யோ நம: ॥

ஸ்ரீ ஸுமத்வ விஜய மஹாகாவ்யத்தின் 16 அத்யாய சுருக்கம்
(தொகுத்தவர். மங்கால். ஆர்.க்ருஷ்ணா, திருவல்லிக்கேணி)

1.முதல் அத்யாயம்:-வாயு அவதாரமான ஹனும பீமரின் ப்ரபாவங்கள்,மணிமன் என்கிற அசுரனின் உத்பத்தி, ஹரிவாயுஸ்துதியைஇயற்றிய ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யரின் புதல்வர் ஸ்ரீமந்நாராயணபண்டிதாச்சார்யர், வாயு-ஹனும-பீம-அவதாரமாகிய ஸ்ரீமன் மத்வாச்சார்யரின் அவதார நோக்கங்களையும் லீலைகளையும் க்ரந்தமாக இயற்றியதே ஸ்ரீஸுமத்வ விஜயம் எனும் மஹாகாவ்யமாகும். இந்த காவியத்தின் ஆரம்பத்தில் நாராயணனையும் வாயு பகவான் மற்றும் தனது தாய் தந்தை குரு இவர்களையும் நமஸ்கரித்து இந்த க்ரந்தத்தை எழுத ஆரம்பித்தார்.

ஹனுமத்ப்ரபாவம்: க்ருத்யுகத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணருக்கு சேவை செய்த முக்யப்ராணர் (வாயுபகவான்) த்ரேதாயுகத்தில் ராமரின் சேவை செய்ய கேசரி அஞ்சனா தேவி தம்பதியருக்கு ஸ்ரீஆஞ்சனேயர் என்கிற நாம தேயத்துடன் அவதரித்தார். பல அற்புதங்களை செய்து வந்த ஸ்ரீஆஞ்சனேயர் கிஷ்கிந்தை எனும் நாட்டிற்கு அரசனான வாலியின் தம்பி ஸூக்ரீவனோடு நட்பு கொண்டார். நட்பின் காரணமாக சீதா தேவியை காணாமால் தவித்துக் கொண்டிருந்த பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமருக்கு சூக்ரீவனை அறிமுகப்படுத்தி துஷ்டனான வாலியை வதம் செய்து ஸூக்ரீவனை கிஷ்கிந்தைக்கு அரசனாக்கினார்.

ஸ்ரீபீமசேனரின் ப்ரபவாம் : த்வாபரயுகத்தில் முக்யப்ராணர் (வாயுபகவான்) பாண்டு குந்தி தம்பதியருக்கு பீமசேனர் என்கிற நாமத்துடன் அவதரித்தார். பல அற்புதங்களை செய்து வந்த ஸ்ரீபீமசேனர் ஒரு நாள் தன் தாய் குந்தியின் கையிலிருந்து தவறி கீழே விழுந்த வேகத்தில், சதஸ்ருங்கம் எனும் மலையானது தூள் தூளாகியது. சிறுவயதில் அஸ்தினாபுரத்தில் துர்யோதனன் முதலியவர்களை எல்லா விளையாட்டுகளிலும் தோற்கடித்தார்.

பல சமயம் துர்யோதனன், பீமசேனரை வதம் செய்ய விரும்பி விஷப்பாம்பை ஏவுதல், பீமசேனரை கயிற்றில் கட்டி கங்கையில் எறிதல், கௌரவர்களின் அரக்கு மாளிகையில் பீமசேனருடன் பாண்டவர்கள் அனைவரையும் நெறுப்பூட்டி கொன்று விட முயற்சித்தல், இது போன்ற துஷ்ட செயல்களிலில் இருந்து அனைவரையும் காப்பாற்றினார். வேதவ்யாசரின் கட்டளையின்படி இடும்பி எனும் பெண்ணை மணந்தார். மற்றும் போர் புரிய வந்த அரசர்களை வென்று க்ருஷ்ணரை சந்தோஷப்படுத்தினார். த்வாபரயுகத்தில் பீமசேனரால் கொல்லப்பட்ட மணிமான் என்கிற அசுரன் கலியுகத்தில் வேதத்தில் உள்ள சத்ய ஞானத்தை மாற்றி மாயாவாதத்தை பரப்ப அவதரித்தார். இவ்வாறாக முதல் அத்யாயம் கூறுகிறது

2.இரண்டாவது அத்யாயம்:- மத்வரின் அவதார மகிமை

ஸ்ரீமந்நாராயணருக்கு க்ருதயுகம், த்ரேதாயுகம், த்வாபரயுகம் ஆகிய மூன்று யுகங்களில் மட்டுமே அவதாரம். கலியுகத்தில் பகவான் அவதரிப்பதில்லை. ப்ரம்மாவிற்கு எப்பொழுதும் பூமியில் அவதாரம் இல்லை. ஆகையால் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்த தேவர்கள் நல்லோர்களுக்கு நல்வழி காட்ட ஞான கார்யம் செய்ய ஸ்ரீமந்நாராயணரை ப்ரார்த்திதனர்

இதை ஆலோசித்த ஸ்ரீமந்நாராயணர் அத்தகைய தகுதி உடையவர் வாயுபகவான் ஒருவரே என்று கருதி, வாயுபகவானை அழைத்து, “ நீர் பூமியில் அவதாரம் செய்து என்னைப் பற்றிய உத்தம ஞானத்தை உலகிற்கு வழங்கி ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவாயாக” என்று ஆணையிட்டார். மற்றதேவர்களும் வாயுபகவானை ப்ரார்த்திக்க, வாயு பகவானும் ஸ்ரீமன் நாராயணனின் ஆணையை சிரத்தால் தரித்து பூமியில் அவதரிக்க முடிவு செய்தார்.

அச்சமயம் பாரததேசத்தில் மிகவும் புனிதமான உடுப்பியில் ஸ்ரீஅனந்தாசன தேவாலயத்தில் ஒரு பெரிய திருவிழா நடந்து கொண்டிருந்தது. அங்கே ஓர் ஆச்சரியம். அதுவரையிலும் சரியாக நடக்க வராதிருந்த, பேசவும் தெரியாத, சரியான புத்தி சக்தியுமற்ற ஒருவன் தாவிக்கொண்டு சென்று சரசரவென்று அங்கிருந்த

ஒரு கொடி கம்பத்தின் உச்சியில் மேல் ஏறி சென்று நர்த்தனம் செய்து உரத்த குரலில் பேசலானான். “ஓ ஜனங்களே உலகிற்கு நன்மை செய்ய எல்லாம் வல்ல ஒரு மகான் விரைவிலேயே அவதரிக்கப்போகிறார். இது சத்யம்”. இவ்வாறு சப்தம் செய்து கைதட்டி எல்லோருக்கும் கேட்கும்படி சொல்லிவிட்டு சரசரவென்று கீழே இறங்கி தன் இருப்பிடம் சென்று பழையபடியே பேசவராமல், நடக்க வராமல் அசடாக உட்கார்ந்து விட்டான். இந்த ஆச்சரிய சம்பவத்தை ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டே வீடு திரும்பினார்கள்.

இந்த சமயத்தில் உடுப்பி கேஷத்ரத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள பாஜக கேஷத்ரத்தில் மத்யகேஹு பட்டர், வேதவதி தம்பதிகள் ஸத்புத்ரனைப் பெற 12 வருட காலம் பயோவ்ரதம் போன்ற கடின விரதங்களை மேற்கொண்டு உடுப்பியிலுள்ள அனந்தேஷ்வரனை பூஜித்து அவரின் அனுக்ரஹத்தினால் கி.பி.1238, விளம்பி நாம ஸம்வத்ஸரம், ஆஸ்வீஜமாஸம், ஸூக்லதஸமி, அன்று வாயுபகவான் ஸ்ரீமன் மத்வாச்சாரியாராக வாசுதேவன் என்கிற நாமத்துடன் பூமியில் அவதரித்தார். ஸ்ரீமத்வாக்ர்பவாஸத்தில் 32 லக்ஷணங்களுடன் கூடிய தன் தேஹத்தை ஆக்ரமித்திருந்த மணிபத்ரன் என்கிற அசுரனை வெளியில் தள்ளி பிறக்கும் பொழுது க்ர்பவாஸதுக்கமே இல்லாதவராய் அவதரித்தார்.

ஒரு சமயம் மூன்று மாத குழந்தையாகிய வாஸுதேவனை அழைத்துப்போய் அனந்தேஷ்வரனை தரிசனம் செய்வித்து நடுநிசியில் வனமார்கமாய் திரும்ப வரும்பொழுது கூடவந்த ஒருவர் ஒரு பேயால் அறையப்பட்டு ரத்தத்தைக் கக்கவே, குழந்தைக்கு அபாயம் ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமே என எல்லோரும் திகிலடைந்தார்கள். அப்பொழுது அந்த பேய் அவன் மீதே ஆவேசம் செய்து, “ப்ராணபதியான அந்தக் குழந்தையால்தான் நீங்கள் அனைவரும் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறீர்கள்” என்று அறிவித்தது.

ஒரு சமயம் தாய் வெளியே சென்றிருந்தபொழுது குழந்தை வாஸுதேவன் மிகவும் பசியால் அழுதான். அப்பொழுது தமக்கை கல்யாணி ஊற வைத்திருந்த கொள்ளு என்னும் தான்யத்தை எடுத்து கொடுத்து விட்டார். அதைத் தின்று விட்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்த குழந்தையின் ஜீர்ண சக்தியை கண்டு தாயார் மிகவும்

ஆச்சர்யமடைந்தார். குழந்தை வாஸுதேவன் நடக்க ஆரம்பித்தவுடன், வனத்தில் தனியாக திரிந்து வந்தார். ஒரு சமயம் காலையில் சென்ற குழந்தையைக் காணாமல், கவலை அடைந்த பெற்றோர்கள், மாலையில் மாட்டின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு வனத்திலிருந்து புன்னகையுடன் திரும்பிவரும் வாஸுதேவனின் முகத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

ஒரு சமயம் தன் தந்தை பட்ட கடனுக்காக புளியங்கொட்டைகளை கடன்காரனுக்கு கொடுத்தில் அவை தங்கக் காசுகளாக மாறின. தன் தாய் வெளியே சென்ற சமயத்தில், தான் விளையாட போக வேண்டும் என்று வீட்டிலிந்த பால், தயிர் பாத்திரத்தின் மீது யாராலும் தூக்கமுடியாத பெரிய கற்களை மூடிவைத்து விட்டு விளையாட சென்றார்.

3. மூன்றாவது அத்யாயம்.-: ஸ்ரீமத்வரின் குழந்தை பருவத்தின் லீலைகள் மற்றும் உபநயனம்

ஒருநாள் மத்யகேஹரின் உறவினர் வீட்டு விழாவில் கலந்துக்கொள்ள, வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் சென்றனர். அச்சமயம் வாஸுதேவன் பெற்றோரை விட்டு பன்னஞ்ஜே சங்கர நாராயணர், சந்திர மௌலீஷ்வரர், கடைசியாக அனந்தேஷ்வர தேவாலயத்திற்கு சென்று பகவானை ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காரம் செய்து கொண்டு இருந்தான். அப்பொழுது குழந்தை வாசுதேவனை தேடிக்கொண்டே அவ்வழியே வந்த தந்தை, குழந்தையை கண்டு ஹே ! வாசுதேவனே இவ்வளவு தூரம் தனியாக வந்தாயே. உனக்கு துணையாக யார் வந்தார்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் “பகவானே எனக்கு துணையாக இருந்தார் ” என்று பதிலளித்தார்.

வளர்ந்துவரும்வாஸுதேவனுக்கு அக்ஷராப்யாஸம் நடந்தது. முதல்நாள் எழுதிய எழுத்துகளை மறுநாளும் எழுதி சொல்லிக் கொடுக்க மத்யகேஹர் முற்பட்டபொழுது, “ அப்பா நேற்று எழுதிய எழுத்துகளையே ஏன் மறுபடியும் எழுதுகிறீர்கள்” என்று கேட்கவே, வாஸுதேவனின் அறிவுக்கூர்மையைக் கண்டு மிகவும் வியந்தார்.

மற்றொரு சமயம் உறவினர் வீட்டு திருமணத்தில் ஸாஸ்திரிகள் ஒருவர் புராணம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த பொழுது, ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை சரியாக சொல்லாததைக் கவனித்த வாஸுதேவன். “ஸாஸ்திரிகளே! நீங்கள் கூறும் அர்த்தம் ஞானிகள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது அல்ல” என்று கூறினான். அதற்கு சுற்றிலும் இருந்தவர்கள் “நீ சரியான அர்த்தத்தைக் கூறுகிறாயா” என்று கேட்க, வாஸுதேவன் சரியான அர்த்தத்தைச் சொன்னான்.

ஒருநாள் வாஸுதேவன் தந்தையிடம் நான் ஒரு புதிய மதத்தை ஸ்தாபிக்கப் போகிறேன் என்று கூறினான். நீ புதிய மதத்தை ஸ்தாபிக்கும் பட்சத்தில் உலக்கை தளிர்விடும் என்று வேட்கையாக கூறினார். அப்பொழுது ஒரு உலக்கையை நட்டு நீர்விட ஆரம்பித்தான் வாஸுதேவன். என்ன ஆச்சர்யம் திடீரென்று உலக்கையிலிருந்து தளிர் வெளி வந்தது.

மற்றொரு சமயம் தன் வீட்டிற்கு அருகிலிருந்த குஞ்ஜாரு என்ற மலைமேல் குடிகொண்ட தூர்காதேவியுடன் விளையாட அடிக்கடி செல்வதுண்டு. அவ்வாறு சென்றிருந்தபொழுது, அவர் தாயார் வாஸுதேவா என்று அழைத்த ஒலியை கேட்ட உடனே, வாஸுதேவன் “இதோ” என்றபடி மலை சிகரத்திலிருந்து பறந்து வந்து தாயாரின் முன்பு நின்றான். “எவ்வாறு வந்தாய்” என்று தாயார் கேட்க, “அதோ அந்த மலையிலிருந்துதான் குதித்தேன்” என்று ஒரு மலையை சுட்டிக் காட்டினார். அதைப் பார்த்து தாய் மலைபோல் திகைத்துப்போய் நின்று விட்டார். இன்றும் பாஜகக் க்ஷேத்ரத்தில் வாஸுதேவன் குதித்த அந்த இடத்திலுள்ள ஆழமான அடிச் சுவட்டைக் காணலாம்.

வாசுதேவனுக்கு எட்டு வயதில் உபநயனம் செய்வித்தனர். நாள் தவறாமல் த்ரிகால சந்த்யாவந்தனம் மற்றும் தாய் தந்தை குரு இவர்களை நமஸ்கரித்து வந்தார். ஒரு சமயம் மணிமான் என்ற அசுரன் ஒரு பெரிய பாம்பின் வடிவெடுத்து ஜனங்களை அச்சுறுத்தி வந்த சமயத்தில் வாஸுதேவன் தன் கால் கட்டைவிரலால் அந்த அசுரனை மிதித்துக் கொன்றார். இப்பொழுதும் அதன் அடையாளச்சின்னத்தைக் காணலாம்.

தோடந்திலாய எனும் ஆச்சார்யரிடம் வாஸுதேவனுக்கு வித்யாப்யாஸம் நடந்தது. குருவானாவர் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், வாஸுதேவன் எங்கேயோ பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ஒருநாள், மிகவும் கோபத்துடன் “வாஸுதேவா எப்பொழுது பார்த்தாலும் பாடத்தை கவனிக்காமல் விளையாட்டிலேயே ஆர்வமாக இருக்கிறாய்” என்றார். புதிய ஞானத்தை விரும்பி ஞானஸ்வரூபமாகிய வாஸுதேவன், “நடந்த பாடத்தை மறுபடியும் ஆலோசிக்க மனமில்லை” என்று பதில் கூறினான் குருவானவர் மிகவும் கோபமாக “இதுவரை சொல்லிக் கொடுத்த பாடத்தை இப்போது சொல்” என்று கூறினார் இதற்கு வாஸுதேவன் குரு கற்பித்ததும், புதிய அர்த்தங்களை கொண்டதுமான வேதஸாஸ்த்திரங்களை சரமாரியாகப் விளக்கினார். லக்ஷண ஸாஸ்த்திரத்திற்கு அனுகுணமாக வேதத்தை முறைப்படி ஸுஸ்வரமாக சொல்லியதை கேட்டு, குரு மகிழ்ந்தார்.

குருவின் மகனுக்கு பிறப்பிலிருந்தே பயங்கர தலைவலி இருந்தது. எவ்வளவு வைத்தியம் செய்தும் அதைப் போக்கவே முடியவில்லை. ஒருநாள் இருவரும் விளையாடி கொண்டிருந்தபோது தலைவலி வந்துவிட்டது. குருவின் மகன் மிகவும் துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அதைப் பார்த்து, பவரோகத்தையே போக்க கூடிய வல்லமை படைத்த வாஸுதேவன்தன்வாயை அவன்காதினருகில் கொண்டுபோய்பலமாக ஊதினான். அந்தகாற்று அவன் காதில்பட்டவுடன், தலைவலியானதுமாயமாகப்பறந்துவிட்டது. வாஸுதேவன்குருவிற்கு, ஐதரேயோபநிஷத்தின் விசேஷ பொருளை குருதக்ஷிணையாக ஸமர்ப்பித்தான்.

4.நான்காவது அத்தியாயம், ஸ்ரீ மத்வர் பூர்ணபோதர் என்கிற நாமத்தில் சந்யாசம் மேற்க்கொள்ளுதல்

வாசுதேவன் குருகுலத்தில் இருந்து திரும்பிவுடன், வேதங்களின் சத்ய ஞானத்தை உலகிற்கு வெளிப்படுத்த விரும்பிய மத்வர், வைராக்யத்தை தரவல்ல சந்நியாச ஆஸ்ரமத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவுசெய்தார். அதற்காக பகவானான ஸ்ரீமந்நாராயணனை வேண்டிக்கொண்டு தகுதி உடைய குருவை தேடிச் சென்றான்.

அச்சமயம் உடுப்பியில் அச்சுதப்பேஷுர் என்ற சந்நியாசி இருந்தார். ஒரு நாள் அவருடைய குரு, தன் மரண காலத்தில், “ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மனுக்கும் பேதம் உண்டு என்றும், முக்தியை கொடுக்கும் நாராயணனை பக்தி செய்” என்று கூறிவிட்டு மோக்ஷத்தை அடைந்தார். அச்சுதப்ரேஷுர் தன் குருவின் ஆணையை ஏற்று உடுப்பியில் இருக்கும் அனந்தாஸன பகவானை ப்ரார்த்தித்து வந்தார். ஒருநாள் அனந்தாஸன பகவான் “உன் சேவையால் சந்தோஷமடைந்தேன், உமக்கு உத்தம ஞானத்தை அளிக்க ஒரு சிஷ்யனை அளிக்கிறேன்” என்றார்.

ஒருநாள் அனந்தபகவான் ஒரு மனிதனுள் ப்ரவேசித்து “உமக்கு இங்கு ஓர் உத்தம சிஷ்யன் கிடைப்பான் அவன் மூலம் உத்தம ஞானத்தை அடைவீராக” என்றார். அச்சுதப்ரேஷுர் சந்தோஷம் கொண்டு சிஷ்யன் வருகைக்காக காத்திருந்த சமயத்தில் வாசுதேவன் (சந்நியாசம் ஆஸ்ரமம் பெற) அங்கு வந்து அவர் பாதத்தில் விழுந்து சேவை செய்ய தொடங்கினான்.

மகன் சந்யாஸம் பெறும் உத்தேசத்தைக் கேட்டு தூக்கம் கொண்ட மத்யகேஹர் தம்பதிகள் உடுப்பிக்கு வந்தனர். “வயதான எங்களை விட்டு விட்டு சந்யாஸம் பெறக்கூடாது” என்று மகன் வாசுதேவனை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து ப்ரார்த்தித்தனர். அப்பொழுது “பெற்றோர்களான நீங்கள் எனக்கு நமஸ்காரம் செய்ததினால், எனக்கு சந்யாசம் ஆவதற்கான அனுமதி அளித்தது போல் ஆயிற்று” என்று வாசுதேவன் கூறினான். இதைக் கேட்டு தந்தை திகைத்து நின்றார். பிறகு அச்யுதக்ஷப்ரேஷுரிடம் சென்று, தன் மகனுக்கு சந்யாசம் கொடுக்கக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொண்டு வீடு திரும்பினார்.

அன்றிரவு மத்யகேஹருக்கு தூக்கம் வராமல் தான் பன்னிரண்டு வருடம் தவம் செய்ததன் பலனாக பெற்றெடுத்த மகனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாமல், மகனின் சந்யாஸத்தை தடுக்க இரவிலேயே வீட்டை விட்டு கிளம்பி குத்யாடி மடத்திற்கு வந்தார் . அப்பொழுது அச்சுயுதப்ரேஷுரை பக்தியுடன் ஸேவிக்கும் வாசுதேவனைக் கண்டார்.

அங்கு மகனைக்கண்ட மத்யகேஹர் “தன் மகன் சந்யாஸம் பெற்று கௌபீனம் அணிந்தால், தான் உபவாசம் செய்வதாகக்” கூறினார். உடனே வாசுதேவன் தன் துணியைக் கிழித்து கௌபீனமாகக் கட்டிக் கொண்டு “சந்நியாசம் பெறத்தடை செய்ய வேண்டாம்” என்று தன் தந்தையை ப்ரார்த்தித்தார். அதற்குத் தந்தை “சந்நியாஸம் ஏற்றுக்கொண்டால், வயதான எங்களை யார் காப்பாற்றுவார். “பெற்றோர்களை அநாதையாக்கி சந்யாஸம் பெறுவது தர்மம் ஆகாது” என்று கூறினார்.

“ஒருவனுக்கு வைராக்யம் வந்த உடனே சந்யாஸம் பெறவேண்டும், ஆனால் நான் தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய இன்னொரு மகன் பிறந்த உடன் சந்யாஸம் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்” என்றான் வாசுதேவன். அதற்கு தந்தை, “நான் உன் பிரிவைத் தாங்கினாலும் உன் தாய் தாங்கமாட்டாள்” என்றார். உடன் வாசுதேவன் “முதலில் நீங்கள் எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள், தாயிடம் நான் எப்படிவாது அனுமதி வாங்கிக்கொள்கிறேன்” என்றான்.

சிலமாதம் உருண்டது. மத்யகேஹப்பட்டருக்கு மற்றொரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. ஒருநாள் வாசுதேவன் தன் வீட்டிற்கு வந்து தாயாரிடம் சந்யாஸம் ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதி கோரினான். ஆனால் தாய் எந்தவிதத்திலும் ஏற்கவில்லை. வாசுதேவன் தாயாரிடம் “தாங்கள் எனக்கு சந்நியாசம் பெற அனுமதி கொடுத்தால் என்னை அடிக்கடிபார்த்துக்கொண்டாவது இருக்கலாம், இல்லையேல் கண்ணுக்குப்படாமல் வெகுதூரம் போய்விடுவேன் என்றான்” தாயார் சந்யாஸத்தைத் தடுக்காமல், மௌனமாக இருந்தார். மௌனமே சம்மதம் என்று பெற்றோரை நமஸ்கரித்து நேராக அச்சுதப்ரேஷரிடம் வந்து நமஸ்கரித்து நின்றான். அச்சுதப்ரேஷர் வாசுதேவனுக்கு சந்யாஸதீக்ஷை அளித்து பூர்ணபோதர் என்னும் பெயர் சூட்டி தர்மத்தை போதித்தார்.

ஒருநாள் காசிக்குச் சென்று கங்காஸ்னானம் செய்ய பூர்ணபோதர் விரும்பினார். ஸிஷ்யனை ப்ரிய மனமில்லாத குரு அச்சுதப்ரேஷர், பகவானை ப்ரார்த்தனை செய்து உடுப்பியில் உள்ள ஒரு குளத்திலேயே கங்கா தேவியை வரவழித்து தந்தார். எல்லோரும் அந்த குளத்திலேயே கங்காஸ்னானம் செய்தனர், (இன்று அதற்கு மத்வ ஸரோவரம் என்று பெயர்). பூர்ணபோதர் சந்யாசம் பெற்று 48 நாட்கள் கழித்து, தர்க்கஸாஸ்த்ரத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற

வாசுதேவா முதலான பண்டிதர்களை வாதத்தில் தோற்கடித்து வெற்றிவாகை சூடினார். ஒருநாள் சுகப்பேஷுர் இஷ்டஸித்தி என்னும் பாடத்தை பூர்ணபோதருக்கு உபதேசித்தார். பூர்ணபோதர் மாயாவாத ஸாஸ்திரத்தை அவர்கள் சம்பிரதாயப்படி வெகு அருமையாக பாடம் கூறினார். ஒருநாள் அச்சுதப்ரேஷுர் ஸ்ரீமத்பாகவதபாடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். வகுப்புகள் முடிந்தவுடன் அங்கிருந்த சிஷ்யர்களிடத்தில் ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் உள்ள 5வது ஸ்கந்தத்திற்கு விளக்கம் ஒன்றை எடுத்துக்கூறி, “இந்த விளக்கம்தான் வேதவ்யாசருக்கு சம்மதமான விளக்கம்” என்று பூர்ணபோதர் தெரிவித்தார்.

இதை கேட்ட ஸிஷ்யர்கள் பூர்ணபோதரின் கையைப்பிடித்து அச்சுதப்ரேஷுரிடம் அழைத்துச்சென்றனர். அப்பொழுது அச்சுதப்ரேஷுர் பூர்ணபோதரை ஸ்ரீமத்பாகவதத்தின் ஐந்தாவது ஸ்கந்தத்தை வேதவ்யாசரின் அபிப்ராயப்படி விவரிக்கக் கூறினார். எல்லா ஸிஷ்யர்களும் தம் தம் பாகவத புத்தகங்களை உன்னிப்பாக கவனித்து வந்தார்கள். என்ன ஆச்சர்யம்! பூர்ணபோதர் எந்த விளக்கமானது வேதவ்யாசருக்கு சம்மதமானது என்று குறிப்பிட்டிருந்தாரோ, அந்த விளக்கமானது அந்த புத்தகத்தில் அப்படியே விரிவாக இருந்தது. இதைக்கண்ட அச்சுதப்ரேஷுர் “தான் பாடம் சொல்லாத இந்த ஐந்தாவது ஸ்கந்தத்தை எப்படி விவரித்தீர்கள்” என்று கேட்க, “தான் முற்பிறவியில் படித்தது” என்று பூர்ணபோதர் தெரிவித்தார்.

5. ஐந்தாவது அத்தியாயம்: ஸ்ரீமத்வரின் வேதாந்த சாம்ராஜ்யத்தில், ‘ஸ்ரீஆனந்ததீர்த்தர்’ என பட்டாபிஷேகம் பெருதல் , மற்றும் திக்விஜயம் செய்தல்.

ஒருநாள் அச்சுதப்ரேஷுர் பூர்ணபோதருக்கு, வேதாந்த சாம்ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்து ‘ஆனந்த தீர்த்தர்’ என்று பெயர் சூட்டினார். ஆயிரக்கணக்கான பேர் கூடியிருந்த அனந்தாஸன தேவாலயத்தில், வாதிசிம்மன், புத்திசாகரன் என்ற வித்வான்களை வாதத்தில் தோற்கடித்தார்.

ஒருநாள் பண்டிதர்கள் நிறைந்த சபையில் மற்ற பாஷ்யங்களில் உள்ள குறைகளை விவரிக்க, பண்டிதர்கள் குறையே இல்லாத பாஷ்யத்தை இயற்றுங்களேன் என்று கூற ஸ்ரீமத்வரும் வ்யாக்யானம் செய்ய

ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அங்கு தொலைவில் நின்றவாறு கேட்டுக்கொண்டிருந்த மத்யகேஹபட்டருக்கு ஆனந்தம் உண்டாயிற்று.

ஜேஷ்டயதிகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, குரு ஆக்ஷை பெற்றுப் பரம்மசூத்திரத்திற்கு பாஷ்யத்தை இயற்றினார். ஒருநாள் ஸ்ரீமத்வர் அச்சுதப்ரேக்ஷரை அழைத்துக்கொண்டு திக்விஜயமாக விஷ்ணுமங்களத்தில் உள்ள தேவாலயத்திற்கு வந்தார், ஒரு வீட்டில் பிக்ஷை முடியும் தருவாயில் பரிமாறிய 200 பெரிய வாழைப் பழங்களை சர்வ சாதாரணமாக விழுங்கினார்.

மறுநாள் அங்கிருந்து கிளம்பி பயஸ்வினீ என்னும் நதிக்கரையை அடைந்து துர்கா தேவியை ஸ்மரித்து, தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். அனந்தஸயனத்திற்கு வந்து, அங்கு அனந்தபத்மநாபர் கோயிலில் ஸ்ரீமத்வர் “பரப்ரம்மம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் மட்டுமே குணங்கள் நிறைந்தவன், அவன் ஜீவர்களிடமிருந்து வேறானவன்” என்று வேதஸாஸ்த்திரபுராணங்களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு வியாக்யானம் செய்து எல்லோர் உள்ளங்களையும் கவர்ந்தார். அங்கு ‘குதிபுஸ்தூர்’ வம்சத்தில் வந்த ஒரு சந்யாசி எழுந்து நின்று, “முன்னோர்கள் செய்த பாஷ்யத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்யாமல் புதிதாக வ்யாக்யானம் கூடாது” என்று கூறினார். அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் “நான் செய்யும் வ்யாக்யானத்தில் தவறு இருந்தால் சுட்டிக்காட்டுமாறு கூற”, அந்த சந்யாசி அங்கிருந்து சென்று விட்டார்.

பிறகு ஆனந்ததீர்த்தர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு அனேக திருத்தலங்களில் சஞ்சாரம் செய்து கன்யாகுமரியில் சமுத்ரஸ்னானம் செய்து, இராமேஸ்வரத்தை வந்தடைந்தார். ராமேஸ்வரத்தில் சாதூர்மாஸவிரதத்தை அநுஷ்டித்து அங்கிருந்து ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்து ஸ்ரீரங்கநாதரை தரிசித்து, அங்கிருந்து உடுப்பிக்கு பயணம் செய்தார். பிறகு அனேக கிராமங்களில் த்வைதமத ப்ரசாரம் செய்து பயஸ்வினி என்னும் நதி தீரத்திலுள்ள ஒரு கோயிலில் தங்கினார். அங்கு பெரும் திரளான வேதமும் ஷடங்கமும் படித்த மகாபண்டிதர்கள் மற்றும் பொது மக்கள் அவரை வரவேற்றனர்.

6.ஆறாவதுஅத்தியாயம் : ஸ்ரீமத்வர் தன் குருவிற்கு கீதா பாஷ்ய சமர்ப்பணம் மற்றும் பத்ரிக்கு ப்ரயாணம் செய்தல்.

அந்த தேவாலயத்தில் இருந்த மகாபண்டிதர்கள் ரிக்வேதத்தின் ஒரு மந்திரத்தைக் கூறி அதன் பொருளை விளக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஸ்ரீமத்வரும் அதனுடைய பொருளை தெளிவாக விளக்கினார். அதற்கு அப்பண்டிதர்கள் இதற்கு வேறுபொருள் உள்ளது என்று அதன் பொருளைக் கூறினார்கள். அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் “தான் கூறியதும், பண்டிதர்கள் கூறியதும் இரண்டு அர்த்தங்களும் சரியே. அதுமட்டுமல்ல வேதத்திற்கு மற்றொரு அர்த்தமும் உள்ளது, இவ்வாறு வேதத்திற்கு மூன்று அர்த்தங்களும், மஹாபாரதத்தின் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்திற்கும்பத்து அர்த்தங்களும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தின் ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் நூறு அர்த்தங்களும் உள்ளன” என்று ஸ்ரீமத்வர் கூறினார்.

அப்போது பண்டிதர்கள் “விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தின் நூறு அர்த்தங்களை கூற வேண்டும்” என்று கேட்க, அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் “நான் வ்யாக்யானம் செய்வதை நீங்கள் எமக்கு திரும்ப சொல்வதாக இருந்தால் மட்டுமே, நாம் வ்யாக்யானம் செய்வோம்” என்று கூறிவிட்டார். அதற்கு பண்டிதர்கள் சம்மதித்தனர்.

ஸ்ரீமத்வர் முதலில் விஸ்வ என்னும் பதத்தின் பொருள்களை விவரிக்க ஆரம்பித்தார். இலக்கணம், அகராதி இவைகளை அனுசரித்து ஸாஸ்த்ர சம்மதத்துடன் அந்த பதத்தின் பொருள்களை விவரித்துக் கொண்டே சென்றார். உபநிஷத்து, வேதம் புராணங்கள் இவைகளில் ஆங்காங்கு கூறி இருக்கும் விஸ்வ பதத்தின் அர்த்தத்தை அடுக்கிக் கொண்டே போனார். அங்கிருந்து பண்டிதர்களுக்கு இதைக் கேட்டு உடம்பெல்லாம் வியர்த்து, ஸ்ரீமத்வர் கூறிய அர்த்தங்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள இயலாமல் ஸ்ரீமத்வரின் காலில் விழுந்து வணங்கினார். மற்றொரு சபையில் ‘அபாலா’ என்பதற்கு அழகிய தருணீ (கன்னிப் பெண்) என்று ஸ்ரீமத்வர் கூற, இதை ஒப்புக்கொள்ளாத அங்குள்ள பண்டிதர்கள் ‘குஷ்டரோகம்’ உள்ளவள் என்னும் அர்த்தமே சரி என்றனர். அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் இன்னும் சிறிது காலத்தில் ஒரு பண்டிதர் வருவார். அவரையே கேளுங்கள் என்று சொல்லி அங்கிருந்து புறப்பட்டுச்

சென்றார். ஸ்ரீமத்வர் கூறியதைப் போலவே சில நாட்களிலேயே ஒரு பண்டிதர் அந்த ஊருக்கு வந்து, 'அபாலா' என்பதற்கு அழகிய கன்னிப்பெண் என்று அர்த்தம் என்று கூறியபொழுது அங்கிருந்த பண்டிதர்கள் ஸ்ரீமத்வர் த்ரிகால ஞானி என்பதை உணர்ந்தனர்.

எல்லா சபைகளிலும், எல்லா சாஸ்த்ரத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுடன் வாதம் செய்து வெற்றி கொண்டு த்வைமதத்தைத் ஸ்தாபித்தவாறு உடுப்பிக்கு வந்து, கீதாபாஷ்யம் என்ற புத்தகத்தை எழுதி குருவான அச்சு தப்ரேக்ஷரிடம் கொடுத்தார். பிறகு அங்கிருந்து பத்ரிகாஸ்ரமத்திற்கு செல்ல முடிவு செய்து உடுப்பியில் இருந்து புறப்பட்டு ஸ்ரீமத்வர் அனேக தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து மக்களை சந்தித்தவாறு வடதிசை நோக்கி பயணம் மேற்கொண்டார். ஆங்காங்கு பல அற்புதங்களை செய்து மக்களுக்கு ஆச்சர்யத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு சென்றவாறு பத்ரிகையை அடைந்தார். அங்கு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில்தாம் இயற்றிய கீதாபாஷ்யத்தை காணிக்கையாக சமர்ப்பித்தார். அதற்கு பகவான், 'ஸக்தித:' என்னும் பதத்திற்கு பதிலாக 'லேஸுத:' எனும் பதத்தை சேர்க்க அசரீரியாக வாக்களித்தார்.

பத்ரிகையில் சிஷ்யர்களுக்கு பாடம் சொல்லிவிட்டு இரவில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஸ்ரீமந்நாராயணன் பலமாகத் தரையைத்தட்டி "ஹே ஆனந்ததீர்த்தரே ! பாடத்தை தொடர்ந்து சொல்லும்" என்றார். அதை கேட்ட மத்வரும் பகவானின் ஆணையை ஏற்று தொடர்ந்து பாடத்தை கூறினார்.

மேலும் அலகநந்தா என்னும் நதியில் நீராடி 48 நாட்கள் காஷ்ட மௌனவிரதம் கடைபிடித்தார். ஒருநாள் இரவு வேதவ்யாசர் அங்கு வந்து ஆஸ்ரமத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லி மறைந்தார். பகவான் வேதவ்யாசர் வந்ததை சிஷ்யர்களுக்கு தெரிவித்து, "பத்ரிகையை போன்ற புனித இடமும் கங்கை போன்ற புனித தீர்த்தமும் பகவான் விஷ்ணுவுக்கு சமமான தெய்வமும், எம்முடைய நல்வார்த்தைக்கு நிகரான வார்த்தைகளும் எங்கும் இல்லை" என்று கூறி மேல் பத்ரிகையை நோக்கி மனிதர்கள் செல்லமுடியாத இடத்திற்கு புறப்பட்டுச் சென்றார். இதை கண்ட எல்லா

சிஷ்யர்களும் வருத்தம் அடைந்தனர். அவர்களில் ஸத்யதீர்த்தர் என்பவர் பின் தொடர்ந்தார். ஸ்ரீமத்வரின் வேகத்தை ஈடுகொடுக்க முடியாமல் இரவு வரை பின் தொடர்ந்த ஸத்யதீர்த்தரை ஸ்ரீமத்வர் தன் கைசைகையினாலேயே அவர் புறப்பட்ட இடத்திற்கே (ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள்) போகும்படி செய்தார். அப்பொழுது அவருடைய ஸ்நேகிதர்கள் ஓடி வந்து எல்லாவற்றையும் விசாரிக்கவே, ஸ்ரீமத்வர் மலை மலையாய் தாவிக்கொண்டு சென்ற விஷயத்தையும், அவர் தன்னை பறக்கச் செய்த விஷயத்தையும் விவரித்த பொழுது, எல்லோரும் ஆச்சர்யத்தில் ஆழ்ந்தனர். ஸ்ரீமத்வர் முன்னேறிக்கொண்டே மேல் பத்ரியைக் கண்டார்.

7. ஏழாவது அத்யாயம் : ஸ்ரீமத்வர் பத்ரியில் வேதவ்யாசரை சந்தித்தல், மற்றும் ரிஷிகள் பரமானந்தம் அடைதல்
 ஸ்ரீமத்வர் இமயமலையில் பயணத்தைதொடர்ந்து இமயமலையின் மற்றொரு பகுதியை (மேல்பத்ரி) அடைந்தார். அங்கு பத்ரி எனும் பெயர்கொண்ட மரங்கள் சூழ்ந்த ஆஸ்ரமம் ஒன்றைக் கண்டார். அந்த ஆஸ்ரமத்தை நோக்கி வேகமாக வந்துக்கொண்டிருந்தார். இவரின் வேகத்தை கண்ட முனிவர்கள் இவர்ப்ரம்மனோ அல்லது வாயு பகவானோ, ? சந்யாச உருவேடுத்து வருகிறாரோ என்று எண்ணினார்கள். அந்த ஆஸ்ரமத்தில் ஒரு மரத்திற்கு அடியில் அனேக முனிவர்களின் நடுவில் மூன்று உலகிற்கும் அழகு தரும் வேதவ்யாசர் அமர்ந்து இருந்தார்.

ஸ்ரீமத்வர் வேதவ்யாச பகவானை பார்த்து மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்து, மனதிலேயே வேதவ்யாசரை பாதம் முதற்கொண்டு தலை வரை அவர் அழகை வர்ணித்துக் கொண்டு, வேதவியாஸரின் அருகில் வந்து ஸாஷ்டாங்கமாக பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். உடனே வேதவ்யாசர் தன் இரு கைகளால் ஸ்ரீமத்வரை எழுப்பி அப்படியே ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். இவ்விருவரின் அன்யோன்யத்தை கண்ட அங்கு இருந்த ரிஷிகள் ஸ்ரீமத்வருக்கு உட்கார தகுந்த ஆசனத்தை அளித்தனர்.

வேதவ்யாசரும் ஸ்ரீமத்வரை தரையில் உட்காரச் செய்து, தானும் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தார். ஸ்ரீமத்வர் புண்முருவல் கூடிய தன் பார்வையால் எல்லா முனிவர்களையும் மகிழ்வித்து தானும் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். பிறகு வேதவ்யாசர் அங்கு சூழ்ந்து இருந்த முனிவர்களுக்கு இவர் தான் வாயுவின் அவதாரமான ஸ்ரீமத்வர்,

என்று அறிமுகம் செய்தார். அந்த ஆஸ்ரமம் “ஸ்ரீமந்நாராயணன் வேதவ்யாச ஸ்வரூபத்திலும், ஸஜ்ஜனர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்வதற்காகவே அவதரித்து வந்தவாயுபகவான் ஸ்ரீமத்வரின் ஸ்வரூபத்திலும்” ஒளிமயமான காட்சியாக இருந்தது.

8. எட்டாவது அத்யாயம் : ஸ்ரீமத்வர் நரநாராயணரை சந்தித்தல், மற்றும் மக்களை உத்தாரமாக்கும் ஆளுயை ஏற்றல்

ஸ்ரீமத்வர் வேதவ்யாஸரின் ஆஸ்ரமத்தில் சில நாள் தங்கி வேதங்களில் உள்ள தத்துவத்தை வேதவ்யாஸரிடம் உபதேசம் பெற்றார். ஒரு நாள் வேதவ்யாஸர் ஸ்ரீமத்வரை ரிஷி ரூபமுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணன் வீற்றிருக்கும் ஆஸ்ரமத்திற்கு அழைத்து சென்றார். ஸ்ரீமத்வர் ரிஷி ரூபமுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணரை பார்த்து, “எல்லா உலகையும் சிருஷ்டிப்பவரும். மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ, நரசிம்ஹ, வாமன, பரசுராம, ராம, க்ருஷ்ண, புத்த, கல்கி, மேலும் கபில, யஞ்ரய, தன்வந்ரி, மோஹினி, தத்தாத்ரேய, குமார, ரிஷப, ஹம்ச, ஹரி, ஸ்ரீகிருஷ்ண முதலிய எல்லா அவதாரங்களையும் எடுத்து அனேக லீலைகள் காண்பித்தவர்” என்று மனதில் நினைத்து துதித்தார். மேலும் ‘சுயுக யுகமாக கணக்கற்ற அவதாரங்கள் செய்தவர்’ என்று ஸ்ரீமத்வர், ரிஷி ரூபமுள்ள நாராயணபகவானை நமஸ்கரித்தார்.

பிறகு ரிஷி ரூபமுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணபகவான் ஸ்ரீமத்வரை பார்த்து கூறினார். “இப்பொழுது அனேகர் ப்ரம்ஹ சூத்திரங்களுக்கு பாஷ்யம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ப்ரம்ஹ சூத்திரங்களின் அபிப்பிராயத்தையே மறைத்து விட்டார்கள். நீர் ப்ரம்ஹ சூத்திரங்களுக்கு சரியான பாஷ்யத்தை இயற்றி, சஜ்ஜனங்களுக்கு உபதேசித்து அருள் புரிவீர். வேத சாஸ்திரங்களின் சரியான அர்த்தத்தை அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்த நீர் இந்த காரியத்தை அவசியமாகவே செய்ய வேண்டும். ஆகவே, நீர் சீக்கிரமாக கிளம்ப வேண்டும்”, என்று கூறினார்.

“சுவாமி! இது கலிகாலம், இப்பொழுது யோக்கியமான சஜ்ஜனங்களே இல்லை. அயோக்கியர்களுக்கு தத்துவ ஞானத்தை உபதேசிப்பது நாய்களுக்கு யஞ்ஞ ஹவிஸ் னை போடுவதற்கு சமமாகும்”. என்று கூறினார்

இதைக்கேட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணபகவான் “ஆனந்ததீர்தரே ! பூமியில் எவ்வளவோ சஜ்ஜனர்கள் உள்ளனர், சகவாச தோஷத்தினால் அவர்கள் பாதை மாறியுள்ளார்கள். சேற்றில் விழுந்த மணிபோல் அவர்கள் துஷ்டர்கள் சகவாசத்தினால் விபரீதமான ஞானம் உள்ளவர்களாயிக்கிறார்கள். இக்காரணத்தினால் அவர்கள் அபவித்திரர்களாகி உள்ளார்கள். நீர் இவர்கள் மீது கருணைகொண்டு பவித்திரமான உபதேசத்தை வழங்கி புனிதமடையும்படி செய்வீராக, உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும்!, சென்று வா” என்று கூறினார். “அப்படியே செய்கிறேன்” என்று சொல்லி அவர்களின் அன்புக்கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

9. ஒன்பதாவது அத்யாயம்: ஸ்ரீமத்வர்ப்ரம்ஹ குத்ரபாஷ்யம் இயற்றுதல், ஸோபனபட்டருக்கு பத்மநாபதீர்த்தர் என்று பெயருடன் சந்யாசம் வழக்குதல், ஸ்ரீகிருஷ்ணரை ப்ரதிஷ்டை செய்தல், பத்ரியை நோக்கி பயணித்தல்.

ஸ்ரீமத்வர், ஸ்ரீவேதவ்யாஸரிடம் இதிஹாஸ, புராண ஆகம, ப்ரம்ம ஸூத்ரங்களின் பாடங்களைக் கேட்டு உயர்ந்த ஞானத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டு தம் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார். கோதாவரி தீரத்தில் வித்வாம்சராக இருந்த ஸோபன பட்டர் ஸ்ரீமத்வரிடம் வாக்யார்தம் செய்து தோல்வியடைந்து சரணடைந்தார். பின்ஸோபனபட்டர் ஸ்ரீமத்வரிடம் ஸந்யாஸம் ஏற்றுக் கொண்டு பத்மநாபதீர்த்தர் என்ற பெயருடன் விளங்கினார். ஸ்ரீமத்வர் மீண்டும் உடுப்பிக்கு வந்து அனந்தேஸ்வரதேவாலயத்திற்கு சென்று தன் குருவான அச்யுதப்ரேக்ஷரை நமஸ்கரித்து அங்கு உள்ள ஸஜ்ஜனர்களுக்கு முத்ராதாரணம் செய்வித்து தத்வ உபதேசங்களைச் செய்தவாறு த்வைத மதத்தை பரப்பினார்.

த்வைதம் என்றால் இரண்டு என்று பொருள். ‘ஜீவாத்மா’, ‘பரமாத்மா’ ஆகிய இரு தத்வங்களை குறித்து. “சத்யம் ஜகத்”, “பஞ்சபேதம்”, “ஜீவனுக்கும் பகவானுக்கும் பேதம்”, “ஜீவனுக்கும் ஜீவனுக்கும் பேதம்”,

“ஜீவனுக்கும் ஜடத்திற்கும் பேதம்”, “பகவானுக்கும் ஜடத்திற்கும் பேதம்”, “ஜடத்திற்கும் ஜடத்திற்கும் பேதம்” என பேதம் ஐந்து வகைப்படும். இதுவே பஞ்ச பேதம் ஆகும்.

ஸ்ரீமத்வர் “மல்பே” சமுத்திரக்கரையில் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த போது சுழல் காற்றால் ஒரு கப்பல் சமுத்திரத்தில் தத்தளித்தது. கப்பலில் இருந்தவர்களின் கூக்குரலைக் கேட்டு ஸ்ரீமத்வர் தம் கையில் இருந்த காவி வஸ்திரத்தை அசைத்துக் காட்டியவுடன் சமுத்திரம் சாந்தமடைந்து கப்பல் கரை சேர்ந்தது. அக்கப்பலின் தலைவன் மிகவும் நன்றிக்கடன் மிக்கவனாய் ஸ்ரீமத்வரை வணங்கி, தங்களின் உதவிக்கு கைமாறாக அதில் இருந்த செல்வத்துடன் கூடிய அந்தக் கப்பலை அளிக்க முன் வந்தான். ஆனால் ஸ்ரீமத்வர் அதை எல்லாம் மறுத்து, கப்பலின் சம எடைக்காக போடப்பட்ட கோபீ சந்தன கட்டிகளை 3 மட்டும் கொடு என்றார். அதைக் கேட்டு கப்பலின் தலைவன் சந்தோஷத்துடன் 3 கோபி சந்தன கட்டிகளை சமர்ப்பணம் செய்தான்.

ஸ்ரீமத்வர் தாமே அம்மூன்று கோபிசந்தன கட்டிகளை தோள் மீது சுமந்து சிஷ்யர்கள் புடைசூழ உடுப்பியை நோக்கி புறப்பட்டார். அதில் முதல் கோபி சந்தனக் கட்டியிலிருந்த பலராம மூர்த்தியை ப்ரதிஷ்டை செய்தார். அவ்விடம் “வடபாண்டேஸ்வரம்” என்னும் பெயருடன் திகழ்கிறது. இரண்டாவது கோபிசந்தனக் கட்டியிலிருந்த சிதானந்த ஸ்வரூபியான பாலக்ருஷ்ணனை (தேவகி கண்ணனைப் பார்த்து கிருஷ்ணா நீ கோகுலத்தில் விளையாடிய குழந்தைப் பருவத்தை நான் பார்த்ததில்லை. நீ எனக்காக செய்து காட்டு என்றவுடன், கிருஷ்ணன் யசோதை வெண்ணை கடையும் போது விளையாட்டாக தயிர் கடையும் மத்தையும் கயிற்றையும் எடுத்து கையில் வைத்து கொண்டான். இந்த அழகைக் கண்ட தேவகி, கண்ணா ! நீ இந்த குழந்தை ரூபத்திலே நின்று பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடு என்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில், விஸ்வகர்மா இந்த சிலையைச் செய்தார்) உடுப்பியில் ஸ்தாபித்தார். மூன்றாவது கோபிசந்தன கட்டியிலிருந்து ஜனார்த்தன மூர்த்தியை ஏர்மால் என்னும் இடத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்தார்.

10. பத்தாவது அத்யாயம் : ஸ்ரீமத்வரின் மகிமை,மற்றும் சாலிக்ராம ஸிலாப்ரதிமகளை பெறுதல்.

ஸ்ரீமத்வர் உடுப்பியில் வாசம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ஓர் இடத்தில் பெரிய சபை கூடியது. அங்கு சேர்ந்திருந்த ஜனங்களுக்கு ஸ்ரீமத்வரின் சரித்திரத்தை கேட்க ஆவல் நிறைந்திருந்தது. அப்பொழுது ஒரு சிஷ்யர் எழுந்து நின்று ஸ்ரீமத்வரின் மஹிமைகளை வர்ணிக்கத் தொடங்கினார்.

ஸ்ரீமத்வர் ஒருமுறை உத்தரபாரத சஞ்சாரத்தை கை கொண்டு தம் சிஷ்யர்களுடன் சென்று கொண்டிருந்தார். “ஈஸ்வர தேவன்” என்ற ராஜன் ஓர் ஊரை ஆண்டு வந்தான். அந்த ஊரின் வழியாக பயணம் செய்பவர்கள் எல்லோரும், குளத்தை கட்ட பூமியை தோன்றி மண் தூக்கிப் போட்டுத்தான் செல்ல வேண்டுமென்று கட்டளை போட்டிருந்தான். அப்பொழுது ஸ்ரீமத்வர் அந்த வழியாக சென்று கொண்டிருந்தார். அரசர் யதியான ஸ்ரீமத்வரையும் பூமியை தோண்டி மண் தூக்கிப் போட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான். அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் தமக்கு பழக்கமில்லை என்று கூறி தன் தவக் கண்களால் அரசனை பார்த்து நீரே செய்து காண்பிப்பீர் என்று கூறி அங்கிருந்து புறப்பட்டார். அரசனும் செய்ய ஆரம்பித்து இரவுவரை மண் வாரி வெளியே போட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படியே முன்சென்ற ஸ்ரீமத்வர் வெவ்வேறு ஷேத்திரங்களை தரிசித்தவாறு கங்கைகரைக்கு வந்தடைந்தார். அங்கு ஒரு படகும் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது ஸ்ரீமத்வர் தன முதுகை பிடித்துக் கொள்ளும்படி ஒரு சிஷ்யனுக்குக் கூறி ஒவ்வொருக்கு பின் ஒருவராக பிடித்துக் கொண்டு எல்லோரும் கங்கையை கடந்து வந்தனர். அச்சமயம் அக்கரையில் இருக்கும் முகமதிய வீரர்கள் இவர்களை தாக்க முற்பட்டனர். அப்பொழுது ஸ்ரீமத்வர் நாங்களோ குறைந்தளவில் இருக்கிறோம், தாங்களோ ஆயிரக்கணக்கானவர் இருக்கின்றீர்கள். எங்களைக் கண்டு ஏன் பயப்படவேண்டும்? நாங்கள் தங்கள் அரசனைக்காண வந்துள்ளோம் என்று உருது மொழியில் கூறினார். பிறகு அந்த முகமதிய வீரர்கள் வில், அம்பு, ஈட்டி, கோடாரி போன்ற பயங்கர ஆயுதங்களை ஏந்திக் கொண்டு ஸ்ரீமத்வரையும் அவர் சிஷ்யர்களையும் சூழ்ந்துக் கொண்டு பின் தொடர்ந்தார்கள். இவை எல்லாவற்றையும்

அரண்மனையின் மாடியில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த அரசன் ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்தான். பிறகு அரசன் ஓடி வந்து எல்லா விதமான தடைகள் இருந்தும் நதியைக் கடந்து எப்படி வந்தீர்கள், எதற்காக வந்தீர்கள் என்று கேட்டான். அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் மகாராஜா! சூரியனைக் காண்பித்து, சூரிய நாராயணனே எங்களின் இறைவன், அவரின் அனுக்ரஹத்தினால் இப்படிப்பட்ட எல்லா அசாத்யமான காரியங்களையும் செய்கிறோம். தற்போது நாங்கள் எல்லோரும் வடதிசை நோக்கி சென்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று முகமதிய மொழியில் பேசினார்.

ஒரு நாள் வழியில் ராஷஸ கொள்ளைக் கூட்டம் வந்தது. அவர்களுக்கு ஸ்ரீமத்வர் தம் துணி மூட்டையை பண மூட்டை என தெரிந்து கொள்ள செய்து அவர்களுக்குள்ளே சண்டை ஏற்படுத்தி ஒரு சிலரை உயிர் இழக்கச் செய்தார். இன்னொரு முறை நூறு பேர் கொண்ட கள்வர் கூட்டம் ஸ்ரீமத்வரை தாக்க வந்தபொழுது ஸ்ரீமத்வரின் அருளால் அவரின் சிஷ்யர் உபேந்திரதீர்த்தாதிருடனின் கையில் இருந்த கோடாரியை பறித்து அவரில் ஒருவரை தாக்கி பயம் கொண்டு ஓடச் செய்தார். மற்றொரு முறை கள்வர் கூட்டம் வழிமறித்தது அப்பொழுது ஸ்ரீமத்வர் தம் சிஷ்யர்களுடன் சிலைகளைப் போல் தோற்றமளித்தார். திருடர்கள் இவர்களை சிலை என்று விட்டுச் சென்றனர். சிறிது தூரம் சென்ற பிறகு மனிதர்களைப் போல் தோற்றமளித்த ஸ்ரீமத்வரை ஆச்சர்யத்துடன் அந்த திருடர்கள் நமஸ்கரித்தனர்.

ஒரு சமயம் இமயமலையின் அருகில் ஸ்ரீமத்வர் சென்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஓர் அசுரன் புலியின் உருவெடுத்து சிஷ்யரான சத்யதீர்த்தரை கொல்ல வந்தபோது ஸ்ரீமத்வர் அந்த அசுரனை தம் கையால் தடுத்து அப்படியே தள்ளினார். பிறகு ஸ்ரீமத்வர் கீழ் பத்ரியில் தம் சிஷ்யர்களை இருக்கச் செய்து தான் மேல் பத்ரிக்கு சென்று அங்கு ஸ்ரீமந் நாராயணனிடம் வியாச முஷ்டிகளைப் பெற்று வேதவ்யாசரிடம் ஸ்ரீமத்பாகவததாத்தபர்ய நிர்ணயத்தை இயற்றும் ஆணையை சிரசால் தரித்து கீழ் பத்ரிக்கு வந்தார். அங்கிருந்து தம் சிஷ்யர்களுடன் அநேக தீர்த்த கேஷத்ரங்களை நமஸ்கரித்து மீண்டும் கங்கை கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அதற்குள் சூரியன் அஸ்தமிக்கும் நேரமாயிற்று. கரையைக் கடக்க படகு ஒன்றுமில்லை. ஸ்ரீமத்வர் நீரின் மேல் நடந்து அக்கரையை

அடைந்தார். அங்கிருந்தவர்கள் எல்லாம் ஆச்சர்யம் கொண்டனர். அந்த ஊர் அரசன் ஸ்ரீ மத்வரின் மேல் கொண்ட குரு பக்தியினால் கங்கை கரைக்கு படகுகளை அனுப்பி சிஷ்யர்களை அழைத்து வந்தான். பிறகு அஸ்தினாபுரத்திற்குச் சென்று அங்கு ஒரு மடத்தில் சாதூர்மாஸவரதம் மேற்கொண்டார்.

ஒரு நாள் கங்காதேவியானவள் ஓர் பெண் உருவம் எடுத்து வந்து ஸ்ரீமத்வரை நமஸ்கரித்தாள். அங்கிருந்து ஸ்ரீமத்வர் காசிக்குச் சென்றார். அங்கு விளையாட்டாக தம் பதினைந்து சிஷ்யர்களை மல்யுத்தப் போட்டியில் தோற்கடித்தார். பிறகு ஒரு நாள் அமேந்திரபுரி என்கிற சந்நியாசியை வாதத்தில் தோற்கடித்தார். இப்படி ஸ்ரீமத்வர் ஒவ்வொரு சபையிலும் வேதத்தின் அர்த்தத்தை விளக்கி சஜ்ஜனர்களின் மனதில் விஷ்ணு பக்தியை வேரூரச் செய்து அங்கிருந்து குருக்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்றார். அங்கு ஓர் இடத்தில் சிஷ்யர்களால் ஒரு குழியைத் தோண்டிச் சொல்லி ஒரு பெரிய கதையை அங்கிருந்து எடுத்து காண்பித்து இதுதான் பீமனாக இருந்த பொழுது வைத்திருந்த ஆயுதம் என்று கூறி அதே இடத்தில் வைத்து மூடச் சொன்னார். மற்றொரு இடத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த ஒரு துஷ்டனை காண்பித்து இவனே இனிமேல் மாரீசனாக பிறப்பவன் என்று கூறினார். அங்கிருந்து ஸ்ரீமத்வர் ரிஷீக்ஷேத்திற்கு சென்ற பொழுது ருத்ரபகவான் ஒரு பிராமண உருவத்தில் வந்து பிணைக்கு அழைத்தார்.

அங்கிருந்து 'விஷ்ணுபாதா' என்றக்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று அங்கு அரசன் கொடுத்த ஆயிரம் பெரிய வாழை பழங்களையும், கோவாவில் ஒரு பிராமணன் அளித்த நான்காயிரம் வாழைபழங்களையும் விளையாட்டாக விழுங்கினார். இதை கண்ட அந்த ஊர் அரசன் ஆச்சர்யம் அடைந்து இந்த மகானை தன் தேசத்திலேயே இருக்க காவலிட்டான். ஸ்ரீமத்வர் தம் சிஷ்யர்களுடன் யார் கண்களுக்கும் தெரியாமல் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார். 'பசுபே' என்ற கிராமத்தில் மக்களுக்காக தம் சங்கீதத்தினால் மரம், செடி, கொடிகளில் மலர்கள் மலர்ந்து பழங்களை பழுக்கச் செய்தார். இவ்வாறு ஸ்ரீமத்வரின் மகிமைகளை கேட்டு அவர் சிஷ்யர்கள் ஆனந்தம் அடைந்தனர்.

11.பதினொறாவது அத்யாயம் : சேஷபகவான் சனகாதிமுனிவர்களுக்கு ஸ்ரீமத்வ சாஸ்த்திரதின் மோக்ஷ மகிமையை வர்ணித்தல்.

ஒரு நாள் இரவு ஸ்ரீமத்வர் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஆகாய மார்கமாக சேஷ பகவான் ஸனகாதிகளுடன் வந்து சென்றார். பிறகு ஸனகாதி முனிவர்கள் சேஷ பகவானிடம் ஸ்ரீமத்வரின் ப்ரம்ம சூத்ர பாஷ்யத்தின் பலன்களை விவரிக்குமாறு பிரார்த்தித்தினர்.

ஸ்ரீமத்வ சாஸ்திரத்தின் முக்கிய பலன் மோக்ஷமே. இதை எழுதிய ஸ்ரீமத்வர் வாயுபகவானின் அவதாரமாவார். இந்த சாஸ்திரம் வேதத்தின் சாரமே ஆகும். இதை கேட்கின்றவர்களுக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு தன் வைகுண்டத்தையே கொடுப்பான் என்று கூறி சேஷ பகவான் வைகுண்ட வர்ணனைகளை செய்தார். அங்கு நிரந்தமான சுகம், நாராயணனின் தரிசனம் எப்பொழுதும் கிடைத்துக்கொண்டு இருக்கும். மோக்ஷத்தில், சர்வாபரண பூஷிதனும் ஸகல ஆயுதங்களை தரித்துக் கொண்டவனும், ஸகலகுண பரிபூரணமாக இருக்கும் பகவான் எல்லோருக்கும் தரிசனம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்.

மனிதர்கள் முதற்கொண்டு தேவர்கள் வரை, ஸ்ரீமத்வரின் சாஸ்திரத்தை தன் ஸக்திக்கு தக்கவாறு ஸ்ரவணம், மனனம், த்யானம் முதலியவகளை செய்து கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் மேற்கூறிய மோக்ஷத்தை அடைவார்கள். இவ்வாராக சேஷபகவான் ஸனகாதி முனிவர்களுக்கு பிரம்ம சூத்திர பாஷ்யத்தின் மஹிமைகளை விவரித்தார்.

12. பண்ணிரண்டாவது அத்யாயம்: ஸ்ரீமத்வர் மாயாவாதியான புண்டரீகபுரியை ஜயித்தல்

ஸ்ரீமத்வர் உடுப்பியில் வேதங்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்து கொண்டு இருக்கும் பொழுது, அவருக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்று சில மாயாவதிகள் எண்ணினர். ஸ்ரீமத்வர் தம் சித்தாந்தத்தின் மூலமாக மக்களை ஈர்த்து, மாயாவாத மதம் மெல்ல சீர்குலையும் அபாயம் இருப்பதினால், ஸ்ரீமத்வரை

அவமானப்படுத்தும் வகையில், ஸ்ரீமத்வர் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்குச் செல்லும் முன் அவரை தடுப்பது, மரியாதையை கெடுப்பது, புஸ்தகங்களைப் பரிப்பது, தண்டத்தை முறிப்பது, போன்றவற்றில் ஈடுபட வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டனர்.

மேலும் 'புண்டரீகபுரி' என்கிற சந்யாசியை ஸ்ரீமத்வருடன் வாதத்தில் ஈடுபடுத்தினர். ஸ்ரீமத்வர் வேதங்களின் அர்த்தத்தை க்ரமமாக விளக்க அங்கிருந்த பண்டிதர்கள் புண்டரீகபுரியிடம் ஸ்ரீமத்வரைப் போல் வ்யாக்யானம் செய்ய கூறினர். அவர் வேதங்களின் பதங்களை பிரித்துக் கூறும் பொழுதே தவறாக கூறி எல்லோருடைய நகைப்பிற்கும் பாத்திரமானார்.

இதே சமயத்தில் 'கோடிபாடி' என்னும் இடத்தில் த்ரிவிக்ரமபண்டிதாச்சார்யரின் சகோதரர் 'சங்கர ஆசார்யர்' என்பவர் ஸ்ரீமத்வரின் க்ரந்தங்களை சேகரித்து வைத்திருந்தார். இந்த புத்தகங்களை பத்மதீர்த்தன் திருடிச் சென்று விட்டதாக ஸ்ரீமத்வாச்சார்யர் அறிந்தார். ஸ்ரீமத்வர் கோடிபாடி தேவாலயத்தை அடைந்து சாதூர்மாஸ வ்ரதத்தை ஆரம்பித்தார்.

13. பதிமூன்றாவது அத்யாயம் : ஸ்ரீமத்வர் விஷ்ணுமங்களத்தில் வாசம், மற்றும் த்ரிவிக்ரமபண்டிதாச்சார்யரின் வருகை.

ஸ்ரீமத்வர் சாதூர்மாஸவ்ரதத்தை முடித்துக் கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு சஹ்யாத்ரி பர்வதத்திற்கு வந்தடைந்தார். ஜயஸிம்மன் என்னும் அரசன் தம் ராஜ்யத்திற்கு வரும்படி மரியாதையுடன் வரவழைத்து விஷ்ணுமங்கள தேவாலயத்தில் பெரிய சபையை கூட்டினான். அப்பொழுது ஸ்ரீமத்வரின் சிஷ்யர் ரிஷீகேஷதீர்தர் 'ஸ்ரீமத்பாகவத'ஸ்லோகங்களைப் படிக்க ஸ்ரீமத்வர் அர்த்தம் விளக்க, அங்கிருந்த மக்கள் கூட்டம் ஆனந்த பரவசத்தில் மூழ்கியது. அப்பொழுது அரசன் ஜயசிம்ஹன் ஸ்ரீமத்வரின் ஆணையின்படி பத்மதீர்த்தனால் திருடப்பட்ட புத்தகங்களை சங்கரபண்டிதரிடம் திருப்பிக்கொடுக்கும்படி செய்தான்.

‘சுலிகுச’ வம்சத்தில் பிறந்த த்ரிவிக்ரமபண்டிதர் மஹாவித்வாம்சர் ஆவார். த்ரிவிக்ரமபண்டிதர் மாயாவாத சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி உள்ள போதும் அதில் அவருக்கு சமாதானம் ஏற்படவில்லை. ஒருநாள் தந்தையான சுப்ரமண்ய பண்டிதர் இவரைப் பார்த்து மாயாவாத சாஸ்திரத்தில் கூறிய நிர்குண உபாசனை பலனளிக்கக் கூடியதல்ல. ஆகவே “குணபூர்ணனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதிப்பாயாக” என்று கூறினார்.

இதே சமயத்தில் ஸ்ரீமத்வரின் புகழ் இவர் செவியில் விழுந்தது. இரவில் தன் தம்பியின் (சங்கர பண்டிதர்) வீட்டிற்கு வந்து, ஸ்ரீமத்வரின் புஸ்தகங்களைப் படித்து தனக்கு ஏற்பட்ட பின்ன அபிப்ராயங்களை எல்லாம் போக்கிக் கொண்டார். ஒரு நாள் ஸ்ரீமத்வரைக் கண்டு தன் சந்தேகங்களைப் போக்கிக் கொண்டு ‘த்வைத’ சிதாந்தமே சிறந்தது என்று அறிந்தார். பிறகு விஷ்ணு மங்களம் கோயிலுக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் ஸ்ரீமத்வரை நமஸ்கரித்தார்.

14.பதிநான்காவது அத்யாயம் ஸ்ரீமத்வரின் தேவதா உபாசனை, நித்ய அனுஷ்டானம்.

ஸ்ரீமத்வர் விஷ்ணுமங்கள தேவாலயத்தில் வாதம் செய்துக் கொண்டிருந்தார். தினமும் சூரிய உதயத்தில் எழுந்து நாராயணனை த்யானம் செய்து நிர்மால்ய பூஜையை முடிக்கும் பொழுது சூரியன் உதயமானான். நிர்மால்ய பூஜை செய்ய சம்புடத்தை திறந்து பொழுது நேற்று பூஜை செய்த பூவிலிருந்து அமிர்தம் வந்ததை சிஷ்யர்கள் கண்டனர். பிறகு சிஷ்யர்களுக்கு பாடத்தை ஆரம்பித்து மாத்யன்ஹிக காலத்தில் மஹா பூஜைக்காக குளத்தில் ஸ்நானம் செய்ய சென்றார். பூஜைகள் முடிந்ததும் பகவானுக்கு அர்ப்பித்த கந்தம், புஷ்பம், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, நைவேத்யத்தை உட்கொள்வார். பிறகு சபா மண்டபத்திற்கு வந்து உபந்யாசம் செய்து எல்லோருக்கும் ஆசிர்வாதம் செய்தார். சபையில் கூடியிருந்த மக்களுக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை, அதற்குள் சூரியன் மறைந்தான். ஸ்ரீமத்வர் நாராயண த்யானத்தில் ஈடுபட அக்னி ஹோத்ரிகள் அக்னிகார்யத்தில் ஈடுபட சந்திரன் உதயமானான். இவ்வாறாக ஸ்ரீமத்வரின் நித்ய அனுஷ்டானங்கள் நகர்ந்தது.

15. பதினைந்தாவது அத்யாயம் : ஸ்ரீமத்வர் த்ரிவிரமபண்டிதரை சிஷ்யராக ஏற்றல், விஷ்ணுதீர்த்தருக்கு சந்யாச ஆஸ்ரமம் வழங்குதல், உடுப்பியில் அஷ்டமடங்களை நிறுவதல்.

ஸ்ரீமத்வரின் இருபத்தொன்று மதத்தை விளக்கும் உபன்யாசத்தை கேட்ட ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமபண்டிதாச்சார்யர், ஸ்ரீமத்வருடன் பதினைந்து நாட்கள் வாதத்தில் ஈடுபட்டு தோற்று தம்மை சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பிரார்த்தித்தார். ஸ்ரீமத்வரும் அவ்வாறே அவரை சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஒரு நல்ல முஹூர்த்தத்தில் பூர்வாஸ்ரம தம்பியான விஷ்ணுதீர்த்தருக்கு சந்நியாச தீக்ஷை வழங்கி அனுக்ரஹித்தார். இப்பொழுதும் ஹரிச்சந்திரா பர்வத்தில் கோரமான தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஸ்ரீமத்வர் அஷ்டமடங்களை நிர்மாணம் செய்து, ரிஷிகேஷதீர்த்தர், ஜனார்தன தீர்த்தர், நரலிம்ம தீர்த்தர், உபேந்திரதீர்த்தர், வாமனதீர்த்தர், விஷ்ணுதீர்த்தர், ராமதீர்த்தர், அதோக்ஷதீர்த்தர் என்றவர்களுக்கு சந்யாச அஸ்ரமத்தை வழங்கினார். இதுபோலவே நிறைய யதிகளும் க்ரஹஸ்தாஸ்திரமங்களும் ஸ்ரீமத்வரின் சிஷ்யர்கள் ஆனார்கள். பிறகு ஸ்ரீமத்வர் கன்வதீர்த்தத்தில் சாதுர்மாஸ வ்ரதத்தை மேற்கொண்டார்.

16. பதினாறாவது அத்யாயம்: ஸ்ரீமத்வரின் அவதாரமகிமை, மற்றும் தேவர்கள் புஷ்பத்தை வருஷித்தல்.

ஸ்ரீமத்வர் கன்வதீர்த்தத்தில் சாதுர்மாஸத்தை முடித்துக் கொண்டு சஞ்சாரமார்கமாக கோதாவரிநதிக்கரைக்கு வந்தார். அங்கு ஒரு சூத்திர ராஜன் வேத மந்திரங்கள் பொய் என சவால் விட்ட பொழுது உள்ளங்கையில் விதையை வைத்துக் கொண்டு ரிக்வேத மந்திரமான 'யா ஓஷதி' என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்தார். அதிலிருந்து தான்யம் முளைத்து செடியாக மலர், காய், பழம் தோன்றின. அதை காண்பித்து வேத மந்திரங்கள் பொய்யல்ல, தகுதி உள்ளவர்களாக இருந்தால் அதற்குரிய பலன் கிடைக்கும் என்றார்.

ஒரு நாள் இரவில் ஸ்ரீ மத்வர் தன் சிஷ்யர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் காற்று பலமாக வீச தீபம் அணைந்து விட்டது. தனது கால் கட்டை விரலின் நகத்தின் நுனியில் உண்டாக்கிய ஒளியின் மூலம் சீடர்கள் சிரமமின்றி பாடம் படிக்க உதவினார்.

பிறகு அங்கிருந்து 'கலசா' எனும் கிராமத்திற்கு வந்தபோது நூற்றுக்கணக்கான பேர் ஒரு பெரிய பாறாங்கல்லை தூக்க முடியாமல் அவதிப்பட்டனர். ஸ்ரீமத்வர் அந்த மாபெரும் கல்லை ஒரே கையால் அனாயசமாக தூக்கி துங்கபத்ரா நதிக்கரையில் பொது மக்களுக்கு உதவியாக வைத்தார். ஒரு சமயம் சூர்யக்ரஹன பருவகாலத்தில் தன் சிஷ்யர்களுக்கு சமுத்திரகரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஐதரேய உபநிஷத் பாடம் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார். பிறகு சிஷ்யர்களுடன் சமுத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்த பொழுது அலையின் சீற்றத்தால் மக்கள் அவதிப்பட தன் கடைக்கண் பார்வையால் சமுத்திரத்தை குளத்தைப் போல் சாந்தமாக்கினார்.

ஒரு நாள் 30 பேர் சுமந்து வரும் கொடி கம்பத்தை தான் ஒருவனே சுமந்து கொண்டு வரும் பலம் படைத்த கண்டவாடன் தன் சகோதரனுடன், ஸ்ரீமத்வருக்கு சேவை செய்வதாய் கூறி கொண்டு வந்து மத்வருடைய கை கால்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழுக்கி கொண்டு வந்து முடிவில் கழுத்தை பிடித்து அழுக்க தொடங்கினார்கள். ஆனால் அவர் கழுத்தோ இரும்பை போல் கடினமாகி குரலும் பலமாகியது. இதை கண்ட இரு சகோதரர்களும் சோர்ந்து போய் கீழே விழுந்தனர் அதற்கு ஸ்ரீமத்வர் 'பெரிய சேவை போதும்சு என்று கூறி தன் விரலை பூமியின் மீது வைத்து 'இந்த விரலை நகர்த்தும்' என்றார். ஆனால் அவர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் விரலை அசைக்க முடியவில்லை. அனிமாதி அஷ்ட மஹா சித்திகளை பெற்ற ஸ்ரீமத்வர் ஒரு சிறுவனின் தோளின் மீது அமர்ந்து அனாசயமாக ஸ்ரீநரசிம்ஹ தேவாலயத்தை ஏழு முறை வலம் வந்து அவர்களுக்கு காண்பித்தார்.

ஸ்ரீமத்வர் 'பாரந்தீ' என்னும் கிராமத்திற்கு வந்த பொழுது அந்த ஊர் கோயில் (ஸ்ரீமத்வர் பீமனாக இருந்தபொழுது தன் சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது) நித்ய பூஜை உற்சவங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீமத்வர் கிராமத்தின் முக்கியஸ்தர்களை அழைத்து தேவாலயத்தில் நித்ய பூஜை உற்சவங்கள் நடக்க தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்து, வற்றியிருந்த அந்த கோயில் குளம் நிரம்ப எவ்வளவு மழை வேண்டுமோ அவ்வளவு மழையை பொழிய வைத்து எல்லோரையும் ஆச்சர்யப்படுத்தினார். ஒரு சமயத்தில் ஒரு

சூத்திர அதிகாரியின் ஆணையினால் சில துஷ்டர்கள் ஸ்ரீமத்வரை கொல்ல முன் வந்தபொழுது ஸ்ரீமத்வரின் தபஸ்ஸுக்கி, தேஜஸ், காம்பீரம் இவைகளைக் கண்டு சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினார்கள். அங்கிருந்து வைத்தியநாத ஸ்வாமி கோயில் அமைந்த 'கொக்கடா' என்ற கிராமத்தில் உள்ள ஒரு வயதான பிராமணனின் பிரார்த்தனையை ஏற்று 'ஸ்ரீக்ருணாமிர்தமஹார்னவம்' என்ற நூலை அனுக்ரஹித்தார்.

அங்கிருந்து லோக சேஷம சஞ்சார மார்கமாக 'உஜிரே' என்னும் கிராமத்திற்கு சென்றார். அங்கிருந்த பண்டிதர்கள், 'ஸ்ரீமத்வர் ஒரு சந்நியாசி' ஆகையால் இவருக்கு யாகத்தைப் பற்றிய விஷயம் தெரியாது என்று கருதி யாகத்திற்கு சம்மந்தமான வேதத்தின் ப்ராம்ஹண பாகத்தின் அர்த்தத்தை விளக்கக் கேட்டுக் கொண்டனர். ஸ்ரீமத்வரும் அர்த்தத்தையும் ப்ரயோக க்ரமத்தையும் விவரித்தார். அதை பண்டிதர்கள் எழுதிக் கொண்டார்கள். அதுவே 'கர்மநிர்ணயம்' என்ற க்ரந்தமாயிற்று.

இப்படியாக ஸ்ரீமத்வரின் சிஷ்யர் ஒருவர் பெரிய சபையில் அவரது மகிமைகளை வர்ணித்து கொண்டிருந்த அதே சமயம், தேவலோக சபையில் உள்ள தேவ, ரிஷி, கந்தர்வர்கள், ஸ்ரீமத்வரின் மகிமைகளை பாடி புகழ்ந்து கொண்டே, ஸ்ரீமத்வரை காண ஆவலுடன் ஆகாய மார்கமாக வந்தனர். அச்சமயத்தில் ஸ்ரீமத்வர் உடுப்பியில் அனந்தாஸன பகவானின் கோயிலில் சிஷ்யர்களுக்கு ஐதரேயஉபநிஷத் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை கண்டு அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்து அவர் மேல் மலர் மாரி பொழிந்தனர். இந்த காட்சியை அங்கிருந்த சிஷ்யர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போழுதே ஸ்ரீமத்வர் அந்த புஷ்ப வ்ருஷ்டியில் மூழ்கி வேதவ்யாஸரின் சேவைக்காக பத்ரியை நோக்கி மறைந்தார். இப்பொழுதும் ஸ்ரீமத்வர் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் உடுப்பியிலும் (அனந்தாஸன தேவாலயத்திலும்) ப்ரத்யக்ஷமாக மேல் பத்ரியிலும் இருந்துக்கொண்டு, பக்தர்களுக்கும் சூசிஷ்யர்களுக்கும் அனுக்ரஹித்துக்கொண்டு காட்சியளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸப்தாஹ பாராயண க்ரமம்			ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய நவாஹ பாராயண க்ரமம்		
முதல்நாள்	1-2	ஸர்கம்	முதல்நாள்	1-2	ஸர்கம்
இரண்டாவது நாள்	3-4	ஸர்கம்	இரண்டாவது நாள்	3-4	ஸர்கம்
மூன்றாவது நாள்	5-6-7	ஸர்கம்	மூன்றாவது நாள்	5-6	ஸர்கம்
நான்காவது நாள்	8-9-10	ஸர்கம்	நான்காவது நாள்	7-8	ஸர்கம்
ஐந்தாவது நாள்	11-12	ஸர்கம்	ஐந்தாவது நாள்	9-10	ஸர்கம்
ஆறாவது நாள்	13-14	ஸர்கம்	ஆறாவது நாள்	11-12	ஸர்கம்
ஏழாவது நாள்	15-16	ஸர்கம்	ஏழாவது நாள்	13-14	ஸர்கம்
			எட்டாவது நாள்	15	ஸர்கம்
			ஒன்பதாவது நாள்	16	ஸர்கம்

மஹாஸ்தோத்ரம் மத்வாஷ்டகம்

அஜ்ஞானநாசாய சதா ஜனானா க்ருதாவதாராய வஸுந்நராயாம மஹாஸ்தோத்ராய மஹாமஹிந்நே ஹதாஸஸ்தாய நமோஸ்தோத்ராய	1
அஜ்ஞானநாசாய சதா ஜனானா க்ருதாவதாராய வஸுந்நராயாம மத்வாஷ்டகாய மஹாமஹிந்நே ஹதாஸஸ்தாய நமோஸ்தோத்ராய	1
யேந ச்வஸிஹ்நாந்நரோஜமஹா விகாஸிதம் கோபிரலம் விஸுத்நை: துஸ்தர்க்நிஹரகூலம் ச பிந்நம் தஸ்மை நமோ மத்வதிவாகராய	2
புஸ்தர்க்நிஹரகூலம் ச பிந்நம் தஸ்மை நமோ மத்வதிவாகராய யேந ச்வஸித்தாந்ந ரோஜமத்தா விகாஸிதம் கோபிரலம் விஸுத்நை: துஸ்தர்க்நிஹரகூலம் ச பிந்நம் தஸ்மை நமோ மத்வதிவாகராய	2
புஸ்தர்க்நிஹரகூலம் ச பிந்நம் தஸ்மை நமோ மத்வதிவாகராய நிர்ந்நம் நிர்ஜிதமீநகேதுந்நமாம்யஹம் மஹாமுநிபுக்ஷம்	3
புஸ்தர்க்நிஹரகூலம் ச பிந்நம் தஸ்மை நமோ மத்வதிவாகராய நிர்ந்நம் நிர்ஜிதமீநகேதுந்நமாம்யஹம் மஹாமுநிபுக்ஷம்	3

शान्तं महान्तं नतपादकान्तं कान्तं नितान्तं कलितागमान्तम् ।	
स्वान्तं नयन्तं त्रिपुरारिकान्तं कान्तं श्रियो मध्वगुरुं नमामि ॥	४
ஸாந்தம் மஹாந்தம் நதபாதகாந்தம் காந்தம் நிதாந்தம் கலிதாகமாந்தம் ।	
ஸ்வாந்தம் நயந்தம் த்ரிபுராரிகாந்தம் காந்தம் ஸ்ரியோ மத்வகுரும் நமாமி ॥	4
पुनाननाम्ने मुरवैरिधाम्ने सम्पूर्णनाम्ने समधीतसाम्ने ।	
सङ्कीर्तिताधोक्षज पुण्यनाम्ने नमोऽस्तु मध्वाय विमुक्तिसीम्ने ॥	५
புநாநநாம்நே முரவைரிதாம்நே ஸம்பூர்ணநாம்நே ஸமதீதஸாம்நே ।	
ஸங்கீர்திதாதோக்ஷஜ புண்யநாம்நே நமோஸ்து மத்வாய விமுக்திஸீம்நே ॥	5
सन्मानसं सजनताशरण्यं सन्मानसं तोषितरामचन्द्रम् ।	
सन्मानसन्यस्तपदं प्रशान्तं नमाम्यहं मध्वमहामुनीशम् ॥	६
ஸந்மாநஸம் ஸஜ்ஜநதா ஸரண்யம் ஸந்மாநஸம் தோஷித ராமசந்த்ரம் ।	
ஸந்மாநஸந்யஸ்தபதம் ப்ரஸாந்தம் நமாம்யஹம் மத்வமஹாமுநீஸம் ॥	6

संस्तूयमानाय सतां समूहैः चन्द्रायमानाय चिदम्बुराशेः ।	
दीपायमानाय हरिं दिदृक्षोः अलं नमो मध्वमुनीश्वराय ॥	७
ஸம்ஸ்தூயமானாய ஸதாம் ஸமூஹை: சந்த்ராயமானாய சிதம்புராஸே: ।	
தீபாயமானாய ஹரிம் தித்ருக்ஷோ: அலம் நமோ மத்வமுநீஸ்வராய ॥	7
गुणैकसिन्धुं गुरुपुङ्गवं तं सदैकबन्धुं सकलाकलापम् ।	
मनोजबन्धुं नतपादपद्मं नमाम्यहं मध्वमुनिं वरेण्यम् ॥	८
குணைகஸிந்தும் குருபுங்கவம் தம் ஸதைகபந்தும் ஸகலாகலாபம் ।	
மநோஜபந்தும் நதபாதபத்மம் நமாம்யஹம் மத்வமுநிம் வரேண்யம் ॥	8
मध्वाष्टकं पुण्यतमं त्रिसन्ध्यं पठन्त्यलं भक्तियुता जना ये ।	
तेषामभीष्टं प्रतनोति वायुः श्रीमध्वनामा गुरुपुङ्गवोऽयम् ॥	९
மத்வாஷ்டகம் புண்யதமம் த்ரிஸந்த்யம் படந்த்யலம் பக்தியுதா ஜநா யே ।	
தேஷாமபீஷ்டம் ப்ரதநோதி வாயு: ஸ்ரீமத்வநாமா குருபுங்கவோ஽யம் ॥	9

समस्तशास्त्राणि च सम्यगेव कृत्वा हरेः शाश्वतसद्गुणान् यः ।	
प्रकाशयामास समस्तयुक्तिभिः श्रीमध्वनामा च सदा प्रसीदताम् ॥	१०
ஸமஸ்தஸாஸ்த்ராணி ச ஸம்யகேவ க்ருத்வா ஹரே:ஸாஸ்வதஸத்குணாந் ய: ।	
ப்ரகாஸயாமாஸ ஸமஸ்தயுக்திபி: ஸ்ரீமத்வநாமா ச ஸதா ப்ரஸீததாம் ॥	10
परमपुरुष श्रीचरणसरोरुह मधुकररूपकमानसमुदितम् ।	
गुरुकुलतिलकश्रीमदानन्दतीर्थ योगिवरं सततमहं वन्दे ॥	११
பரமபுருஷ ஸ்ரீசரணஸரோருஹ மதுகரரூபகமானஸமுதிதம் ।	
குருகுலதிலக ஸ்ரீமதாநந்ததீர்த யோகிவரம் ஸததமஹம் வந்தே॥	11
श्रीमल्लिकुचवंश्येन मध्वाष्टकमुदीरितम् । श्रीमत्रिविक्रमाख्येन गुर्वनुग्रहकारकम् ॥	१२
ஸ்ரீமல்லிகுசவம்ஸ்யேந மத்வாஷ்டகமுதீரிதம் ।	
ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமாக்யேந குர்வநுக்ரஹகாரகம் ॥	12

इति श्रीत्रिविक्रमपण्डिताचार्यविरचित मध्वाष्टकं सपूर्णम्

॥ इति श्रीतिरिविक्रमपण्डिताचार्यविरचित मत्वाष्टकं सम्पूर्णम् ॥

गुरु प्रार्थना कुरु प्ररांतना

गुरुरेव परो धर्मो गुरुरेव परा गतिः । गुरुरेव परो बन्धुः गुरुरेव परः स्मृतः ॥

குருரேவ பரோ தர்மோ குருரேவ பராகதி: ।

குருரேவ பரோ பந்து: குருரேவ பர:ஸ்ம்ருத: ।

गुरुर्गुरुर्गुरुरिति जपतो नास्ति पातकम् । तस्माद् गुरुप्रसादार्थं यतेत मतिमान्नरः ।

குருர்குருர்குருரிதி ஜபதோ நாஸ்தி பாதகம் ।

தஸ்மாத் குருப்ரஸாதார்தம் யதேத மதிமாந்நர:

गुरुपादाम्बुजं ध्यायेद् गुरोर्नाम सदा जपेत् । गुरोर्वार्तां तु कथयेद् गुरोरन्यं न भावयेत् ॥

குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத் குரோர்நாம ஸதா ஜபேத்

குரோர்வார்தாம் து கதயேத் குரோர்நயம் ந பாவயேத்

गुरोःसेवा गुरोःस्तोत्रं शिष्यकृत्यं परं स्मृतम् । दोषदृष्टिरनर्थाय इत्युमामाह सदाशिवः ॥

குரோ:ஸேவா குரோ:ஸ்தோத்ரம் ஸிஷ்யக்ருத்யம் பரம் ஸ்ம்ருதம் ।

தோஷத்ருஷ்டிரனர்தாய இத்யுமாமாஹ ஸதாஸிவ:॥

सर्वधर्मान् परित्यज्य गुरुधर्मान् समाचर । न गुरोरधिकं किञ्चित् पुरुषार्थचतुष्टये ॥

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய குருதர்மான் ஸமாசர ।

ந குரோரதிகம் கிஞ்சித் புருஷார்த்சதுஷ்டயே ॥

पिता माता तथा भ्राता सर्वे संसारहेतवः । गुरुरेकः सदा सेव्यः संसारोद्धरणक्षमः ॥

பிதா மாதா ததா ப்ராதா ஸர்வே ஸம்ஸாரஹேதவ: ।

குருரேக: ஸதாஸேவ்ய: ஸம்ஸாரோத்தரண க்ஷம: ॥

अभ्रमं भङ्गरहितम् अजडं विमलं सदा । आनन्दतीर्थमतुलं भजे तापत्रयाऽपहम् ॥

அப்ரமம் பங்கரஹிதம் அஜடம் விமலம் ஸதா ।

ஆநந்ததீர்தமதுலம் பஜே தாபத்ரயா஽பஹம் ॥

விஸ்வம்ப்ரமூர்த்தி (கணபதி) ப்ரார்தனா

अगजाननपद्मार्कं गजाननमहर्निशम् । अनेकदं तं भक्तानां एकदन्तमुपास्महे ॥

அகஜானன பத்மார்கம் கஜானனம் அஹர்நிஸம் ।

அனேகதம் தம் பக்தானாம் ஏகதந்தம் உபாஸ்மஹே ॥

१.आचमनम्, शुद्धिः, २.प्राणायामः, प्राणायामः, ३. सङ्कल्पः

कृष्ण कृष्ण विष्णोराज्ञया प्रवर्तमानस्य आद्यब्रह्मणः द्वितीयपराद्धे श्वेतवराहकल्पे वैवस्वत मन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे प्रथमपादे जम्बूद्वीपे भारतवर्षे भरतखण्डे मेरोः दक्षिणे पार्श्वे दण्डकारण्ये गोदावर्याः दक्षिणकूले शालिवाहनशके बौद्धावतारे रामक्षेत्रे अस्मिन् वर्तमाने व्यावहारिके.....संवत्सरे.....अयने.....ऋतौ.....मासे.....पक्षे..... शुभतिथौ.....वासर संयुक्तायां.....नक्षत्र-संयुक्तायां शुभनक्षत्र-शुभयोग शुभकरण-एवंगुण सकलविशेषण विशिष्टायां अस्यां.....शुभतिथौ, धर्म-अर्थ-काम-मोक्ष-चतुर्विधफलपुरुषार्थ-सिद्ध्यर्थम्, अस्माकम् आदिगुरु श्रीमन्मध्वाचार्य चरणारविन्दयोः अचञ्चला भक्तिसिद्ध्यर्थम्, अस्माकम् आदिगुरु श्रीमन्मध्वाचार्य अनुग्रह कटाक्षवशात् ज्ञान-भक्ति-वैराग्य सिद्ध्यर्थं, शरीरे विद्यमान सर्वरोग-निवारणार्थं, वेदोक्त दीर्घायुस्सिद्ध्यर्थम्, द्वैतमते आसक्ति प्राप्त्यर्थं, वैष्णवजन ऐक्यसिद्धिद्वारा विष्णुभक्ति प्रसादसिद्ध्यर्थं, भगवति

वासुदेवे सुदृढ भक्ति सिद्ध्यर्थं, स्वकुलाचार परिपालन बुद्धि सिद्ध्यर्थं, सकलानिष्ट निवृत्तिद्वारा सकलाभीष्ट सिद्ध्यर्थं, श्रीमद् हनुमद्गीम-मध्वात्मक भारतीरमण-मुख्यप्राणान्तर्गत श्रीराम-कृष्ण-वेदव्यासप्रेरणया, श्रीराम-कृष्ण-वेदव्यासप्रीत्यर्थं श्रीनारायणपण्डिताचार्य विरचित श्रीसुमध्वविजय पारायण-यज्ञाङ्गत्वेन अद्य अन्योन्यसाहाय्येन श्रीसुमध्वविजय-पारायणं, यथासंभवसङ्ख्यया करिष्ये, तदङ्गत्वेन मध्वकवच जप सहित श्रीमध्वाचार्य गुरु पूजां करिष्ये।

நவாஹம் (9.நாள்) அல்லது சப்தாஹத்தின் (7.நாள்) முதல் நாள்
செய்ய வேண்டிய பாராயண சங்கல்பம்.....श्रीमद् हनुमद्गीम-मध्वात्मक
भारतीरमण-मुख्यप्राणान्तर्गत श्रीराम-कृष्ण-वेदव्यासप्रेरणया, श्रीराम-कृष्ण-वेदव्यासप्रीत्यर्थं
श्रीनारायणपण्डिताचार्य विरचित श्रीसुमध्वविजय सप्ताह(नवाह)पारायण- यज्ञाङ्गत्वेन अद्य
अन्योन्यसाहाय्येन श्रीसुमध्वविजय-पारायणं, यथासंभवसङ्ख्यया करिष्ये, तदङ्गत्वेन मध्वकवच
जप सहित श्रीमध्वाचार्य गुरु पूजां करिष्ये ।

நவாஹம் (9.நாள்) அல்லது சப்தாஹத்தின் (7.நாள்) இரண்டாவது நாள் முதல் செய்ய வேண்டிய பாராயண சங்கல்பம்.....*अस्यां शुभतिथौ श्रीमद् हनुमद्धीम-मध्वात्मक भारतीरमण-मुख्यप्राणान्तर्गत श्रीराम-कृष्ण-वेदव्यासप्रेरणया, श्रीराम-कृष्ण-वेदव्यासप्रीत्यर्थं सङ्कल्पित श्रीनारायण पण्डिताचार्य विरचित श्रीसुमध्वविजय-सप्ताह पारायणाङ्गत्वेन सप्ताहस्य द्वितीयदिन तृतीयदिन मध्वकवच जप सहित श्रीमध्वाचार्य गुरु पूजां करिष्ये ।

- மூன்றாவது நாள் ★3. சप्ताஹச்ய (நவாஹச்ய) தூதூயதின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।
நான்காவது நாள் ★4. சப்தாஹச்ய சதூர்த் தின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।
ஐந்தாவது நாள் ★5. சப்தாஹச்ய பசூர்த் தின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।
ஆறாவது நாள் ★6. சப்தாஹச்ய ஷட்தின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।
ஏழாவது நாள் ★7. சப்தாஹச்ய சப்தமதின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।
எட்டாவது நாள் ★8. சப்தாஹச்ய அசூர்த் தின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।
ஒன்பதாவது நாள் ★9. சப்தாஹச்ய நவமதின ம஢்வகவச ஜப சஹித ஶூரிம஢்வாசார்ய ஶூரு பூஜா஑் கரிஷ்யே ।

பாராயணத்திற்கு தேவையான சாமான்கள் : ஶூநீஹனும,பீம, மத்வ படம் (அ) விக்ரஹம் , மஹாவிஷ்ணுவின் அவதார படம் (அ) விக்ரஹம், மஞ்சள்-15 கிராம். குங்குமம்-15 கிராம், சந்தனம்-10 கிராம், தீபம், தீபஹாரத்தி தட்டு, மங்களஹாரத்தி தட்டு, திரி, தீப்பெட்டி, வெற்றிலை, பாக்கு, நைவேத்யத்திற்கு பழங்கள் (4 அ 6), தேங்காய், உதிரிப்பூ, ஶ்வாமிக்கு சரம், அக்ஷதை, இரண்டு பஞ்சபாத்திர உத்தரணி, இரண்டு பேலா (அ) சிறிய சொம்பு, இரண்டு பித்தளை கிண்ணம், பழங்கள் வைக்க தட்டு, உட்கார பலகை (அ) தாவளி,புஷ்பங்கள் வைக்க 2 ட்ரே, மணி ஜாங்கடை, சங்கு, வஸ்த்ரம்

5. ஸங்கல்பம் :

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண விஷ்ணோராஜ்ஞாயா ப்ரவர்தமாநஸ்ய
ஆத்யப்ரஹ்மண: த்விதீயபரார்த்தே, ஸ்வேதவராஹகல்பே,வைவஸ்வத
மந்வந்தரே, அஷ்டாவிம்ஸதிதமே கலியுகே ப்ரதமபாதே ஜம்பூத்வீபே
பாரதவர்ஷே பரத கண்டே மேரோ: தக்ஷிணே பார்ஸ்வே தண்டகாரண்யே
கோதாவர்யா: தக்ஷிணக்ஷலே ஸாலிவாஹநஸகே புத்தாவதாரே ராமக்ஷேத்ரே
அஸ்மிந்வர்தமானே, வ்யாவஹாரிகே.....ஸம்வத்ஸரே.....அயநே.....
ருதௌ.....மாளே.....பக்ஷே.....ஸூபதிதௌ.....
வாஸரஸம்யுக்தாயாம்.....நக்ஷத்ரஸம்யுக்தாயாம் ஸூபநக்ஷத்ர-
ஸூபயோக-ஸூபகரண ஏவங்குண ஸகல விஸேஷண விஸிஷ்டாயாம்
அஸ்யாம்..... ஸூபதிதௌ,தர்ம-அர்த-காம-மோக்ஷ சதுர்வித
பலபுருஷார்த ஸித்த்யர்தம், அஸ்மாகம் ஆதிசுரு ஸ்ரீமந்மத்வாசார்ய
சரணார விந்தயோ: அசஞ்சலா பக்தி ஸித்த்யர்தம், அஸ்மாகம் ஆதிசுரு
ஸ்ரீமந்மத்வாசார்ய-அநுக்ரஹ கடாக்ஷவஸாத் ஜ்ஞாந-பக்தி-வைராக்ய-

ஸித்த்யர்தம், ஸரீரே வித்யமாந ஸர்வரோக-நிவாரணார்தம், வேதோக்த
தீர்காயு:ஸித்த்யர்தம், த்வைதமதே ஆஸக்தி ப்ராப்த்யர்தம், வைஷ்ணவஜந
ஐக்யஸித்தித்வாராவிஷ்ணுபக்திப்ரஸாதஸித்த்யர்தம், பகவதிவாஸுதேவே
ஸுத்ருட பக்தி ஸித்த்யர்தம் ஸ்வகுலார பரிபாலந புத்தி ஸித்த்யர்தம்,
ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்தித்வாரா ஸகலாபீஷ்ட ஸித்த்யர்தம், ஸ்ரீமத்ஹநுமத்
பீமமத்வாத்மக பாரதீரமணமுக்ய ப்ராணாந்தர்கத ஸ்ரீராம-க்ருஷ்ண-
வேதவ்யாஸப்ரேரணயா ஸ்ரீராம-க்ருஷ்ண- வேதவ்யாஸ ப்ரீத்யர்த்தம்
ப்ரீத்யர்த்தம் நாராயணபண்டிதாசார்ய விரசித ஸ்ரீமத்வ விஜய பாராயண-
யக்ருங்கத்வேன அத்ய அன்யோன்ய ஸாஹாய்யேன ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய
பாராயணம், யதாஸம்பவ ஸங்க்யயா கரிஷ்யே। ததங்கத்வேன மத்வகவச
ஐப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே।

(9.நாள்)நவாஹம் அல்லது (7.நாள்)சப்தாஹத்தின்முதல் நாள் செய்ய வேண்டிய பாராயண சங்கல்பம்:ஸ்ரீமத் ஹநுமத்-பீம-மத்வாத்மக பாரதீரமணமுக்யப்ராணாந்தர்கத ஸ்ரீராம-க்ருஷ்ண-வேதவ்யாஸ ப்ரேரணயா ஸ்ரீராம-க்ருஷ்ண-வேதவ்யாஸ 8பீத்யர்த்தம் ஸ்ரீநாராயண பண்டிதாசார்ய விரசித ஸ்ரீஸுமத்வ விஜய ஸப்தாஹ (நவாஹ) பாராயண-யக்ஞாங்கத் வேன அத்ய அன்யோன்யஸாஹாய்யேன ஸ்ரீஸுமத்வ விஜய-பாராயணம், யதாஸம்பவஸங்க்யயா கரிஷ்யே । ததங்கத்வேன மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குருபூஜாம் கரிஷ்யே ।

நவாஹம்(9.நாள்)அல்லது சப்தாஹத்தின்(7.நாள்) இரண்டாவது நாள் முதல் செய்யவேண்டிய பாராயணசங்கல்பம்:.....★ அஸ்யாம்ஸூபதிதௌஸ்ரீமத்ஹநுமத்பீம-மத்வாந்தர்கதபாரதீரமணமுக்ய ப்ராணாந்தர்கத ஸ்ரீராம-க்ருஷ்ண-வேதவ்யாஸப்ரேரணயாஸ்ரீராம-க்ருஷ்ண-வேதவ்யாஸபீத்யர்த்தம், ஸங்கல்பித ஸ்ரீநாராயணபண்டிதாசார்ய விரசித ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய ஸப்தாஹ பாராயணாங்கத்வேன ★ஸப்தாஹஸ்ய த்விதீயதின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே.

3ம் நாள் ★ ஸப்தாஹஸ்ய த்ருதீயதின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே
 4ம் நாள் ★ ஸப்தாஹஸ்ய சதுர்த்ததின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே
 5ம் நாள் ★ ஸப்தாஹஸ்ய பஞ்சமதின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே
 6ம் நாள் ★ ஸப்தாஹஸ்ய ஷஷ்டதின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே
 7ம் நாள் ★ ஸப்தாஹஸ்ய ஸப்ததின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே
 8ம் நாள்★ ஸப்தாஹஸ்ய அஷ்டதின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே
 9ம் நாள்★ ஸப்தாஹஸ்ய நவமதின மத்வகவச ஜப ஸஹித ஸ்ரீமத்வாசார்ய குரு பூஜாம் கரிஷ்யே

1. प्रथमायाम्	ப்ரதமாயாம்
2. द्वितीयायाम्	த்விதீயாயாம்
3. तृतीयायाम्	த்ருதீயாயாம்
4. चतुर्थ्याम्	சதுர்த்யாம்
5. पञ्चम्याम्	பஞ்சம்யாம்
6. षष्ठ्याम्	ஷஷ்ட்யாம்
7. सप्तम्याम्	ஸப்தம்யாம்
8. अष्टम्याम्	அஷ்டம்யாம்
9. नवम्याम्	நவம்யாம்
10. दशम्याम्	தசம்யாம்
11. एकादश्याम्	ஏகாதஸ்யாம்
12. द्वादश्याम्	த்வாதஸ்யாம்
13. त्रयोदश्याम्	த்ரயோதஸ்யாம்
14. चतुर्दश्याम्	சதுர்தஸ்யாம்
15. अमावास्यायां	அமாவாஸ்யாயாம்
16. पौर्णमास्याम्	பௌர்ணமாயாம்

1. भानु-वासर पाणु-वासर
2. सोम-वासर सोम-वासर
3. कुज-वासर कुज-वासर
4. बुध-वासर पुत-वासर
5. गुरु-वासर गुरु-वासर
6. शुक्र-वासर शुक्र-वासर
7. शनि-वासर शनि-वासर

1. वसन्त-ऋतौ -வஸந்தருதௌ
2. ग्रीष्म-ऋतौ -கரீஷ்மருதௌ
3. वर्ष - ऋतौ -வர்ஷருதௌ
4. शरद्- ऋतौ -ஸரத்ருதௌ
5. हेमन्त-ऋतौ -ஹேமந்தருதௌ
6. शिशिर-ऋतौ -ஸிஸிரருதௌ

1. दक्षिणायने -தக்ஷிணாயணே
2. उत्तरायणे - உத்தராயணே

1. अश्विनी	அஸ்வினி	(அஸ்வினி)
(नक्षत्र संयुक्तायां)	(நக்ஷத்ர ஸம்யுக்தாயாம்)	
2. भरणी	பரணீ	(பரணீ)
3. कृत्तिका	க்ருத்திகா	(கார்த்திகை)
4. रोहिणी	ரோஹிணீ	(ரோகிணி)
5. मृगशिरा	ம்ருகஸிரோ	(ம்ருகசீர்ஷம்)
6. आर्द्रा	ஆர்த்ரா	(திருவாதிரை)
7. पुनर्वसु	புனர்வஸு	(புனர்பூசம்)
8. पुष्य	புஷ்ய	(பூசம்)
9. आश्लेषा	ஆஸ்லேஷா	(ஆயில்யம்)
10. मघा	மகா	(மகம்)
11. पूर्वफल्गुनी	பூர்வபல்குணீ	(பூரம்)
12. उत्तरफल्गुनी	உத்தரபல்குணீ	(உத்திரம்)
13. हस्त	ஹஸ்த	(ஹஸ்தம்)
14. चित्रा	சித்ரா	(சித்திரை)
15. स्वाती	ஸ்வாதீ	(ஸ்வாதீ)
16. विशाखा	விஸாகா	(விசாகம்)
17. अनुराधा	அனூராதா	(அனூஷம்)
18. ज्येष्ठा	ஜ்யேஷ்டா	(கேட்டை)
19. मूल	மூல	(மூலம்)
20. पूर्वाषाढा	பூர்வாஷாடா	(பூராடம்)
21. उत्तराषाढा	உத்தராஷாடா	(உத்திராடம்)

22. श्रवण	ஸ்ரவண	(திருவோணம்)
23. धनिष्ठा	தனிஷ்டா	(அவிட்டம்)
24. शतभिषक्	ஸதபிஷக்	(சதயம்)
25. पूर्वाभाद्रा	பூர்வாபாத்ரா	(பூரட்டாதி)
26. उत्तराभाद्रा	உத்தராபாத்ரா	(உத்திரட்டாதி)
27. रेवती	ரேவதி	(ரேவதி)

1. चैत्रमासे	சைத்ரமாளே
2. वैशाखमासे	வையாகமாளே
3. ज्येष्ठमासे	ஜ்யேஷ்ட மாளே
4. आषाढमासे	ஆஷாட மாளே
5. श्रावणमासे	ஸ்ராவணமாளே
6. भाद्रपदमासे	பாத்ரபதமாளே
7. आश्वयुजमासे	ஆஸ்வயுஜமாளே
8. कार्तिकमासे	கார்திகமாளே
9. मार्गशीर्षमासे	மார்கசீர்ஷமாளே
10. पुष्यमासे	புஷ்யமாளே
11. माघमासे	மாகமாளே
12. फाल्गुनमासे	பால்குணமாளே

ஹரி ஸ்துதி

ॐपान्त्वस्मान् पुरुहूतवैरि-बलवन्मातङ्ग माद्यद्घटा-कुंभोच्चाद्रि-विपाटनाधिकपट्ट प्रत्येक वज्रायिताः ।
श्रीमत्-कण्ठीरवास्य प्रततसुनखरा दारिताराति-दूर-प्रध्वस्त-ध्वान्तशान्त प्रविततमनसा भाविता नाकिवृन्दैः ॥ १

लक्ष्मीकान्त समन्ततो विकलयन् नैवेशितुस्ते समं पश्याम्युत्तम-वस्तु दूरतरतो-अपास्तं रसो योऽष्टमः ।
यद्-रोषोत्कर दक्ष-नेत्र-कुटिल प्रान्तोत्थिताग्नि स्फुरत् खद्योतोपम-विस्फुलिङ्ग-भसिता ब्रह्मेश-शक्रोत्कराः ॥ २

ஓம் பாந்த்வஸ்மான், புருஹூதவைரி பலவன்மாதங்க மாத்யத்கடா
கும்போச்சாத்ரி விபாடநாதிகபடு ப்ரத்யேக வஜ்ராயிதா: ।
ஸ்ரீமத் கண்டீரவாஸ்ய, ப்ரததஸுநகரா, தாரிதாராதி தூர
ப்ரத்வஸ்த த்வாந்தஸாந்த ப்ரவிததமனஸா, பாவிதா நாகிவிருந்தை: ॥ 1

லக்ஷ்மீகாந்த ஸமந்ததோ விகலயன் நைவேஸிதுஸ்தே ஸமம்
பஸ்யாம்யுத்தம வஸ்து தூரதரதோ அபாஸ்தம் ரஸோ யோஷ்டம: ।
யத்ரோஷோத்கர தக்ஷநேத்ரகுடில ப்ராந்தோத்திதாக்கநிஸ் புரத்
கத்யோதோபம விஸ்புலிங்க பஸிதா ப்ரம்மேஸ ஸக்ரோத்கரா: ॥ 2

ஸ்ரீமத்வகுரு பூஜா விதானம்

१.घण्टानादः -घण्ट देवताभ्यो नमः 1.கண்டாநாத: - கண்ட தேவதாப்யோ நம:

என்று கூறி மணிக்கு புஷ்பம் அக்ஷதை போடவும்

२.शंखार्चनम् - शङ्खराजाय नमः 2.ஸங்கார்சநம்- ஸங்கராஜாய நம:

என்று கூறி ஸங்கத்திற்கு புஷ்பம் அக்ஷதை போடவும்

३.कलशपूजनम् - कलशदेवताभ्यो नमः

3.கலஸபூஜநம் - கலஸ தேவதாப்யோ நம:

என்று கூறி கலஸமோ, விக்ரஹமோ அல்லது மத்வரின் படத்திற்கோ புஷ்பம் அக்ஷதை போடவும்

ध्यानम् :- த்யானம் :-

यस्यत्रीण्युदितानि वेदवचने रूपानि दिव्यान्यलं बट् तद्दर्शतमित्थमेव निहितं देवस्य भर्गो महत् ।

वायो रामवचोनयं प्रथमकं पृक्षो द्वितीयं वपुः मध्वो यत्तु तृतीयमेतदमुना ग्रन्थः कृतः केशवे ॥

யஸ்யத்ரீண்யுதிதாநி வேதவசநே ரூபாநி திவ்யாந்யலம்

பட தத்தர்ஸதமித்தமேவ நிஹிதம் தேவஸ்ய பர்கோ மஹத் ।

வாயோ ராமவசோநயம் ப்ரதமகம் ப்ருக்ஷோ த்விதீயம் வபு:
மத்வோ யத்து த்ரிதீயமேததமுநா க்ரந்த: க்ருத: கேஸவே ।।

ஹனுமதே நம: - ட்யாயாமி என்று கூறி புஷ்பம் அக்ஷதை ஸமர்ப்பிக்கவும்

ஹனுமதே நம: - த்யாயாமி

அங்னாசூனவே நம:- நவரத்நக்ஷித் ஸ்வர்ணசிஹாசனம் சமர்ப்யாமி

என்று கூறி புஷ்பம் அக்ஷதை ஸமர்ப்பிக்கவும்

அஞ்ஜநாஸூநவே நம: நவரத்நக்ஷித் ஸ்வர்ணசிஹாசனம் ஸமர்ப்யாமி

வாயுபுத்ராய நம: -பாடயோ: பாஃ சமர்ப்யாமி என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் ஸமர்ப்பிக்கவும்

வாயுபுத்ராய நம: -பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்யாமி

மஹாபலாய நம:-ஹஸ்தயோ: அஃ சமர்ப்யாமி என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் ஸமர்ப்பிக்கவும்

மஹாபலாய நம:-ஹஸ்தயோ: அஃ சமர்ப்யாமி

ராமேஷாய நம: -முக்ஷே அக்ஷமநீயம் சமர்ப்யாமி என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் ஸமர்ப்பிக்கவும்

ராமேஷாய நம: -முக்ஷே அக்ஷமநீயம் சமர்ப்யாமி

फल्गुणसखाय नमः- मधुपर्कं समर्पयामि என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் ஸமர்ப்பிக்கவும்
 பல்சுண்ணாசகாய நம:- மதுபர்கம் ஸமர்பயாமி
 पिङ्गाक्षाय नमः -शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் ஸமர்ப்பிக்கவும்
 பிங்காக்ஷாய நம:-ஸ்ுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸமர்பயாமி
 अमितविक्रमाय नमः- वस्त्रं समर्पयामि என்று கூறி ஒரு வஸ்தரத்தை ஸமர்ப்பிக்கவும்
 அமிதவிக்ரமாய நம:- வஸ்தரம் ஸமர்பயாமி
 उदधिक्रमणाय नमः -गन्धं समर्पयामि என்று கூறி சந்தனத்தை ஸமர்ப்பிக்கவும்
 உததிக்ரமணாய நம:-கந்தம் ஸமர்பயாமி
 लक्ष्मणप्राणदात्रे नमः-अक्षतान् समर्पयामि என்று கூறி அக்ஷதயை ஸமர்ப்பிக்கவும்
 லக்ஷமணப்ராணதாத்ரே நம:-அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி
 सीतासन्देशहारकाय नमः-पुष्पाणि समर्पयामि
 ஸீதாஸந்தேஸஹாரகாய நம:-புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி, புஷ்பை: பூஜயாமி
 என்று கூறி கீழ் வரும் நாமாக்களை கூறி புஷ்பத்தினால் அர்ச்சனை செய்யவும்

1.	ॐ	श्रीहनुमते नमः	1.	ॐ श्री हनुमते नमः
2.	ॐ	श्रीभीमाय नमः	2.	ॐ श्रीभीमाय नमः
3.	ॐ	श्रीमध्यगेहार्यनन्दनाय नमः	3.	ॐ श्रीमद्यकेहोार्यनन्तनाय नमः
4.	ॐ	श्रीपूर्णबोधाय नमः	4.	ॐ श्री पूर्णबोधाय नमः
5.	ॐ	श्रीमदानन्दतीर्थाय नमः	5.	ॐ श्रीमदानन्ततीर्तनाय नमः
6.	ॐ	श्रीअच्युतप्रेक्षवरदाय नमः	6.	ॐ श्री अच्युतप्रेक्षवरनाय नमः
7.	ॐ	श्रीव्यासशिष्याय नमः	7.	ॐ श्रीव्यासशिष्याय नमः
8.	ॐ	श्रीनरनारायणप्रेरिताय नमः	8.	ॐ श्री नरनारायणप्रेरिताय नमः
9.	ॐ	श्रीबालकृष्णप्रतिष्ठात्रे नमः	9.	ॐ श्रीबालकृष्णप्रतिष्ठात्रे नमः
10.	ॐ	श्रीद्वान्त्रिंशद्लक्षणोपेताय नमः	10.	ॐ श्री त्रिंशत्त्रिंशत्लक्षणोपेताय नमः
11.	ॐ	श्रीसाधु मोक्षप्रदायकाय नमः	11.	ॐ श्री साधु मोक्षप्रदायकाय नमः
12.	ॐ	श्रीसर्वविद्वच्छिखामणये नमः	12.	ॐ श्रीसर्वविद्वच्छिखामणये नमः
13.	ॐ	श्रीशरण्यत्राणतत्पराय नमः	13.	ॐ श्री शरण्यत्राणतत्पराय नमः
14.	ॐ	सप्तकोटिमहामन्त्रजापकाय नमः	14.	ॐ श्री सप्तकोटिमहामन्त्रजापकाय नमः
15.	ॐ	त्रिविक्रमाभीष्टदात्रे नमः	15.	ॐ श्री त्रिविक्रमाभीष्टदात्रे नमः
16.	ॐ	बदरीवासश्रीमध्वाय नमः	16.	ॐ श्री बदरीवासश्रीमध्वाय नमः

उत्तराङ्गपूजा - உத்தராங்கபூஜா

ध्वस्तदुरागमाय नमः - धूपमाग्रापयामि

த்வஸ்ததுராகமாய நம: - தூபமாக்ராபயாமி என்று கூறி தூபத்தை காட்டவும்

तत्त्वज्ञाय नमः- दीपं दर्शयामि

தத்த்வஜ்ஞாய நம:- தீபம் தர்ஸயாமி என்று கூறி தீபத்தை காட்டவும்

वैष्णवाचार्याय नमः - धूपदीपानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि

வைஷ்ணவாசார்யாய நம: - தூபதீபாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி

என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

व्यासशिष्याय नमः- नैवेद्यं समर्पामि

வ்யாஸஸிஷ்யாய நம:- நைவேத்யம் ஸமர்பயாமி

என்று கூறி நைவேத்யத்தை செய்யவும்.

यतीश्वराय नमः - मध्ये मध्ये अमृतपाणीयं समर्पयामि

யதீஷ்வராய நம: - மத்யே மத்யே அம்ரிதபாணீயம் ஸமர்பயாமி

என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

सुखतीर्थाय नमः -उत्तरापोशनं समर्पयामि

ஸுகதீர்தாய நம: -உத்தராபோஸநம் ஸமர்பயாமி

என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

जितवादिने नमः- हस्तौ प्रक्षालयामि

ஜிதவாதிநே நம:- ஹஸ்தௌ ப்ரக்ஷாலயாமி

என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

जितेन्द्रियाय नमः- पादौ प्रक्षालयामि

ஜிதேந்த்ரியாய நம:- பாதௌ ப்ரக்ஷாலயாமி

என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

आनन्दतीर्थाय नमः -शुद्धाचमनीयं समर्पयामि

ஆநந்ததீர்தாய நம: -ஸுத்தாசமநீயம் ஸமர்பயாமி

என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

ॐ मं मध्वाय नमः ॐ -नीराजनं समर्पयामि

மத்வாய நம: -நீராஜநம் ஸமர்பயாமி என்று கூறி மங்கல ஹாரத்தி காட்டவும்.

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: -நீராஜனானந்தரம் ஆசமநீய ஸமர்பயாமி

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: -நீராஜநாநந்தரம் ஆசமநீய ஸமர்பயாமி
என்று கூறி ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடவும்.

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: - சுவர்ணாதிவ்யமந்ரபுஷ்யம் சமர்பயாமி

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: - ஸுவர்ணாதிவ்யமந்ரபுஷ்யம் ஸமர்பயாமி
என்று கூறி புஷ்யம் அக்ஷதை ஸமர்ப்பிக்கவும்

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: - ப்ரதக்ஷிணமஸ்காராந் சமர்பயாமி

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: - ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராந் ஸமர்பயாமி
என்று கூறி ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்யவும்

ஹனுமத்தீமமத்வாய நம: - ஹனுமத்தீமமத்வாய நம:

என்று கூறி புஷ்யம் அக்ஷதை ஸமர்ப்பிக்கவும்

भक्त्योपचार शक्त्योपचार ध्यान आवाहनादि उपचार पूजा: परिकल्पयामि

பக்த்யோபசார ஸக்த்யோபசார த்யாந ஆவாஹநாதி உபசார பூஜா: பரிகல்பயாமி
ஆசமனம் செய்து கையில் ஜலம் அக்ஷதை புஷ்யம் இவைகளை வைத்துக்கொண்டு
'யஸ்யஸம்ருத்யா, காயேனவாசா' இவைகளை கூறி அர்க்யம் விட்டு பூஜையை முடிக்கவும்.

अथ मध्वकवच जपः - அத மத்வகவச ஜப:

अस्य श्रीमध्वकवचस्य ऋजु ऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः मध्वो देवता
अस्य ऋग्मत्त्वकवचस्य ऋजु ऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः मध्वो देवता

ध्यानम् - : यस्यत्रीण्युदितानि वेदवचने रूपानि दिव्यान्यलं
बट् तद्दर्शतमित्थमेव निहितं देवस्य भर्गो महत् ।
वायो रामवचोनयं प्रथमकं पृक्षो द्वितीयं वपुः
मध्वो यत्तु तृतीयमेतदमुना ग्रन्थः कृतः केशवे ॥

த்யானம் : யஸ்யத்ரீண்யுதிதாநி வேதவசநே ஞுபாநி திவ்யாந்யலம்
பட தத்தர்ஷதமித்தமேவ நிஹிதம் தேவஸ்ய பர்கோ மஹத் ।
வாயோ ராமவசோநயம் ப்ரதமகம் ப்ரிசுஷா த்விதீயம் வபு:
மத்வோ யத்துத்ரீதீயமேததமுநா க்ரந்த: க்ருத: கேஸவே ॥

श्रीमध्वः पूर्वतः पातु दक्षिणे ज्ञानदस्तदा । पश्चिमे पूर्णबोधस्तु ह्युत्तरे विबुधोत्तमः ॥	१
ஸ்ரீமத்வ: பூர்வத: பாது தக்ஷிணே ஜ்ஞாநதஸ்ததா । பஸ்சிமே பூர்ணபோதஸ்து ஹ்யுத்தரே விபுதோத்தம: ॥	1
उपरिष्ठात् तु तत्त्वज्ञो ह्यधस्तात् सुरसंयमी । अन्तरानन्दतीर्थो मे बहिर्ध्वस्तदुरागमः ॥	२
உபரிஷ்டாத் து தத்வஜ்ஞோ ஹ்யதஸ்தாத் ஸுரஸம்யமீ । அந்தராநந்ததீர்தோ மே பஹிர்த்வஸ்ததுராகம: ॥	2
समन्ताद्वायुदेवो मे शिरःसुरशिरोमणिः । शिखां यतीश्वरः पातु जितवादी तु मे मुखम् ॥	३
ஸமந்தாத் வாயுதேவோ மே ஸிர:ஸுரஸிரோமணி: । ஸிகாம் யதீஸ்வர: பாது ஜிதவாதீ து மே முகம் ॥	3

मस्तकं मारुतपतिः भ्रुवौ भक्तिमहार्णवः । नेत्रे दशमतिः पातु कर्णौ ज्ञानिजनप्रियः ॥	४
மஸ்தகம் மாருதபதி: ப்ருவௌ பக்திமஹார்ணவ: । நேத்ரே தஸமதி: பாது கர்ணௌ ஜ்ஞாநிஜநப்ரிய: ॥	4
कपोलौ तु विरागी मे नासिकां च महाद्युतिः। जिह्वास्थि-दन्तपङ्क्तिर्मे प्राणस्तालुं महाबलः ॥	५
கபோலௌ து விராகீ மே நாஸிகா ச மஹாத்யுதி:। ஜிஹ்வாஸ்தி-தந்தபங்க்தீர்மே ப்ராணஸ்தாலும் மஹாபல: ॥	5
ओष्ठौ गुरुर्हनुं सत्यधर्मा कण्ठं सदा ऋजुः । स्कन्धौ विजितदुर्वादि भुजौ सद्भाष्यकारकः ॥	६
ஓஷ்டௌ குருர்ஹநும் ஸத்யதர்மா கண்டம் ஸதா ரிஜு : । ஸ்கந்தௌ விஜிததுர்வாதி புஜௌ ஸத்பாஷ்யகாரக: ॥	6

हस्तौ दशमतिः पातु तले सत्यासुतप्रियः ।

अङ्गुलीः पातु शंनामा नखान् सुखमुनिस्तथा ॥

७

ஹஸ்தௌ தசமதி: பாது தலே ஸத்யாஸுதப்ரிய: ।

அங்குலீ: பாது ஸம்நாமா நகாந் ஸுகமுநிஸ்ததா ॥

7

स्वान्तस्थानन्तशयनो वक्षः कुक्षिममन्दधीः ।

कृष्ण संस्थापको नाभिं कटिं विष्णुपदोत्सुकः ॥

उत्तुङ्गवाक्तरङ्गो मे पार्श्वौ पश्चात् सदागमः ॥

८

ஸ்வாந்தஸ்தாநந்த ஸயநோ வக்ஷ: குக்ஷிமமந்ததீ: ।

க்ருஷ்ண ஸம்ஸ்தாபகோ நாபிம் கடிம் விஷ்ணுபதோத்ஸுக: ॥

உத்துங்கவாக்த ரங்கோ மே பார்ஸ்வௌ பஸ்சாத் ஸதாகம:॥

8

पायुमीशेश्वरः पातु तत्सखायं जितेन्द्रियः । उरू दैत्योरुविध्वंसी पूर्णार्थो जानुनी मम ॥	९
பாயுமீஸேஸ்வர: பாது தத்ஸகாயம் ஜிதேந்திய: । உரு தைத்யோருவித்வம்ஸீ பூர்ணார்தோ ஜானுநீ மம ॥	9
अनन्तार्थस्तथा जङ्घे पादौ सुजनहृद्गुहः । प्रपदौ दुरितौघघ्नः पाष्णि पातु सुतीर्थकृत् ॥	१०
அநந்தார்தஸ்ததா ஜங்கே பாதௌ ஸுஜநஹ்ருத்குஹ: । ப்ரபதௌ துரிதைகக்ந: தத்பார்ஷ்ணி பாது தீர்தக்ருத் ॥	10
मन्नखान् दैत्यदर्पघ्नः सर्वाङ्गानि सुखप्रदः। भविष्यद् ब्रह्मा रोमाणि स्वपितृ ऋणमोचकः ॥	११
மந்நகாந் தைத்யதர்பக்ந: ஸர்வாங்காநி ஸுகப்ரத:। பவிஷ்யத் ப்ரம்ஹா ரோமாணி ஸ்வபித்ரு ருணமோசக : ॥	11

बुद्धिं शुद्धान्तरः पातु मनो मुनिजनप्रियः ।

सर्वदा सर्वतः पातु सुखतीर्थः सदाऽधिकः ॥

१२

புத்தி ஸுத்தாந்தர: பாது மனோ முநிஜநப்ரிய: ।

ஸர்வதா ஸர்வத: பாது ஸுகதீர்த: ஸதா஽திக: ॥

12

इत्येतन्मध्वकवचं सुखज्ञानादिसत्फलम् ।

पठन् प्रयत्नतः काले प्रयाति प्रीतिमस्य तु ॥

१३

இத்யேதந்மத்வகவசம் ஸுகஜ்ஞாநாதிஸத்பலம் ।

படந் ப்ரயத்நத: காலே ப்ரயாதி ப்ரீதிமஸ்ய து ॥

13

॥ इति श्रीनारायणपण्डिताचार्यविरचितं श्रीमध्वकवचम् संपूर्णम् ॥

॥ इति श्रीनारायणपण्डिताचार्यविरचितं श्रीमध्वकवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्रीसुमध्वविजय पारायणं प्रारम्भः ॥ ॥

ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய பாராயண ஆரம்பம் ॥

ॐ श्रीमद्हनुमद्दीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये प्रथमः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: ॥

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய-மஹாகாவ்யே ப்ரதம:(1-வது)ஸர்க: [55]

कान्ताय कल्याण-गुणैकधाम्ने नवद्युनाथ-प्रतिम-प्रभाय ।

नारायणायाखिल-कारणाय श्रीप्राणनाथाय नमस्करोमि ॥

१

காந்தாய கல்யாண-குணைகதாம்னே

நவத்யுநாத-ப்ரதிம-ப்ரபாய ।

நாராயணாயாகில-காரணாய

ஸ்ரீப்ராணநாதாய நமஸ்கரோமி ॥

1

अनाकुलं गोकुलमुल्लास यत्पालितं नित्यमनाविलात्म ।
तस्मै नमो नीरद-नीलभासे कृष्णाय कृष्णा-रमणप्रियाय ॥

२

அநாகுலம் கோகுலமுல்லலாஸ
யத்பாலிதம் நித்யமனாவிலாத்ம ।
தஸ்மை நமோ நீரத-நீலபாஸே
க்ருஷ்ணாய க்ருஷ்ணா-ரமணப்ரியாய ॥

2

अपि त्रिलोक्या बहिरुल्लसन्ती तमो हरन्ती मुहुरान्तरं च ।
दिश्याद्-दृशं नो विशदां जयन्ती मध्वस्य कीर्तिर्दिननाथ-दीप्तिम् ॥

३

அபி த்ரிலோக்யா பஹிருல்லஸந்தீ
தமோ ஹரந்தீ முஹூராந்தரம் ச ।
திஸ்யாத்-த்ருஸம் நோ விஸதாம் ஜயந்தீ
மத்வஸ்ய கீர்த்திர்தினநாத-தீப்திம் ॥

3

तमोनुदाऽऽनन्दमवाप लोकः तत्व-प्रदीपाकृति-गोगणेन।
यदास्य-शीतांशुभुवा गुरुंस्तान्-स्त्रिविक्रमार्यान् प्रणमामि वर्यान् ॥ ४

தமோநுதாऽऽனந்தமவாப லோக:
தத்வ-ப்ரதீபாக்ருதி-கோகணேன ।
யதாஸ்ய ஸீதாம்ஸூபுவா குரூம்ஸ்தான்
ஸ்த்ரீவிக்ரமார்யான் ப்ரணமாமி வர்யான் ॥ 4

मुकुन्द-भक्त्यै गुरु-भक्तिजायै सतां प्रसक्त्यै च निरन्तरायै ।
गरीयसीं विश्वगुरोः विशुद्धां वक्ष्यामि वायोरवतार-लीलाम् ॥ ५

முகுந்த-பக்த்யை குரு-பக்திஜாயை
ஸதாம் ப்ரஸக்த்யை ச நிரந்தராயை ।
காரீயஸீம் விஸ்வகுரோ: விஸூத்தாம்
வக்ஷ்யாமி வாயோரவதார-லீலாம் ॥ 5

तां मंत्रवर्णैरनुवर्णनीयां शर्वेन्द्र-पूर्वरपि वक्तुकामे ।
संक्षिप्नुवाक्ये मयि मन्दबुद्धौ सन्तो गुणाढ्याः करुणां क्रियासुः ॥ ६

தாம் மந்த்ரவாண்ணரணுவாண்ணீயாம்
ஸர்வேந்த்ர-பூர்வைரபி வக்துகாமே ।
ஸம்க்ஷிப்னுவாக்யே மயி மந்தபுத்தௌ
ஸந்தோ குணாட்யா: கருணாம் க்ரியாஸு: ॥ 6

उच्चावचा येन समस्त-चेष्टाः किं तत्र चित्रं चरितं निवेद्यम् ।
किन्तूत्तमश्लोक-शिखामणीनां मनोविशुद्धयै चरितानुवादः ॥ ७

உச்சாவசா யேன ஸமஸ்த-சேஷ்டா:
கிம் தத்ர சித்ரம் சரிதம் நிவேத்யம் ।
கிந்தூத்தமஸ்லோக-ஸிகாமணீனாம்
மனோவிஸுத்தயை சரிதானுவாத: ॥ 7

<p>मालाकृतः तच्चरिताख्य-रत्नैः असूक्ष्मदृष्टेः सकुतूहलस्य । पूर्वापरीकारमथापरं वा क्षाम्यन्तु मे हन्त मुहुर्महान्तः ॥</p>	८
<p>மாலாக்ருத: தச்சரிதா஑்ய-ரத்னை: அஸுக்ஷ்ம-த்ருஷ்டே: ஸகுதூஹலஸ்ய । பூர்வாபரீகாரமதாபரம் வா க்ஷாம்யந்து மே ஹந்த முஹூர்மஹாந்த: ॥</p>	8
<p>श्रीवल्लभाज्ञां ससुरेन्द्रयात्रां सम्भाव्य सम्भाव्यतमां त्रिलोक्याम् । प्राणेश्वरः प्राणिगण-प्रणेता गुरुः सतां केसरिणो गृहेऽभूत् ॥</p>	9
<p>ஸ்ரீவல்லபாஜ்ஞாம் ஸஸுரேந்த்ரயாஞ்சாம் ஸம்பாவ்ய ஸம்பாவ்யதமாம் த்ரிலோக்யாம் । ப்ராணேஸ்வர: ப்ராணிகண-ப்ரணேதா குரு: ஸதாம் கேஸரிணோ க்ருஹே஽பூத் ॥</p>	9

ये ये गुणा नाम जगत्प्रसिद्धाः यं तेषु तेषु स्म निदर्शयन्ति । साक्षान्-महाभागवत-प्रबह्वं श्रीमन्तमेनं हनुमन्तमाहुः ॥	१०
யே யே குணா நாம ஜகத்ப்ரஸித்தா: யம் தேஷு தேஷு ஸ்ம நிதர்ஸயந்தி । ஸாக்ஷான்-மஹாபாகவத-ப்ரபர்ஹம் ஸ்ரீமந்தமேனம் ஹனுமந்தமாஹு: ॥	10
कर्माणि कुर्वन् परमाद्भुतानि सभासु दैवीषु सभाजितानि । सुग्रीवमित्रं स जगत्-पवित्रं रमापतिं रामतनुं ददर्श ॥	११
கர்மாணி குர்வன் பரமாத்துதானி ஸபாஸு தைவீஷு ஸபாஜிதானி । ஸுகர்வமித்ரம் ஸ ஜகத்-பவித்ரம் ரமாபதிம் ராமதனும் ததர்ஸ ॥	11

<p>पादारविन्द-प्रणतो हरीन्द्रः तदा महाभक्ति-भराभिनुन्नः । अग्राहि पद्मोदर-सुन्दराभ्यां दोर्भ्यां पुराणेन स पूरुषेण ॥</p>	<p>१२</p>
<p>பாதாரவிந்த-ப்ரணதோ ஹரீந்த்ர: ததா மஹாபக்தி-பராபினுன்ன: । அக்ராஹி பத்மோதர-ஸுந்தராப்யாம் தோர்ப்யாம் புராணேன ஸ பூருஷேண ॥</p>	<p>12</p>
<p>अदार्य-सालावलिदारणेन व्यापादितेन्द्र-प्रभवेन तेन । प्राद्योतनि-प्रीतिकृता निकामं मधुद्विषा संदिदिशे स वीरः ॥</p>	<p>१३</p>
<p>அதார்ய-ஸாலாவலி-தாரணேன வ்யாபாதிதேந்த்ர-ப்ரபவேன தேன । ப்ராத்யோதனி-ப்ரீதிக்ருதா நிகாமம் மதுத்விஷா ஸந்திதிஸே ஸ வீர: ॥</p>	<p>13</p>

कर्णान्तमानीय गुणग्रहीत्रा रामेण मुक्तो रणकोविदेन । स्फुरन्नसौ वैरि-भयङ्करोऽभूत् सत्पक्षपाती प्रदरो यथाऽग्नयः ॥	१४
கர்ணாந்தமானீய குணக்ரஹீத்ரா ராமேண முக்தோ ரணகோவிதேன । ஸ்புரன்னஸௌ வைரி-பயங்கரோऽபூத் ஸத்பக்ஷபாதீ ப்ரதரோ யதாऽக்ரயः ॥	14
गोभिः समानन्दित-रूपसीतः स्ववन्हि-निर्दग्ध-पलाशिराशिः । अहो हनूमन्-नववारिदोऽसौ तीर्णाम्बुधिः विष्णुपदे ननाम ॥	१५
கோபி: ஸமானந்தித-ரூபஸீத: ஸ்வவன்ஹி-நிர்தக்த-பலாஸிராஸி: । அஹோ ஹனுமன்-நவவாரிதோऽஸௌ தீர்ணாம்புதி: விஷ்ணுபதே நநாம ॥	15

<p>अपक्षपाती पुरुषस्त्रिलोक्याम् अभोग-भोक्ता पतगाधिराजम् । विश्वम्भरं बिभ्रदसौ जिगाय त्वरा-पराक्रान्तिषु चित्रमेतत् ॥</p>	१६
<p>अपक्षपाती पुरुषஸ்த்ரिलோक்யாம் अपोक-पोक्ता पतकातीराजम् । विश्वम्भरम् पिप्रतग्लेसल जिकाय त्वरा-पराक्रान्तिषु सित्रमेतत् ॥</p>	16
<p>निबध्य सेतुं रघुवंशकेतुः भ्रूभङ्ग सम्भ्रान्त-पयोधि-मध्ये । मुष्टिप्रहारं दशकाय सीता सन्तर्जनाप्र्योत्तरमेषकोऽदात् ॥</p>	१७
<p>நிபத்ய ஸேதும் ரகுவம்ஸகேது: புரூபங்க ஸம்ப்ராந்த-பயோதி-மத்யே । முஷ்டிப்ரஹாரம் தஸகாய ஸீதா ஸந்தர்ஜனாக்ரய்யோத்தரமேஷகோ஽தாத் ॥</p>	17

जाज्वल्यमानोज्-ज्वलराघवाग्नौ चक्रे स सुग्रीव-सुयायजूके ।
आध्वर्यवं युद्धमखे प्रतिप्रस्थात्रा सुमित्रा-तनयेन साकम् ॥ १८

ஜாஜ்வல்யமானோஜ்-ஜ்வலராகவாக்ளெள
சக்ரே ஸ ஸுக்ரீவ-ஸுயாயஜூகே ।
ஆத்வார்யவம் யுத்தமகே ப்ரதிப்ரஸ்தாத்ரா
ஸுமித்ரா-தனயேன ஸாகம் ॥ 18

रामार्चने यो नयतः प्रसूनं द्वाभ्यां कराभ्याम् अभवत् प्रयत्नः ।
एकेन दोष्णा नयतो गिरीन्द्रं सञ्जीवनाद्याश्रयमस्य नाभूत् ॥ १९

ராமார்ச்சனே யோ நயத: ப்ரஸூனம்
த்வாப்யாம் கராப்யாம் அபவத் ப்ரயத்ன: ।
ஏகேன தோஷ்ணா நயதோ கிரீந்த்ரம்
ஸஞ்ஜீவனாத்யாப்ரயமஸ்ய நாபூத் ॥ 19

<p>स दारितारिं परमं पुमांसं समन्वयासीत् नरदेवपुत्र्या । वह्नि-प्रवेशाधिगतात्मशुद्ध्या विराजितं काञ्चन-मालयेव ॥</p>	२०
<p>ஸ தாரிதாரிம் பரமம் புமாம்ஸம் ஸமன்வயாஸீத் நரதேவ புத்ரயா । வன்ஹி-பரவேஸாதிக்கதாத்மஸூத்யா விராஜிதம் காஞ்சன-மாலயேவ ॥</p>	(20)20
<p>श्यामं स्मितास्यं पृथु-दीर्घहस्तं सरोजनेत्रं गजराज-यात्रम् । वपुर्जगन्-मङ्गलमेष दृग्भ्यां चिरादयोध्याधिपतेः सिषेवे ॥</p>	२१
<p>ஸ்யாமம் ஸ்மிதாஸ்யம் ப்ருது-தீர்கஹஸ்தம் ஸரோஜநேத்ரம் கஜராஜ-யாத்ரம் । வபுர்ஜகன்-மங்களமேஷ த்ருக்ப்யாம் சிராதயோத்யாதிபதே: ஸிஷேவே ॥</p>	21

राज्याभिषेकेऽवसितेऽत्र सीता प्रेष्ठाय नस्तां भजतां दिशेति । रामस्य वाण्या मणि-मञ्जु-माला-व्याजेन दीर्घां करुणां बबन्ध ॥	२२
ராஜ்யாபிஷேகேவஸிதேத்ர ஸீதா ப்ரேஷ்டாய நஸ்தாம் பஜதாம் திஸேதி । ராமஸ்ய வாண்யா மணி-மஞ்ஜு-மாலா- வ்யாஜேன தீர்காம் கருணாம் பபந்த ॥	22
हृदोरु-सौहार्द-भृताऽधिमौलि-न्यस्तेन हस्तेन दयार्द्र-दृष्ट्या । सेवा-प्रसन्नोऽमृतकल्प-वाचा दिदेश देवः सहभोगमस्मै ॥	२३
ஹ்ருதோரு-ஸௌஹார்த-ப்ருதாதிமௌலி- ந்யஸ்தேன ஹஸ்தேன தயார்த்ர-த்ருஷ்ட்யா । ஸேவா-ப்ரஸன்னோம்ருதகல்ப-வாசா திதேஸ தேவ: ஸஹபோகமஸ்மை ॥	23

<p>प्रेष्ठो न रामस्य बभूव तस्मात् न राम-राज्येऽसुलभं च किञ्चित् । तत्पादसेवारतिरेष नैच्छत्-तथापि भोगान् ननु सा विरक्तिः ॥</p>	२४
<p>ப்ரேஷ்டோ ந ராமஸ்ய பபூவ தஸ்மாத் ந ராம-ராஜ்யே஽ஸுலபம் ச கிஞ்சித் । தத்பாதஸேவாரதிரேஷ நைச்சத் ததாபி போகான் நனு ஸா விரக்தி: ॥</p>	24
<p>नमो नमो नाथ नमो नमस्ते नमो नमो राम नमो नमस्ते । पुनः पुनस्ते चरणारविन्दं नमामि नाथेति नमन् स रेमे ॥</p>	२५
<p>நமோ நமோ நாத நமோ நமஸ்தே நமோ நமோ ராம நமோ நமஸ்தே । புன: புனஸ்தே சரணாரவிந்தம் நமாமி நாதேதி நமன் ஸ ரேமே ॥</p>	25

किं वर्णयामः परमं प्रसादं सीतापतेः तत्र हरिप्रबर्हं । मुञ्चन्महीं नित्य-निषेवणार्थं स्वात्मानमेवैष ददौ यदस्मै ॥	२६
கிம் வர்ணயாம: பரமம் ப்ரஸாதம் ஸீதாபதே: தத்ர ஹரிப்ரபர்ஹே । முஞ்சன்மஹீம் நித்ய-நிஷேவணார்தம் ஸ்வாத்மான-மேவைஷ ததௌ யதஸ்மை ॥	26
स्वानन्द-हेतौ भजतां जनानां मग्नः सदा रामकथा-सुधायाम् । असाविदानीं च निषेवमाणो रामं पतिं किंपुरुषे किलास्ते ॥	२७
ஸ்வானந்த-ஹேதௌ பஜதாம் ஜனானாம் மக்ன: ஸதா ராமகதா-ஸுதாயாம் । அஸாவிதானீம் ச நிஷேவமானோ ராமம் பதிம் கிம்புருஷே கிலாஸ்தே ॥	27

तस्यैव वायोरवतारमेनं सन्तो द्वितीयं प्रवदन्ति भीमम् । स्पृष्टैव यं प्रीतिमताऽनिलेन नरेन्द्र-कान्ता सुषुवेऽत्र कुन्ती ॥	२८
தஸ்யைவ வாயோரவதாரமேனம் ஸந்தோ த்விதீயம் ப்ரவதந்தி பீமம் । ஸ்புருஷ்டைவ யம் ப்ரீதிமதாஸனிலேன நரேந்த்ர-காந்தா ஸுஷுவேஸ்த்ர குந்தீ ॥	28
इन्द्रायुधं हीन्द्र-कराभिनुन्नं चिच्छेद पक्षान् क्षिति-धारिणां प्राक् । बिभेद भूभृद्-वपुरङ्ग-सङ्गात् चित्रं स पन्नो जननी-कराग्रात् ॥	२९
இந்த்ராயுதம் ஹீந்த்ர-கராபினுன்னம் சிச்சேத பக்ஷான் க்ஷிதி-தாரிணாம் ப்ராக் । பிபேத பூப்ருத்-வபுரங்க-ஸங்காத் சித்ரம் ஸ பன்னோ ஜனனீ-கராக்ராத் ॥	29

पुरे कुमाराणलसान् विहारात् निरीक्ष्य सर्वानपि मन्दलीलः ।
कैशोरलीलां हत-सिंहसङ्घां वने प्रवृत्तां स्मरति स्म सूक्तः ॥ ३०

புரே குமாரானலஸான் விஹாராத்
நிரீக்ஷய ஸர்வானபி மந்தலீல: ।
கையேஸாரலீலாம் ஹத-ஸிம்ஹ ஸங்காம்
வனே ப்ரவ்ருத்தாம் ஸ்மரதி ஸ்ம ஸூக்த: ॥ 30

भुक्तं च जीर्णं परिपन्थि-दत्तं विषं विषण्णो विषभृद्गणोऽतः ।
प्रमाणकोटेः स हि हेलयाऽगात् नेदं जगज्जीवनदेऽत्र चित्रम् ॥ ३१

புக்தம் ச ஜீர்ணம் பரிபந்தி-தத்தம்
விஷம் விஷண்ணோ விஷப்ருத்தகணோத: ।
ப்ரமாணகோடே: ஸ ஹி ஹேலயாஸகாத்
நேதம் ஜகஜ்ஜீவனதேத்ர சித்ரம் ॥ 31

दग्ध्वा पुरं योगबलात् स निर्यन् धर्मानिव स्वान् सहजान्-दधानः । अदारिभावेन जगत्सु पूज्यो योगीव नारायणमाससाद ॥	३२
தக்த்வா புரம் யோகபலாத் ஸ நிர்யன் தர்மானிவ ஸ்வான் ஸஹஜான்-ததான:। அதாரிபாவேன ஜகத்ஸு பூஜ்யோ யோகீவ நாராயணமாஸஸாத:।	32
समर्प्य कृत्यानि कृती कृतानि व्यासाय भूम्ने सुकृतानि तावत् । करिष्यमाणानि च तस्य पूजां सङ्कल्पयामास स शुद्धबुद्धिः ॥	३३
ஸமர்ப்ய க்ருத்யானி க்ருதீ க்ருதானி வ்யாஸாய பூம்னே ஸுக்ருதானி தாவத் । கரிஷ்யமாணானி ச தஸ்ய பூஜாம் ஸங்கல்பயாமாஸ ஸ ஸுத்த புத்தி: ॥	33

विष्णोः पदश्रिद्-बक-सन्निरासी क्षिप्तान्य-पक्षिप्रकरः सुपक्षः । ससोदरोऽथादित राजहंसः स राजहंसीमिव राजकन्याम् ॥	३४
விஷ்ணோ: பதஸ்ரித்-பக-ஸன்னிராஸீ க்ஷிப்தான்ய-பக்ஷிப்ரகர: ஸுபக்ஷ: । ஸஸோதரோதாதித ராஜஹம்ஸ: ஸ ராஜஹம்ஸீமிவ ராஜகன்யாம் ॥	34
इन्दीवरश्री-जयि-सुन्दराभं स्मेराननेन्दुं दयितं मुकुन्दम् । स्वमातुलेयं कमलायताक्षं समभ्यनन्दत् सुचिराय भीमः ॥	३५
இந்தீவரபூரீ-ஜயி-ஸுந்தராபம் ஸ்மேரானனேந்தும் தயிதம் முகுந்தம்। ஸ்வமாதுலேயம் கமலாயதாக்ஷம் ஸமப்யநந்தத் ஸுசிராய பீம: ॥	35

महागदं चण्डरणं पृथिव्यां बार्हद्रथं मङ्गु निरस्य वीरः । राजानमत्युज्ज्वल-राजसूयं चकार गोविन्द-सुरेन्द्रजाभ्याम् ॥	३६
மஹாகதம் சண்டரணம் ப்ரதிவ்யாம் பார்ஹத்ரதம் மங்குநு நிரஸ்ய வீர: । ராஜானமத்யுஜ்ஜ்வல-ராஜஸூயம் சகார கோவிந்த-ஸூரேந்த்ரஜாப்யாம் ॥	36
दुःशासनेनाकुलितान् प्रियायाः सूक्ष्मानरालान् असितांश्च केशान् । जिघांसया वैरिजनस्य तीक्ष्णः स कृष्णसर्पानिव सश्रिकाय ॥	३७
து:ஸாஸனேனாகுலிதான் ப்ரியாயா: ஸூக்ஷ்மானராலான் அஸிதாம்ஸ்ச கேஸான் । ஜிகாம்ஸயா வைரிஜனஸ்ய தீக்ஷண: ஸ க்ருக்ஷணஸர்ப்பானிவ ஸக்ருசிகாய ॥	37

जाज्वल्यमानस्य वने वनेऽलं दिधक्षतः पार्थिव-सार्थमुग्रम् । सत्वानि पुंसां भयदानि नाशं वृकोदराग्नेः गुरुतेजसाऽऽपुः ॥	३८
ஜாஜ்வல்யமானஸ்ய வனே வனே஽லம் திதக்ஷத: பார்திவ-ஸார்தமுக்ரம் । ஸத்வானி பும்ஸாம் பயதானி நாஸம் வ்ருகோதராக்னே: குருதேஜஸா஽஽பு: ॥	38
भोगाधिकाभोगवतोऽरुणाक्षान् इतस्ततः सञ्चलतो धरेन्द्रे । बहून् द्विजिह्वान् मणिमत्-पुरोगान् असौ कटून् क्रोधवशान् जघान ॥	३९
போகாதிகாபோகவதோ஽ருணாக்ஷான் இதஸ்தத: ஸஞ்சலதோ தரேந்த்ரே । பஹூன் த்விஜிஹ்வான் மணிமத்-புரோகான் அஸௌ கரூன் க்ரோதவஸான் ஜகான ॥	39

अथैष वेषान्तर-भस्मलीनः क्रमेण वायुप्रभवः सुतेजाः ।
रुद्धाखिलाशं मुखरं प्रचण्डं भस्मी-चकाराखिल-कीचकौघम् ॥ ४०

அதைஷ வேஷாந்தர-பஸ்மலீன:
க்ரமேண வாயுப்ரபவ: ஸுதேஜா: ।
ருத்தாகிலாஸம் முகரம் ப்ரசண்டம்
பஸ்மீ-சகாராகில-கீசகௌகம் ॥ (40) 40

स कृष्णवर्त्मा विजयेन युक्तो मुहुर्महाहेति-धरोऽप्रधृष्यः ।
भीष्म-द्विजाद्यैः अति-भीषणाभं विपक्षकक्षं क्षपयन् विरेजे ॥ ४१

ஸ க்ருஷ்ணவர்த்மா விஜயேன யுக்தோ
முஹூர்மஹாஹேதி-தரோ஽ப்ரத்ருஷ்ய: ।
பீஷ்ம-த்விஜாத்யை: அதி-பீஷணாபம்
விபக்ஷகக்ஷம் க்ஷபயன் விரேஜே ॥ 41

तरस्विनः प्रोच्चलितानधीरान् निर्दग्ध-पक्षान् अतितीक्ष्ण-कोपान् ।
स धार्तराष्ट्रान् बहुहेति-लीलो विनाश्य विश्वान्-परयाश्रियाऽभात् ॥ ४२

தரஸ்வின: ப்ரோச்சலிதானதீரான்
நிர்ந்தக்த-பக்ஷான் அதிதீக்ஷண-கோபான் ।
ஸ தார்தராஷ்ட்ரான் பஹுஹேதி-லீலோ
விநாஸ்ய விஸ்வான்-பரயாஸ்ரியாஸ்பாத் ॥ 42

कृष्णाङ्घ्रि-पङ्केरुह-भृङ्गराजः कृष्णा-मुखाम्भोरुह-हंसराजः ।
प्रजा-सरोजावलि-रश्मिराजः ससोदरोऽराजत वीरराजः ॥ ४३

க்ருஷ்ணாங்கரி-பங்கேருஹ-ப்ருங்கராஜ:
க்ருஷ்ணா-முகாம்போருஹ-ஹம்ஸராஜ: ।
ப்ரஜா-ஸரோஜாவலி-ரஸ்மிராஜ:
ஸஸோதரோஸராஜத வீரராஜ: ॥ 43

<p>पौत्रे पवित्राह्वय-जामिपौत्रे धरां निधायासुरधीषु तापम् । कीर्तिं त्रिलोक्यां हृदये मुकुन्दं भजे पदं स्वं सहजैः स भीमः ॥</p>	<p>४४</p>
<p>பெளத்ரே பவித்ராஹ்வய-ஜாமிபெளத்ரே தராம் நிதாயாஸுரதீஷு தாபம் । கீர்த்திம் த்ரிலோக்யாம் ஹ்ருதயே முகுந்தம் பேஜே பதம் ஸ்வம் ஸஹஜை: ஸ பீம: ॥</p>	<p>44</p>
<p>विष्णोः पदान्तं भजताऽनिलेन घोर-प्रघातैरिति नाशितास्ते । रसोज्झिताः चञ्चल-वृत्तयोऽलं शोभां न भेजुः सुरवैरिमेघाः ॥</p>	<p>४५</p>
<p>விஷ்ணோ: பதாந்தம் பஜதா:நிலேன கோர-ப்ரகாதைரிதி நாஸரிதாஸ்தே । ரஸோஞ்ஜிதா: சஞ்சல-வ்ருத்தயோ:லம் ஸோபாம் ந பேஜு: ஸுரவைரிமேகா: ॥</p>	<p>45</p>

एतत्प्रतीपं किल कर्तुकामा नष्टौजसः सङ्कटमेवमाप्य । मुकुन्द-वैगुण्यकथां स्वयोग्यां काले कलावाकलयन्त तेऽलम् ॥	४६
ஏதத்ப்ரதீபம் கில கர்த்துகாமா நஷ்டௌஜஸ: ஸங்கடமேவமாப்ய । முகுந்த-வைகுண்யகதாம் ஸ்வயோக்யாம் காலே கலாவாகலயந்த தேலம் ॥	46
यो भूरिवैरो मणिमान् मृतः प्राक् वाग्मी बुभूषुः परितोषितेशः । स सङ्कराख्योऽङ्घ्रितलेषु जज्ञे स्पृधाऽपरेऽप्यासुरिहासुरेन्द्राः ॥	४७
யோ பூரிவைரோ மணிமான் ம்ருத: ப்ராக் வாக்மீ புபூஷு: பரிதோஷிதேஸ: । ஸ ஸங்கராக்யோ஽ங்க்ரிதலேஷு ஜக்ஞே ஸ்ப்ருதா஽பரேப்யாஸூரிஹாஸூரேந்த்ரா: ॥	47

<p>सान्नाय्यमव्यक्त-हृदाखुभुग्वा श्वा वा पुरोडाशमसारकामः । मणिस्रजं वा प्लवगोऽव्यवस्थो जग्राह वेदादिकमेष पापः ॥</p>	४८
<p>ஸாந்நாய்யமவ்யக்த-ஹ்ருதாசுபுக்வா ஸ்வா வா புரோடாஸமஸாரகாம: । மணிஸ்ரஜம் வா ப்லவகோ஽வ்யவஸ்தோ ஜக்ராஹ வேதாதிகமேஷ பாப: ॥</p>	48
<p>जनो नमेन्नापरथेति मत्वा शठः चतुर्थाश्रममेष भजे । पद्माकरं वा कलुषी-चिकीर्षुः सुदुर्दमो दुष्टगजो विशुद्धम् ॥</p>	४९
<p>ஜனோ நமேந்நாபரதேதி மத்வா ஸட: சதுர்தாஸ்ரமமேஷ பேஜே । பத்மாகரம் வா கலுஷீ-சிகீர்ஷு: ஸுதுர்தமோ துஷ்டகஜோ விஸுத்தம் ॥</p>	49

अवैदिकं माध्यमिकं निरस्तं निरीक्ष्य तत्पक्ष-सुपक्षपाती ।
तमेव पक्षं प्रतिपादुकोऽसौ न्यरूपन्-मार्गमिहानुरूपम् ॥ ५०

அவைதிகம் மாத்யமிகம் நிரஸ்தம்
நிரீக்ஷ்ய தத்பக்ஷ-ஸுபக்ஷபாதீ ।
தமேவ பக்ஷம் ப்ரதிபாதுகோऽஸௌ
ந்யரூபன்-மார்கமிஹாநுரூபம் ॥ 50

असत्पदेऽसन् सदसद्-विविक्तं मायाख्यया संवृतिमभ्यधत्त ।
ब्रह्माप्यखण्डं बत शून्यसिद्धयै प्रच्छन्न-बौद्धोऽयमतः प्रसिद्धः ॥ ५१

அஸத்பதேऽஸன் ஸதஸத்-விவிக்தம்
மாயாக்யயா ஸம்வ்ருதிமப்யதத்த ।
ப்ரம்ஹாப்யகண்டம் பத ஸூன்யஸித்த்யை
ப்ரச்சன்ன-பௌத்தோऽயமத: ப்ரஸித்த: ॥ 51

<p>यत् ब्रह्मसूत्रोत्कर-भास्करं च प्रकाशयन्तं सकलं स्वगोभिः । अचूचुरद्-वेद-समूहवाहं ततो महातस्करमेनमाहुः ॥</p>	<p>५२</p>
<p>யத் ப்ரம்ஹஸுத்ரோத்கர-பாஸ்கரம் ச ப்ரகாஸயந்தம் ஸகலம் ஸ்வகோபி: । அசூசுரத்-வேத-ஸமுஹவாஹம் ததோ மஹாதஸ்கரமேனமாஹு: ॥</p>	<p>52</p>
<p>स्वसूत्र-जातस्य विरुद्ध-भाषी तद्भाष्यकारोऽहमिति ब्रुवन् यः । तं तत्क्षणाद्यो न दिधक्षति स्म स व्यासरूपो भगवान् क्षमाब्धिः ॥</p>	<p>५३</p>
<p>ஸ்வஸூத்ர-ஜாதஸ்ய விருத்த-பாஷீ தத்பாஷ்யகாரோஹமிதி ப்ருவன் ய: । தம் ததக்ஷணாத்யோ ந திதக்ஷதி ஸ்ம ஸ வ்யாஸரூபோ பகவான் க்ஷமாப்தி: ॥</p>	<p>53</p>

निगम-सन्मणि-दीपगणोऽभवत् तदुरुवागण-पङ्क-निगूढभाः ।
अविदुषामिति सङ्करताकरः स किल सङ्कर इत्यभिशुश्रुवे ॥

५४

நிகம-ஸன்மணி-தீபகணோ஽பவத்
ததுருவாக்கண-பங்க-நிகூடபா: ।
அவிதுஷாமிதி ஸங்கரதாகர:
ஸ கில ஸங்கர இத்யபிஸுஸ்ருவே ॥

54

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது ஆரம்ப காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர். பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

विश्वं मिथ्या विभुरगुणवान् आत्मनां नास्ति भेदो
दैत्या इत्थं व्यदधत गिरां दिक्षु भूयः प्रसिद्धिम् ।
आनन्दाद्यैः गुरुगुणगणैः पूरितो वासुदेवो
मन्दं मन्दं मनसि च सतां हन्त नूनं तिरोऽभूत् ॥

५५

விஸ்வம் மித்யா விபுரகுணவான் ஆத்மனாம் நாஸ்தி பேதோ
தைத்யா இத்தம் வ்யததத கிராம் திஷு பூய: ப்ரஸித்திம் ।
ஆனந்தாத்யை: குருகுணகணை: பூரிதோ வாஸுதேவோ
மந்தம் மந்தம் மனஸி ச ஸதாம் ஹந்த நூனம் திரோ஽பூத் ॥ 55

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के प्रथमः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே ப்ரதம: (1-வது) ஸர்க: ॥

LHV/SMPS

॥ ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये द्वितीयः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே த்விதீய: (2-வது) ஸர்க: [54]

विज्ञान-भानुमति कालबलेन लीने दुर्भाष्य-सन्तमससन्ततितो जनेऽन्धे ।
मार्गात् सतां स्वलति खिन्नहृदो मुकुन्दं देवाःचतुर्मुखमुखाः शरणं प्रजग्मुः ॥१

விஞ்ஞான-பானுமதி காலபலேன லீனே
துர்பாஷ்ய-ஸந்தமஸ-ஸந்தத்திதோ ஜனே஽ந்தே ।
மார்காத் ஸதாம் ஸ்கலதி கின்னஹ்ருதோ முகுந்தம்
தேவா: சதுர்முகமுகா: ஸரணம் ப்ரஜக்மு: ॥

1

नाथः कलौ त्रियुगहूतिरनुद्-बुभूषुः ब्रह्माणमप्यनवतारमनादि-दिक्षुः ।
सर्वज्ञमन्यमनवेक्ष्य स कार्यवीर्यं स्मेराननो भुवन-जीवनमाबभाषे ॥ २

நாத: கலௌ த்ரியுகஹூதிரனுத்-புபூஷு:
ப்ரம்ஹாணமப்யனவதாரமனாதி-திக்ஷு: ।
ஸர்வஞமன்ய-மனவேக்ஷ்ய ஸ கார்யவீர்யம்
ஸ்மேரானனோ புவன-ஜீவனமாபபாஷே ॥ 2

वेदान्तमार्ग-परिमार्गण-दीनदूना दैवीः प्रजा विशरणाः करुणापदं नः ।
आनन्दयेः सुमुख भूषित-भूमिभागो रूपान्तरेण मम सद्गुण-निर्णयेन ॥ ३

வேதாந்தமார்க-பரிமார்கண-தீனதூனா
தைவீ: ப்ரஜா விஸரணா: கருணாபதம் ந: ।
ஆனந்தயே: ஸுமுக பூஷித-பூமிபாகோ
ரூபாந்தரேண மம ஸத்குண-நிர்ணயேன ॥ 3

आदेश-मौलि-मणि-मुज्ज्वल-वर्णमेनं बद्धाञ्जलिर्मरुदनर्घ्यमधत्त मूर्ध्ना ।
हारावलीमिव हृदा विबुधेन्द्रयाञ्चां बिभ्रत् निजाननुजिघृक्षुरवातितीर्षत् ॥ ४

ஆதேஸ-மௌலி-மணி-முஜ்ஜ்வல-வர்ணமேனம்
பத்தாஞ்ஜலிர்மருதனர்க்யமதத்த மூர்த்நா ।
ஹாராவளீமீவ ஹ்ருதா விபுதேந்த்ரயாஞ்சாம்
பிப்ரத் நிஜாநநுஜிக்ருக்ஷூரவாதிதீர்ஷத் ॥ 4

कालः स एव समवर्तत नाम यावत् चिन्ताकुलं विविध-साधुकुलं बभूव ।
वेदान्त-सन्तत-कृतान्तरसं न विद्मः श्रेयो लभेमहि कथं नु वयं बतेति ॥ ५

கால: ஸ ஏவ ஸமவர்தத நாம யாவத்
சிந்தாகுலம் விவித-ஸாதுகுலம் பபூவ ।
வேதாந்த-ஸந்தத-க்ருதாந்தரஸம் ந வித்ம:
ஸ்ரேயோ லபேமஹி கதம் நு வயம் பதேதி ॥ (60) 5

तत्प्रीतये रजतपीठ-पुराधिवासी देवो विवेश पुरुषं शुभसूचनाय ।
प्राप्ते महाय महिताय महाजनौघे कोलाहलेन सुकुतूहलिनि प्रवृत्ते ॥ ६

தத்ப்ரீதயே ரஜதபீட-புராதிவாஸீ
தேவோ விவேஸ புருஷம் ஸுபஸூசனாய ।
ப்ராப்தே மஹாய மஹிதாய மஹாஜனௌகே
கோலாஹலேன ஸுகுதூஹலினி ப்ரவ்ருத்தே ॥ 6

आविष्टवानकुशलं पुरुषं प्रकृत्या प्रत्याययन् निजजनान् नितरामनृत्यत् ।
उत्तुङ्ग-केतुशिखरे स कृताङ्गहारो रङ्गान्तरे नट इवाखिल-विस्मयात्मा ॥ ७

ஆவிஷ்டவானகுஸலம் புருஷம் ப்ரக்ருத்யா
ப்ரத்யாயயன் நிஜஜனான் நிதராமந்ருத்யத் ।
உத்துங்க-கேதுஸிகரே ஸ க்ருதாங்கஹாரோ
ரங்காந்தரே நட இவாகில-விஸ்மயாத்மா ॥ 7

आभाष्य सोऽत्र जनतां शपथानुविद्धम् उच्चैरिदं वचनमुद्धृतदोः बभाषे ।
उत्पत्स्यते जगति विश्वजनीन-वृत्तिः विश्वज्ञ एव भगवान् अचिरादिहेति ॥ ८

ஆபாஷ்ய ஸோ஽த்ர ஜனதாம் ஸபதானுவித்தம்
உச்சைரிதம் வசனமுத்ருததோ: பபாஷே ।
உத்பத்ஸ்யதே ஜகதி விஸ்வஜனீன-வ்ருத்தி:
விஸ்வஞ ஏவ பகவான் அசிராதிஹேதி ॥

8

सद्वीपवारिनिधि-सप्तक-भूतधात्र्या मध्येऽपि कर्मभुवि भारतनामखण्डे ।
काले कलौ सुविमलान्वयलब्ध-जन्मा सन्मध्यगेहकुल-मौलिमणिर्-द्विजोऽभूत् ॥९

ஸத்வீபவாரிநிதி-ஸப்தக-பூததாத்ரயா
மத்யே஽பி கர்மபுவி பாரதநாமகண்டே ।
காலே கலௌ ஸுவிமலான்வயலப்த-ஜன்மா
ஸன்மத்யகேஹகுல-மௌலிமணீர்-த்விஜோ஽பூத் ॥

9

वेदाद्रि-सद्रजतपीठ-पुरेश्वराभ्यां ग्रामो विभूषिततरः शिवरूप्यनामा ।
हेमाद्रिराज-विभुराज-दिलावृताभः तस्याभवद् गुरुगुणः खलु मूलभूमिः ॥१०

வேதாத்தரி-ஸத்ரஜதபீட-புரேஸ்வராப்யாம்
க்ராமோ விபூஷிததர: ஸிவரூப்யநாமா ।
ஹேமாத்தரி-ராஜவிபுராஜ-திலாவ்ருதாப:
தஸ்யாபவத் குருகுண: கலு மூலபூமி: ॥ 10

रामाधिवेशित-हरिस्वसृ-मौलिमाला-राजद्विमानगिरि-शोभितमध्युवास ।
क्षेत्रं स पाजकपदं त्रिकुलैक-केतुः कं यद्दधाति सततं खलु विश्वपाजात् ॥११

ராமாதிவேசித-ஹரிஸ்வஸ்ரு-மௌலிமாலா-
ராஜத்விமானகிரி-ஸோபிதமத்யுவாஸ ।
கேஷத்ரம் ஸ பாஜகபதம் த்ரிகுலைக-கேது:
கம் யத்ததாதி ஸததம் கலு விஸ்வபாஜாத் ॥ 11

अर्थ कमप्यनवमं पुरुषार्थ-हेतुं पुंसां प्रदातुमुचिताम्-उचित-स्वरूपाम् ।
कन्यां सुवर्ण-लसितामिव वेदविद्यां जग्राह विप्र-वृषभ-प्रतिपादितां सः ॥ १२

அர்த்தம் கமப்யநவமம் புருஷார்த்த-ஹேதும்
பும்ஸாம் ப்ரதாதுமுசிதாம்-உசித-ஸ்வரூபாம் ।
கன்யாம் ஸுவர்ண-லஸிதாமிவ வேதவித்யாம்
ஜக்ராஹ விப்ர-வ்ருஷப-ப்ரதிபாதிதாம் ஸ: ॥

12

रेमेऽच्छयोपनिषदेव महाविवेको भक्त्येव शुद्धकरणः परमश्रिताऽलम् ।
मिथ्याभिमान-रहितः परयेव मुक्त्या स्वानन्दसन्तति-कृता स तथा द्विजेन्द्रः ॥१३

ரேமே஽ச்சயோபநிஷதேவ மஹாவிவேகோ
பக்த்யேவ ஸுத்தகரண: பரமஸ்ரரிதா஽லம் ।
மித்யாபிமான-ரஹித: பரயேவ முக்த்யா
ஸ்வாநந்தஸந்ததி-க்ருதா ஸ தயா த்விஜேந்த்ர: ॥

13

तस्य प्रभोश्चरणयोः कुल-देवतायाः भक्तिं बबन्ध निजधर्मरतः स धीरः ।
विज्ञात-भारत-पुराण-महारहस्यं यं भट्ट इत्यभिवदन्ति जना विनीतम् ॥ १४

தஸ்ய ப்ரபோஸ்சரணயோ: குல-தேவதாயா:
பக்திம் பபந்த நிஜதர்மரத: ஸ தீர: ।
விஞ்ஞாத-பாரத-புராண-மஹாரஹஸ்யம்
யம் பட்ட இத்யபிவதந்தி ஜனா விநீதம் ॥ 14

गोविन्द-सुन्दरकथा-सुधया स नृणाम् आनन्दयन्न किल केवलमिन्द्रियाणि ।
किन्तु प्रभो रजतपीठपुरे पदाब्जं श्रीवल्लभस्य भजतामपि दैवतानाम् ॥ १५

கோவிந்த-ஸுந்தரகதா-ஸுதயா ஸ ந்ருணாம்
ஆனந்தயன்ன கில கேவலமிந்த்ரியாணி ।
கிந்து ப்ரபோ ரஜதபீடபுரே பதாப்ஜம்
ஸ்ரீவல்லபஸ்ய பஜதாமபி தைவதானாம் ॥ 15

इत्थं हरेर्गुणकथा-सुधया सुतृप्तो नैर्गुण्यवादिषु जनेष्वपि साग्रहेषु ।
तत्त्वे स कालचलधीरतिसंशयालुः धीमान् धिया श्रवण-शोधितया प्रदध्यौ ॥१६

இத்தம் ஹரேர்குணகதா-ஸுதயா ஸுத்ருப்தோ
நைநர்குண்யவாதிஷு ஜ்னேஷ்வபி ஸாக்ரஹேஷு ।
தத்த்வே ஸ காலசல-தீரதி-ஸம்ஸயாளு:
தீமான் தியா ஸ்ரவண-ஸோதிதயா ப்ரதத்யௌ ॥ 16

त्राता य एव नरकात् स हि पुत्रनामा मुख्यावनं न सुलभं पुरुषादपूर्णात् ।
तस्मात् समस्तविदपत्यमवद्यहीनं विद्याकराकृति लभेमहि कैरुपायैः ॥ १७

த்ராதா ய ஏவ நரகாத் ஸ ஹி புத்ரநாமா
முக்யாவனம் ந ஸுலபம் புருஷாதபூர்ணாத் ।
தஸ்மாத் ஸமஸ்தவிதபத்யமவத்யஹீனம்
வித்யாகராக்ருதி லபேமஹி கைருபாயை: ॥ 17

पूर्वेऽपि कर्दमपराशर-पाण्डुमुख्याः यत्सेवया गुणगणाढ्यमपत्यमापुः ।
तं पूर्णसद्गुणतनुं करुणामृताब्धिं नारायणं कुलपतिं शरणं ब्रजेम ॥ १८

பூர்வே஽பி கார்தமபராஸர-பாண்டுமுக்யா:
யத்ஸேவயா குணகணாட்யமபத்யமாபு: ।
தம் பூர்ணஸத்குணதனும் கருணாம்ருதாப்திம்
நாராயணம் குலபதிம் ஸரணம் வ்ரஜேம ॥ 18

इत्थं विचिन्त्य स विचिन्त्यमनन्यबन्धुः प्रेष्ठप्रदं रजतपीठ-पुराधिवासम् ।
भक्त्या भवाब्धि-भयभङ्गदया शुभात्मा भेजे भुजङ्गशयनं द्विषडब्द-कालम् ॥१९

இத்தம் விசிந்த்ய ஸ விசிந்த்யமனன்யபந்து:
ப்ரஷ்டேடப்ரதம் ரஜதபீட-புராதிவாஸம் ।
பக்த்யா பவாப்தி-பயபங்கதயா ஸுபாத்மா
பேஜே புஜங்கஸயனம் த்விஷடப்த-காலம் ॥ 19

पत्न्या समं भगवतः स भजन् पदाब्जं भोगान् लघूनपि पुनर्लघयान्-चकार ।
दान्तं स्वयं च हृदयं दमयान्-चकार स्वच्छं च देहमधिकं विमली-चकार ॥ २०

பத்ன்யா ஸமம் பகவத: ஸ பஜன் பதாப்ஜம்
போகான் லக்ஷ்ணபி புனார்லகயான்-சகார ।
தாந்தம் ஸ்வயம் ச ஹ்ருதயம் தமயான்-சகார
ஸ்வச்சம் ச தேஹமதிகம் விமலீ-சகார ॥ 20

तीत्रैः पयोव्रतमुखैः विविधैर्-व्रताश्रयैः जायापती गुणगणार्णव-पुत्रकामौ ।
सम्पूर्ण-पुरुषमतोषयतां नितान्तं देवेरिताविव पुराऽदिति-कश्यपौ तौ ॥ २१

தீவ்ரை: பயோவ்ரதமுக்கை: விவிதைர்-வ்ரதாக்கரயை:
ஜாயாபதீ குணகணார்ணவ-புத்ரகாமௌ ।
ஸம்பூர்ண-பூருஷமதோஷயதாம் நிதாந்தம்
தேவேரிதாவிவ புரா஽திதி-கஸ்யபௌ தெள ॥ 21

नाथस्य भूरि-करुणा-सुधयाऽभिषिक्तौ श्री-श्रीधर-प्रतति-सार-शरीर्यष्टी ।
भूरिव्रत-प्रभव-दिव्य-सुकान्तिमन्तौ तौ देहशुद्धिमतिमात्रमथालभेताम् ॥ २२

நாதஸ்ய பூரி-கருணா-ஸுதயாऽபிஷி஑்தௌ
ஸ்ரீ-ஸ்ரீதர-ப்ரததி-ஸார-ஸாரீரயஷ்டீ ।
பூரிவ்ரத-ப்ரபவ-திவ்ய-ஸுகாந்திமந்தௌ
தௌ தேஹஸுத்திமதிமாத்ரமதாலபேதாம் ॥

22

कान्तादृतौ समुचितेऽथ बभार गर्भं सा भूसुरेन्द्र-दुहिता जगतां सुखाय ।
अच्छाम्बरेव रजनी परिपूरिताशा भाविन्यपास्त-तमसं विधुमाद्य-पक्षात् ॥ २३

காந்தாத்ருதௌ ஸமுசிதேऽத பபார கர்பம்
ஸா பூஸுரேந்த்ர-துஹிதா ஜகதாம் ஸுகாய ।
அச்சாம்பரேவ ரஜனீ பரிபூரிதாஸா
பாவின்யபாஸ்த-தமஸம் விதுமாத்ய-பக்ஷாத் ॥

23

तं पूर्वपक्ष-सित-बिम्बमिव प्रवृद्धं यावद् द्विजेन्द्र-वनिता सुषुवेऽत्र तावत् ।
अंशेन वायुरवतीर्य स रूप्यपीठे विष्णुं प्रणम्य भवनं प्रथयौ तदीयम् ॥ २४

தம் பூர்வபக்ஷ-ஸித-பிம்பமிவ ப்ரவ்ருத்தம்
யாவத் த்விஜேந்த்ர-வனிதா ஸுஷுவேத்ர தாவத் ।
அம்ஸேன வாயுரவதீர்ய ஸ ரூப்யபீடே
விஷ்ணும் ப்ரணம்ய பவனம் ப்ரயயௌ ததீயம் ॥ 24

सम्पूर्ण-लक्षणचणं नवराजमान-द्वारान्तरं परम-सुन्दर-मन्दिरं तत् ।
राजेव सत्पुरवरं भुवनाधिराजो निष्कासयन् परमसौ भगवान् विवेश ॥ २५

ஸம்பூர்ண-லக்ஷணசணம் நவராஜமான-
த்வாராந்தரம் பரம-ஸுந்தர-மந்திரம் தத் ।
ராதேவ ஸத்புரவரம் புவனாதிராதே
நிஷ்காஸயன் பரமஸௌ பகவான் விவேஸ ॥ (80) 25

सन्तुष्यतां सकल-सन्निकरैरसद्भिः खिद्येत वायुरयमाविरभूत् पृथिव्याम् ।
आख्यन्नितीव सुरदुन्दुभिमन्द्रनादः प्राश्रावि कौतुकवशैरिह मानवैश्च ॥ २६

ஸந்துஷ்யதாம் ஸகல-ஸந்நிகரைரஸத்பி:
கித்யேத வாயுரயமாவிரபூத் ப்ருதிவ்யாம் ।
ஆக்யன்நிதீவ ஸுரதுந்துபிமந்த்ரநாத:
ப்ராஸ்ப்ராவி கௌதுகவஸைரிஹ மானவைஸ்ச ॥ 26

नाथं निषेव्य भवनानति-दूरमाप्तः प्राज्ञो महप्रकृत-दुन्दुभिनाद-पूर्वात् ।
पुत्रोद्भव-श्रवणतो महदाप्य सौख्यं ज्ञानं परोक्ष-पदमप्यमतेष्ट-हेतुम् ॥ २७

நாதம் நிஷேவ்ய பவனானதி-தூரமாப்த:
ப்ராஞோ மஹப்ரக்ருத-துந்துபிநாத-பூர்வாத் ।
புத்ரோத்பவ-ஸ்ப்ரவணதோ மஹதாப்ய ஸௌக்யம்
ஞானம் பரோக்ஷபத-மப்யமதேஷ்ட-ஹேதும் ॥ 27

आविश्य वेश्म निज-नन्दनमिन्दु-वक्त्रं भुयोऽभिनन्द्य स मुकुन्ददयां प्रवन्द्य ।
जातस्य तस्य गुणजात-वहस्य जातकर्मादि-कर्मनिवहं विदधे सुकर्मा ॥ २८

ஆவிர்ய வேர்ம நிஜ-நந்தனமிந்து-வக்த்ரம்
பூயோபேநந்த்ய ஸ முகுந்ததயாம் ப்ரவந்த்ய ।
ஜாதஸ்ய தஸ்ய குணஜாத-வஹஸ்ய ஜாத-
கர்மாதி கர்மநிவஹம் விததே ஸுகர்மா ॥ 28

ज्ञानार्थमेव यदभूदसुदेव एष यद्वासुदेवपद-भक्तिरतः सदाऽसौ ।
तद्वासुदेव-पदमन्ववदन् सुरेन्द्राः तातेन यन्निगदितं सुतनाम-कर्त्रा ॥ २९

ஞானார்த்தமேவ யதபூதஸுதேவ ஏஷ
யத்வாஸுதேவபத-பக்திரத: ஸதாஸௌ ।
தத்வாஸுதேவ-பதமன்வவதன் ஸுரேந்த்ரா:
தாதேன யந்நிகதிதம் ஸுத நாம-கர்த்ரா ॥ 29

पातुं पयांसि शिशवे किल गोप्रदोऽस्मै पूर्वालयः स्वसुतसूनुतया प्रजातः ।
निर्वाणहेतुमलभिष्ट परात्मविद्यां दानं ध्रुवं फलति पात्र-गुणानुकूल्यात् ॥ ३०

பாதும் பயாம்ஸி ஸிஸவே கில கோப்ரதோஸ்மை
பூர்வாலய: ஸ்வஸுதஸூனுதயா ப்ரஜாத: ।
நிர்வாணஹேதுமலபிஷ்ட பராத்மவித்யாம்
தானம் த்ருவம் பலதி பாத்ர-குணானுகூல்யாத் ॥ 30

अत्रस्तमेव सततं परिफुल्लचक्षुः कान्त्या विडम्बित-नवेन्दु जगत्यनर्घ्यम् ।
तत्पुत्ररत्नमुपगृह्य कदाचिदासः स्वस्वामिने बुध उपायनमार्पयत् सः ॥ ३१

அத்ரஸ்தமேவ ஸததம் பரிபுல்லசக்ஷு:
காந்த்யா விடம்பித-நவேந்து ஜகத்யனர்க்யம் ।
தத்புத்ரரத்னமுபக்ருஹ்ய கதாசிதாப்த:
ஸ்வஸ்வாமினே புத உபாயனமார்பயத் ஸ: ॥ 31

नत्वा हरिं रजतपीठ-पुराधिवासं बालस्य सम्पदमनापदमर्थयित्वा ।
साकं सुतेन परिवार-जनान्वितोऽसौ प्रायान्निशीथ-समये निजमेव धामा ॥३२

நத்வா ஹரிம் ரஜதபீட-புராதிவாஸம்
பாலஸ்ய ஸம்பதமனாபதமர்தயித்வா ।
ஸாகம் ஸுதேன பரிவார-ஜனான்விதோஸௌ
ப்ராயான்நிஸீத-ஸமயே நிஜமேவ தாமா ॥ 32

दोषेयुषां सममनेन वनेऽतिभीमे तत्क्रीडित-ग्रह इहैकतमं तुतोद ।
उद्धान्तरक्तमवलोक्य तमभ्यधायि केनाप्यहो न शिशुतुत् कथमेष इत्थम् ॥ ३३

தோஷேயுஷாம் ஸமமனேன வனே஽திபீமே
தத்க்ரீடித-க்ரஹ இஹைகதமம் துதோத ।
உத்வாந்தரக்தமவலோக்ய தமப்யதாயி
கேனாப்யஹோ ந ஸிஸுதுத் கதமேஷ இத்தம் ॥ 33

आविश्य पूरुषमुवाच महाग्रहोऽसौ अस्मद्विहार-समयोपगतान् समस्तान् ।
यच्छक्ति-गुप्तिरहितानलमस्मि हन्तुं लोकेश्वरःस बत बालतमः किलेति ॥ ३४

ஆவிர்ய பூருஷமுவாச மஹாக்ரஹோ஽ஸௌ
அஸ்மத்விஹார-ஸமயோபகதான் ஸமஸ்தான் ।
யச்சக்தி-குப்திரஹிதாநலமஸ்மி ஹந்தும்
லோகேஸ்வர: ஸ பத பாலதம: கிலேதி ॥ 34

स्तन्येन बालमनुतोष्य मुहुः स्वधाम्नो माता कदाचन ययौ विरहासहाऽपि ।
विश्वस्य विश्वपरिपालक-पालनाय कन्यां निजामनुगुणां किल भीरुरेषा ॥ ३५

ஸ்தன்யேன பாலமனுதோஷ்ய முஹு: ஸ்வதாம்னோ
மாதா கதாசன யயௌ விரஹாஸஹா஽பி ।
விஸ்வஸ்ய விஸ்வபரிபாலக-பாலனாய
கன்யாம் நிஜாமனுகுணாம் கில பீருரேஷா ॥ 35

सा बालकं प्ररुदितं परिसान्त्वयन्ती मुग्धाक्षरेण वचसाऽनुनिनाय मुग्धा ।
मा तात तात सुमुखेति पुनः प्ररोदीः माता तनोति रुचितं त्वरितं तवेति ॥ ३६

ஸா பாலகம் ப்ரருதிதம் பரிஸாந்த்வயந்தீ
முக்தாஷ்ரேண வசஸா஽னுநிநாய முக்தா ।
மா தாத தாத ஸுமுுகேதி புன: ப்ரரோதீ:
மாதா தனோதி ருசிதம் த்வரிதம் தவேதி॥ 36

रोदे क्रिया समभिहारत एव वृत्ते पोतस्य मातरि चिरादपि नागतायाम् ।
जग्राह बालमथ चैक्षत मातृमार्गं साऽपि क्रिया-समभिहारत एव बाला ॥ ३७

ரோதே க்ரியா-ஸமபிஹாரத ஏவ வ்ருத்தே
போதஸ்ய மாதரி சிராதபி நாகதாயாம் ।
ஜக்ராஹ பாலமத சைக்ஷத மாத்ருமார்கம்
ஸா஽பி க்ரியா-ஸமபிஹாரத ஏவ பாலா ॥ 37

कर्तव्य-मौढ्यमभिपद्य निरूप्य सा तं प्राभोजयत् खलु कुलत्थकुलं प्रपक्वम् ।
शीतं पयोऽपि सततं परिपाययन्ती यस्योष्ण-रोगमतिवेलमशङ्कताम्बा ॥ ३८

கார்தவ்ய-மௌட்யமபிபத்ய நிரூப்ய ஸா தம்
ப்ராபோஜயத் கலு குலத்தகுலம் ப்ரபக்வம் ।
ஸீதம் பயோ஽பி ஸததம் பரிபாயயந்தீ
யஸ்யோஷ்ண-ரோகமதிவேலமஸங்கதாம்பா ॥ 38

नूनं पिपासुरतिरोदिति हन्त बालो धिङ् मां दयाविरहितां परकृत्य-सक्ताम् ।
इत्याकुला गृहमुपेत्य तदा प्रसन्नं पूर्णोदरं सुतमवैक्षत विप्रपत्नी ॥ ३९

நூனம் பிபாஸூரதிரோதிதி ஹந்த பாலோ
திங் மாம் தயாவிரஹிதாம் பரக்ருத்ய-ஸக்தாம் ।
இத்யாகுலா க்ருஹமுபேத்ய ததா ப்ரஸன்னம்
பூர்ணோதரம் ஸுதமவைக்ஷத விப்ரபத்னீ ॥ 39

पृष्ट्वाऽवगम्य सकलं च ततःप्रवृत्तं यूनां च दुःसहमिदं शिशुनोपभुक्तम् ।
इत्थं विचिन्त्य तनयां बहु भर्त्सयन्त्या भीतं तयोत कुपितं मनसाऽनुतप्तम् ॥४०

ப்ருஷ்ட்வா஽வகம்ய ஸகலம் ச தத:ப்ரவ்ருத்தம்
யூனாம் ச துஸ்ஸஹமிதம் ஸிஸூனோபபுத்தம் ।
இத்தம் விசிந்த்ய தனயாம் பஹு பர்த்ஸயன்த்யா
பீதம் தயோத குபிதம் மனஸா஽னுதப்தம் ॥

40

आरोग्य-शालिनि तदाऽपि पुरेव पुत्रे विस्मेरताम् उपजगाम जनन्यमुष्य ।
यस्य त्रिलोक-जननी जननी विषेऽपि पीते न विस्मयमवाप समस्त-शक्तेः ॥ ४१

ஆரோக்ய-ஸாலினி ததா஽பி புரேவ புத்ரே
விஸ்மேரதாம் உபஜகாம ஜனன்யமுஷ்ய ।
யஸ்ய த்ரிலோக-ஜனனீ ஜனனீ விஷே஽பி
பீதே ந விஸ்மயமவாப ஸமஸ்த-ஸக்தே: ॥

41

स्तन्यं मुहुः किल ददौ जननी गृहीत्वा क्षेमाय तं किल दधज्जनको जजाप ।
अन्यो जनोऽपि किल लालयति स्म किन्तु सर्वोऽपि तन्मुखसुहास-रसायनोत्कः ॥ ४२

ஸ்தன்யம் முஹு: கில த்தெள ஜனனீ க்ருஹீத்வா
க்ஷேமாய தம் கில ததஜ்ஜனகோ ஜஜாப ।
அன்யோ ஜனோ஽பி கில லாலயதி ஸ்ம கிந்து
ஸர்வோ஽பி தன்முகஸுஹாஸ-ரஸாயனோத்க: ॥ 42

देवादिसद्भिः अनुपालितयाऽऽदरेण देव्यात्मनेव विलसत् पदया नितान्तम् ।
अव्यक्तया प्रथमतो वदनेऽस्य वाण्या शालीनयेव भुवनार्चितया विजहे ॥ ४३

தேவாதிஸத்பி: அனுபாலிதயா஽஽தரேண
தேவ்யாத்மனேவ விலஸத் பதயா நிதாந்தம் ।
அவ்யக்தயா ப்ரதமதோ வதனே஽ஸ்ய வாண்யா
ஸாலீனயேவ புவனார்சிதயா விஜஹ்ரே ॥ 43

प्राग्निङ्खणं स्वयमथ स्थितिमेष चक्रे पश्चाद्-गतिं परिचयेन किल क्रमेण ।
विश्वस्य चेष्टितमहो यदनुग्रहेण सर्वं तदस्य पवनस्य विडम्बनं हि ॥ ४४

ப்ராக்ரிங்கணம் ஸ்வயமத ஸ்திதிமேஷ சக்ரே
பப்ஸாத்-கதிம் பரிசயேன கில க்ரமேண ॥
விப்ஸவஸ்ய சேஷ்டிதமஹோ யதனுக்ரஹேண
ஸர்வம் ததஸ்ய பவனஸ்ய விடம்பனம் ஹி ॥ 44

पुच्छान्तमच्छम् अवलम्ब्य कदाचिदेषः प्रातर्व्रजाद्-व्रजत एव निजर्षभस्य ।
प्रायात् प्रियस्य सहसा स्वजनैरदृष्टो नानावनेषु चरतः चरतस्तृणानि ॥ ४५

புச்சாந்தமச்சம் அவலம்ப்ய கதாசிதேஷ:
ப்ராதர்வ்ரஜாத்-வ்ரஜத ஏவ நிஜர்ஷபஸ்ய ।
ப்ராயாத் ப்ரியஸ்ய ஸஹஸா ஸ்வஜனைரத்ருஷ்டோ
நாநாவனேஷு சரத: சரதஸ்த்ருணானி ॥ (100) 45

उत्तुङ्ग-शृङ्गलसितस्य महिष्ठमूर्तेः पादावृतावनितलस्य सुरन्ध्रकस्य ।
आश्रित्य तस्य शुशुभेऽवयवैक-देशं बालो दिवाकर इवोदय-पर्वतस्य ॥ ४६

உத்துங்க-ஸ்ருங்கலஸிதஸ்ய மஹிஷ்டமூர்த்தே:

பாதாவ்ருதாவனிதலஸ்ய ஸூரந்த்ரகஸ்ய ।

ஆஸ்ரித்ய தஸ்ய ஸூஸூபே஽வயவைக-தேஸம்

பாலோ திவாகர இவோதய-பர்வதஸ்ய ॥

46

लीलां करोति नु गृहान्तरगो नु बालः कूपान्तरे नु पतितः प्रकृति-स्वतन्त्रः ।
इत्थं विचिन्त्य स मुहुः स्वजनो विमृग्य हन्तानवेक्ष्य तनयं हृदि तापमाप ॥४७

லீலாம் கரோதி நு க்ருஹாந்தரகோ நு பால:

கூபாந்தரே நு பதித: ப்ரக்ருதி-ஸ்வதந்த்ர: ।

இத்தம் விசிந்த்ய ஸ முஹூ: ஸ்வஜனோ விம்ருக்ய

ஹந்தானவேக்ஷ்ய தனயம் ஹ்ருதி தாபமாப ॥

47

बालस्य बाल-परिलम्बन-गोचरं तत् व्यश्वस्यतापि वचनं वनगोचरोक्तम् ।
यत् सायमैक्षत जनः शिशुमात्रजन्तं एकाब्दकं वृषभ-बालकृतावलम्बम् ॥४८

பாலஸ்ய பால-பரிலம்பன-கோசரம் தத்
வ்யஸ்வஸ்யதாபி வசனம் வனகோசரோக்தம் ।
யத் ஸாயமைக்ஷத ஜன: ஸிஸுமாவ்ரஜந்தம்
ஏகாப்தகம் வ்ருஷப-பாலக்ருதாவலம்பம் ॥

48

चिन्तामणीन्द्रमिव चिन्तितदं दरिद्रो विज्ञान-मार्गमिव विष्णुपरं मुमुक्षुः ।
नष्टं च नन्दनमिति स्वजनोऽस्य लब्ध्वा नाथस्य तस्य तमनुग्रहमेव मेने ॥ ४९

சிந்தாமணிந்த்ரமிவ சிந்திதம் தரித்ரோ
விஞ்ஞான-மார்க்கமிவ விஷ்ணுபரம் முமுக்ஷு: ।
நஷ்டம் ச நந்தநமிதி ஸ்வஜனாஸ்ய லப்த்வா
நாதஸ்ய தஸ்ய தமனுக்ரஹமேவ மேனே ॥

49

लीलावसान-समये सहसा कदाचित्-आर्योऽमुनाऽभ्यवहतिं प्रति चोद्यमानः ।
रोद्धैष नोऽस्ति धनिको वृष-विक्रयीति प्रोवाच नन्दन-मुखेन्दुमवेक्ष्य मन्दम् ॥५०

லீலாவஸான-ஸமயே ஸஹஸா கதாசித்-
ஆர்யோஸமுனாஸப்யவஹ்ருதிம் ப்ரதி சோத்யமான: ।
ரோத்தைஷ நோஸ்தி தனிகோ வ்ருஷ-விக்ரயீதி
ப்ரோவாச நந்தன-முகேந்துமவேக்ஷய மந்தம் ॥

50

लीलाकरेण स करेण सुकोमलेन बीजान्तराणि किल कानिचिदाशु तस्मै ।
स्मित्वाऽर्भकोऽभिमत-निष्कपदे यदाऽदात्-आदत्त तानि धनिको बहुमानपूर्वम् ॥५१

லீலாகரேண ஸ கரேண ஸுகோமலேன
பீஜாந்தராணி கில காநிசிதாஸு தஸ்மை ।
ஸ்மித்வாஸர்பகோஸபிமத-நிஷ்கபதே யதாஸதாத்
ஆதத்த தானி தனிகோ பஹுமான பூர்வம் ॥

51

लब्धं सुतादिति वदन् द्विजपुङ्गवेन कालान्तरे निजधने प्रतिदित्सितेऽपि ।
साक्षादमानव-नवाकृतितः स लेभे बीजच्छलेन पुरुषार्थमहो विशिष्टम् ॥ ५२

லப்தம் ஸுதாதிதி வதன் த்விஜபுங்கவேன
காலாந்தரே நிஜதனே ப்ரதிதித்ஸிதே஽பி ।
ஸாக்ஷாதமானவ-நவாக்ருதித: ஸ லேபே
பீஜச்சலேன புருஷார்த்தமஹோ விஸிஷ்டம் ॥ 52

वासुदेवमिह वासुदेवता-सत्कलामभिननन्द तं जनः ।
वासुदेवमिति वासुदेव-सन्नामकं विविध-लीलमर्भकम् ॥ ५३

வாஸுதேவமிஹ வாஸுதேவதா-
ஸத்கலாமபிநநந்த தம் ஜன: ।
வாஸுதேவமிதி வாஸுதேவ-
ஸந்நாமகம் விவித-லீலமர்பகம் ॥ 53

इति विहरति मह्यां विष्णुदासेऽपि गूढे समजनि सुजनानां चित्तमानन्दपूर्णम् ।
उदयति घनमाला-लीनभानौ च भानौ ननु जननयनाब्जैः लभ्यतेऽलं विकासः ॥ ५४

இதி விஹரதி மஹ்யாம் விஷ்ணுதாஸேऽபி கூடே
ஸமஜனி ஸுஜனானாம் சித்தமானந்தபூர்ணம் ।
உதயதி கனமாலா-லீனபாஸௌ ச பாஸௌ
நனு ஜனநயனாப்ஜை: லப்யதேऽலம் விகாஸ:॥

54

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के द्वितीयः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே (2-வது) த்விதீய: ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது
ஆரம்ப காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும்.
ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர்.பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये तृतीयः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே த்ருதீய: (3-வது) ஸர்க: [56]

अथ कदाचन सुन्दर-नन्दन-स्मित-मुखेन्दु-दृशां दयितौ नृणाम् ।
महमितो निजबन्धु-मुदे मुदा प्रययतुः स्वजनैः सह दम्पती ॥

१

அத கதாசன ஸுந்தர-நந்தன-
ஸ்மித-முகேந்து-த்ருஸாம் தயிதௌ ந்ருணாம் ।
மஹமிதோ நிஜபந்து-முதே முதா
ப்ரயயது: ஸ்வஜனை: ஸஹ தம்பதீ ॥

1

स्वजनतापगमागम-सङ्गम-प्रति-सभाजित-पूर्वक-सम्भ्रमे ।
अविदुषी जननीति स बालकः शरणतो रणतो निरगात्रृभिः ॥ २

ஸ்வஜனதாபகமாகம-ஸங்கம-
ப்ரதி-ஸபாஜித-பூர்வக-ஸம்ப்ரமே ।
அவிதுஷீ ஜனனீதி ஸ பாலக:
ஸரணதோ ரணதோ நிரகாந்ருபி: ॥ 2

क नु यियाससि तात न सांप्रतं स्वजन-सन्त्यजनं तव साम्प्रतम् ।
इति विभुः पथिकैरुदितो ब्रजन् स्मितमनाकुलमुत्तरमातनोत् ॥ ३

க்வ நு யியாஸஸி தாத ந ஸாம்ப்ரதம்
ஸ்வஜன-ஸ்ந்த்யஜனம் தவ ஸாம்ப்ரதம் ।
இதி விபு: பதிகைருதிதோ வ்ரஜன்
ஸ்மிதமனாகுலமுத்தரமாதனோத் ॥ 3

<p>त्वरितमेत्य स कानन-देवता-सदनमत्र ननाम रमापतिम् । अपि ततः प्रगतो लघु नारिकेलि उपपदान्तर-सद्यगतं च तम् ॥</p>	४
<p>த்வரிதமேத்ய ஸ கானன-தேவதா- ஸதனமத்ர நநாம ரமாபதிம் । அபி தத: ப்ரகதோ லகு நாரிகேளி- உபபதாந்தர-ஸத்மகதம் ச தம் ॥</p>	4
<p>नलिन-नाभ-निभालन-संमदः आगम-विकस्वर-भास्वरलोचनः । जनमनोनयनाम्बुज-भास्करः रजतपीठ-पुरं प्रययावसौ ॥</p>	५
<p>நளின-நாப-நிபாலன-ஸம்மத: ஆகம-விகஸ்வர-பாஸ்வர-லோசன: । ஐனமனோநயனாம்புஜ-பாஸ்கர: ரஜதபீட-புரம் ப்ரயயாவஸௌ ॥</p>	5

सुहय-मेधगणातिशयालवो हरि-नमस्कृतयः सुकृता इमाः ।
इति सुरैरपि भूसुर-मण्डलैः समनमत् स सविस्मयमीक्षितः ॥

६

ஸுஹய-மேதகணாதிஸயாலவோ
ஹரி-நமஸ்க்ருதய: ஸுக்ருதா இமா: ।
இதி ஸுரைரபி பூஸுர-மண்டலை:
ஸமனமத் ஸ ஸவிஸ்மயமீக்ஷித: ॥

6

न हि हरिं सततं न नमत्यसौ न च न पश्यति नापि न वन्दते ।
अपि तथेति विधाय विशेषतः स ननु साधुजनान् समशिक्षयत् ॥

७

ந ஹி ஹரிம் ஸததம் ந நமத்யஸௌ
ந ச ந பஸ்யதி நாபி ந வந்ததே ।
அபி ததேதி விதாய விஸேஷத:
ஸ நனு ஸாதுஜனான் ஸமஸிக்ஷயத் ॥

7

अनवलोक्य सुतं सुतवत्सलो मृगयति स्म महीसुर-पुङ्गवः ।
मुहुरपृच्छदमुष्य गतिं नरान् पथि पथि प्रगतोऽनुपदं द्रुतम् ॥

८

अनवलोक्य सुतम् सुतवत्सलो
मृगयति स्म महीसुर-पुङ्गवः ।
मुहुरपृच्छदमुष्य गतिम् नरान्
पथि पथि प्रगतोऽनुपदम् ॥

8

जनसदागति-सूचितवर्त्मना प्रतिपदं व्रजता परया तृषा ।
द्विज-महामधुपेन मनोहरं स्मितमलाभि सुतानन-वारिजम् ॥

९

जनसदागति-सूचित-वर्त्मना
प्रतिपदम् व्रजता परया तृषा ।
द्विज-महामधुपेन मनोहरम्
स्मितमलाभि सुतानन-वारिजम् ॥

9

विरहदूनतयोद्-गमनोन्मुखं न्यरुणदश्रु पुरा स ययोर्दृशोः ।
अथ तयोः प्रमदोत्थितमप्यदः प्रतिनिरुध्य गिरं गुरुरब्रवीत् ॥

१०

विरहदूनतयोद्-गमनोन्मुखं न्यरुणदश्रु पुरा स ययोर्दृशोः ।
अथ तयोः प्रमदोत्थितमप्यदः प्रतिनिरुध्य गिरं गुरुरब्रवीत् ॥

10

अयि सुतेदमुदाहर तत्त्वतो ननु समागतवानसि साम्प्रतम् ।
स्वजनतारहितस्य तु कोऽत्र ते सहचरोऽर्भक दीर्घतमे पथि ॥

११

अयि सुतेदमुदाहर तत्त्वतो ननु समागतवानसि साम्प्रतम् ।
स्वजनतारहितस्य तु कोऽत्र ते सहचरोऽर्भक दीर्घतमे पथि ॥

(120) 11

जनक-वाचमिमाम् अवधारयन् कलमुदाहरदम्बुरुहेक्षणः ।
स्वपदमाव्रजतो व्रजतोऽप्यतो ननु सखा मम काननगो विभुः॥ १२

ஐனக-வாசமிமாமவதாரயன்
கலமுதாஹாரதம்புருஹேக்ஷன: ।
ஸ்வபதமாவ்ரஜதோ வ்ரஜதோ:ப்யதோ
நனு ஸகா மம கானனகோ விபு: ॥ 12

तदितरायतनात्तु यदाऽगमं कृतनतिः खलु तत्र हरिः सखा ।
अहमिहापि महेन्द्रदिगालयं प्रणतवानुत यावदधीश्वरम् ॥ १३

ததிதராயதனாத்து யதா:கமம்
க்ருதநதி: கலு தத்ர ஹரி: ஸகா ।
அஹமிஹாபி மஹேந்த்ரதிகாலயம்
ப்ரணதவானுத யாவததீஸ்வரம் ॥ 13

अपि ततोऽहमुपेत्य सहामुना भगवतेऽत्र सते प्रणतिं व्यधाम् ।
इति निगद्य विभाति शिशुः स्म विस्मित-सभाजन-चीर्ण-सभाजनः ॥ १४

அபி ததோஹமுபேத்ய ஸஹாமுனா
பகவதே஽த்ர ஸதே ப்ரணதீம் வ்யதாம் ।
இதி நிகத்ய விபாதி ஸிஸு: ஸ்ம
விஸ்மித-ஸபாஜன-சீர்ண-ஸபாஜன:॥ 14

विरहित-स्वजनं चरणप्रियं विविध-भूत-भयङ्कर-वर्त्मनि ।
अयि कृपालय पालय बालकं लघुशुभस्य ममेत्यनमद्-द्विजः ॥ १५

விரஹித-ஸ்வஜனம் சரணப்ரியம்
விவித-பூத-பயங்கர-வார்த்மனி ।
அயி க்ருபாலய பாலய பாலகம்
லகுஸுபஸ்ய மமேத்யநமத்-த்விஜ: ॥ 15

तमुपगृह्य सुतं सुतपोनिधिः गृहमसौ गृहिणी-सहितो ययौ ।
उदयतीति हि बाल-दिवाकरे स्मितमभूत् सुजनानन-वारिजम् ॥ १६

தமுபக்ருஹ்ய ஸுதம் ஸுதபோநிதி:
க்ருஹமஸௌ க்ருஹிணீ-ஸஹிதோ யயௌ ।
உதயதீதி ஹி பால-திவாகரே
ஸ்மிதமபூத் ஸுஜனானன-வாரிஜம் ॥ 16

वरविमान-गिरावपि चण्डिका शिशुमहो जननी तमलालयत् ।
अपरथा परितुष्टमनाः कथं चिरमिहैष वसेद्विसहायकः ॥ १७

வரவிமான-கிராவபி சண்டிகா
ஸிஸுமஹோ ஜனனீ தமலாலயத் ।
அபரதா பரிதுஷ்டமனா: கதம்
சிரமிஹைஷ வஸேத்விஸஹாயக: ॥ 17

सकल-शब्दमयी च सरस्वती सततमानमति स्वयमेव यम् ।
द्विजवरोऽथ कदाचन मातृकाः किल सुतं परिचाययति स्म तम् ॥ १८

ஸகல-ஸப்தமயீ ச சரஸ்வதீ
ஸததமானமதி ஸ்வயமேவ யம் ।
த்விஜவரோ஽த கதாசன மாத்ருகா:
கில ஸுதம் பரிசாயயதி ஸ்ம தம் ॥ 18

लिपिकुलं ननु तात गते दिने लिखितमेव पुनर्लिखितं कुतः ।
इति निज-प्रतिभा-गुण-भावितं हरिपदस्य वचस्तमनन्दयत् ॥ १९

லிபிகுலம் நநு தாத கதே தினே
லிகிதமேவ புனாலிகிதம் குத: ।
இதி நிஜ-ப்ரதிபா-குண-பாவிதம்
ஹரிபதஸ்ய வசஸ்தமநந்தயத் ॥ 19

शिशुरसौ प्रतिभाम्बुधिरित्यलं जनमनो-वचन-ग्रहपीडना ।
न भवतादिति तं विजनस्थले स्वतनयं समशिक्षयदेषकः ॥ २०

श्रीशूरसेन प्रतीपाम्पुतीरित्यलम्
जनमनो-वचन-ग्रहपीडना ।
न भवतादिति तं विजनस्थले
स्वतनयं समशिक्षयदेषकः ॥ 20

महवता स्वजनेन समीरित-स्वजननी-सहितेन कदाचन ।
रुचिर-वाचनयाऽर्चित-वाक्श्रिया प्रतियये प्रभुणा घृतवल्पपि ॥ २१

महवता स्वजनेन समीरित-स्वजननी-सहितेन कदाचन ।
रुचिर-वाचनयाऽर्चित-वाक्श्रिया प्रतियये प्रभुणा घृतवल्पपि ॥ 21

परिषदा नितरां परिवारितः शिवपदः किल धौतपटोद्भवः । इह कथां कथयन् ददृशे ततः पृथुधिया पृथुकाकृतिनाऽमुना ॥	२२
பரிஷதா நிதராம் பரிவாரித: ஸரிவபத: கில தெளதபடோத்பவ: । இஹ கதாம் கதயன் தத்ருஸே தத: ப்ருதுதியா ப்ருதுகாக்ருதினா:முனா ॥	22
इदमुवाच विचार-विचक्षणः शुचि वचः शनकैः स जनान्तरे । अपरथा कथितं कथक त्वया ननु मतान् महतामिति सस्मितम् ॥	२३
இதமுவாச விசார-விசக்ஷண: ஸுசி வச: ஸனகை: ஸ ஜனாந்தரே । அபரதா கதிதம் கதக த்வயா நநு மதான் மஹதாமிதி ஸஸ்மிதம் ॥	23

अगणयन्न शिवं जनता तदा सवचने वसुदेव-सुताह्वये ।
मुखरमिच्छति को मृगधूर्तकं प्रकृत-हुंकृत-सिंह-शिशौ सति ॥ २४

அகணயந்ந ஸிவம் ஜனதா ததா
ஸவசனே வஸுதேவ-ஸுதாஹ்வயே ।
முகரமிச்சதி கோ ம்ருகதூர்தகம்
ப்ரக்ருத-ஹுங்க்ருத-ஸிம்ஹ-ஸிஸௌ ஸதி ॥ 24

अथ कथां कथयेति तदा जने गदितवत्युचितार्थमुदाहरत् ।
स समलाल्यत विस्मयिभिर्नरैः अपि सुरैः विजयाङ्कुर-पूजकैः ॥ २५

அத கதாம் கதயேதி ததா ஜனே
கதிதவத்யுசிதார்த்தமுதாஹரத் ।
ஸ ஸமலால்யத விஸ்மயிபிர்நரை:
அபி ஸுரை: விஜயாங்குர-பூஜகை: ॥ 25

स जननी-सहितो जनकं गृहे प्रगतवांस्तमुदन्तमवेदयत् ।
निगद तात शिवः कथकः स किं वितथगीरथवाऽहमितीरयन् ॥ २६

ஸ ஜனனீ-ஸஹிதோ ஜனகம் க்ருஹே
ப்ரகதவாம்ஸ்தமுதந்தமவேதயத் ।
நிகத தாத ஸிவ: கதக: ஸ கிம்
விததகீரதவா஽ஹமிதீரயன் ॥ 26

ननु सुतावितथं कथितं त्वयेति अमुमुदीर्य स विस्मयमस्मरत् ।
प्रकृतितः कृतिता खलु मे शिशोः मदधिनाथ-दयोदयजेत्यसौ ॥ २७

நனு ஸுதாவிததம் கதிதம் த்வயேதி
அமுமுதீர்ய ஸ விஸ்மயமஸ்மரத் ।
ப்ரக்ருதித: க்ருதிதா கலு மே ஸிஸோ:
மததிநாத-தயோதயஜேத்யஸௌ ॥ 27

कथयतां प्रथमे कथयत्यलं स्वजनके जनसङ्घवृते कथाम् ।
सकल-लोक-मनो-नयनोत्सवः चतुरधीः स कदाचिदवाचयत् ॥ २८

कथयताम् प्रथमे कथयत्यलम्
स्वजनके जनसङ्घवृते कथाम् ।
सकल-लोक-मनो-नयनोत्सवः
चतुरधीः स कदाचिदवाचयत् ॥ 28

विविध-शाखि-पदार्थ-निवेदने लिख्य-नाम्नि तदाऽनुदितार्थके ।
किमिति तात तदर्थमवर्णयन् कथयसीति शनैरयमब्रवीत् ॥ २९

विविध-शाखि-पदार्थ-निवेदने
लिख्य-नाम्नि तदाऽनुदितार्थके ।
किमिति तात तदर्थमवर्णयन्
कथयसीति शनैरयमब्रवीत् ॥ 29

अवदतीति पितर्यपि चोदिते प्रतिबुभुत्सुषु तत्र जनेष्वपि ।
अयमुदीर्य तदर्थमवाप्तवान् परिषदो ह्यसमान-सुमाननाम् ॥ ३०

अवதतीति पितायपि सोतीते
प्रातिपुपुत्सुषु तत्र जनेष्वपि ।
अयमुदीर्य तदार्थमवाप्तवान्
पரிषदो ह्यसमान-सुमाननाम् ॥ 30

बहुविधैः चरितैरिति चारुभिः सकललोक-कुतूहल-कारिणम् ।
द्विजवरेण वयस्युचिते स्थितं तमुपनेतुमनेन दधे मनः॥ ३१

பஹுவிதை: சரிதைரிதி சாரூபி:
ஸகலலோக-குதூஹல-காரிணம் ।
த்விஜவரேண வயஸ்யுசிதே ஸ்திதம்
தமுபனேதுமனேன ததே மன: ॥ (140) 31

<p>समुचित-ग्रहयोग-गुणान्वितं समवधार्यं मुहूर्तमदूषणम् । प्रणय-बन्धुर-बान्धववानसौ द्विजकुलाकुलम् उत्सवमातनोत् ॥</p>	३२
<p>ஸமுசித-க்ரஹயோக-குணான்விதம் ஸமவதார்ய முஹூர்த்தமதூஷணம் । ப்ரணய-பந்துர-பாந்தவவானஸௌ த்விஜகுலாகுலம் உத்ஸவமாதனோத் ॥</p>	32
<p>विविध-वेदतया विजिहीर्षवो वदन-रङ्गपदेऽस्य चिराय याः । सुरवर-प्रमदाऽपि सप्रिया अभिननन्दुरहो वियतो महम् ॥</p>	३३
<p>விவித-வேததயா விஜிஹீர்ஷவோ வதன-ரங்கபதேஸ்ய சிராய யா: । ஸுரவர-ப்ரமதாஸ்பி ஸப்ரியா அபிநநந்துரஹோ வியதோ மஹம் ॥</p>	33

विहित-साधन-साधित-सत्क्रियाः ज्वलनमुज्ज्वली-ज्वलयन्नयम् । उपनिनाय सुतं समलङ्कृतं कुशलिनं कुशलीकृत-शीर्षकम् ॥	३४
விஹித-ஸாதன-ஸாதித-ஸத்க்ரியா: ஜ்வலன-முஜ்ஜ்வலதீர்-ஜ்வலயந்நயம் । உபநிநாய ஸுதம் ஸமலங்க்ருதம் குஸலினம் குஸலீக்ருத -ஸீர்ஷகம் ॥	34
परिचराग्निगुरु चरितव्रतः सुचरणः पठ साधु सदागमान् । इति गुरोः त्रिजगद्गुरु-शिक्षणे स्फुट-महासि सुरैः कृत-साक्षिभिः ॥	३५
பரிசராக்னிகுரு-சரிதவ்ரத: ஸுசரண: பட ஸாது ஸதாகமான் । இதி குரோ: திரிஜகத்குரு-ஸிக்ஷணே ஸ்புட-மஹாஸி ஸுரை: க்ருத-ஸாக்ஷிபி: ॥	35

जित-कुमारगुणं सुकुमारकं निजकुमारमवेक्ष्य निरन्तरम् ।
समुचिताचरणे चतुरं स्वतः क्षितिसुरो मुदमायत शिक्षयन् ॥ ३६

ஜித-குமாரகுணம் ஸுகுமாரகம்
நிஜகுமாரமவேக்ஷய நிரந்தரம் ।
ஸமுசிதாசரணே சதுரம் ஸ்வத:
க்ஷிதிஸுரோ முதமாயத ஸிக்ஷயன் ॥ 36

सपट-खण्डमकिञ्चनवत् क्वचित् स्व-विभवानुचितं चरणादिकम् ।
भुवनभर्तुरहो स्वनिगूहनं सुरसभासु कुतूहलमातनोत् ॥ ३७

ஸபட-கண்டமகிஞ்சனவத் க்வசித்
ஸ்வ-விபவானுசிதம் சரணாதிகம் ।
புவனபர்துரஹோ ஸ்வநிகூஹனம்
ஸுரஸபாஸு குதூஹலமாதனோத் ॥ 37

अविरलैः गरलोष्मभिराकुली-कृत-समस्त-जनो विचचार यः ।
क्वचिदमुं निजिघांसुर-शान्तिमान् उपससर्प स सर्पमयोऽसुरः ॥ ३८

அவிரளை: கரலோஷ்மபிராகுலீ-
க்ருத-ஸமஸ்த-ஜனோ விசசார ய: ।
க்வசிதமும் நிஜிகாம்ஸூர-ஸாந்திமான்
உபஸஸர்ப ஸ ஸர்பமயோஸூர: ॥ 38

त्वरितमुद्यत-विस्तृतमस्तकः प्रतिददंश यदै नमविक्षतम् ।
प्रभु-पदारुण-चारुतराङ्गुली-विहृति-पिष्टतनुः प्रतताम सः ॥ ३९

த்வரிதமுத்யத-விஸ்த்ருதமஸ்தக:
ப்ரதிததம்ஸ யதைனமவிஷ்தம் ।
ப்ரபு-பதாருண-சாருதராங்குலீ-
விஹ்ருதி-பிஷ்டதனு: ப்ரததாம ஸ: ॥ 39

<p>गरुड-तुण्डमिव प्रतिपन्नवान् द्विज-कुमारपदं स ममार च । समुचितं चरितं महतामिदं सुमनसो मनसेष्टमपूजयन् ॥</p>	४०
<p>கருட-துண்டமிவ ப்ரதிபன்னவான் த்விஜ-குமாரபதம் ஸ மமார ச । ஸமுசிதம் சரிதம் மஹதாமிதம் ஸுமனஸோ மனஸேஷ்டமபூஜயன் ॥</p>	40
<p>गिरिश-गुर्वमेन्द्र-मुखैश्च यत् चरणरेणुरधारि सुराधिपैः । क्षिति-सुराङ्घ्रिभिवन्दन-पूर्वकं स विदधेऽध्ययनं छलमानुषः ॥</p>	४१
<p>கிரிஸ-குர்வமரேந்த்ர-முகைஸ்ச யத் சரணரேணுரதாரி ஸுராதிபை: । க்ஷிதி-ஸுராங்க்ரயபிவந்தன பூர்வகம் ஸ விததேத்யயனம் சலமானுஷ: ॥</p>	41

करतले खलु कन्दुकवत् सदा सकलया कलया सह विद्यया ।
अरिधरेण समं स्फुरितं गुरोः मनसि तस्य विडम्बयतो जनान् ॥ ४२

கரதலே கலு கந்துகவத் ஸதா
ஸகலயா கலயா ஸஹ வித்யயா ।
அரிதரேண ஸமம் ஸ்புரிதம் குரோ:
மனஸி தஸ்ய விடம்பயதோ ஜனான் ॥ 42

अनधिकैरधिकैश्च वयस्यथो बहुभिरध्ययनोपरमान्तरे ।
अनिकटे वटुभिः पटुभिर्गुरोः स विजहार सुखी सखिभिः समम् ॥ ४३

அனதிகைரதிகைஸ்ச வயஸ்யதோ
பஹுபிரத்யயனோபரமாந்தரே ।
அனிகடே வடுபி: படுபிர்குரோ:
ஸ விஜஹார ஸுகீ ஸகிபி: ஸமம் ॥ 43

पदमुदीर्य जवेन यियासितं द्रुतसखेष्वभवत् स पुरःसरः ।
अयमयत्नतयेति न विस्मयो ननु मनोजवजित् पवनो ह्यसौ ॥ ४४

பதமுதீர்ய ஜவேன யியாஸிதம்
த்ருதஸகேஷ்வபவத் ஸ புர:ஸர: ।
அயமயத்னதயேதி ந விஸ்மயோ
நனு மனோஜவஜித் பவனோ ஹ்யஸௌ ॥ 44

प्लवन-तेजसि हन्त न केवलं विजितवान् स तदा सकलान् जनान् ।
प्रभु-निदेशकरो हनुमत्तनौ ननु जिगाय स वालि-सुतादिकान् ॥ ४५

ப்லவன-தேஜஸி ஹந்த ந கேவலம்
விஜிதவான் ஸ ததா ஸகலான் ஜனான் ।
ப்ரபு-நிதேஸகரோ ஹனுமத்தனௌ
நனு ஜிகாய ஸ வாலி-ஸுதாதிகான் ॥ 45

<p>जलविहार-पराजयिभिः स्पृधा सखिभिरीरित-वारि-परिश्रितम् । वदनमाकुल-लोचनमादधे स्मितममुष्य हि कश्चन विभ्रमम् ॥</p>	४६
<p>ஜலவிஹார-பராஜயிபி: ஸ்ப்ருதா ஸகிபிரீரித-வாரி-பரிஸ்ரிதம் । வதனமாகுல-லோசனமாததே ஸ்மிதமமுஷ்ய ஹி கஞ்சன விப்ரமம் ॥</p>	46
<p>स शनकैः बलिनोऽयुगपद्-गतान् प्रविहतेषु सखीन् निरपातयत् । अशनकैः युगपत् प्रकृताहवान् सहसितो द्विजसूनुर-यत्नवान् ॥</p>	४७
<p>ஸ ஸனகை: பலினோऽயுகபத்-கதான் ப்ரவிஹ்ருதேஷு ஸகீந் நிரபாதயத் । அஸனகை: யுகபத் ப்ரக்ருதாஹவான் ஸஹஸிதோ த்விஜஸூனூர-யத்னவான் ॥</p>	47

ग्रहण-निग्रहणे ग्रहणे दृढे गुरुभरोद्धरणादि-विधौ पटौ ।
इह विभावुपचारधिया नृणाम् ऋतमयं ननु भीम इतीरितम् ॥ ४८

க்ரஹண-நிக்ரஹணே க்ரஹணே த்ருடே
குருபரோத்தரணாதி-விதௌ படுள ।
இஹ விபாவுபசாரதியா ந்ருணாம்
ருதமயம் நனு பீம இதீரிதம் ॥ 48

विहरतीति पठत्यपि न स्फुटं स्वगृहगामिनि चाद्रुतमायति ।
परितुतोष न तत्र जगद्गुरौ स किल पूगवनान्वयजो द्विजः ॥ ४९

விஹரதீதி படத்யபி ந ஸ்புடம்
ஸ்வக்ருஹகாமினி சாத்ருதமாயதி ।
பரிதுதோஷ ந தத்ர ஜகத்குரௌ
ஸ கில பூகவநாந்வயஜோ த்விஜ: ॥ 49

अथ कदाचन सोऽध्ययनान्तरे तमवदत् कुपितोऽन्यमनस्विनम् ।
पठसि नो शठ ते सखिभिः समं किमिति नित्यमुदासित-धीरिति ॥ ५०

அத கதாசன ஸோ஽த்யயனாந்தரே
தமவதத் குபிதோ஽ன்யமனஸ்வினம் ।
படஸி நோ ஸட தே ஸகிபி: ஸமம்
கிமிதி நித்யமுதாஸித-தீரிதி ॥ 50

गुणनिका चरणादिक-गोचरा न मम हृदयितेत्युदितेऽमुना ।
वद विशारदवाद यथेप्सितं त्वमुपरीत्यवदद्-धरणीसुरः ॥ ५१

குணநிகா சரணாதிக-கோசரா
ந மம ஹ்ருத்தயிதேத்யுதிதே஽முனா ।
வத விஸாரதவாத யதேப்ஸிதம்
த்வமுபரீத்யவதத்-தரணீஸூர: ॥ (160) 51

सकल-लक्षण-शिक्षण-मूलभूः श्रुति-समामननं स्वल्पनोज्झितम् ।
न खलु केवलमस्य गुरोर्-व्यधात् सुमनसामपि तत्र कुतूहलम् ॥ ५२

ஸகல-லக்ஷண-ஸரிக்ஷண-மூலபூ:
ஸ்ருதி-ஸமாமனனம் ஸ்கலனோஜ்ஜிதம் ।
ந கலு கேவலமஸ்ய குரோர்-வ்யதாத்
ஸுமனஸாமபி தத்ர குதூஹலம் ॥ 52

प्रियवयस्य-शिरोगुरु-वेदनाम् अशमयत् सहजामपि दुःसहाम् ।
स विपिने विजने मुखवायुना श्रवण-गोचरितेन कदाचन ॥ ५३

ப்ரியவயஸ்ய-ஸரிரோகுரு-வேதனாம்
அஸமயத் ஸஹஜாமபி துஸ்ஸஹாம் ।
ஸ விபினே விஜனே முகவாயுனா
ஸ்ரவண-கோசரிதேன கதாசன ॥ 53

अधिगतोपनिषच्च सकृच्छ्रुता प्रकट-भागवतीति न विस्मयः ।
अधिगता ननु जात्वपि न श्रुताः प्रतिभया श्रुतयः शतशोऽमुना ॥ ५४

அதிகதோபநிஷச்ச ஸக்ருச்ச்ருதா
ப்ரகட-பாகவதீதி ந விஸ்மய: ।
அதிகதா நனு ஜாத்வபி ந ஸ்ருதா:
ப்ரிதிபயா ஸ்ருதய: ஸதஸோமுனா ॥ 54

साक्षादथोपनिषदो विभुरैतरेय्याः पाठच्छलेन विजनेऽर्थरसान् ब्रुवाणः ।
अध्यापकाय विततार विमोक्ष-बीजं गोविन्द-भक्तिमुचितां गुरुदक्षिणां सः ॥५५

சாக்ஷாததோபனிஷதோ விபுரைதரேய்யா:
பாடச்சலேன விஜனேஸாத்தரஸான் ப்ருவான: ।
அத்யாபகாய விததார விமோக்ஷ-பீஜம்
கோவிந்த-பக்திமுசிதாம் குருதக்ஷிணாம் ஸ: ॥ 55

अयि स्वामिन् दुष्टान् दमय दमय व्यक्तमचिराद्
गुणान् गूढान् विष्णोः कथय कथय स्वान् प्रमदयन् ।
तदाऽऽनन्दं तन्वन्निति सुमनसां सोऽनुसरताम्
अनुज्ञामादत्त त्रिभुवनगुरुर्-ब्राह्मणगुरोः ॥

५६

அயி ஸ்வாமின் துஷ்டான் தமய தமய வ்யக்தமசிராத்
குணான் கூடான் விஷ்ணோ: கதய கதய ஸ்வான் ப்ரமதயன் ।
ததாऽऽனந்தம் தன்வன்னிதி ஸுமனஸாம் ஸோऽனுஸரதாம்
அனுஞ்ராமாதத்த த்ரிபுவனகுருர்-ப்ராம்ஹணகுரோ: ॥

56

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के तृतीयः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே (3-வது) த்ருதீய: ஸர்க: ॥

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये चतुर्थः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய-மஹாகாவ்யே சதுர்த:(4-வது)ஸர்க: [56]

अथैष सल्लोकदया-सुधार्द्रया सदागमस्तेन-निरास-कामया ।

रमावरावासभुवा विशारदो विशालयाऽचिन्तयदात्मनो-धिया ॥

१

அதைஷ ஸல்லோகதயா-ஸுதார்த்ரயா

ஸதாகமஸ்தேன நிராஸ-காமயா ।

ரமாவராவாஸபுவா விஸாரதோ

விஸாலயாऽசிந்தயதாத்மனோ-தியா ॥

1

अनन्यसङ्गाद्-गुणसङ्गिता हरेः जनस्य मानं तु विशिष्ट-चेष्टितम् ।
असङ्गमस्मात् प्रकटी-करोम्यहं निजं भजन् पारमहंस्यमाश्रमम् ॥

२

अनन्यसङ्गात्-गुणसङ्गिता हरेः
जनस्यमानं तु विशिष्ट-चेष्टितम् ।
असङ्गमस्मात् प्रकटी-करोम्यहं
निजं भजन् पारमहंस्यमाश्रमम् ॥

2

मम प्रभोर्नापरथा हि शोभते द्विषत्सु विष्णुं यददण्डधारणम् ।
हरिस्वसा नन्वचिरादसद्भिदे भवेदतो नास्मि च दण्डधारकः ॥

३

मम प्रभोर्नापरथा हि शोभते
द्विषत्सु विष्णुं यददण्डधारणम् ।
हरिस्वसा नन्वचिरादसद्भिदे
भवेदतो नास्मि च दण्डधारकः ॥

3

विचिन्तयन् नित्यमनन्त-चिन्तकः समस्त-सन्यास-निबद्ध-निश्चयः ।
असावनुज्ञार्थम् अथानमद्धरिं समस्त-संव्यापिनमात्मदायगम् ॥ ४

விசிந்தயந் நித்தமனந்த-சிந்தக:
ஸமஸ்த-ஸன்யாஸ-நிபத்த-நிஸ்சய: ।
அஸாவனுஞ்ஞார்த்தம் அதானமத்தரிம்
ஸமஸ்த-ஸம்வ்யாபிநமாத்மதாயகம் ॥ 4

निजे जने किं नमसीति पृच्छति ब्रुवन् स्ववस्तु-प्रणतिं व्यधामिति ।
गुरोः किलान्वेषणवान् जगद्-गुरुः तदा जगामाखिल-लोक-शिक्षकः ॥ ५

நிஜே ஜனே கிம் நமஸீதி ப்ருச்சதி
ப்ருவன் ஸ்வவஸ்து-ப்ரணதிம் வ்யதாமிதி ।
குரோ: கிலான்வேஷணவான் ஜகத்-குரு:
ததா ஜகாமாகில-லோக-ஸிக்ஷக: ॥ 5

यतिर्यतात्मा भुवि कश्चनाभवद्-विभूषणो भूरिविरक्ति-भूषणः ।
न नाममात्रात् शुचिमर्थतोऽपि यं जनोऽच्युतप्रेक्षमुदाहरत् स्फुटम् ॥ ६

யதிர்யதாத்மா புவி கஸ்சனாபவத்-
விபூஷணோ பூரிவிரக்தி-பூஷண: ।
ந நாமமாத்ராத் ஸூசி மர்த்ததோ஽பி யம்
ஐனோச்யுதப்ரேக்ஷமுதாஹரத் ஸ்புடம் ॥ 6

पुरैष कृष्णाकर-सिद्धशुद्धिमत् वरान्नभुक्त्या किल पाण्डवालये ।
विशोधितात्मा मधुकृत्-प्रवृत्तिमान् चचार कांश्चित् परिवत्सरान् मुदा ॥ ७

புரைஷ கிருஷ்ணாகர-ஸித்தஸுத்திமத்
வரான்னபுக்த்யா கில பாண்டவாலயே ।
விஸோதிதாத்மா மதுக்ருத்-ப்ரவ்ருத்திமான்
சசார காம்ஸ்சித் பரிவத்ஸரான் முதா ॥ 7

अभूत्-कुशास्त्राभ्यसनं न पातकं क्रमागताद्-विप्रतिसारतो यतेः ।
यथा कुशास्त्राभ्यसनं मुरद्विषः पदाम्बुजे व्याधवरस्य गर्हितम् ॥

८

அபூத்-குஸாஸ்த்ராப்யஸனம் ந பாதகம்
க்ரமாகதாத்-விப்ரதிஸாரதோ யதே: ।
யதா குஸஸ்த்ராத்யஸனம் முரத்விஷ:
பதாம்புஜே வ்யாதவரஸ்ய காஹிதம் ॥

8

विनीतमाम्नाय-शिरोविशारदं सदैव तत्त्वं प्रबुभुत्सुमादरात् ।
गुरुर्विदित्वोपगतां निजां मृतिं कदाचिदूचे तमुपह्वरे गिरम् ॥

9

வினீதமாம்னாய-ஸிரோவிஸாரதம்
ஸதைவ தத்வம் ப்ரபுபுத்ஸுமாதராத் ।
குநர்விதித்வோபகதாம் நிஜாம் ம்ருதிம்
கதாசிதூசே தமுபஹ்வரே கிரம் ॥

9

अहं स्वयं ब्रह्म न किञ्चिदस्ति मत् परं विजृम्भेत यदा स्फुटं चितिः ।
इतीह माया-समयोपपादितं निरन्वयं सुव्रत मा स्म विश्वसीः ॥ १०

அஹம் ஸ்வயம் ப்ரம்ஹ ந கிஞ்சிதஸ்தி மத்
பரம் விஜ்ஞும்பேத யதா ஸ்புடம் சிதி: ।
இதீஹ மாயா-ஸமயோபபாதிதம்
நிரன்வயம் ஸுவ்ரத மா ஸ்ம விஸ்வஸீ: ॥ 10

यदेतदात्मैक्यम् उपास्ति-चोदितं न मे गुरोरप्यपरोक्षतां गतम् ।
पुरातनानामपि सौम्य कुत्रचित् ततो मुकुन्दं भज संविदे मुदा ॥ ११

யதேததாத்மைக்யம்-உபாஸ்தி-சோதிதம்
ந மே குரோரப்யபரோக்ஷதாம் கதம் ।
புராதனானாமபி ஸௌம்ய குத்ரசித்
ததோ முகுந்தம் பஜ ஸம்விதே முதா ॥ 11

इतीदमादिश्य वचो वचस्विनि स्वके गुरौ लोकमथान्यमीयुषि ।
असेवतालोच्य मुहुर्गुरोर्गिरं स रूप्य-पीठालयमिन्दिरावरम् ॥

१२

இதீதமாதிஸ்ய வசோ வசஸ்வினி
ஸ்வகே குரௌ லோகமதான்யமீயுஷி ।
அஸேவதாலோச்ய முஹூர்குரோர்கிரம்
ஸ ரூப்ய-பீடாலயமிந்திராவரம் ॥

12

सुभक्तिना तेन स भक्तवत्सलो निषेवितस्तत्र परं बुभुत्सुना ।
भविष्यतः शिष्यवराद्धि विद्धि माम् इति प्रविष्टः पुरुषं तमभ्यधात् ॥

१३

ஸுபக்தினா தேன ஸ பக்தவத்ஸலோ
நிஷேவிதஸ்தத்ர பரம் புபுத்ஸுனா ।
பவிஷ்யத: ஸிஷ்யவராத்தி வித்தி மாம்
இதி ப்ரவிஷ்ட: புருஷம் தமப்யதாத் ॥

13

प्रतीक्षमाणं तमनुग्रहं मुदा निषेवमाणं पुनरम्बुजेक्षणम् ।
सतां गुरुः कारणमानुषाकृतिः यतिं प्रशान्तं तमुपाससाद सः ॥

१४

ப்ரதீக்ஷமாணம் தமனுக்ரஹம் முதா
நிஷேவமாணம் புனரம்புஜேக்ஷணம் ।
ஸதாம் குரு: காரணமானுஷாக்ருதி:
யதீம் ப்ரஸாந்தம் தமுபாஸஸாத ஸ: ॥

14

सुतं यतीन्द्रानुचरं विरागिणं निशम्य सन्यास-निबद्धमानसम् ।
सुवत्सलौ रूप्यतलालयस्थितं वियोगतान्तौ पितरौ समीयतुः ॥

१५

ஸுதம் யதீந்த்ரானுசரம் விராகிணம்
நிஸம்ய ஸன்ன்யாஸ-நிபத்தமானஸம் ।
ஸுவத்ஸலௌ ரூப்யதலாலயஸ்திதம்
வியோகதாந்தௌ பிதரௌ ஸமீயது: ॥

(180) 15

वराश्रमस्ते जरतोरनाथयोः न जीवतोः स्यादयि नन्दनावयोः ।
सयाचनं वाक्यमुदीर्य ताविदं परीत्य पुत्राय नतिं वितेनतुः ॥

१६

வராஶ்ரமஸ்தே ஜரதோரனாதயோ:
ந ஜீவதோ: ஸ்யாதயி நந்தனாவயோ: ।
ஸயாசனம் வாக்யமுதீர்ய தாவிதம்
பாதீய புத்ராய நதிம் விதேனது: ॥

16

नतिर्न शुश्रूषु-जनाय शस्यते नतं भवद्भयां स्फुटमत्र साम्प्रतम् ।
अहो विधात्रा स्वयमेव दापिता तदभ्यनुज्ञेति जगाद स प्रभुः ॥

१७

நதிர்ந ஶுஶ்ரூஶு-ஜனாய ஶஸ்யதே
நதம் பவத்ப்யாம் ஶ்புடமத்ர ஶாம்ப்ரதம் ।
அஹோ விதாத்ரா ஶ்வயமேவ தாபிதா
ததப்யனுஞ்ஜேதி ஜகாத ஶ ப்ரபு: ॥

17

अनुत्तरज्ञः स तमर्थयन् पुनः यतीन्द्रमानम्य गतः प्रियायुतः।
गुहे वसन् कल्पसमान् क्षणान्-नयन् सुताननेन्दोरनिशं ततोऽस्मरत् ॥ १८

अनुत्तरज्ञः स तमार्थयन् पुनः
यतीन्द्रमानम्य कतः प्रियायुतः ।
कंठुहो वसन् कल्पसमान् क्षणात्-नयन्
सुताननेन्दोर्निशम् ततोऽस्मरत् ॥ 18

स चिन्तयन् पुत्रमनोरथं शुचा पुनश्च तीर्त्वोपगतो महानदीम् ।
यतीश्वरानुव्रतमात्मनन्दनं तमैक्षत ग्रामवरे मठान्तरे ॥ १९

स चिन्तयन् पुत्रमनोरथम् शुचा
पुनश्च तीर्त्वोपगतो महानदीम् ।
यतीश्वरानुव्रतमात्मनन्दनम्
तमैक्षत ग्रामवरे मठान्तरे ॥ 19

स जातकोपाकुलितो धरासुरो महात्मनां लङ्घन-भीरुरप्यलम् ।
सुतस्य कौपीनधृतौ हि साहस-प्रतिश्रवो मे दृढ इत्यभाषत ॥ २०

ஸ ஜாதகோபா-குலிதோ தராஸுரோ
மஹாத்மனாம் லங்கன-பீருரப்யலம் ।
ஸுதஸ்ய கௌபீனத்ருதௌ ஹி ஸாஹஸ-
ப்ரதிஸ்ரவோ மே த்ருட இத்யபாஷத ॥ 20

क्षणेन कौपीनधरो निजं पटं विदार्य हे तात कुरुष्व साहसम् ।
इतीममुक्त्वा प्रभुरब्रवीत् पुनः शुभान्तरायं न भवांश्चरेदिति ॥ २१

க்ஷணேன கௌபீனதரோ நிஜம் படம்
விதார்ய ஹே தாத குருஷ்வ ஸாஹஸம் ।
இதீமமுக்த்வா ப்ரபுரப்ரவீத் புன:
ஸுபாந்தராயம் ந பவாம்ஸ்சரேதிதி ॥ 21

न पुत्र पित्रोरवनं विना शुभं वदन्ति सन्तो ननु तौ सुतौ मृतौ ।
निवर्तमाने न हि पालकोऽस्ति नौ त्वयीति वक्तारममुं सुतोऽब्रवीत् ॥ २२

ந புத்ர பித்ரோரவனம் வினா ஸுபம்
வதந்தி ஸந்தோ நனு தெள ஸுதெள ம்ருதெள ।
நிவர்த்தமானே ந ஹி பாலகோஃஸ்தி நெள
த்வயீதி வக்தாரமமும் ஸுதோஃப்ரவீத் ॥ 22

यदा विरक्तः पुरुषः प्रजायते तदैव सन्यासविधिः श्रुतौ श्रुतः ।
न सङ्गहीनोऽपि परिव्रजामि वाम् अहं तु शुश्रूषुमकल्पयन्निति ॥ २३

யதா விரக்த: புருஷ: ப்ரஜாயதே
ததைவ ஸன்ன்யாஸவிதி: ஸ்ருதெள ஸ்ருத: ।
ந ஸங்கஹீனோஃபி பரிவ்ரஜாமி வாம்
அஹம் து ஸுஸ்ருஷுமகல்பயந்நிதி ॥ 23

बहु-श्रुतत्वाद्यदि तत्सहे बलात् न सा सवित्री विरहं सहेत ते ।
इति द्विजेनाभिहितेऽनमत्स तं भवाननुज्ञां प्रददात्विति ब्रुवन् ॥ २४

பஹு-ஸ்ருதத்வாத்யதி தத்ஸஹே பலாத்
ந ஸா ஸவித்ரீ விரஹம் ஸஹேத தே ।
இதி த்விஜேநாபிஹிதேऽநமத்ஸ தம்
பவானனுஞ்ஞாம் ப்ரததாத்விதி ப்ருவன் ॥ 24

विचिन्त्य विद्वान् स निरुत्तरीकृतः तथाऽस्तु माताऽनुवदेद्यदीति तम् ।
उदीर्य कृच्छ्रात् उपगम्य मन्दिरं प्रियासकाशे तमुदन्तमब्रवीत् ॥ २५

விசிந்த்ய வித்வான் ஸ நிருத்தரீக்ருத:
ததாஸேது மாதானூவதேத்யதீதி தம் ।
உதீர்ய க்ருச்ச்ராத் உபகம்ய மந்திரம்
ப்ரியாஸகாஸே தமுதந்தமப்ரவீத் ॥ 25

निशाचरारेरिव लक्ष्मणः पुरा वृकोदरस्येव सुरेन्द्रनन्दनः ।
गदोऽथ शौरैरिव कर्मकृत् प्रियः सुभक्तिमान् विश्वविदोऽनुजोऽभवत् ॥ २६

நிஸாசராரேரிவ லக்ஷ்மண: புரா
வ்ருகோதரஸ்யேவ ஸுரேந்த்ரநந்தன: ।
கதோ஽த ஸௌரேரிவ கர்மக்ருத் ப்ரிய:
ஸுபக்திமான் விஸ்வவிதோ஽னுஜோ஽பவத் ॥ 26

कदाचिदाप्यालय-बुद्धिरालयं निवेदयन् पालकमेनमेतयोः ।
दृढ-स्वसंन्यास-निषेध-निश्चयां धवानुमत्येदमुवाच मातरम् ॥ २७

கதாசிதாப்யாலய-புத்திராலயம்
நிவேதயன் பாலகமேனமேதயோ: ।
த்ருட-ஸ்வஸம்ன்யாஸ-நிஷேத-நிஸ்சயாம்
தவானுமத்யேதமுவாச மாதரம் ॥ 27

वराश्रमासिं मम संवदस्व मां कदाचिदप्यम्ब यदीच्छसीक्षितुम् ।
यदन्यथा देशमिमं परित्यजन् न जातु दृष्टेर्विषयो भवामि वः ॥ २८

வராஸ்ரமாப்திம் மம ஸம்வதஸ்வ மாம்
கதாசிதப்யம்ப யதீச்ச-ஸீக்ஷிதும் ।
யதன்யதா தேஸமிமம் பரித்யஜன்
ந ஜாது த்ருஷ்டேர்விஷயோ பவாமி வः ॥ 28

इति ब्रुवाणे तनये कदाचित् अप्यदर्शनं तस्य मृतेर्निदर्शनम् ।
विचिन्त्य पर्याकुलिता चिकीर्षितं सुतस्य कृच्छ्रात् न्यरुणन्न सा शुभा ॥ २९

இதி ப்ருவாணே தனயே கதாசித்
அப்யதர்ஸனம் தஸ்ய ம்ருதேர்நிதர்ஸனம் ।
விசிந்த்ய பர்யாகுலிதா சிகீர்ஷிதம்
ஸுதஸ்ய க்ருஸ்ராத் ந்யருணன்ன ஸா ஸுபா ॥ 29

<p>अथोपगम्यैष गुरुं जगद्गुरुः प्रसाद्य तं देववर-प्रसादितः । सदा समस्ताश्रमभाक् सुरेश्वरो विशेषतः खल्वभजद् वराश्रमम् ॥</p>	30
<p>அதோபகம்யைஷ குரும் ஜகத்குரு: ப்ரஸாத்ய தம் தேவவர-ப்ரஸாதித: । ஸதா ஸமஸ்தாப்ரமபாக் ஸுரேஸ்வரோ விசேஷத: கல்வபஜத் வராப்ரமம் ॥</p>	30
<p>क्रिया-कलापं सकलं स कालवित् विधानमार्गेण विधाय केवलम् । सदा प्रसन्नस्य हरेः प्रसत्तये मुहुः समस्तन्यसनं समभ्यधात् ॥</p>	31
<p>க்ரியா-கலாபம் ஸகலம் ஸ காலவித் விதானமார்கேண விதாய கேவலம் । ஸதா ப்ரஸன்னஸ்ய ஹரே: ப்ரஸத்தயே முஹு: ஸமஸ்தன்யஸனம் ஸமப்யதாத் ॥</p>	31

अनन्तमात्रान्तम् उदाहरन्ति यं त्रिमात्रपूर्वं प्रणवोच्चयं बुधाः ।
तदाऽभवद्-भावि चतुर्मुखाकृतिः जपाधिकारी यतिरस्य सूचितः ॥ ३२

अनन्तमात्रान्तम् உதாஹரந்தி யம்
த்ரிமாத்ரபூர்வம் ப்ரணவோச்சயம் புதா: ।
ததாऽபவத்-பாவி சதுர்முகாக்ருதி:
ஐபாதிகாரீ யதிரஸ்ய ஸூசித: ॥ 32

गुणानुरूपोन्नति पूर्णबोध इत्यमुष्य नाम द्विजवृन्द-वन्दितः ।
उदाहरद्-भूरियशा हि केवलं न मन्त्रवर्णः स च मन्त्र-वर्णकः ॥ ३३

குணானுரூபோன்னதி பூர்ணபோத
இத்யமுஷ்ய நாம த்விஜவ்ருந்த-வந்தித: ।
உதாஹரத்-பூரியஸா ஹி கேவலம்
ந மந்த்ரவர்ண: ஸ ச மந்த்ர-வர்ணக: ॥ 33

निरङ्गरागं मुखराग-वर्जितं विभूषणं विष्टप-भूषणायितम् ।
अमुं धृताषाढमवेक्ष्य मेनिरे स्वभाव-शोभाऽनुपमेति जन्तवः ॥ ३४

நிரங்கராகம் முகராக-வாஜிதம்
விபூஷணம் விஷ்டப-பூஷணாயிதம் ।
அமும் த்ருதாஷாடமவேக்ஷய மேனிரே
ஸ்வபாவ-ஸோபா஽னுபமேதி ஜந்தவः ॥ 34

भुजङ्ग-भूतेश-विहङ्गपादिकैः प्रवन्दितः सावसर-प्रतीक्षणैः ।
ननाम सोऽयं गुरुपूर्वकान् यतीन् अहो महीयो महतां विडम्बनम् ॥ ३५

புஜங்க-பூதேஸ-விஹங்கபாதிகை:
ப்ரவந்தித: ஸாவஸர-ப்ரதீக்ஷணை: ।
நநாம ஸோ஽யம் குருபூர்வகான் யதீன்
அஹோ மஹீயோ மஹதாம் விடம்பனம் ॥ (200) 35

वराश्रमाचार-विशेष-शिक्षणं विधित्सुरस्याचरितं निशामयन् ।
विशेष-शिक्षां स्वयमाप्य धीरधीः यतीश्वरो विस्मयमायतान्तरम् ॥ ३६

வராஸ்ரமாசார-விசேஷ-ஸிக்ஷணம்
விதித்ஸுரஸ்யாசரிதம் நிஸாமயன் ।
விசேஷ-ஸிக்ஷாம் ஸ்வயமாப்ய தீரதீ:
யதீஸ்வரோ விஸ்மயமாயதாந்தரம் ॥ 36

स रौप्यपीठालय-वासिने यदा ननाम नाथाय महामतिर्मुदा ।
तदाऽमुनाऽग्राहि नरप्रवेशिना भुजे भुजेनाशु भुजङ्गशायिना ॥ ३७

ஸ ரௌப்யபீடாலய-வாஸினே யதா
நநாம நாதாய மஹாமதிர்முதா ।
ததா஽முனா஽க்ராஹி நரப்ரவேஸினா
புஜே புஜேனாஸு புஜங்கஸாயினா ॥ 37

चिरात् सुतत्त्वं प्रबुभुत्सुना त्वया निषेवणं मे यदकारि तत्फलम् ।
इमं ददामीत्यभिधाय सोऽमुना तदा प्रणीय प्रददेऽच्युतात्मने ॥ ३८

சிராத் ஸுதத்வம் ப்ரபுபுத்ஸுனா த்வயா
நிஷேவணம் மே யதகாரி தத்பலம் ।
இமம் ததாமீத்யபிதாய ஸோ஽முனா
ததா ப்ரணீய ப்ரததே஽ச்யுதாத்மனே ॥ 38

अनुग्रहं तं प्रतिगृह्य सादरं मुदाऽऽत्मनाऽऽसां कृतकृत्यतां स्मरन् ।
अभूदसङ्गोऽपि स तत्सुसङ्गवान् असङ्गभूषा ननु साधुसङ्गिता ॥ ३९

அனுக்ரஹம் தம் ப்ரதிக்ருஹ்ய ஸாதரம்
முதா஽஽த்மனா஽பேத்தாம் க்ருதக்ருத்யதாம் ஸ்மரன் ।
அபூதஸங்கோ஽பி ஸ தத்ஸுஸங்கவான்
அஸங்கபூஷா நனு ஸாதுஸங்கிதா ॥ 39

यियासति स्वस्तिनीं मुहुर्मुहुः नमत्यनुज्ञार्थिनि भूरिचेतसि ।
तमस्मरत् स्वामिनमेव दूनधीः गुरुर्भविष्यद्-विरहाग्नि-शङ्कया ॥ ४०

யியாஸதி ஸ்வஸ்தநீம் முஹுர்முஹு:
நமத்யநுஞார்திநி பூரிசேதஸி ।
தமஸ்மரத் ஸ்வாமினமேவ தூனதீ:
குருர்பவிஷ்யத்-விரஹாக்னி-ஸங்க்யா ॥ 40

इतस्तृतीये दिवसे द्युनिम्नगा त्वदर्थमास्माक-तटाकमाव्रजेत् ।
अतो न याया इति तं तदाऽवदत् प्रविश्य कश्चित् करुणाकरो हरिः ॥ ४१

இதஸ்த்ருதீயே திவஸே த்யுநிம்னகா
த்வதர்த்தமாஸமாக-தடாகமாவ்ரஜேத் ।
அதோ ந யாயா இதி தம் ததா஽வதத்
ப்ரவிஸ்ய கஞ்சித் கருணாகரோ ஹரி: ॥ 41

तदाज्ञयोपागत-जाह्नवीजले जनोऽत्र सस्नौ सह पूर्णबुद्धिना ।
ततः परं द्वादश-वत्सरान्तरे सदाऽऽव्रजेत् सा तदनुग्रहाङ्किकनी ॥ ४२

ததாஞ்ஞயோபாகத-ஜான்ஹவீஜலே
ஜனோ஽த்ர ஸஸ்னௌ ஸஹ பூர்ணபுத்தினா ।
தத: பரம் த்வாதஸ-வத்ஸராந்தரே
ஸதா஽஽வ்ரஜேத் ஸா ததனுக்ரஹாங்கினீ ॥ 42

गते दिनानां दशके समासके वराश्रमं प्राप्य सपत्रलम्बनम् ।
जिगाय जैत्रान् बहुतर्क-कर्कशान् स वासुदेवाह्वय-पण्डितादिकान् ॥ ४३

கதே தினானாம் தஸகே ஸமாஸகே
வராஸ்ரமம் ப்ராப்ய ஸபத்ரலம்பனம் ।
ஜிகாய ஜைத்ரான் பஹுதர்க்க-கர்கஸான்
ஸ வாஸுதேவாஹ்வய-பண்டிதாதிகான் ॥ 43

गुरोः स्वशिष्यं चतुरं चिकीर्षतः प्रचोदनात्-श्रोतुमिहोपचक्रमे ।
अथेष्टसिद्धिः छल-जाति-वारिधिः निरादरेणापि महात्मनाऽमुना ॥ ४४

குரோ: ஸ்வஸிஷ்யம் சதுரம் சிகீர்ஷத:
ப்ரசோதனாத்-ப்ரோதுமிஹோபசக்ரமே ।
அதேஷ்டஸித்தி: சல-ஜாதி-வாரிதி:
நிராதரேணாபி மஹாத்மனா:முனா ॥ 44

तदाद्यपद्यस्थम् अवद्यमण्डलं यदाऽवदत् षोडशक-द्वयात्मकम् ।
उपर्यपास्तं तदिति ब्रुवत्यसौ गुरौ तमूचे प्रणिगद्यतामिति ॥ ४५

ததாத்யபத்யஸ்தம் அவத்யமண்டலம்
யதா:வதத் ஷோடஸக-த்வயாத்மகம் ।
உபர்யபாஸ்தம் ததிதி ப்ருவத்யஸௌ
குரௌ தமூசே ப்ரணிகத்யதாமிதி ॥ 45

भवत्-प्रवक्तृत्व-समर्थता न मे सकोपमित्थं ब्रुवति ब्रतीश्वरे ।
अपीह मायासमये पटौ नृणां बभूव तद्-दूषण-संशयाङ्कुरः ॥ ४६

பவத்-ப்ரவக்த்ருத்வ-ஸமர்த்ததா ந மே
ஸகோபமித்தம் ப்ருவதி வ்ரதீஸ்வரே ।
அபீஹ மாயாஸமயே படுள ந்ருணாம்
பபூவ தத்-தூஷண-ஸம்ஸயாங்குர: ॥ 46

बुधोऽभिधानं श्रवणं बुधेतरो ध्रुवं विदध्याद्-विमुमुक्षुरात्मनः ।
यतिर्विशेषादिति लोक-चोदनात् प्रवक्ति मायासमयं स्म पुर्णधीः ॥ ४७

புதோ஽பிதானம் ஸ்ரவணம் புதேதரோ
த்ருவம் விதத்யாத்-விமுமுக்ஷுராத்மன: ।
யதிர்விசேஷாதிதி லோக-சோதனாத்
ப்ரவக்தி மாயாஸமயம் ஸ்ம பூர்ணதீ: ॥ 47

<p>अखण्डितोपन्यसनं विसंशयं ससम्प्रदायं प्रवचो दृढोत्तरम् । समागमन्-श्रोतुममुष्य साग्रहा जनाः श्रुताढ्याः चतुरा बुभूषवः ॥</p>	<p>४८</p>
<p>அகண்டிதோபன்யஸனம் விஸம்ஸயம் ஸஸம்ப்ரதாயம் ப்ரவசோ த்ருடோத்தரம் । ஸமாகமன்-ஸ்ரோதுமமுஷ்ய ஸாக்ரஹா ஐனா: ஸ்ருதாட்ய்யா: சதுரா புபூஷவ: ॥</p>	<p>48</p>
<p>गुरोरुपान्ते श्रवणे रतैर्द्विजैः स पञ्चषैः भागवते कदाचन । बहुप्रकारे लिखिते तु वाचिते प्रकारमेकं प्रभुरभ्यधाद्-दृढम् ॥</p>	<p>४९</p>
<p>குரோருபாந்தே ஸ்ரவணே ரதைர்த்விஜை: ஸ பஞ்சஷை: பாகவதே கதாசன । பஹுப்ரகாரே லிகிதே து வாசிதே ப்ரகாரமேகம் ப்ரபுரப்யதாத்-த்ருடம் ॥</p>	<p>49</p>

परप्रकारेष्वपि संभवत्सु ते विनिर्णयोऽस्मिन् कथमित्युदीरिते ।
मुकुन्दबोधेन महाहृदब्रवीत् प्रकारमेनं भगवत्कृतं स्फुटम् ॥

५०

பரப்ரகாரேஷ்வபி ஸம்பவத்ஸு தே
விநிர்ணயோஸ்யமின் கதமித்யுதீரிதே ।
முருந்தபோதேன மஹாஹ்ருதப்ரவீத்
ப்ரகாரமேனம் பகவத்க்ருதம் ஸ்புடம் ॥

50

निगद्यतां गद्यमिहैव पञ्चमे जगद्-गुरोर्वेत्थ कृतिस्थितिं यदि ।
इति ब्रुवाणे यतिसत्तमे स्वयं तदुक्तमार्गेण जगाद भूरिहत् ॥

५१

நிகத்யதாம் கத்யமிஹைவ பஞ்சமே
ஐகத்-குரோர்வேத்த க்ருதிஸ்திதிம் யதி ।
இதி ப்ருவாணே யதிஸத்தமே ஸ்வயம்
ததுக்தமார்கேண ஐகாத பூரிஹ்ருத் ॥

51

अशेष-शिष्यैश्च तदाज्ञया तदा परीक्षणायैक्षि समस्त-पुस्तकम् ।
स तत्र हन्तैकतमे-स्थितं त्यजन् न तावदध्याय-निकायमभ्यधात् ॥ ५२

அசேஷ-ஸிஷ்யைஸ்ச ததாஞ்ஞயா ததா
பாஸ்க்ஷணாயைக்ஷி ஸமஸ்த-புஸ்தகம் ।
ஸ தத்ர ஹந்தைகதமே-ஸ்திதம் த்யஜன்
ந தாவதத்யாய-நிகாயமப்யதாத் ॥ 52

अत्र जन्मनि न यत्पठितं ते जैत्र भाति कथमित्यमुनोक्ते ।
पूर्वजन्मसु हि वेद पुरेदं सर्वमित्यमित-बुद्धिरुवाच ॥ ५३

அத்ர ஜன்மனி ந யத்படிதம் தே
ஜைத்ர பாதி கதமித்யமுனோக்தே ।
பூர்வஜன்மஸு ஹி வேத புரேதம்
ஸர்வமித்யமித-புத்திருவாச ॥ 53

इति बहुविध-विश्वाश्चर्य-चित्तप्रवृत्तेः जगति विततिमापन्-नूतनाप्यस्य कीर्तिः ।
क्षपित-तत-तमस्का भास्करीव प्रभाऽलं सुजन-कुमुद-वृन्दानन्ददा चन्द्रिकेव ॥५४

இதி பஹுவித-விஸ்வாஸ்சர்ய-சித்தப்ரவ்ருத்தே:
ஐகதி விததிமாபன்-னூதனாப்யஸ்ய கீர்த்தி: ।
க்ஷபித-தத-தமஸ்கா பாஸ்கரீவ ப்ரபா஽லம்
ஸுஜன-குமுத-வ்ருந்தாநந்ததா சந்த்ரிகேவ ॥

54

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के चतुर्थः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரீவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே (4-வது) சதுர்த: ஸர்க: ॥

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये पञ्चमः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே பஞ்சம: (5வது) ஸர்க: [54]

वेदान्तविद्या-निजराज्य-पालने सङ्कल्प्यमानो गुरुणा गरीयसि ।

अदभ्रचेता अभिषिच्यते पुरा स वारिभिर्-वारिज-पूरितैरथ ॥

१

வேதாந்தவித்யா-நிஜராஜ்ய-பாலனே

ஸங்கல்ப்யமானோ குருணா கரீயஸீ ।

அதப்ரசேதா அபிஷிச்யதே புரா

ஸ வாரிபிர்-வாரிஜ-பூரிதைரத ॥

(220)1

आनन्दरूपस्य परस्य पात्रधीः आनन्द-सन्दायि-सुशास्त्रकृत्स यत् ।
आनन्दतीर्थेति पदं गुरुदितं बभूव तस्यात्यनुरूप-रूपकम् ॥ २

ஆனந்தரூபஸ்ய பரஸ்ய பாத்தரதீ:
ஆனந்த-ஸந்தாயி-ஸுஸாஸ்த்ரக்ருத்ஸ யத் ।
ஆனந்ததீர்த்தேதி பதம் குருதிதம்
பபூவ தஸ்யாத்யனுரூப-ரூபகம் ॥ 2

कदाचिदत्रोपययौ यतिः सखा गोविन्दबुद्धेः बहुशिष्यसंवृतः ।
अमुष्य शिष्या अनुमान-शिक्षिताः तदाऽजिगीषन् गुरुबुद्धिमुद्धताः ॥ ३

கதாசிதத்ரோபயயௌ யதி: ஸகா
கோவிந்தபுத்தே: பஹுசிஷ்யஸம்வ்ருத: ।
அமுஷ்ய ஸிஷ்யா அனுமான-ஸிக்ஷிதா:
ததா஽ஜிகீஷன் குருபுத்திமுத்ததா:॥ 3

<p>भिदा सुसाध्येत्यनुमानमत्र तैः प्रायुज्यताशु प्रतिपक्ष-भीषणम् । अखण्डयद्-व्यक्तमखण्ड-धीरिदं स पक्षदक्षः फणिनं विराडिव ॥</p>	४
<p>பிதா ஸுஸாத்யேத்யனுமானமத்ர தை: ப்ராயுஜ்யதாஸு ப்ரதிபக்ஷ-பீஷணம் । அகண்டயத்-வ்யக்தமகண்ட-தீரிதம் ஸ பக்ஷதக்ஷ: பணிணம் விராடிவ ॥</p>	4
<p>अथापि मिथ्या विमतं मतत्वतो विवाद-निर्मुक्तवदित्यवादि तैः । अनेन सत्यं विमतं मतत्वतो यथा घटादीत्यनुमा न्यगद्यत ॥</p>	५
<p>அதாபி மித்யா விமதம் மதத்வதோ விவாத-நிர்முக்தவதித்யவாதி தை: । அனேன சத்யம் விமதம் மதத்வதோ யதா கடாதீத்யனுமா ந்யகத்யத ॥</p>	5

हेतोरतिव्याप्तिरवादि तैर्यदा सकौतुकैः तूर्णमसावविस्मयः ।
न शुक्तिरूप्यादि मतं यदन्यथा मतं तदित्यादि वदन् जिगाय तान् ॥ ६

ஹேதோரதிவ்யாப்திரவாதி தைர்யதா
ஸகௌதுகை: தூர்ணமஸாவவிஸ்மய: ।
ந ஸூக்திரூப்யாதி மதம் யதன்யதா
மதம் ததித்யாதி வதன் ஜிகாய தான் ॥ 6

तत्त्वेऽप्यतत्त्वे विमतेऽनुमां वदन् तदप्रतिष्ठां प्रतिपादुकः स्वयम् ।
विजित्य विश्वान् विदुषः सभास्वसौ जगाम नाम्नाऽप्यनुमानतीर्थताम् ॥ ७

தத்வே஽ப்யதத்வே விமதே஽னுமாம் வதன்
ததப்ரதிஷ்டாம் ப்ரதிபாதுக: ஸ்வயம் ।
விஜித்ய விஸ்வான் விதுஷ: ஸபாஸ்வஸௌ
ஜகாம நாம்னா஽ப்யனுமானதீர்த்ததாம் ॥ 7

समस्त-वादीन्द्र-गजप्रभङ्गदः चरन्नवन्यां प्रतिपक्ष-काङ्क्षया ।
वेदद्विषां यः प्रथमः समाययौ स वादिसिंहोऽत्र स बुद्धिसागरः ॥ ८

ஸமஸ்த-வாதீந்த்ர-கஜப்ரபங்கத:
சரன்னவன்யாம் ப்ரதிபக்ஷ-காங்க்ஷயா ।
வேதத்விஷாம் ய: ப்ரதம: ஸமாயயௌ
ஸ வாதிஸிம்ஹோ஽த்ர ஸ புத்திஸாகர: ॥ 8

तस्योरुदुर्गर्ववतो जिगीषया निशातमादत्त मुकुन्दधीर्द्रुतम् ।
स्वशिष्य-हस्तेन मठान्तरेषुधेः सुपक्षदक्षं सुखतीर्थ-मार्गणम् ॥ ९

தஸ்யோருதுர்கர்வவதோ ஜிகீஷயா
நிஸாதமாதத்த முகுந்ததீர்த்ருதம் ।
ஸ்வஸிஷ்ய-ஹஸ்தேன மடாந்தரேஷுதே:
ஸுபக்ஷதக்ஷம் ஸுகதீர்த்த-மார்கணம் ॥ 9

जैत्रं प्रजिज्ञासु कुतूहलाकुलं नृणां कुलं प्रत्वरितं निशामयन् ।
अवन्दतोपेत्य गुरुं गरिष्ठधीः स रूप्यपीठायतनोत्तम-स्थितम् ॥ १०

ஜைத்ரம் ப்ரஜிஞாஸு குதூஹலாகுலம்
ந்ருணாம் குலம் ப்ரத்வரிதம் நிஸாமயன் ।
அவந்ததோபேத்ய குரும் கரிஷ்டதீ:
ஸ ரூப்யபீடாயதனோத்தம-ஸ்திதம் ॥ 10

स वादि-सिंहस्य गिरं गरीयसीम् अखण्डयत् पण्डित-मण्डलान्तरे ।
तीक्ष्णेन वाक्येन मितेन वेगिना गदां शरेणोव विशारदो मुहुः ॥ ११

ஸ வாதி-ஸிம்ஹஸ்ய கிரம் கரீயஸீம்
அகண்டயத் பண்டித மண்டலாந்தரே ।
தீக்ஷ்ணேன வாக்யேன மிதேன வேகினா
கதாம் ஸரேணேவ விஸாரதோ முஹு: ॥ 11

असावसूयन् द्विनवप्रकारतो व्यचीक्लृपत् कश्चिदथार्थमुच्चकैः ।
जगद्विजेतुश्च जये ससंशयः तावज्जनोऽजायत पूर्णचेतसः ॥ १२

அஸாவஸூயன் த்விநவப்ரகாரதோ
வ்யசீக்ல்ருபத் கஞ்சிததார்த்தமுச்சகை: ।
ஜகத் விஜேதுஸ்ச ஜயே ஸஸம்ஸய:
தாவஜ்ஜனோஜாயத பூர்ணசேதஸ: ॥ 12

विकल्प-कोटीरथ खण्डयन् द्रुतं रेजेऽधिकं स्मेरमुखो बृहन्मतिः ।
तमस्ततीर्वा द्युमणिर्-विशुद्धया गवाश्रितो विष्णुपदं सदास्पदम् ॥ १३

விகல்ப-கோடீரத கண்டயன் த்ருதம்
ரேஜேதிகம் ஸ்மேரமுகோ ப்ருஹன்மதி: ।
தமஸ்ததீர்வா த்யுமணீர்-விஸுத்தயா
கவாஸ்ரிதோ விஷ்ணுபதம் ஸதாஸ்பதம் ॥ 13

अगाधमात्मन्यतिवेलम् उद्धृतं तिरस्कृताशेष-सरस्वती-ततिम् ।
कामं महामानस-कुम्भ-सम्भवो लघूचकारेत्यपि बुद्धिसागरम् ॥ १४

அகாதமாத்மன்யதிவேலம் உத்ததம்
திரஸ்க்ருதாஸேஷ-ஸரஸ்வதீ-ததிம் ।
காமம் மஹாமானஸ-கும்ப-ஸம்பவோ
லகூசகாரேத்யபி புத்திஸாகரம் ॥ 14

श्व एव वादोऽस्त्विति वादिनौ खलावद्योत्तरं भाति यदीर्यतामिति ।
मध्ये ब्रुवाणेऽमत तौ जितौ जनः स निश्चिकायापि निशापलायनात् ॥ १५

ஸ்வ ஏவ வாதோஸ்த்விதி வாதினௌ கலா-
வத்யோத்தரம் பாதி யதீர்யதாமிதி ।
மத்வே ப்ருவாணேஸமத தெள ஜிதௌ ஜன:
ஸ நிஸ்சிகாயாபி நிஸாபலாயனாத் ॥ 15

बुद्ध्यब्धिना वादिवरेण चार्जितां जयश्रियं भूपरिवर्तिना चिरात् ।
अहो मुहूर्तादयमप्रयत्नवान् अवाप्तवानित्यति-विस्मितं जनैः ॥ १६

புத்யப்தினா வாதிவரேண சார்ஜிதாம்
ஜயஸ்ரியம் பூபரிவர்தினா சிராத் ।
அஹோ முஹூர்த்தாதயமப்ரயத்னவான்
அவாப்தவானித்யதி-விஸ்மிதம் ஜனை: ॥ 16

व्याख्यन् कदाचिन्-मणिमद्-विनिर्मितं भाष्यं जनैस्तर्क-विशारदैर्वृतः ।
उवाच वाचं परिहास-हासवान् सम्मोदतीर्थः सुरमोददायिनीम् ॥ १७

வ்யாக்யன் கதாசிந்-மணிமத்-வினிர்மிதம்
பாஷ்யம் ஜனைஸ்தர்க-விஸாரதைதர்வ்ருத: ।
உவாச வாசம் பரிஹாஸ-ஹாஸவான்
ஸம்மோததீர்த்த: ஸூரமோததாயினீம் ॥ 17

सत्सूत्रभावे प्रविचारिते पृथग् भाष्याभिसन्धौ च विशुद्ध-बुद्धिभिः ।
निगृह्य गूढाग्रहमुग्रमेतयोः मान्योऽन्वयोऽन्योन्य-महो न दृश्यते ॥ १८

ஸத்ஸூத்ரபாவே ப்ரவிசாரிதே ப்ருதக்
பாஷ்யாபிஸந்தௌச விஸூத்த-புத்திபி: ।
நிக்ருஹ்ய கூடாக்ரஹமுக்ரமேதயோ:
மான்யோ:அன்வயோ:அன்யோன்ய-மஹோ ந த்ருஃயதே ॥ 18

इति ब्रुवाणे प्रतिपादयत्यलं भाष्येऽत्र दोषान् प्रबलान् मुहुर्मुहुः ।
तस्मिंस्तु विस्मेरधियोऽपि यत्नतो न स्थेयसः पर्यहरन्निमानमी ॥ १९

இதி ப்ருவாணே ப்ரதிபாதயத்யலம்
பாஷ்யேதேர தோஷான் ப்ரபலான் முஹூர்முஹூ: ।
தஸ்மிம்ஸ்து விஸ்மேரதியோ:அபி யத்னதோ
ந ஸ்தேயஸ: பர்யஹரன்னிமானமீ ॥ 19

नन्वस्य सूत्रस्य परोऽर्थ उच्यतां यद्भाष्यमात्रं भवता निरस्यते ।
भवादृशैर्यः कविभिर्न दूष्यते कथञ्चनेत्युचुरिमे वचस्विनः ॥

२०

நன்வஸ்ய ஸூத்ரஸ்ய பரோ஽ர்த உச்யதாம்
யத்பாஷ்யமாத்ரம் பவதா நிரஸ்யதே ।
பவாத்ருஸைர்ய: கவிபிர்ந தூஷ்யதே
கதஞ்சனேத்யூசரிமே வசஸ்வின: ॥

20

अक्लिष्ट-शब्दान्वयमेष संभवत् सूत्रार्थमुच्चैर्-वचनं तदाऽऽददे ।
मानीकृताम्नाय-युतस्मृति क्षणात् एष्यत्कथाताण्डव-सूत्रधारकम् ॥

२१

அக்லிஷ்ட-ஸப்தான்வயமேஷ ஸம்பவத்
ஸூத்ரார்த்தமுச்சைர்-வசனம் ததா஽ததே ।
மானீக்ருதாம்னாய-யுதஸ்ம்ருதி க்ஷணாத்
ஏஷ்யத்கதாதாண்டவ-ஸூத்ரதாரகம் ॥

(240) 21

बुभुत्सया मत्सर-वर्जितान् जनान् समत्सरान् वा विजिगीषयाऽऽगतान् ।
श्रुतप्रवीणानति-तार्किकान् मुहुः भङ्ग्याऽनया भङ्गमुपानिनाय सः ॥ २२

புபுத்ஸயா மத்ஸர-வர்ஜிதான் ஜனான்
ஸமத்ஸரான் வா விஜிகீஷயாऽऽகதான் ।
ஸ்ருதப்ரவீணானதி-தார்கிகான் முஹு:
பங்க்யானேயா பங்கமுபானினாய ஸ: ॥ 22

कदाचिदेनं प्रतिगम्य सौम्यधीः स मध्यगेहार्यवरः प्रसेदिवान् ।
हेतोः कुतश्चिद्-विमनीकृतोऽप्यहो गुणाब्धि-लुब्धः सुजनः प्रसीदति ॥ २३

கதாசிதேனம் ப்ரதிகம்ய ஸௌம்யதீ:
ஸ மத்யகேஹார்யவர: ப்ரஸேதிவான் ।
ஹேதோ: குதஸ்சித்-விமனீக்ருதோऽப்யஹோ
குணாப்தி-லுப்த: ஸுஜன: ப்ரஸீததி ॥ 23

तेजोऽमृतं नन्दनगात्रपात्रगं नेत्राञ्जलिभ्याम् अपिबत् सदाऽव्ययम् ।
विद्यासुधां चास्य वचोमहाघटे पूर्णामसौ कर्णपुटेन पण्डितः ॥ २४

தேஜோ஽ம்ருதம் நந்தனகாத்ரபாத்ரகம்
நேத்ராஞ்ஜலிப்யாம் அபிபத் ஸதா஽வ்யயம் ।
வித்யாஸுதாம் சாஸ்ய வசோமஹாகடே
பூர்ணாமஸௌ கர்ணபுடேன பண்டித: ॥ 24

लीला-विवादे गुरुणा जगद्गुरोः प्रसङ्गतस्तत्र च तादृशे सति ।
सूत्रार्थ-विच्चेत् कुरु भाष्य-मञ्जसा इत्याक्षेपपूर्वं गुरुरभ्यधादिमम् ॥ २५

லீலா-விவாதே குருணா ஜகத்குரோ:
ப்ரஸங்கதஸ்தத்ர ச தாத்ருஸே ஸதி ।
ஸூத்ரார்த்த-விச்சேத் குரு பாஷ்ய-மஞ்ஜஸா
இத்யாக்ஷேப பூர்வம் குருரப்யதாதிமம் ॥ 25

विधानमात्रं तदुपाददे तदा पयो यथाच्छं परमः स हंसराट् ।
तल्लीनमाक्षेपमुपैक्षताफलं वारीव सन्तो हि गुणांश-तोषिणः ॥ २६

விதானமாத்ரம் ததுபாததே ததா
பயோ யதாச்சம் பரம: ஸ ஹம்ஸராட் ।
தல்லீனமாக்ஷேபமுபைக்ஷதாபலம்
வாரீவ ஸந்தோ ஹி குணாம்ஸ-தோஷிண: ॥ 26

वैराग्य-वैयात्य-सुवाक्त्वपूर्वकैः युक्तो गुणैः पारमहंस्य-भूषणैः ।
ज्येष्ठो यतिर्यो लिकुचान्वयोद्भवः तं भूरिभक्तिः स कदाचिदब्रवीत् ॥ २७

வைராக்ய-வையாத்ய-ஸுவாக்த்வபூர்வகை:
யுத்தோ குணை: பாரமஹம்ஸ்ய-பூஷணை: ।
ஜ்யேஷ்டோ யதீர்யோ லிகுசான்வயோத்பவ:
தம் பூரிபக்தி: ஸ கதாசிதப்ரவீத் ॥ 27

विरोधि वेदान्त-कृतान्त-सम्पदां भाष्यादिकं चेदिदमस्तु का क्षतिः ।
अस्मभ्यमाचक्ष्व विचक्षणोचितं भावं तु सूत्रोपनिषद्-विवक्षितम् ॥ २८

விரோதி வேதாந்த-க்ருதாந்த-ஸம்பதாம்
பாஷ்யாதிகம் சேதிதமஸ்து கா க்ஷதி: ।
அஸ்மப்யமாசக்ஷவ விசக்ஷணோசிதம்
பாவம் து ஸூத்ரோபநிஷத்-விவக்ஷிதம் ॥ 28

इत्यस्य वाचा शरदेव भासिता यदाऽखिलाशा शुभपूर्णया बभौ ।
प्रमोदतीर्थानन-चन्द्र-चन्द्रिका व्याख्याभिधा विष्णुपद-प्रकाशिनी ॥ २९

இத்யஸ்ய வாசா ஸரதேவ பாஸிதா
யதா஽கிலாஸா ஸூபபூர்ணயா பபௌ ।
ப்ரமோததீர்த்தானன-சந்த்ர-சந்த்ரிகா
வ்யாக்யாபிதா விஷ்ணுபத-ப்ரகாஸினீ ॥ 29

जेष्यन् कदाचित् किल कालपालितां दिशं प्रयातोऽच्युत-बुद्धिना सह ।
समग्रधीः मण्डित-विष्णुमङ्गलं विष्णुं जगन्मङ्गलमाननाम सः ॥ ३०

ஜேஷ்யந் கதாசித் கில காலபாலிதாம்
திஸம் ப்ரயாதோ஽ச்யுத-புத்தினா ஸஹ ।
ஸமக்ரதீ: மண்டித-விஷ்ணுமங்களம்
விஷ்ணும் ஜகன்மங்களமாநநாம ஸ: ॥ 30

भिक्षा-प्रदात्राऽत्र परीक्षितुं मुहुः दत्ते प्रभुक्ते कदली-फलोच्चये ।
अनेन निर्यत्नमवार्य-विस्मयः तमार्यवर्यं विजनेऽवदद् गुरुः ॥ ३१

பிஷ்டா-ப்ரதாத்ரா஽த்ர பரீக்ஷிதும் முஹு:
தத்தே ப்ரபுக்தே கதலீ பலோச்சயே ।
அனேன நிர்யத்னமவார்ய-விஸ்மய:
தமார்யவர்யம் விஜனே஽வதத் குரு: ॥ 31

भिक्षावसाने द्विशताधिकैः फलैः व्यूढैः प्रभुक्तैः परिपूरितेऽपि ते ।
तनूदरे नास्ति गरिष्ठता कथं सुचित्त सत्यं वदताद्भवानिति ॥ ३२

பிஷாவஸானே த்விஸதாதிகை: பலை:
வ்யூடை: ப்ரபுக்தை: பரிபூரிதே:பி தே ।
தனூதரே நாஸ்தி கரிஷ்டதா கதம்
ஸூசித்த ஸத்யம் வததாத்பவானிதி ॥ 32

अङ्गुष्ठमात्रं जठरे प्रतिष्ठितं जाज्वल्यमानं मम जातवेदसम् ।
नित्यं हितं विश्वदहं च वित्त तं विश्वेशचेता इति सोऽब्रवीत् तदा ॥ ३३

அங்குஷ்டமாத்ரம் ஜடரே ப்ரதிஷ்டிதம்
ஜாஜ்வல்யமானம் மம ஜாதவேதஸம் ।
நித்யம் ஹிதம் விஸ்வதஹம் ச வித்த தம்
விஸ்வேஸசேதா இதி ஸோ:ப்ரவீத் ததா ॥ 33

पर्याकुलानेक-सरस्वती-ततीन् न्यायोपपन्नान् विविधार्थ-संयुतान् ।
अतीत्य देशान् समयांश्च चारुधीः असौ जगामाभिमतेन वर्त्मना ॥ ३४

பர்யாகுலானேக-ஸரஸ்வதீ-ததீன்
ந்யாயோபபந்நான் விவிதார்த்த-ஸம்யுதான் ।
அதீத்ய தேஸான் ஸமயாம்ஸ்ச சாருதீ:
அஸௌ ஜகாமாபிமதேன வர்த்மனா ॥ 34

स्वहेलया पातित-पार्थिवव्रजां धीशुद्धिदां केरल-भूषणायिताम् ।
पयस्विनीं प्रेक्ष्य पथि द्विजार्चितां स भाविनीमस्मरदत्र चण्डिकाम् ॥ ३५

ஸ்வஹேலயா பாதித-பார்த்திவ்வ்ரஜாம்
தீஸுத்திதாம் கேரள-பூஷணாயிதாம் ।
பயஸ்வினீம் ப்ரேக்ஷய பதி த்விஜார்சிதாம்
ஸ பாவினீம்ஸ்மரதத்ர சண்டிகாம் ॥ 35

ततः क्रमेण प्रचलन्नुपेयिवान् अवन्दतेन्दीवरसुन्दरच्छविम् ।
अम्भोजनाभं स भुजङ्गशायिनं श्रीवल्लभं श्रीमदनन्तसत्पुरे ॥

३६

தத: க்ரமேண ப்ரசலன்னுபேயிவான்
அவந்ததேந்தீவரஸுந்தரச்சவிம் ।
அம்போஜநாபம் ஸ புஜங்கஸாயினம்
ஸ்ரீவல்லபம் ஸ்ரீமதனந்தஸத்புரே ॥

36

वेदान्त-सूत्राणि कृतान्तवित्तमो व्याख्यादसौ शिष्यगणाय संसदि ।
विलक्षणं जीवगणाद्-गुणार्णवं ब्रह्माच्युताख्यं प्रतिपादयन् मुहुः ॥

३७

வேதாந்த-ஸூத்ராணி க்ருதாந்தவித்தமோ
வ்யாக்யாதஸௌ ஸிஷ்ய-கணாய ஸம்ஸதி ।
விலக்ஷணம் ஜீவகணாத்-குணார்ணவம்
ப்ரம்ஹாஸ்யுதாக்யம் ப்ரதிபாதயன் முஹு: ॥

37

अप्रांशुनूत्नोपपदाधिवासजः स सङ्करो वैरपरायणः पुनः ।
असूययोचेऽत्र महानतिक्रमः सूत्रार्थ-वादोऽकृतभाष्यकेष्विति ॥ ३८

அப்ராம்ஸூநூத்னோபபதாதிவாஸஜ:
ஸ ஸங்கரோ வைரபராயண: புன: ।
அஸூயயோசே:த்ர மஹாநதிக்ரம:
ஸூத்ரார்த்த-வாதோ:க்ருதபாஷ்யகேஷ்விதி ॥ 38

वदोत्तरं भाति यदीह कुर्महे भाष्यं कृतिर्नास्य हि दण्डवारिता ।
जगद्-गुरूणामिति तां गुरोर्गिरं जनः समस्तोऽभिननन्द सस्मिताम् ॥ ३९

வதோத்தரம் பாதி யதீஹ குர்மஹே
பாஷ்யம் க்ருதிர்நாஸ்ய ஹி தண்டவாரிதா ।
ஜகத்-குரூணாமிதி தாம் குரோர்கிரம்
ஜன: ஸமஸ்தோ:பிநநந்த ஸஸ்மிதாம் ॥ 39

प्राज्ञैः महापुरुष-सर्वलक्षणैः सम्पन्नदेहोऽयमितीरिते प्रभौ ।
परे परस्याप्यतिपीन-तादृशः स्फिङ्मात्र-संशंसनमत्र चक्रिरे ॥ ४०

ப்ராணை: மஹாபூருஷ-ஸர்வ-லக்ஷணை:
ஸம்பன்ன தேஹோऽயமிதீரிதே ப்ரபௌ ।
பரே பரஸ்யாப்யதிபீன-தாத்ருஸ:
ஸ்பிங்மாத்ர-ஸம்ஸம்ஸனமத்ர சக்ரிரே ॥ 40

स्फिङ्-दूषणानि प्रतिपादयत्यलं सम्पूर्ण-सङ्ख्येऽस्य तु लक्ष्मशास्त्रतः ।
तद्वण्ड-सङ्खण्डन-संश्रवं व्यधात् तदक्षमोऽसौ प्रकृतिर्हि साऽसताम् ॥ ४१

ஸ்பிக்-தூஷணானி ப்ரதிபாதயத்யலம்
ஸம்பூர்ண-ஸங்க்யேऽஸ்ய து லக்ஷமஸாஸ்த்ரத: ।
தத்தண்ட-ஸங்கண்டன-ஸம்ஸர்வம் வ்யதாத்
ததக்ஷமோऽஸௌ ப்ரக்ருதிர்ஹி ஸாऽஸதாம் ॥ (260)41

स्नात्वाऽत्र तीर्थेष्वचिरेण कन्यकातीर्थे सुतीर्थे सुखतीर्थे आप्लुतः ।

समुद्रसेतौ च निमज्य विष्णवे श्रीरामनाथाय नमश्चकार सः ॥

४२

ஸ்னாத்வா஽த்ர தீர்தேஷ்வசிரேண கன்யகா-
தீர்த்தே ஸுதீர்த்தே ஸுகதீர்த்த ஆப்லுத:।

ஸமுத்ரஸேதௌ ச நிமஜ்ய விஷ்ணவே

ஸ்ரீராமநாதாய நமஸ்சகார ஸ:॥

42

तमाव्रजन्तं यतिवेष-धारिणं दण्डं प्रकाश्यैष हसन्नभाषत ।

खण्ड्येत दण्डो यदि चण्ड न त्वया त्वं षण्डकोऽपण्डित वन्ध्यवागिति ॥ ४३

தமாவ்ரஜந்தம் யதிவேஷ-தாரிணம்

தண்டம் ப்ரகாஸ்யைஷ ஹஸன்னபாஷத ।

கண்டயேத தண்டோ யதி சண்ட ன த்வயா

த்வம் ஷண்டகோ஽பண்டித வந்த்யவாகிதி ॥

43

लज्जानतः स्वार्थमथार्थयन्नसन् उपैक्षतासौ द्विजनायकैस्तदा ।
आनन्दयन्तं वदनेन्दुना जगत् तं द्वेष्टि कः प्राज्ञमिहेति वादिभिः ॥ ४४

लஜ்ஜானத: ஸ்வார்த்தமதார்த்தயன்னஸன்
உபைக்ஷதாஸௌ த்விஜனாயகைஸ்ததா ।
ஆனந்தயந்தம் வதனேந்துனா ஜகத்
தம் த்வேஷ்டி க: ப்ராஞ்மிஹேதி வாதிபி: ॥ 44

या याः प्रसक्ताः परिषत्सु पूरुषैः विद्याविदग्धैः विविधैः समागमे ।
स तासु तासु प्रतिभाति भासुरो विद्यासु विद्याधिपतिर्-जिगाय तान् ॥ ४५

யா யா: ப்ரஸக்தா: பரிஷத்ஸு பூருஷை:
வித்யாவிதக்தை: விவிதை: ஸமாகமே ।
ஸ தாஸு தாஸு ப்ரதிபாதி பாஸுரோ
வித்யாஸு வித்யாதிபதிர்-ஜிகாய தான் ॥ 45

अचाल्यमानः सगुरुः स चापलैः असज्जनानाम् अबलीयसामिह ।
उवास मासांश्चतुरो महामनाः सिंहो गुहान्तोपगतः शुनामिव ॥ ४६

असाल्यमानः सगुरुः स चापलैः
असज्जनानाम् अबलीयसामिह ।
உவாஸ மாஸாம்ஸ்சதுரோ மஹாமனா:
ஸிம்ஹோ குஹாந்தோபகத: ஸுனாமிவ ॥ 46

शृङ्गार-सिन्धुं स भुजङ्ग-शायिनं श्रीरङ्गवासं कृतमङ्गलं सताम् ।
अमन्दधीः देवमवन्दतागतः कवेरकन्या-हिम-वायु-सेवितम् ॥ ४७

ஸ்ருங்கார-ஸிந்தும் ச பூஜங்க-ஸாயினம்
ஸ்ரீரங்கவாஸம் க்ருதமங்களம் ஸதாம் ।
அமந்ததீ: தேவமவந்ததாகத:
கவேர-கன்யாஹிம-வாயு-ஸேவிதம் ॥ 47

ततो निवृत्तः परमेव पूरुषं प्रणम्य नानायतनेषु सञ्चरन् ।
प्रकाशयन् स्वातिशयानमानुषान् आशामुदीचीं प्रयथावसौ क्रमात् ॥ ४८

ததோ நிவ்ருத்த: பரமேவ பூருஷம்
ப்ரணம்ய நாநாயதனேஷு ஸஞ்சரன் ।
ப்ரகாஸயன் ஸ்வாதிஸயாநமானுஷான்
ஆஸாமுதீசீம் ப்ரயயாவஸௌ க்ரமாத் ॥ 48

ततस्ततो विस्मित-लोचनैर्-नरैः निरीक्ष्यमाणोऽति-सुलक्षणाकृतिः ।
ग्रामोत्तमान् प्राप्य पयस्विनीतटे विवेश देवायतनं स किञ्चन ॥ ४९

ததஸ்ததோ விஸ்மித-லோசனௌ-னரை:
நிரீக்ஷயமானோ஽தி-ஸுலக்ஷணாக்ருதி: ।
க்ராமோத்தமான் ப்ராப்ய பயஸ்வினீதடே
விவேஸ தேவாயதனம் ஸ கிஞ்சன ॥ 49

अधीत्य धर्मेण षडङ्गमागमं तदर्थ-संवर्णन-निर्णयान्विताः ।
प्रापुर्द्विजेन्द्राः तमपूर्वपुरुषं जिज्ञासवः सुप्रथितं जगत्त्रये ॥

५०

அதீத்ய தர்மேண ஷடங்கமாகமம்
ததார்த்த-ஸம்வர்ணன-நிர்ணயான்விதா: ।
ப்ராபுர்த்விஜேந்த்ரா: தமபூர்வபூருஷம்
ஜிஞாஸவ: ஸுப்ரதிதம் ஜகத்ரயே ॥

50

सुस्मितेन्दुमरविन्द-लोचनं स्वर्णवर्णमति-भद्रभाषणम् ।
वीतभूषमपि विश्वभूषणं तं दिदृक्षुरलमाप-तज्जनः ॥

५१

ஸுஸ்மிதேந்துமரவிந்த-லோசனம்
ஸ்வர்ணவர்ணமதி-பத்ரபாஷணம் ।
வீதபூஷமபி விஸ்வபூஷணம்
தம் தித்ருக்ஷுரலமாப-தஜ்ஜன: ॥

51

विद्योरुद्युति-धीर-तारक-तिरस्कारे पतङ्गायितो
दुर्वादीभ-कुतर्क-कुम्भदलने सिंह-प्रबर्हायितः ।
लोलालोकक-लोक-दृक्कुमुदिनी-संह्लादनेऽब्जायितः
संसन्मण्डल-मण्डनायितवपुः स्वानन्दतीर्थो बभौ ॥

५२

विद्योरुद्युति-धीर-तारक-तिरस्कारे पतङ्गायितो
दुर्वादीभ-कुतर्क-कुम्भदलने सिंह-प्रबर्हायितः ।
लोलालोकक-लोक-दृक्कुमुदिनी-संह्लादनेऽब्जायितः
संसन्मण्डल-मण्डनायितवपुः स्वानन्दतीर्थो बभौ ॥५२

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के पञ्चमः सर्गः ॥

॥ इति श्रीமத்ಕವிகுಲதிலಕ ಶ್ರೀமத் த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே (5-வது) பஞ்சம: ஸர்க: ॥

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्दीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये षष्ठः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே ஷஷ்ட: (6-வது) ஸர்க: [57]

ऐतरेयमथ किञ्चन सूक्तं सूचयन् सदसि तत्र गरिष्ठः ।

श्रोतुमिच्छति सभा भगवद्भ्यः सूक्तभावमिति तावदुवाच ॥

१

ஐதரேயமத கிஞ்சன ஸூக்தம்

ஸூசயன் ஸதஸி தத்ர கரிஷ்ட: ।

ஸ்ரோதுமிச்சதி ஸபா பகவத்ப்ய:

ஸூக்தபாவமிதி தாவதுவாச ॥

1

वर्ण-सौष्टव-गरिष्ठमतूर्णं तुल्यमात्रमतिमात्र-सुलक्ष्म । व्यूढ-हृज्जलद-घोषममुष्य उच्चारणं विदधदभ्यधितार्थम् ॥	२
வார்ண-ஸௌஷ்டவ-காரிஷ்டமதூர்ணம் துல்யமாத்ரமதிமாத்ர-ஸுலக்ஷ்ம । வ்யூட-ஹ்ருஜ்ஜலத-கோஷமமுஷ்ய உச்சாரணம் விதததப்யதிதார்த்தம் ॥	2
लक्षणान्विततया वचनेऽस्मिन् देवतागुरुमसावति-शेते । मानमित्यपि विधाय धिया ते तत्तु सूक्तमपरार्थमवोचन् ॥	३
லக்ஷணான்விததயா வசனேஃஸ்மின் தேவதாகுருமஸாவதி-ஸேதே । மானமித்யபி விதாய தியா தே தத்து ஸூக்தமபரார்த்தமவோசன் ॥	3

स्यात् तथेत्थमपि सम्भवितार्थः त्र्यर्थतां श्रुतिषु वित्त दशार्थम् ।
भारतं ननु शतार्थमपि स्यात् वैष्णवं पदसहस्रतयं हि ॥

४

ஸ்யாத்-ததேத்தமபி ஸம்பவிதார்த:
த்ரயார்ததாம் ஸ்ருதிஷு வித்த தஸார்தம் ।
பாரதம் நனு ஸதார்தமபி ஸ்யாத்
வைஷ்ணவம் பதஸஹஸ்ரதயம் ஹி ॥

4

इत्युदीरयति विस्तृत-चित्ते भूसुरा इह जिगीषव एनम् ।
ऊचुरर्थशतकं हरिनाम्नां वर्ण्यतामिति सहास-मुखास्ते ॥

५

இத்யுதீரயதி விஸ்த்ருத-சித்தே
பூஸூரா இஹ ஜிகீஷவ ஏனம் ।
ஊசுரார்த்த ஸதகம் ஹரிநாம்னாம்
வர்ண்யதாமிதி ஸஹாஸ-முகாஸ்தே ॥

5

वर्णयामि तदहं सकलं वः सौष्टवादनुवदन्तु भवन्तः ।
तं वदन्तमिति तेऽथ वदन्तो बाढमित्यति-दृढोद्यममापुः ॥

६

வாணயாமி ததஹம் ஸகலம் வ:
ஸௌஷ்டவாதனுவதந்து பவந்த: ।
தம் வதந்தமிதி தே:த வதந்தோ
பாடமித்யதி-த்ருடோத்யமமாபு: ॥

6

प्रत्यय-प्रकृति-सङ्गमभङ्गी शब्दशास्त्र-विहितां प्रतिदर्श्य ।
शुद्धीः श्रुतिशिरः शतसिद्धान् अभ्यधात् सपदि विश्व-पदार्थान् ॥

७

ப்ரத்யய-ப்ரக்ருதி-ஸங்கமபங்கீம்
ஸப்தஸாஸ்த்ர-விஹிதாம் ப்ரதிதர்ஸ்ய ।
ஸுத்தீ: ஸ்ருதிஸிர: ஸதஸித்தான்
அப்யதாத் ஸபதி விஸ்வ-பதார்த்தான் ॥

7

यावदर्थ-शतकं न विशङ्कः सन्ततोक्तिकृदपूर्यदेषः ।
वर्णितावधृति-दुर्बल-चित्ताः तावदाकुलहृदो ह्यभवंस्ते ॥

८

யாவதார்த்த-ஸதகம் ந விஸங்க:
ஸந்ததோக்திக்ருதபூரயதேஷ:
வர்ணிதாவத்ருதி-துர்பல-சித்தா:
தாவதாகுலஹ்ருதோ ஹ்யபவம்ஸ்தே ॥

8

साङ्ग-वेदचतुरा इतिहासे शिक्षिताः सुबहवोऽप्यतिधृष्टाः ।
नैतदीरितमहो जगृहस्ते विश्व-संक्षय-पयोऽन्धुगणा वा ॥

9

ஸாங்க-வேதசதுரா இதிஹாஸே
ஸரிஷிதா: ஸுபஹவோ஽ப்யதித்ருஷ்டா: ।
நைததீரிதமஹோ ஜக்ருஹுஸ்தே
விஸ்வ-ஸம்க்ஷய-பயோ஽ந்துகணா வா ॥

(280) 9

<p>देवतास्व-सुलभा प्रतिभा ते मानुषेषु चपलेषु कथा का । क्षाम्य सौम्य सकलज्ञ नमस्ते ते ब्रुवन्त इति तं किल नेमुः ॥</p>	<p>१०</p>
<p>தேவதாஸ்வ-ஸுலபா ப்ரதிபா தே மாணுஷேஷு சபலேஷு கதா கா । க்ஷாம்ய ஸொம்ய ஸகலஞ நமஸ்தே தே ப்ருவந்த் இதி தம் கில நேமு:</p>	<p>10</p>
<p>वेदशास्त्र-चतुरैरिह विद्या-वित्तलिप्सुभिरवाप्तमशेषैः । प्राप केरल-सुमण्डलजातैः अन्यदायतनमायतचेताः ॥</p>	<p>११</p>
<p>வேதஸாஸ்த்ர-சதுரைரிஹ வித்யா- வித்தலிப்ஸுபிரவாப்தமஸேஷை: । ப்ராப கேரள-ஸுமண்டலஜாதை: அன்யதாயதனமாயதசேதா: ॥</p>	<p>11</p>

तर्कतन्त्र-कुशलानपि पुंसः चर्करीति बत सोऽयममानान् ।
मानमानमयतीह कथं नो नैष मण्डल-भुवां समितानाम् ॥

१२

தர்கதந்த்ர-குஸலானபி பும்ஸ:
சர்காரீதி பத ஸோ஽யமமானான் ।
மானமானமயதீஹ கதம் நோ
நைஷ மண்டல-புவாம் ஸமிதானாம் ॥

12

मन्त्रयन्त इति ते द्विजवर्या अन्यदेशज-मुखास्तमपृच्छन् ।
सहदादद-सुशंसन-निन्दा-कारि-सूक्तगतमर्थमुपेत्य ॥

१३

மந்த்ரயந்த இதி தே த்விஜவர்யா
அன்யதேஸஜ-முகாஸ்தமப்ருச்சந் ।
ஸத்ததாதத-ஸுஸம்ஸன-நிந்தா-
காரி ஸூக்தகதமர்த்தமுபேத்ய ॥

13

<p>तं स्फुटं प्रकटयन् स पृणीयात् शब्दमूलमवदत् पृणधातुम् । तं जिगीषुमथ विप्रमदः प्रीङ्-धातुमेष निगदन्तमुवाच ॥</p> <p>தம் ஸ்புடம் ப்ரகடயன் ஸ ப்ருணீயாத் ஸப்தமூலமவதத் ப்ருணதாதும் । தம் ஜிகீஷுமத விப்ரமத: ப்ரீங்- தாதுமேஷ நிகதந்தமுவாச ॥</p>	<p>१४</p> <p>14</p>
<p>प्रादिभेदमविदन् गुणय त्वं मूढ पांसुषु लिखन् लिपिसङ्घम् । भर्त्सयन्निति जहास सुहासो मत्सराकुलधियो जडयन् सः ॥</p> <p>ப்ராதிபேதமவிதன் குணய த்வம் மூட பாம்ஸுஷு லிகன் லிபிஸங்கம் । பர்த்ஸயன்னிதி ஜஹாஸ ஸுஹாஸோ மத்ஸராகுலதியோ ஜடயன் ஸ: ॥</p>	<p>१५</p> <p>15</p>

तत्प्रसङ्ग-बलतोऽखिल-विद्या-पाटवं पृथुहृदः प्रतिबुद्ध्य ।
आनमन् सबहुमानममी तं यं नमन्ति किल नाकिनिकायाः ॥

१६

தத்ப்ரஸங்க-பலதோ஽கில-வித்யா-
பாடவம் ப்ருதுஹ்ருத: ப்ரதிபுத்த்ய ।
ஆனமன் ஸபஹுமானமமீ தம்
யம் நமந்தி கில நாகிநிகாயா: ॥

16

कन्यकादृत-सुरेन्द्रवपुः श्रीदान।वाचि-वरसूक्त-हृदुक्तौ ।
कुत्रचित् सदसि तावदपाला कीर्तिताऽति-तरुणीत्ययमूचे ॥

१७

கன்யகாத்ருத-ஸுரேந்த்ரவபு:
பூதான-வாசி-வரஸூக்த-ஹ்ருதுக்தௌ ।
குத்ரசித் ஸதஸி தாவதபாலா
கீர்த்திதா஽தி-தருணீத்யயமூசே ॥

17

श्वित्रिणी भवति तत्पदवाच्या इत्याग्रहेण वदतो विदुषोऽत्र ।
कश्चिदेष्यति विपश्चिदिहैनं पृच्छतेत्ययम् अगच्छदथोक्त्वा ॥

१८

ஸ்வித்ரிணீ பவதி தத்பதவாச்யா-
இத்யாக்ரஹேண வததோ விதுஷோ஽த்ர ।
கஸ்சிதேஷ்யதி விபஸ்சிதிஹேனம்
ப்ருச்சதேத்யயம் அகச்சததோக்த்வா ॥

18

देशमेनमचिरादुपयातः तादृशाकृतिरहो कृतबुद्धिः ।
तांस्तथाभ्यधित तत्पदभावं सूरिमौलि-मणिनाऽत्र यथोचे ॥

१९

தேஸமேனமசிராதுபயாத:
தாத்ருஸாக்ருதிரஹோ க்ருதபுத்தி: ।
தாம்ஸ்ததாப்யதித தத்பதபாவம்
ஸூரிமௌலி-மணிநா஽த்ர யதோசே ॥

19

केवलं न सकलाः श्रुतिविद्या मानपूर्वक-समस्त-गिरोऽस्य । अप्यनागतगत-प्रतिपत्तिं श्रद्धुः पृथुल-चेतस एते ॥	२०
கேவலம் ந ஸகலா: ஸ்ருதிவித்யா மானபூர்வக-ஸமஸ்த-கிரோஸ்ய । அப்யனாகதகத-ப்ரதிபத்திம் ஸ்ரத்தது: ப்ருதுல-சேதஸ ஏதே ॥	20
यद्यदेव सपदि प्रकृतं स्यात् तत्तदेष यदवेदखिलञ्च । सर्वदा सदसि सर्व-बुधानां सर्वविद्यतिरिति प्रथितोऽभूत् ॥	२१
யத்யதேவ ஸபதி ப்ரக்ருதம் ஸ்யாத் தத்ததேஷ யதவேதகிலஞ்ச । ஸர்வதா ஸதஸி ஸர்வ-புதானாம் ஸர்வவித்யதிரிதி ப்ரதிதோஸ்பூத் ॥	21

<p>अप्रयातमपि देशमशेषं व्यानशे सुजनकैरव-बन्धुः । पूर्णदृक् प्रततया निज-कीर्त्या पूर्णचन्द्र इव चन्द्रिकयाऽलम् ॥</p>	<p>२२</p>
<p>அப்ரயாதமபி தேஸமஸேஷம் வ்யானஸே ஸுஜனகைரவ-பந்து: । பூர்ணத்ருக் ப்ரததயா நிஜ-கீர்த்யா பூர்ணசந்த்ர இவ சந்த்ரிகயாஸலம் ॥</p>	<p>22</p>
<p>सुन्दरेषु सुरमन्दिर-वृन्देषु इन्दिरा-रमण-वन्दन-कृत्यम् । आचरन्न सुचिरात् सुविचारो रौप्यपीठपतिमाप मुकुन्दम् ॥</p>	<p>२३</p>
<p>ஸுந்தரேஷு ஸுரமந்திர-வ்ருந்தேஷு இந்திரா-ரமண-வந்தன-க்ருத்யம் । ஆசரன்ன ஸுசிராத் ஸுவிசாரோ ரௌப்யபீடபதிமாப முகுந்தம் ॥</p>	<p>23</p>

भूसुर-प्रवर-बुद्धि-समृद्धि-व्यक्त-युक्त-वपुषं रुचिराङ्गीम् ।
सूत्र-दीप्तमणि-मालिकयाऽलं भूषितां भुवन-भूषण-भूताम् ॥ २४

பூஸூர-ப்ரவர-புத்தி-ஸம்ருத்தி-
வ்யக்த-யுக்த-வபுஷம்-ருசிராங்கீம் ।
ஸூத்ர-தீப்தமணி-மாலிகயா஽லம்
பூஷிதாம் புவன-பூஷண-பூதாம் ॥ 24

पादसुन्दर-पदक्रमभावैः भासितां प्रकट-वर्ण-गुणाढ्याम् ।
भारतोत्तमभृताम् अनुरूपम् आच्छादनां समधिकस्वर-शोभाम् ॥ २५

பாதஸுந்தர-பதக்ரமபாவை:
பாஸிதாம் ப்ரகட-வர்ண-குணாட்யாம் ।
பாரதோத்தமப்ருதாம் அனுரூபம்
ஆச்சாதனாம் ஸமதிகஸ்வர-ஸோபாம் ॥ 25

राजसूयमुख-सन्मुख-वृत्तां वासुदेव-गुणनिष्ठित-भावाम् ।
सर्वधर्म-परिशिक्षण-दक्षां वन्दितां जनतया जननीवत् ॥

२६

ராஜஸூயமுக-ஸன்முக-வ்ருத்தாம்
வாஸுதேவ-குணநிஷ்டித-பாவாம் ।
ஸர்வதர்ம-பரிஸிஷ்ண-தக்ஷாம்
வந்திதாம் ஜனதயா ஜனனீவத் ।

26

मौलि-संग्रह-विकर्षण-दूनां मायिना सदसि दुष्टजनेन ।
न्याय-मार्गमपहाय महान्तं स्वेश्वरत्वमपि साधयताऽलम् ॥

२७

மௌலி-ஸங்க்ரஹ-விகர்ஷண-தூனாம்
மாயினா ஸதஸி துஷ்டஜனேன ।
ந்யாய-மார்கமபஹாய மஹாந்தம்
ஸ்வேஸ்வரத்வமபி ஸாதயதா஽லம் ॥

27

सज्जनैः कतिपयैरतिदीनैः चालितैः कलिबलात् शुभमार्गात् ।
अप्युपेक्षित-विकर्षण-दुःखां सातिशोकमपि कैश्चन दृष्टाम् ॥ २८

ஸஜ்ஜனை: கதிபயைரதிதீனை:
சாலிதை: கலிபலாத் ஸாபமார்காத் ।
அப்யுபேக்ஷித-விகர்ஷண-துக்காம்
ஸாதிஸோகமபி கைஸ்சன த்ருஷ்டாம் ॥ 28

वासुदेव धरणीधर नाथ इत्युच्चकैरपि मुहुः प्रवदन्तीम् ।
पूर्णषड्-गुणमजं गतदोषं विभ्रतीं हृदि विविक्तमशेषात् ॥ २९

வாஸுதேவ தரணீதர நாத
இத்யுச்சகைரபி முஹு: ப்ரவதந்தீம் ।
பூர்ணஷட்-குணமஜம் கததோஷம்
பிப்ரதீம் ஹ்ருதி விவிக்தமஸேஷாத் ॥ (300) 29

वार्यतां बुधजनैर्ननु हा हा नैष धर्म इति चाभिदधानाम् । कृष्ण-लालिततमाम् अनवद्याम् अप्यनन्य-शरणां शरणोत्काम् ॥	३०
வார்யதாம் புதஜனைர்நநு ஹா ஹா நைஷ தர்ம இதி சாபிததானாம் । க்ருஷ்ண-லாலிததமாம் அனவத்யாம் அப்யனன்ய-ஸரணாம் ஸரணோத்காம் ॥	30
वेदिजामिव पुरा भरताश्रयः स स्वयं श्रुतिततिं खलु दृष्ट्वा । पुष्टबुद्धिरकरोत् करुणाब्धिः दुष्टपक्षदमनस्थिरसन्धाम् ॥	३१
வேதிஜாமிவ புரா பரதாக்ரய: ஸ ஸ்வயம் ஸ்ருதிததிம் கலு த்ருஷ்ட்வா । புஷ்டபுத்திரகரோத் கருணாப்தி: துஷ்டபக்ஷதமனஸ்திரஸந்தாம் ॥	31

अव्ययं सततमप्युपभुक्त्या वित्तमग्र्यमिव दूरयियासुः ।
ज्यायसे सगुरवे हरिगीता-भाष्यमेष विरचय्य तदाऽदात् ॥ ३२

அவ்யயம் ஸததமப்யுபபுக்த்யா
வித்தமக்ரயமிவ தூரயியாஸு: ।
ஜ்யாயஸே ஸகுரவே ஹரிகீதா-
பாஷ்யமேஷ விரசய்ய ததா஽தாத் ॥ 32

हेतुवादिनि विशङ्कटबुद्धौ तीर्थमर्थयति गन्तुमनुज्ञाम् ।
तां दिदेश पुरुषोत्तमतीर्थम् चिन्तयन् स पुरुषोत्तमरक्षाम् ॥ ३३

ஹேதுவாதினி விஸங்கடபுத்தௌ
தீர்த்தமர்த்தயதி கந்துமனுஞாம் ।
தாம் திதேஸ புருஷோத்தமதீர்த்தம்
சிந்தயன் ஸ புருஷோத்தமரக்ஷாம் ॥ 33

<p>नीरजा मलयमण्डल-वृत्त्या श्लाघितो भुवि सदात्यनुयातः । साधुपान्थ-परितापमपास्यन् उत्तरां दिशमयान्-मरुदंशः ॥</p>	३४
<p>நீரஜா மலயமண்டல-வ்ருத்த்யா ஸ்லாகிதோ புவி ஸதால்யனுயாத: । ஸாதுபாந்த-பரிதாபமபாஸ்யன் உத்தராம் திஸமயான்-மருதம்ஸ: ॥</p>	34
<p>बुद्धिशुद्धिकर-गोनिकराढ्यं तीर्थजातमुभयं च धरण्याम् । आत्ममज्जनत एव निकामं पर्यशोधयदमन्दमनीषः ॥</p>	३५
<p>புத்திஸுத்திகர-கோநிகராட்யம் தீர்த்தஜாதமுபயம் ச தரண்யாம் । ஆத்மமஜ்ஜனத ஏவ நிகாமம் பர்யஸோதயதமந்தமனீஷ: ॥</p>	35

वासुदेव-पद-सन्ततसङ्गी तेजसाऽप्यलमधःकृतशर्वः ।
अत्यवर्तत नितान्तमथासौ गाङ्गमोघमघनाशन-कीर्तिः ॥ ३६

वाणुतेव-पद-सन्ततसङ्गी
तेजसाऽप्यलमधः कृतशर्वः ।
अत्यवर्तत नितान्तमथासौ
गाङ्गमोघमघनाशन-कीर्तिः ॥ ३६

तत्र तत्र स जगत्त्रय-चित्रं कर्म शर्मदमनुस्मृति-मात्रात् ।
सञ्चरन् विदधदाप नराणां गोचरं बदरिकाश्रम-पार्श्वम् ॥ ३७

தத்ர தத்ர ஸ ஜகத்ரய-சித்ரம்
கர்ம ஸர்மதமனுஸ்ம்ருதி-மாத்ராத் ।
ஸஞ்சரன் விதததாப நராணாம்
கோசரம் பதரிகாஸ்ரம-பார்ஸ்வம் ॥ 37

मण्डयन् भरतखण्डमखण्डं नादिरायण-पदोऽत्र परो यः ।
तं नमन् प्रचुरधीर्-हरिगीता-भाष्यमार्पयदुपायनमस्मै ॥

३८

மண்டயன் பரதகண்டமகண்டம்
நாதிராயண-பதோ஽த்ர பரோ ய: ।
தம் நமன் ப்ரசுரதீர்-ஹரிகீதா-
பாஷ்யமார்பயதுபாயனமஸ்மை ॥

38

प्रीतयेऽस्य पुरतो वरभाष्यं वाचयन् स जनतामपसार्य ।
वच्मि शक्तित उरुक्रम-गीता-भाष्यमित्यकथयत् पुरुसङ्ख्यः ॥

३९

ப்ரீதயே஽ஸ்ய புரதோ வரபாஷ்யம்
வாசயன் ஸ ஜனதாமபஸார்ய ।
வச்மி ஸக்தித உருக்ரம-கீதா-
பாஷ்யமித்யகதயத் புருஸங்க்ய: ॥

(320) 39

<p>एतदर्थमतिसूक्ष्ममपि त्वं शक्त एव न यदात्थ समस्तम् । तेन लेशत इतीह पदं स्यात् इत्यगद्यत जगज्जनकेन ॥</p>	<p>४०</p>
<p>ஏததார்தமதிஸூக்ஷ்மமபி த்வம் ஸக்த ஏவ ந யதாத்த ஸமஸ்தம் । தேன லேஸாத இதீஹ பதம் ஸ்யாத் இத்யகத்யத ஜகஜ்ஜனகேன ॥</p>	<p>40</p>
<p>तेन तत्प्रवचने विहितेऽलं शुश्रुवुः प्रशयिता अपि शिष्याः । उच्यतामिति मुहुः सपृथिव्याः आस्फालनं पदमहो हरिणोक्तम् ॥</p>	<p>४१</p>
<p>தேன தத்ப்ரவசனே விஹிதே஽லம் ஸுஸ்ருவு: ப்ரஸயிதா அபி ஸிஷ்யா: । உச்யதாமிதி முஹு: ஸப்ருதிவ்யா: ஆஸ்பாலனம் பதமஹோ ஹரிணோக்தம் ॥</p>	<p>41</p>

शब्दभेदमवधार्य तमर्चा-सन्निषण्णवपुषः परमस्य ।
तस्य भाव-विददभ्र-मनीषः प्रोत्थितः प्रवचनं व्यधितैभ्यः ॥ ४२

ஸப்தபேதமவதார்ய தமர்ச்சா-
ஸந்நிஷண்ணவபுஷ: பரமஸ்ய ।
தஸ்ய பாவ-விததப்ர-மனீஷ:
ப்ரோத்தித: ப்ரவசனம் வ்யதிதைப்ய: ॥ 42

मज्जनं व्यधित शीतलगङ्गा-वारि नित्यमरुणोदय-काले ।
यत् स्पृशन्ति न नरा हिमभीता अंश एष पृषतामधिपस्य ॥ ४३

மஜ்ஜனம் வ்யதித ஸீதலகங்கா-
வாரி நித்யமருணோதய-காலே ।
யத் ஸ்ப்ருஸந்தி ந நரா ஹிமபீதா
அம்ஸ ஏஷ ப்ருஷதாமதிபஸ்ய ॥ 43

काष्ठ-मौनम् अदधात् उपवासं शुद्धमप्यकृत शुद्ध-हृदिच्छन् ।
नित्यतुष्ट-हरितोष-विशेषं चिन्तयन् प्रभुमनन्त-मठान्तः ॥

४४

காஷ்ட-மௌனம் அததாத் உபவாஸம்
ஸூத்தமப்யக்ருத ஸூத்த-ஹ்ருதிச்சன் ।
நித்யதுஷ்ட-ஹரிதோஷ-விஸேஷம்
சிந்தயன் ப்ரபுமனந்த-மடாந்த: ॥

44

प्रैरयत् स्वचरणे रतचित्तं मध्वमत्र दिनमण्डलमेनम् ।
स्वाश्रमोपगमनाय मुकुन्दो दीप्तिदृष्टि-विदितागतिरन्यैः ॥

४५

ப்ரைரயத் ஸ்வசரணே ரதசித்தம்
மத்வமத்ர தினமண்டலமேனம் ।
ஸ்வாஸ்ரமோபகமனாய முகுந்தோ
தீப்திதிருஷ்டி-விதிதாகதிரன்யை: ॥

45

नक्तमेव भगवत्युपयाते प्रोदिते सति सहस्रमरीचौ । मौनवानलिखत् उत्तमचित्तः शिष्य-शिक्षणपरः करुणावान् ॥	४६
நக்தமேவ பகவத்யுபயாதே ப்ரோதிதே ஸதி ஸஹஸ்ரமரீசௌ । மௌனவானலிகத் உத்தமசித்த: ஸரிஷ்ய-ஸரிக்ஷணபர: கருணாவான் ॥	46
नेदृशं स्थलमलं शमलघ्नं नास्य तीर्थ-सलिलस्य समं वाः । नास्ति विष्णुसदृशं ननु दैवं नास्मतुक्ति-सदृशं हितरूपम् ॥	४७
நேத்ருஸம் ஸ்தலமலம் ஸமலக்னம் நாஸ்ய தீர்த்த-ஸலிலஸ்ய ஸமம் வா: । நாஸ்தி விஷ்ணுஸத்ருஸம் நனு தைவம் நாஸ்மதுக்தி-ஸத்ருஸம் ஹிதரூபம் ॥	47

याति तावदधुनैव जनोऽयं व्यासरूपमजितं प्रदिदृक्षुः ।
आब्रजेदिह न वा स हि वेद स्वस्ति वोऽस्त्विति ययावथ मध्वः ॥ ४८

याதி தாவததுனைவ ஜனோ஽யம்
வ்யாஸரூபமஜிதம் ப்ரதித்ருக்ஷு: ।
ஆவ்ரஜேதிஹ ந வா ஸ ஹி வேத
ஸ்வஸ்தி வோ஽ஸ்த்விதி யயாவத மத்வ: ॥ 48

नाथ नाथ बत नोऽत्र विनाथान् मा त्यजोरुकरुणो भगवंस्त्वम् ।
नोदितं स्मृतमपीति हि शिष्यैः स्वामिनोऽभिमत-भङ्ग-भयेन ॥ ४९

நாத நாத பத னோ஽த்ர வினாதான்
மா த்யஜோரூகருணோ பகவம்ஸ்த்வம் ।
நோதிதம் ஸ்ம்ருதமபீதி ஹி ஸிஷ்யை:
ஸ்வாமினோ஽பிமத-பங்க-பயேன ॥ (320) 49

<p>सद्गुरोर्न विरहं सहमानः सत्यतीर्थयतिः अन्वगमत्तम् । यस्त्रिवारमितरासुत-शाखासु अर्थमग्र्यमश्रुणोत् पुरुसंख्यात् ॥</p>	40
<p>ஸத்குரோர்ந விரஹம் ஸஹமான: ஸத்யதீர்த்தயதி: அன்வக-மத்தம் । யஸ்த்ரிவாரமிதராஸுத-ஸாகாஸு அர்தமக்ரயமஸ்ருணோத் புருஸங்க்யாத் ॥</p>	50
<p>दुर्गमार्गगतमप्यनुधावन् नाप सोऽयमरुणी-भवतीने । लीलया स-जवमाक्रममाणं व्याश्रयान्तर-सुदूर-शिलासु ॥</p>	49
<p>துர்கமார்஑கதமப்யனுதாவன் னாப ஸோ஽யமருணீ-பவதீனே । லீலயா ஸ-ஜவமாக்ரமமாணம் வ்யாஸ்ரயாந்தர-ஸுதூர-ஸிலாஸு ॥</p>	51

आनिवृत्त-वपुषा गुरुणाऽऽरात् पाणिना ह्यभिनयेन सुनुन्नः ।
त्रस्तधीः अतियथौ स मुहूर्तात् तद्दिनोपगत-मार्गमशेषम् ॥

५२

ஆனிவ்ருத்த-வபுஷா குருணாऽऽராத்
பாணிநா ஹ்யபினயேன ஸுனுன்னஃ ।
த்ரஸ்ததீஃ அதியயௌ ஸ முஹூர்தாத்
தத்தினோபகத-மார்கமஸேஷம் ॥

52

आश्रमे निज-जनानिह दृष्ट्वा तं प्रसाद-महिमानममुष्य ।
प्रोच्य तत्प्लवनमप्यतिचित्रं तस्य तैः सह सदास्मरदेषः ॥

५३

ஆஸ்ரமே நிஜ-ஜனாநிஹ த்ருஷ்ட்வா
தம் ப்ரஸாத-மஹிமானமமுஷ்ய ।
ப்ரோச்ய தத்ப்லவனமப்யதிசித்ரம்
தஸ்ய தைஃ ஸஹ ஸதாஸ்மரதேஷஃ ॥

53

<p>वानरेन्द्र इव वायुजवोऽसौ भीमसेन इव दानवभीमः । उल्लास गिरिपुङ्गव-शृङ्गे स व्रजन् वृजिन-नाशन-नामा ॥</p>	५४
<p>வானரேந்தர் இவ வாயுஜுவோஸௌ பீமஸேன இவ தானவபீம: । உல்லலாஸ கிரிபுங்கவ-ஸ்ருங்கே ஸ வ்ரஜன் வ்ருஜின-நாஸன-நாமா ॥</p>	54
<p>बहु-सत्त्वगणं सविकं समहा-विष-मोक्षमहाहिमवन्तमयम् । विषमोक्ष-महा-हिमवन्तमयन् नगमैक्षत फुल्लदृगस्तभयः ॥</p>	५५
<p>பஹு-ஸத்த்வகணம் ஸவிகம் ஸமஹா- விஷ-மோக்ஷமஹாஹிமவந்தமயம் । விஷமோக்ஷ-மஹா-ஹிமவந்தமயன் நகமைக்ஷத புல்லத்ருகஸ்தபய: ॥</p>	55

<p> सुहसित-कमलाकरोपगूढं सुजन-सुखार्थमनन्त-भोगशय्यम् । विकसित-सुमनो-घटागमुच्चं मरकत-रत्नमय-स्थलाग्र्य-शोभम् ॥ </p>	<p>५६</p>
<p> ஸுஹஸித-கமலாகரோபகூடம் ஸுஜன-ஸுகார்தமனந்த-போகஸய்யம் । விகஸித-ஸுமனோ-கடாகமுச்சம் மரகத-ரத்னமய-ஸ்தலாக்ரய-ஸோபம் ॥ </p>	<p>56</p>

पादोपान्त-नमन्-महामुनिगणं हेम-प्रदीप्ताम्बरम्
श्रीमद्रत्न-कलापमग्र्यकटकैः विभ्राजितं हाटकैः ।
दृष्ट्वा तं धरणीधरं सुवन-मालोल्लासिनं सुन्दरम्
स्वानन्दाकृतिमस्मरन्-मुररिपुं स्वानन्दतीर्थस्तदा ॥

५७

பாதோபாந்த-நமன்-மஹாமுனிகணம் ஹேம-ப்ரதீப்தாம்பரம்
ஸ்ரீமத்ரத்ன-கலாபமக்ரயகடகை: விப்ராஜிதம் ஹாடகை: ।
த்ருஷ்ட்வா தம் தரணீதரம் ஸுவன-மாலோல்லாஸினம் ஸுந்தரம்
ஸ்வானந்தாக்ருதிமஸ்மரன்-முரரிபும் ஸ்வானந்ததீர்த்தஸ்ததா ॥57

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के षष्ठः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே ஷஷ்ட : (6-வது) ஸர்க: ॥

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये सप्तमः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே ஸப்தம: (7-வது) ஸர்க: [59]

अथ हैमवते तटान्तरे बदरी-षण्ड-विशेष-मण्डितम् ।
परमाश्रममाश्रयं श्रियः सकलज्ञः स ददर्श विश्रुतम् ॥

१

அத ஹைமவதே தடாந்தரே
பதரீ-ஷண்ட-விஸேஷ-மண்டிதம் ।
பரமாஸ்ரமமாஸ்ரயம் ஸ்ரிய:
ஸகலஞ: ஸ ததர்ஸ விஸ்ருதம் ॥

1

<p>हिमवर्ष-रविप्रभासहाः पृथुसत्र-प्रथिता द्विजाश्रयाः । अपि विष्णुपद-स्पृशोऽलसन् उभये यत्र विचित्र-शाखिनः ॥</p>	२
<p>ஹிமவர்ஷ-ரவிப்ரபாஸஹா: ப்ருதுஸத்ர-ப்ரதிதா த்விஜாஸ்ரயா: । அபி விஷ்ணுபத-ஸ்ப்ருஸோலஸன் உபயே யத்ர விசித்ர-ஸாகின: ॥</p>	2
<p>श्रवणामृत-गीर्गणैर्द्विजैः शुकमुख्यैः शुभपक्षिभिर्युतम् । कमलेष्टतम-स्थिरान्तरैः अपि हंसैः परमैरमेचकैः ॥</p>	३
<p>ஸ்ரவணாம்ருத-கீர்கணைர்த்விஜை: ஸுகமுக்கயை: ஸுபபக்ஷிபிர்யுதம் । கமலேஷ்டதம-ஸ்திராந்தரை: அபி ஹம்ஸை: பரமைரமேசகை: ॥</p>	3

<p>सुमनो-निकरेण पूरितं स्वमनोऽभीष्टदमल्प-दुर्गमम् । अपरस्पर-मत्सरप्रजं ननु वैकुण्ठमिवाच्युतालयम् ॥</p>	४
<p>ஸுமனோ-நிகரேண பூரிதம் ஸ்வமனோ஽பீஷ்டதமல்ப-துர்கமம் । அபரஸ்பர-மத்ஸரப்ரஜம் நனு வைகுண்டமிவாச்யுதாலயம் ॥</p>	4
<p>तमिमं प्रविशन्तमाश्रमं द्व्यधिक-त्रिंशदुदार-लक्षणम् । गुणसारविदः कुतूहलात् अवलोक्यर्षय इत्यचिन्तयन् ॥</p>	५
<p>தமிமம் ப்ரவிஸந்த-மாஸ்ரமம் த்வயதிக-த்ரிம்ஸ-துதார-லக்ஷணம் । குணஸாரவித: குதூஹலாத் அவலோக்யர்ஷய இத்யசிந்தயன் ॥</p>	5

कनकातुलताल-सन्निभः कमलाक्षो विमलेन्दु-सन्मुखः ।

गजराजगतिर्-महाभुजः प्रतियान् कोऽयमपूर्व-पूरुषः ॥

६

கனகாதுலதால-ஸந்நிப:

கமலாக்ஷோ விமலேந்து-ஸன்முக: ।

கஜராஜகதிர்-மஹாபுஜ:

ப்ரதியான் கோடியமபூர்வ-பூருஷ: ॥

6

अतिशान्तवपुर्-निशाकरः स्वयमेकान्तखरो दिवाकरः ।

इति नास्य गुणार्णवाकृतेः उपमानं भुवनेषु लभ्यते ॥

७

அதிஸாந்தவபுர்-நிஸாகர:

ஸ்வயமேகாந்தகரோ திவாகர: ।

இதி நாஸ்ய குணார்ணவாக்ருதே:

உபமானம் புவனேஷு லப்யதே ॥

7

परमाश्रमिणां गतश्रमो ननु चिह्नानि विभर्ति धीरधीः ।
अपि मानुषभाव-विग्रहो विपुलं विस्मयमातनोति नः ॥ ८

பரமாஶ்ரமிணாம் கதஶ்ரமோ
நனு சின்ஹாணி பிபர்தி தீரதீ: ।
அபி மாணுஷபாவ-விக்ரஹோ
விபுலம் விஸ்மயமாதனோதி ந: ॥ 8

चतुरश्रतुराननः स्वयं पवनो वा व्रतिरूप आव्रजन् ।
श्रुतिनाथ-दिदृक्षयान्यथा न खलु स्यान्निखिलाग्र्य-लक्ष्मवान् ॥ ९

சதுரஶ்சதுரானன: ஸ்வயம்
பவனோ வா வ்ரதிரூப ஆவ்ரஜன் ।
ஶ்ருதிநாத-தித்ருக்ஷயான்யதா
ந கலு ஸ்யான்நிகிலாக்ரய-லக்ஷமவான் ॥ 9

<p>अवलोकित-लक्षणः स तैः इति सञ्चिन्त्य कुतूहलाकुलैः । अविलम्बगतिर्-न्यशामयत् तरुमारात् सुरपादपोत्तमम् ॥</p>	<p>१०</p>
<p>अवलोकित-लक्षणः स तैः इति सञ्चिन्त्य कुतूहलाकुलैः । अविलम्बगतिर्-न्यशामयत् तनुमारात् सुरपादपोत्तमम् ॥</p>	<p>10</p>
<p>मसृणत्वचमुन्नतं ततं बहुशाखा-फणसून-रत्नकम् । भगवन्तमनन्तमन्तिके स्थितमीशस्य निषेवणाय वा ॥</p>	<p>११</p>
<p>मஸ்ருணத்வச-முன்னதம் ததம் பஹுஸாகா-பணஸூன-ரத்னகம் । பகவந்தமனந்தமந்திகே ஸ்திதமீஸஸ்ய நிஷேவணாய வா ॥</p>	<p>11</p>

अतिचित्र-विचित्र-पत्रिणं बहुवर्णं हरिगो-निवारकम् ।
मुनिनन्दनमिन्दिरापतेः अधिकेष्टं पततामिवाधिपम् ॥

१२

अतिசித்ர-विशिத்र-पत्त्रिणम्
பஹுவர்ணம் ஹரிகோ-நிவாரகம் ।
முனிநந்தனமிந்திராபதே:
அதிகேஷ்டம் பததாமிவாதிபம் ॥

(340) 12

अमृतात्म-महाफलप्रदं दुरवापं हरिभक्ति-वर्जितैः ।
श्रितसाधु-पुराण-भारतं निगमं मूर्तमिवोरु-शाखिनम् ॥

१३

अमृतात्म-महाफलप्रदं
துரவாபம் ஹரிபக்தி-வர்ஜிதை: ।
ஸ்ரீதஸாது-புராண-பாரதம்
நிகமம் மூர்த்தமிவோரு-ஸாகினம் ॥

13

अथ तस्य स वेदिकान्तरे सुविशाले विमले मनोहरे ।
अवलोकितवान् अनन्तधीः दिवि देवानिव तापसोत्तमान् ॥ १४

அத தஸ்ய ஸ வேதிகாந்தரே
ஸுவிஸாலே விமலே மனோஹரே ।
அவலோகிதவான் அனந்ததீ:
திவி தேவானிவ தாபஸோத்தமான் ॥ 14

अपि सप्ततया विराजितान् गतसंख्यान् गुणिनो गुणोज्झितान् ।
अपि मन्युमदादि-वर्जितान् गतभोगान् पवनाशनान् सदा ॥ १५

அபி ஸப்ததயா விராஜிதான்
கதஸங்க்யான் குணினோ குணோஜ்ஜிதான் ।
அபி மன்யுமதாதி-வர்ஜிதான்
கதபோகான் பவனாஸனான் ஸதா ॥ 15

मुनिमण्डल-मध्यवर्तिनं त्रिजगन्-मण्डल-मण्डनायितम् ।
इह सत्यवतीसुतं हरिं परिपूर्ण-प्रमतिः समैक्षत ॥

१६

முனிமண்டல-மத்யவர்தினம்
த்ரிஜகன்-மண்டல-மண்டனாயிதம் ।
இஹ ஸத்யவதீஸுதம் ஹரிம்
பரிபூர்ண-ப்ரமதி: ஸமைக்ஷத ॥

16

निजहत्-कमलेऽतिनिर्मले सततं साधु निशामयन्नपि ।
अवलोक्य पुनः पुनर्नवं तमसौ विस्मित इत्यचिन्तयत् ॥

१७

நிஜஹ்ருத் கமலே஽திநிர்மலே
ஸததம் ஸாது நிஸாமயன்னபி ।
அவலோக்ய புன: புனர்னவம்
தமஸௌ விஸ்மித இத்ய-சிந்தயத் ॥

17

अगण्य-गुणार्णवोऽमलः स हि नारायण एष केवलम् ।
विधिनाऽनुसृतं पराशरात् सुषुवे सत्यवती किलात्र यम् ॥ १८

அகணைய-குணார்வோ஽மல:
ஸ ஹி நாராயண ஏஷ கேவலம் ।
விதினா஽னுஸ்ருதம் பராஸராத்
ஸுஷுவே ஸத்யவதீ கிலாத்ர யம் ॥ 18

धवलेऽस्य मनःपयोनिधौ सद्नुक्रोश-गिरीन्द्र-लोलिते ।
प्रकटीभवति स्म सुन्दरी दयिता दैत्यरिपोस्-त्रयीमयी ॥ १९

தவலே஽ஸ்ய மன: பயோநிதௌ
ஸதனுக்ரோஸ-கிரீந்த்ர-லோலிதே ।
ப்ரகட்பவதி ஸ்ம ஸுந்தரீ
தயிதா தைத்யரிபோஸ்-த்ரயீமயீ ॥ 19

इत एव पुराणगौरगौ समहाभारत-पारिजातके । सति जातवति व्यजायत प्रवरं सूत्रगणामृतं स्वयम् ॥	२०
இத ஏவ புராணகௌரகௌ ஸ மஹாபாரத-பாரிஜாதகே । ஸதி ஜாதவதி வ்யஜாயத ப்ரவரம் ஸூத்ர கணாம்ருதம் ஸ்வயம் ॥	20
निरवग्रहमुर्वनुग्रहं विदधत् पाण्डुसुतादि-सज्जने । अवनाववनाय संविदां सुचिरायैष चचार चारुगीः ॥	२१
நிரவக்ரஹமுர்வனுக்ரஹம் விததத் பாண்டுஸுதாதி-ஸஜ்ஜனே । அவனாவவனாய ஸம்விதாம் ஸூசிராயைஷ சசார சாருகீ: ॥	21

अधुना कलिकालवृत्तये सवितेव क्षणदानुवृत्तये ।
जन-दृग्विषयत्वमत्यजद्-भगवानाश्रममावसन्निमम् ॥ २२

அதுனா கலிகாலவ்ருத்தயே
ஸவிதேவ க்ஷணதானுவ்ருத்தயே ।
ஜன-த்ருக்விஷயத்வமத்யஜத்-
பகவானாஸ்ரமமாவஸன்னிமம் ॥ 22

तदिदं वपुरस्य दृश्यते दलितेन्दीवर-सुन्दरद्युति ।
परमाजिन-योगपीठगं मम चेतो-नयनाभिनन्दनम् ॥ २३

ததிதம் வபுரஸ்ய த்ருஸ்யதே
தலிதேந்தீவர-ஸுந்தரத்யுதி ।
பரமாஜின-யோகபீடகம்
மம சேதோ-நயநாபிநந்தனம் ॥ 23

अगण्यगुणैः सुपूरितं परिपूर्णागणितात्म-सद्गुणैः ।
इदमस्त-समस्त-दूषणं सचिदानन्दमयं हि केवलम् ॥ २४

अकण्येयकुणैः सुपूरितम्
परिपूर्णागणितात्म-सद्गुणैः ।
इदमस्त-समस्त-दूषणम्
सचिदानन्दमयम् हि केवलम् ॥ 24

कमला-कमलासनानिलैः विहगाहीन्द्र-शिवेन्द्र-पूर्वकैः ।
पदपद्मरजोऽस्य धारितं शिरसा हन्त वहाम्यहं मुहुः ॥ २५

कमला-कमलासनाङ्गुलिः
विहङ्गाङ्गीन्द्र-शिवेन्द्र-पूर्वकैः ।
पदपद्मरजोऽस्य धारितम्
शिरसा हन्त वहाम्यहम् मुहुः ॥ 25

<p>प्रणमामि पदद्वयं विभोः ध्वजवज्राङ्कुश-पद्मचिह्नवत् । निजमानस-रागपीडनात् अरुणीभूतमिवारुणं स्वयम् ॥</p>	<p>२६</p>
<p>ப்ரணமாமி பதத்வயம் விபோ: த்வஜவஜ்ராங்குஸ-பத்மசின்ஹவத் । நிஜமானஸ-ராகபீடனாத் அருணீபூதமிவாருணம் ஸ்வயம் ॥</p>	<p>26</p>
<p>ननु केवलमेव वैष्णवं श्रितवन्तः पदमात्मरोचिषा । तमसोऽप्युभयस्य नाशका विजयन्ते नखरा नवं रविम् ॥</p>	<p>२७</p>
<p>நனு கேவலமேவ வைஷ்ணவம் ஸ்ரிதவந்த: பதமாத்மரோசிஷா । தமஸோ஽ப்யுபயஸ்ய நாஸகா விஜயந்தே நகரா நவம் ரவிம் ॥</p>	<p>27</p>

<p>सुकुमार-तलाङ्गुलीमतोः पदयोरस्य निगूढ-गुल्फयोः । उपमानमहो न दृश्यते कविवर्यैः इतरेतरं विना ॥</p>	२८
<p>ஸுகுமார தலாங்குலீ மதோ: பதயோ: ரஸ்ய நிகூட-குல்பயோ: । உபமான மஹோ ந த்ருஸ்யதே கவிவார்யை: இதரேதரம் வினா ॥</p>	28
<p>उचितां गुरुतां दधत् क्रमात् शुचि तेजस्वि सुवृत्तमुत्तमम् । भजतोऽत्र च भाजयत्यदो विभुजङ्घा-युगलं सरूपताम् ॥</p>	२९
<p>உசிதாம் குருதாம் ததத் க்ரமாத் பாசி தேஜஸ்வி ஸுவ்ருத்தமுத்தமம் । பஜதோத்ர ச பாஜயத்யதோ விபுஜங்கா-யுகலம் ஸரூபதாம் ॥</p>	29

<p>अचलासन-योगपट्टिका वरकक्ष्या सकृदाप्तमिष्टदम् । परितोऽपि हरिं स्फुरन्त्यहो अनिशं धन्यतमेति मे मतिः ॥</p>	३०
<p>असलासन-योक्तपट्टिका वरकक्ष्या सक्नुताप्तमिष्टदम् । परीतोऽपि हरिं स्फुरन्त्यहो अनिशं धन्यतमेति मे मतिः ॥</p>	३०
<p>रुचिरेण वरैण-चर्मणा रुचिराज-द्युति-चारु-रोचिषा । परमोरुनितम्ब-सङ्गिना परमाश्चर्यतया विराज्यते ॥</p>	३१
<p>रुचिरैण वरैण-चर्मणा रुचिराज-द्युति-चारु-रोचिषा । परमोरुनितम्ब-सङ्गिना परमाश्चर्यतया विराज्यते ॥</p>	३१

तनुनिम्न-सुनाभि-शोभिते वलिभे वारिजनाभ आदधे ।
प्रतनावति-सुन्दरे मृदौ उदरेऽस्मिन् जगदण्ड-मण्डलम् ॥

३२

தனுநிம்ன-ஸுநாபி ஸோபிதே
வலிபே வாரிஜநாப ஆததே ।
ப்ரதனாவதி-ஸுந்தரே ம்ருதௌ
உதரே஽ஸ்மின் ஜகதண்ட-மண்டலம் ॥

(360) 32

हृदये कृत-सज्जनोदये सुविशाले मुनिवंश-शेखरः ।
उभयं वहति त्रयीमयं विमलं ब्रह्मसुसूत्रमुत्तमम् ॥

३३

ஹ்ருதயே க்ருத-ஸஜ்ஜனோதயே
ஸுவிஸாலே முனிவம்ஸ-ஸேகர: ।
உபயம் வஹதி த்ரயீமயம்
விமலம் ப்ரம்ஹஸுஸூத்ரமுத்தமம் ॥

33

<p>असमेऽनधिके सुसाधिते निजताते रविराशि-दीधिति । प्रददौ त्रिजगज्-जयध्वजं विधिरेतद्-गलसङ्घि-भूषणम् ॥</p>	38
<p>असुमेऽनतिके सुसाधिते निजताते रविराशि-दीधिति । ப்ரததெள த்ரிஜகஜ்-ஜயத்வஜம் விதிரேதத்-கலஸங்கி-பூஷணம் ।</p>	34
<p>अरिवारिज-लक्षणोल्लसत् सुकुमारारुण-पाणि-पद्मयोः । पृथु-पीवर-वृत्तहस्तयोः उपमां नैव लभामहेऽनयोः ॥</p>	35
<p>அரிவாரிஜ-லக்ஷணோல்லஸத் சுகுமாராருண-பாணி-பத்மயோ: । ப்ருது-பீவர்-வ்ருத்தஹஸ்தயோ: உபமாம் நைவ லபாமஹேऽனயோ: ॥</p>	35

भजतां वरतर्कमुद्रया द्यति हस्ताग्रमबोधमीशितुः ।
अधिजानु समर्पितं परं कृत-भूयोभय-भङ्ग-मङ्गलम् ॥ ३६

பஜதாம் வரதர்கமுத்ரயா
த்யதி ஹஸ்தாக்ரமபோதமீஸரிது: ।
அதிஜானு ஸமர்பிதம் பரம்
க்ருத-பூயோபய-பங்க-மங்கலம் ॥ 36

सततं गलता स्वतः श्रुति-त्रितयेनेव निकाममङ्कितः ।
सुविडम्बित-कम्बुरीक्ष्यते वररेखा-त्रयवान् गुरोर्गलः ॥ ३७

ஸததம் கலதா ஸ்வத: ஸ்ருதி-
த்ரிதயேநேவ நிகாமமங்கித: ।
ஸுவிடம்பித-கம்புரீக்ஷயதே
வரரேகா-த்ரயவான் குரோர்கல: ॥ 37

सकलास्त-कलङ्क-कालिम-स्फुरदिन्दु-प्रकरोरु-विभ्रमम् । अधरी-कुरुते स्वशोभया वदनं देवशिखामणेरिदम् ॥	३८
ஸகலாஸ்த-கலங்க-காலிம- ஸ்புரதிந்து-ப்ரகரோரு-விப்ரமம் । அதரீ-குருதே ஸ்வஸோபயா வதனம் தேவஸிகாமணோரிதம் ॥	38
अरुणाश्म-दलान्तरोल्लसत् नव-मुक्तावलिमस्य लज्जयेत् । हसतः सितदन्त-सन्ततिः परमश्रीररुणोष्ठ-रोचिषः ॥	३९
அருணாஸ்த-தலாந்தரோல்லஸத் நவ-முக்தாவலிமஸ்ய லஜ்ஜயேத் । ஹஸத: ஸிததந்த-ஸந்ததி: பரமஸ்ரீரருணோஷ்ட-ரோசிஷ: ॥	39

द्विज-वृन्दकृतं कुतूहलात् अनुयोगान्धु-सहस्रमुत्तमम् । इयमेकपदे सरस्वती श्रुतिभर्तुः परिपूरयत्यहो ॥	४०
த்விஜ-வ்ருந்தக்ருதம் குதூஹலாத் அனுயோகாந்து-ஸஹஸ்ரமுத்தமம் । இயமேகபதே ஸரஸ்வதீ ஸ்ருதிபர்த்து: பரிபூரயத்யஹோ ॥	40
जलजायत-लोचनस्य माम् अवलोकोऽयमुपेत्य लालयन् । कुरुते परिरभ्य पूरितं भुवनानन्दकर-स्मितान्वितः ॥	४१
ஜலஜாயத-லோசனஸ்ய மாம் அவலோகோऽயமுபேத்ய லாலயன் । குருதே பரிரப்ய பூரிதம் புவனானந்தகர-ஸ்மிதான்வித: ॥	41

उपकर्णममुष्य भासिता तुलसी मन्त्रयतीव लालिता ।
मम नाथ पदं न मत्सरात् जलजाद्यानि हरेयुरित्यलम् ॥ ४२

உபகர்ணமமுஷ்ய பாஸிதா
துலஸீ மந்த்ரயதீவ லாலிதா ।
மம நாத பதம் ந மத்ஸராத்
ஜலஜாத்யானி ஹரேயுரித்யலம் ॥ 42

विभवाभिभवः उद्भवादिकं भुवनानां भुवन-प्रभोर्-भ्रुवोः ।
अनयोरपि दभ्र-विभ्रमात् सभवाम्भोज-भवात्मनां भवेत् ॥ ४३

விபவாபிபவ: உத்பவாதிகம்
புவனானாம் புவன-ப்ரபோர்-ப்ருவோ: ।
அனயோரபி தப்ர-விப்ரமாத்
ஸபவாம்போஜ-பவாத்மனாம் பவேத் ॥ 43

त्रिजगत्-तिलकालिकान्तरे तिलकोऽयं परभागमाप्तवान् ।
हरिनील-गिरीन्द्र-मस्तक-स्फुटशोणोपल-पंक्ति-सन्निभः ॥ ४४

த்ரிஜகத்-திலகாலிகாந்தரே
திலகோऽயம் பரபாகமாப்தவான் ।
ஹரிநீல-கிரீந்த்ர-மஸ்தக-
ஸ்புடஸோணோபல-பங்க்தி ஸன்னிப: ॥ 44

नवमम्बुधरं विडम्बयद् वरविद्युद्-वल्यं जगद्गुरोः ।
अवलोक्य कृतार्थतामगां सजटामण्डल-मण्डनं वपुः ॥ ४५

நவமம்புதரம் விடம்பயத்
வரவித்யுத்-வலயம் ஜகத்குரோ: ।
அவலோக்ய க்ருதார்த்ததாமகாம்
ஸஜடாமண்டல-மண்டனம் வபு: ॥ 45

न रमाऽपि पदाङ्गुली-लसन्-नखधूराजदनन्त-सद्गुणान् ।
गणयेद्-गणयन्त्यनारतं परमान् कोऽस्य परो गुणान् वदेत् ॥

४६

ந ரமா஽பி பதாங்குலீ-லஸன்
நகதூராஜதனந்த-ஸத்குணான் ।
கணயேத்-கணயந்த்யனாரதம்
பரமான் கோ஽ஸ்ய பரோ குணான் வதேத் ॥

46

न कुतूहलिता कुतूहलं तनुमेनाम् अवलोक्य सद्गुरोः ।
सनवावरणाण्ड-दर्शिनो गृहबुद्ध्या मम निष्कुतूहलम् ॥

४७

ந குதூஹலிதா குதூஹலம்
தனுமேனாம் அவலோக்ய ஸத்குரோ: ।
ஸநவாவரணாண்ட-தர்ஸினோ
க்ருஹபுத்யா மம நிஷ்குதூஹலம் ॥

47

इति चिन्तयता महाधिया पदवीं बाह्यगतामतीयुषा ।
समनो-नयनैः पुरागतः तत आपे वपुषाऽपि वेदराट् ॥ ४८

இதி சிந்தயதா மஹாதியா
பதவீம் பாஹ்யகதாமதீயுஷா ।
ஸமனோ-நயனை: புராகத:
தத ஆபே வபுஷா஽பி வேதராட் ॥ 48

गुरुभक्ति-भरानताकृतिः विरचय्याञ्जलि-बन्धमञ्जसा ।
क्षणमामुकुलीकृतेक्षणः स गुरुं केवलमभ्यवन्दत ॥ ४९

குருபக்தி-பரானதாக்ருதி:
விரசய்யாஞ்சலி-பந்தமஞ்ஜஸா ।
க்ஷணமாமுகுலீக்ருதேக்ஷண:
ஸ குரும் கேவலமப்யவந்தத ॥ 49

<p>विनयाभरणेन भूषितः स्फुटमष्टाङ्ग-विशिष्ट-चेष्टितः । भगवत्तम-पादपङ्कजे भगवान् स प्रणनाम भाग्यवान् ॥</p>	५०
<p>வினயாபரணேன பூஷித: ஸ்புட மஷ்டாங்க விஸிஷ்ட சேஷ்டித: । பகவத்தம-பாதபங்களே பகவான் ஸ ப்ரணனாம பாக்யவான் ॥</p>	50
<p>स निरीक्ष्य पराशरात्मजः प्रणतं प्रेष्ठमशेष-सद्गुणैः । करयोर्युगलेन वल्गुना तमुदस्थापयदाशु-पातिना ॥</p>	५१
<p>ஸ நிரீக்ஷய பராஸராத்மஜ: ப்ரணதம் ப்ரேஷ்டமஸேஷ-ஸத்குணை: । கரயோர்யுகலேன வல்குனா தமுதஸ்தாபயதாஸு-பாதினா ॥</p>	51

अमित-प्रमतिं श्रुतीश्वरः परिरिभे परिगृह्य तं द्रुतम् ।
प्रणयामृत-पूर्णमानसः स्मितवक्त्रः परिफुल्ल-लोचनः ॥

५२

அமித-ப்ரமதிம் ஸ்ருதீஸ்வர:
பாரிரேபே பாரிக்ருஹ்ய தம் த்ருதம் ।
ப்ரணயாம்ருத-பூர்ணமானஸ:
ஸ்மிதவக்தர: பரிபுல்ல-லோசன: ॥

(380) 52

यमजाम्युदवाह ऊर्जितो यदि जाम्बूनद-वारि संव्रजेत् ।
कनकद्युति-मध्वसङ्गवान् उपमीयेत् स तेन नीलभाः ॥

५३

யமஜாம்யுதவாஹ ஊர்ஜிதோ
யதி ஜாம்பூனத-வாரி ஸம்வ்ரஜேத் ।
கனகத்யுதி-மத்வஸங்கவான்
உபமீயேத ஸ தேன நீலபா: ॥

53

यदि राज-विभूषणैर्युतौ द्विज-वर्यान्वयजाविमौ हरी ।
नृपगोत्र-भुवोः पुराऽऽत्मनोः स्फुट-तुल्यावुपगूढयोर्मिथः ॥

५४

யதி ராஜ-விபூஷணையுதௌ
த்விஜ-வர்யான்வயஜாவிமௌ ஹரி ।
ந்ருபகோத்ர-புவோ: புராத்஽மனோ:
ஸ்புட-துல்யாவுபகூடயோர்மித: ॥

54

इदमाप शुकोऽपि लालनं न समग्रं जगतां पितुः पितुः ।
अलभिष्टयदेष धन्य इत्यति-कौतूहलमापि तापसैः ॥

५५

இதமாப ஸுகோ஽பி லாலனம்
ந ஸமக்ரம் ஜகதாம் பிது: பிது: ।
அலபிஷ்டயதேஷ தன்ய இத்யதி-
கௌதூஹலமாபி தாபஸை: ॥

55

अमुष्य शिष्या विनयेन तस्मै गुरोरभिप्राय-विदो विदग्धाः ।
तदाऽनुरूपं ददुरासनं ते चतुर्मुखायेव मुकुन्ददासाः ॥

५६

அமுஷ்ய ஸிஷ்யா வினயேன தஸ்மை
குரோரபிப்ராய-விதோ விதக்தா: ।
ததா஽னுரூபம் ததுராஸனம் தே
சதுர்முகாயேவ முகுந்ததாஸா: ॥

56

आस्यताम् इत्युदीर्योपविष्टे सत्यवत्याः सुते सत्यवाचि ।
मानयन्-मन्दहासावलोकैः तान् मुनीन्द्रान् इहोपाविशत् सः॥

५७

ஆஸ்யதாம் இத்யுதீர்யோபவிஷ்டே
ஸத்யவத்யா: ஸுதே ஸத்யவாசி ।
மானயன்-மந்தஹாஸாவலோகை:
தான் முனீந்த்ரான் இஹோபாவிஸத் ஸ: ॥

57

अवगम्य तं मुनिगणा वरिष्ठतो विधिवद्-व्यधुः विधिविदोऽस्य माननाम् ।
अपि सङ्कथाः श्रुतिसुखाः कवीन्द्रयोः अनयोर्निशम्य परमां मुदं ययुः ॥ ५८

அவகம்ய தம் முனிகணா வரிஷ்டதோ
விதிவத்-வ்யது: விதிவிதோஸ்ய மானனாம் ।
அபி ஸங்கதா: ஸ்ருதிஸுகா: கவீந்த்ரயோ:
அனயோர்நிஸம்ய பரமாம் முதம் யயு: ॥

58

सज्ज्ञानायानन्द-विज्ञान-मूर्ती प्राप्तौ पृथ्वीमाश्रमे तत्र तावत् ।
जाज्वल्येते विष्णुवायू स्म देवौ वेदव्यासानन्दतीर्थाभिधानौ ॥

५९

ஸஜ்ஞானாயானந்த-விஞ்ஞான-மூர்த்தீ
ப்ராப்தௌ ப்ருத்வீமாஸ்ரமே தத்ர தாவத் ।
ஜாஜ்வல்யேதே விஷ்ணுவாயூ ஸ்ம தேவௌ
வேதவ்யாஸாநந்ததீர்த்தாபிதானௌ ॥

59

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के सप्तमः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே ஸப்தம: (7-வது) ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது ஆரம்ப
காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத
இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர்.பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्दीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये अष्टमः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே அஷ்டம: (8-வது) ஸர்க: [54]

प्रतिभाप्रभा-प्रमुख-सद्गुणैर्निजैः अतिविस्मयं नियमिनां मनो नयन् ।

पुरुधीः कदाचिदथ वेदनायकं विजने शनैरुपससाद तं वने ॥

१

ப்ரதிபாப்ரபா-ப்ரமுக-ஸத்குணைர் நிஜை:

அதிவிஸ்மயம் நியமினாம் மனோ நயன் ।

புருதீ: கதாசிதத வேதநாயகம்

விஜனே ஸனைருபஸஸாத தம் வனே ॥

1

सुविशेषशेषवदशेष-वर्णित प्रतिबोद्धुरस्य ननु शिष्यतोचिता । गुरुमानसस्य गुरुताऽपि सत्पतेः इति सोपसत्तिरमरैरमान्यत ॥	२
ஸுவிசேஷசேஷவதசேஷ-வா்ணித ப்ரதிபோத்துரஸ்ய நநு ஸிஷ்யதோசிதா । குருமானஸஸ்ய குருதா஽பி ஸத்பதே: இதி ஸோபஸத்திரமரைரமான்யத ॥	2
पुर एव पूरितमपूरयत् पुनः ननु कृष्ण एष परमार्थ-सङ्ख्यया । भगवन्मनः पुरमिवायतं पुरा निजधाम तां च जगृहे तदद्भुतम् ॥	३
புர ஏவ பூரிதமபூரயத் புன: நனு க்ருஷ்ண ஏஷ பரமார்த்த-ஸங்க்யயா । பகவன்மன: புரமிவாயதம் புரா நிஜதாம தாம் ச ஜக்ருஹே ததத்புதம் ॥	3

इतिहास-सुन्दर-पुराण-सूत्रसत्-प्रिय-पञ्चरात्र-निजभाव-संयुतम् । अश्रुणोदनन्त-हृदनन्ततोऽचिरात् परमार्थमप्यगणितागमावलेः ॥	४
இதிஹாஸ-ஸுந்தர-புராண-ஸூத்ரஸத்- ப்ரிய-பஞ்சராத்ர-நிஜபாவ-ஸம்யுதம் । அஸ்ருணோதனந்த-ஹ்ருதநந்ததோ஽சிராத் பரமார்த்தமப்யகணிதாகமாவலே: ॥	4
ऋजु-पुङ्गवस्य परिजानतः स्वयं सकलं तदप्यलमनन्त-जन्मसु । स्वकृतोर्वनुग्रह-बलादमुष्य तां विशिशेष शेषशयनः पुनर्धियम् ॥	५
ருஜு-புங்கவஸ்ய பரிஜானத: ஸ்வயம் ஸகலம் ததப்யலமனந்த-ஜன்மஸு । ஸ்வக்ருதோர்வனுக்ரஹ-பலாதமுஷ்ய தாம் விஸிஸேஷ ஸேஷஸயன: புனர்தியம் ॥	5

अथ बादरायण-सहाय-सम्पदा प्रययौ प्रणन्तुममितान्तरो युतः ।
अपि नादिरायण-पदोदितं हरेः वपुरन्तरं लसितमाश्रमान्तरे ॥

६

அத பாதராயண-ஸஹாய-ஸம்பதா
ப்ரயயௌ ப்ரணந்துமமிதாந்தரோ யுத: ।
அபி நாதிராயண-பதோதிதம் ஹரே:
வபுரந்தரம் லஸிதமாஸ்ரமாந்தரே ॥

6

तमपश्यदाश्रमवरे प्रभूतधीः ज्वलनं ज्वलन्तमिव धूमवर्जितम्
वरवल्कला-कलित-मौञ्जि-मेखलं विलसज्जटा-वलयमादिपुरुषम्

७

தமபஸ்யதாஸ்ரமவரே ப்ரபூததீ:
ஜ்வலனம் ஜ்வலந்தமிவ தூமவர்ஜிதம் ।
வரவல்கலா-கலித-மௌஞ்ஜி-மேகலம்
விலஸஜ்ஜடா-வலயமாதிபூருஷம் ॥

7

अतिदुर्जयेन्द्रिय-जयादि-रूपिणा तपसा वसन्तमिव सन्ततं वने ।
निजरूपभूत-निरपेक्ष-निर्मल-प्रचुरात्म-सौख्य-रतमप्यनारतम् ॥ ८

அதிதுர்ஜயேந்த்ரிய-ஜயாதி-ரூபிணா
தபஸா வஸந்தமிவ ஸந்ததம் வனே ।
நிஜரூபபூத-நிரபேக்ஷ-நிர்மல-
ப்ரஶுராத்தம்-ஸௌக்ய-ரதமப்யநாரதம் ॥ 8

नयनद्वयेन नलिनप्रभामुषा परिफुल्लता-विलसितेन विस्मयात् ।
तमवेक्ष्य धर्मजमधर्म-दुर्लभं मनसेति भूरितर-मानसोऽस्मरत् ॥ ९

நயனத்வயேன நளின்ப்ரபாமுஷா
பரிபுல்லதா-விலஸிதேன விஸ்மயாத் ।
தமவேக்ஷய தர்மஜ-மதர்ம-துர்லபம்
மனஸேதி பூரிதர-மானஸோ஽ஸ்மரத் ॥ 9

जगतां चतुर्दशतयं चतुर्मुख-प्रमुखैर्युतं प्रलयमानिनाय यः । सममुल्लसन् कमलयैव केवलं परमः स एष हि पुराणपुरुषः ॥	१०
ஐகதாம் சதுர்தஸதயம் சதுர்முக- ப்ரமுகைர்யுதம் ப்ரளயமானினாய ய: । ஸமமுல்லஸன் கமலயைவ கேவலம் பரம: ஸ ஏஷ ஹி புராணபூருஷ: ॥	10
त्रिगुणाकृति-प्रकृतितो गुरुं ततः त्रिविधामहङ्कृतिममर्त्यखान्यतः । अपि भूतपञ्चकमितोऽण्ड-मण्डलं भगवानसाविह जगन्ति चासृजत् ॥	११
த்ரிகுணாக்ருதி-ப்ரக்ருதிதோ குரும் தத: த்ரிவிதாமஹங்க்ருதிமமர்த்யகான்யத: । அபி பூதபஞ்சகமிதோண்ட-மண்டலம் பகவானஸாவிஹ ஐகந்தி சாஸ்ருஜத் ॥	11

विधि-वायुवीन्द्र-शिव-कौशिकेशकान् अमरामरानुग-नरासुरादिकान् ।
सृजति प्रपालयति हन्ति सन्ततं स्वगतिं प्रयापयति चैष लीलया ॥ १२

விதி-வாயுவீந்த்ர-ஸிவ-கௌஸிகேஸகான்
அமராமராநுக-நராஸுராதிக்கான் ।
ஸ்ருஜதி ப்ரபாலயதி ஹந்தி ஸந்ததம்
ஸ்வகதிம் ப்ரயாபயதி சைஷ லீலயா ॥ 12

अगण्य-सद्गुण-गणो विदूषणः स्ववशाखिलोऽप्यनुपचारतः स्वयम् ।
स्मृति-कीर्तन-प्रणतिभिर्-विमुक्तये स्वजनस्य यात्ययमनेक-रूपताम् ॥ १३

அகணைய-ஸத்குண-கணோ விதூஷண:
ஸ்வவஸாகிலோ஽ப்யனுபசாரத: ஸ்வயம் ।
ஸ்ம்ருதி-கீர்த்தன-ப்ரணதிபிர்-விமுத்தயே
ஸ்வஜனஸ்ய யாத்யயமனேக-ரூபதாம் ॥ (400) 13

चतुराननाय चतुरः पुराऽऽगमान् प्रददावसावनिमिषेश्वरः प्रभुः ।
विनिहत्य हि श्रुतिमुषं पुरातनं वपुषोद्धृतं हयमुखेन सद्रिपुम् ॥ १४

சதுரானனாய சதுர: புராஃஃகமான்
ப்ரததாவஸாவனிமிஷேஃஃவர: ப்ரபு: ।
வினிஹத்ய ஹி ஃஃருதிமுஷம் புராதனம்
வபுஷோத்ததம் ஹயமுக்னே ஸத்ரிபும் ॥ 14

अमरेन्द्रवैरि-भुजदण्ड-मण्डल-प्रतिकर्ष-पुष्कर-पतद्भरोद्धृतिः ।
विदधे वराह-वपुषाऽमुनोर्मिमत्-सृति-सिन्धु-कच्छपतयाऽऽसरक्षिणा ॥ १५

அமரேந்த்ரவைரி-புஜதண்ட-மண்டல-
ப்ரதிகர்ஷ-புஷ்கர-பதத்தரோத்த்ருதி: ।
விததே வராஹ-வபுஷாஃஃமுனோர்மிமத்-
ஃஃருதி-ஸிந்து-கச்சபதயாஃஃப்தரக்ஷிணா ॥ 15

नरसिंह एष विददार दारुणं प्रतिघोदये नखरचक्र-तेजसा ।
स्वरिपुं क्षणेन सरसःस्फुरत्तनुं पृथु-सत्वमिष्टजन-भीति-भञ्जनः ॥ १६

நரஸிம்ஹ ஏஷ விததார தாருணம்
ப்ரதி-கோதயே நகரசக்ர-தேஜஸா ।
ஸ்வரிபும் க்ஷணேன ஸரஸ:ஸ்புரத்தனும்
ப்ருது-ஸத்வமிஷ்டஜன-பீதி-பஞ்ஜன: ॥ 16

अपि वामनो ललित-बाल्यवानयं प्रतिभावलेन कृतदैत्य-कौतुकः ।
उपधेरधःकृत-बलीन्द्र-शात्रवः स्वजनाय केवलमदात् परं पदम् ॥ १७

அபி வாமனோ லலித-பால்யவானயம்
ப்ரதிபாபலேன க்ருததைத்ய-கௌதுக: ।
உபதேரத: க்ருத-பலீந்த்ர-ஸாத்த்ரவ:
ஸ்வஜனாய கேவலமதாத் பரம் பதம் ॥ 17

कथयन्त्यमुं परशुभा-समान-गो हतमर्त्यदेव-तमसं मुहुर्मुहुः ।
जगतां हितं हरिमिवापरं हरिं गुरुशक्ति-तापस-वरान्वयोद्भवम् ॥ १८

கதயந்த்யமும் பரஸுபா-ஸமான-கோ
ஹதமர்த்யதேவ-தமஸம் முஹூர்முஹூ: ।
ஐகதாம் ஹிதம் ஹரிமிவாபரம் ஹரிம்
குருஸக்தி-தாபஸ-வரான்வயோத்பவம் ॥ 18

करुणाकरः स वसुदेव-मोददो भगवान् पुरा हिमकरान्वयेऽभवत् ।
जितवान् दिशो दशरथोऽग्र्य-सम्पदो जनको बभूव भुवि यस्य वैरिहा ॥ १९

கருணாகர: ஸ வஸுதேவ-மோததோ
பகவான் புரா ஹிமகரான்வயே:பவத் ।
ஐதவான் திஸோ தஸரதோக்ரய-ஸம்பதோ
ஐனகோ பபூவ புவி யஸ்ய வைரிஹா ॥ 19

भुजगेश्वरोऽपि भुवनेश्वरप्रियः समजन्यथारि-दरजन्म भुव्यभूत् ।
तममुष्य कान्ति-विजितेन्दुमग्रजं रमणीयमाहुरिह रामनामकम् ॥ २०

புஜகேஸ்வரோ஽பி புவனேஸ்வரப்ரிய:
ஸமஜன்யதாரி-தரஜன்ம-புவ்யபூத் ।
தமமுஷ்ய காந்தி-விஜிதேந்து-மக்ரஜம்
ரமணீயமாஹூரிஹ ராமநாமகம் ॥ 20

जनकेन सोऽथ विरहासहिष्णुना मुहुरीक्षितो वनमनीयत प्रभुः ।
चकितेन दुष्टजनतस्-तपस्विना तत आसुरीं निशिचरीं जघान सः ॥ २१

ஜனகேன ஸோ஽த விரஹாஸஹிஷ்ணுனா
முஹூரீக்ஷிதோ வனமனீயத ப்ரபு: ।
சகிதேன துஷ்ட ஜனதஸ்-தபஸ்வினா
தத ஆஸூரீம் நிஸிசரீம் ஜகான ஸ: ॥ 21

<p>मुनिसप्ततन्तु-कृतवैरबन्धनं कटुकेश्यरिष्ट-पदमुख्य-दुर्जनम् । क्षपयन्तमुद्यत-सुबाहुमाहवे तमथाभ्यनन्ददमरादि-सद्गणः ॥</p>	<p>२२</p>
<p>முனிஸப்ததந்து க்ருதவைவரபந்தனம் கடுகேய்யரிஷ்ட-பதமுக்ய-துர்ஜனம் । க்ஷபயந்தமுத்யத-ஸுபாஹுமாஹுவே தமதாப்யனந்ததமராதி-ஸத்கண: ॥</p>	<p>22</p>
<p>सवने विकस्वर-गुणस्वरद्विजे स्फुरिते चरन् सकल-गोकुलप्रियः । इतकाम-तापस-रसार्द्रधीगिरः प्रतिलालयन्-नरमतैष सुन्दरीः ॥</p>	<p>२३</p>
<p>ஸவனே விகஸ்வர-குணஸ்வரத்விஜே ஸ்புரிதே சரன் ஸகல-கோகுலப்ரிய: । இதகாம-தாபஸ-ரஸார்த்ரதீகிர: ப்ரதிலாலயன்-நரமதைஷ ஸுந்தரீ: ॥</p>	<p>23</p>

सहजान्वितः सकल-मित्रसंयुतो मधुरां पुरीं जनकवल्लभां गतः ।
प्रविशन्निमां स जगदेक-सुन्दरो नरनार्युदार-नयनोत्सवोऽभवत् ॥ २४

ஸஹஜான்வித: ஸகல-மித்ரஸம்யுதோ
மதுராம் புரீம் ஜனகவல்லபாம் கத: ।
ப்ரவிஸன்னிமாம் ஸ ஜகதேக-ஸுந்தரோ
நரநார்யுதார-நயனோத்ஸவோ஽பவத் ॥ 24

अथ खण्डितेश्वरधनुः स लीलया क्षपितोग्रसेन-नृपपुत्र-पौरुषः ।
समुपास्य विप्रगुरुमब्जभूगुरुः स्वजनानमोदयदमेय-तेजसा ॥ २५

அத கண்டிதேஸ்வரதனு: ஸ லீலயா
க்ஷபிதோக்ரஸேன-ந்ருபபுத்ர-பௌருஷ: ।
ஸமுபாஸ்ய விப்ரகுருமப்ஜபூகுரு:
ஸ்வஜனானமோதயதமேய-தேஜஸா ॥ 25

कमलामयं कमलपत्र-लोचनां भुवमागतां नृपसुतां गृहीतवान् ।
निजलीलया विजितराज-शात्रवो मुदमापदाप्य पुरमब्धि-दुर्गमम् ॥ २६

கமலாமயம் கமலபத்ர-லோசனாம்
புவமாகதாம் ந்ருபஸுதாம் க்ருஹீதவான் ।
நிஜலீலயா விஜிதராஜ-ஸாத்ரவோ
முதமாபதாப்ய புரமப்தி-துர்கமம் ॥ 26

स जगाम मातृजन-तुष्टये किल त्वरितो(ऽ)वनं विदधदीप्सितं सताम् ।
सह भार्ययाऽपि शुभया महाजयध्वज-लक्ष्मणाग्र्य-सुहृदा विनाऽमुदा ॥ २७

ஸ ஜகாம மாத்ருஜன-துஷ்டயே கில
த்வரிதோ(ऽ)வனம் விதததீப்ஸிதம் ஸதாம் ।
ஸஹ பார்யயாऽபி ஸுபயா மஹாஜய-
த்வஜ-லக்ஷ்மணாக்ரய-ஸுஹ்ருதா வினாऽமுதா ॥ 27

समतीत-पर्वत-पुरोग-दुर्गमः खरदूषणादि-सुजनद्विषो बहून् ।
स निहत्य विश्वभयदं सुदुस्सहं नरकं महातम उपानयत् क्रमात् ॥ २८

ஸமதீத-பர்வத-புரோக-துர்கம:
கரதூஷணாதி-ஸுஜனத்விஷோ பஹூன் ।
ஸ நிறுத்ய விஸ்வபயதம் ஸுதுஸ்ஸஹம்
நரகம் மஹாதம உபாநயத் க்ரமாத் ॥ 28

रुचिराश्रमाजिरचिताग्र्य-तेजसा प्रियया प्रियो भुवनमान्यया समम् ।
भृशमाकुली-कृतमद-प्रमादवत् सुरपारिजातहृदवाप धाम सः ॥ २९

ருசிராஸ்ரமாஜிரசிதாக்ரய-தேஜஸா
ப்ரியயா ப்ரியோ புவனமான்யயா ஸமம் ।
ப்ருஸமாகுலீ-க்ருதமத-ப்ரமாதவத்
ஸுரபாரிஜாதஹ்ருதவாப தாம ஸ: ॥ 29

हरितामधीश-नरदेवमण्डलं दशकं विजित्य परभीषणं मुहुः ।
स्फुरितामिह प्रियतमां निजश्रियं भगवानुपैक्षत हरन्तमप्रियम् ॥ ३०

ஹரிதாமதீஸ-நரதேவமண்டலம்
தஸகம் விஜித்ய பரபீஷணம் முஹூ: ।
ஸ்புரிதாமிஹ ப்ரியதமாம் நிஜஸ்ரியம்
பகவானுபைக்ஷத ஹரந்தமப்ரியம் ॥ 30

अभिवन्दितः पवन-नन्दनादिभिः स कदाचिदिन्द्र-सुतवर्धको गवा ।
निजराज्यमात्मदयिताय दत्तवान् हरिसूनवे हतविपक्षमुत्तमम् ॥ ३१

அபிவந்தித: பவன-நந்தனாதிபி:
ஸ கதாசிதிந்த்ர-ஸுதவார்தகோ கவா ।
நிஜராஜ்யமாத்மதயிதாய தத்தவான்
ஹரிஸுனவே ஹதவிபக்ஷமுத்தமம் ॥ 31

मुदमाप्य तत्र दयितोरुवार्तया मधुहा मरुत्सुत-मुखप्रवृत्तया ।
हरितिग्म-चक्रलसितोऽब्धि-मध्यगं प्रययौ स पुण्यजन-सेवितं पुरम् ॥ ३२

முதமாப்ய தத்ர தயிதோரு-வார்தயா
மதுஹா மருத்ஸுதமுகப்ரவ்ருத்தயா ।
ஹரிதிக்ம-சக்ரலஸிதோ஽ப்தி-மத்யகம்
ப்ரயயௌ ஸ புண்யஜன-ஸேவிதம் புரம் ॥ 32

पृथुकुम्भकर्ण-गजराजमुद्धतं ससहोदरं सविबुधेन्द्र-शात्रवम् ।
धरणीभरं पृथुल-चक्रमक्षिणोत् निशितेषुचक्रकृत-विक्रमः प्रभुः ॥ ३३

ப்ருதுகும்பகர்ண-கஜராஜமுத்ததம்
ஸஸஹோதரம் ஸவிபுதேந்த்ர-ஸாத்ரவம் ।
தரணீபரம் ப்ருதுல-சக்ரமக்ஷிணோத்
நிஸிதேஷுசக்ரக்ருத-விக்ரம: ப்ரபு: ॥ (420) 33

अथ भार्यया हुतवहं प्रविष्टया सहितः सहोदरपुरःसरैरपि ।
अयमाप्य धाम चिरमिष्टदः सतां निजमूलरूप-परमैक्यमेयिवान् ॥ ३४

அத பார்யயா ஹுதவஹம் ப்ரவிஷ்டயா
ஸஹித: ஸஹோதரபுர: ஸரைரபி ।
அயமாப்ய தாம சிரமிஷ்டத: ஸதாம்
நிஜமூலரூப-பரமைக்யமேயிவான் ॥ 34

महिदास-पूज्यचरणो द्विजादभूद्-विदितात् स विष्णु-यशसोऽमलात्मनः ।
इह यो दधे जगति पापशान्तये बहुधामहेतिमतिदीप्त-गोस्थितिम् ॥ ३५

மஹிதாஸ-பூஜ்யசரணோத் விஜாதபூத்-
விதிதாத் ஸ விஷ்ணு யஸஸோ஽மலாத்மன: ।
இஹ யோ ததே ஜகதி பாபஸாந்தயே
பஹுதாமஹேதிமதிதீப்த-கோஸ்திதிம் ॥ 35

सुतपोरुचेरयमपाप-कर्ममात् ननु मानवी-तनयतामुपेयिवान् ।
समयेन भूरिनिज-भक्तिपूरितान् समजीजनत् सुमनसः स देवराट् ॥ ३६

ஸுதபோருசேரயமபாப-கர்த்தமாத்
நனு மானவீதனயதா-முபேயிவான் ।
ஸமயேன பூரிநிஜ-பக்திபூரிதான்
ஸமஜீஜனத் ஸுமனஸ: ஸ தேவராட் ॥ 36

सुबृहत्-पयोधरमिथः प्रसंहति-प्रकटीभवत्-परमयौवनाकृतिः ।
असुराहितां वरविलासिनीतनुः प्रददावमुष्य सुरराशये सुधाम् ॥ ३७

ஸுப்ருஹத்-பயோதரமித: ப்ரஸம்ஹதி-
ப்ரகடபவத்-பரமயௌவனாக்ருதி: ।
அஸுராஹிதாம் வரவிலாஸினீதனு:
ப்ரததாவமுஷ்ய ஸுரராஸயே ஸுதாம் ॥ 37

सुजनाय दत्तपद आत्मशुद्धिदः सुकुमार-रूप्यभवदेष शाश्वतः। अनसूयया शुचिमनीषया धृतः परमादरेण मुनिपुङ्गवोढया ॥	३८
ஸுஜனாய தத்தபத ஆத்மஸூத்தித: ஸுகுமார-ரூப்யபவதேஷ ஸாஸ்வத: । அனுஸூயயா ஸூசிமனீஷயா த்ருத: பரமாதரேண முனிபுங்க வோடயா ॥	38
दयितः सतामृषभ एष भूधरो वपुरुद्रहन् परमहंस-लक्षणम् । व्यहरद्-वलक्षतमपक्ष-शोभनं परतत्व-लिप्सु-सनकादि-वन्दितः ॥	३९
தயித: ஸதாம்ருஷப ஏஷ பூதரோ வபுருத்வஹன் பரமஹம்ஸ-லக்ஷணம் । வ்யஹரத்-வலக்ஷதமபக்ஷ-ஸோபனம் பரதத்வலிப்ஸு-ஸனகாதி-வந்தித: ॥	39

उदपादि धर्मतनयो ह्ययं हरिः नरदेवसोदर उदारविक्रमः । अपि कृष्ण इत्यभिहितो मुदे सतां स्वयमेव यस्य सहजो व्यजायत ॥	४०
உதபாதி தர்மதனயோ ஹ்யயம் ஹரி: நரதேவஸோதர உதாரவிக்ரம: । அபி கிருஷ்ண இத்யபிஹிதோ முதே ஸதாம் ஸ்வயமேவ யஸ்ய ஸஹஜோ வ்யஜாயத ॥	40
परमात्मने सततमेक-रूपिणे दश-रूपिणे शतसहस्र-रूपिणे । अविकारिणे स्फुटमनन्त-रूपिणे सुखचित्-समस्ततनवे नमो नमः ॥	४१
பரமாத்மனே ஸததமேக-ரூபிணே தஸரூபிணே ஸதஸஹஸ்ர-ரூபிணே । அவிகாரிணே ஸ்புடமனந்த-ரூபிணே ஸுகசித்-ஸமஸ்ததனவே நமோ நம: ॥	41

इति चिन्तयन्नविरलान्तरो हरिं प्रणनाम सप्रणयमादृतोऽमुना ।
अजितौ परस्पर-सभाजितौ स तौ निकषा निषीदति पुरोपवेशिनौ ॥ ४२

இதிசிந்தயன்னவிரலாந்தரோ ஹரிம்
ப்ரணநாம ஸப்ரணயமாத்ருதோऽமுனா ।
அஜிதௌ பரஸ்பர-ஸபாஜிதௌ ஸ தெள
நிகஷா நிஷீததி புரோபவேஸிநௌ ॥ 42

विविधा विधाय किल तत्र सङ्कथा वदनं मुनीन्द्र-तनयस्य सुन्दरम् ।
अवलोक्य लोकपतिरानतं महा-सुखतीर्थमाह रहसि स्म गामिमाम् ॥ ४३

விவிதா விதாய கில தத்ர ஸங்கதா
வதனம் முனீந்த்ர-தனயஸ்ய ஸுந்தரம் ।
அவலோக்ய லோகபதிரானதம் மஹா-
ஸுகதீர்த்தமாஹ ரஹஸி ஸ்ம காமிமாம் ॥ 43

श्रुणु देवकार्यमवधार्य धैर्यवान् मदुदीर्यमाणमिदमार्य-सम्मतम् ।
भविताऽन्य-दुष्करतरं विधाय यत्-तरुणं तवावतरणं महाफलम् ॥ ४४

ஸ்ருணு தேவகார்யமவதார்ய தைர்யவான்
மதுதீர்யமாண-மிதமார்ய-ஸம்மதம் ।
பவிதா஽ன்ய-துஷ்கரதரம் விதாய யத்-
தருணம் தவாவதரணம் மஹாபலம் ॥ 44

अपिधाय सूत्रहृदयं सतां प्रियं प्रविधाय भाष्यमधुना निजेच्छया ।
अपरैः श्रुतिस्मृति-निजार्थदूषकैः सुतरां तिरोभवति संविदाहता ॥ ४५

அபிதாய ஸூத்ரஹ்ருதயம் ஸதாம் ப்ரியம்
ப்ரவிதாய பாஷ்யமதுனா நிகேச்சயா ।
அபரை: ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி-நிஜார்த்ததூஷகை:
ஸுதராம் திரோபவதி ஸம்விதாஹதா ॥ 45

अपनेतुमेनमनयं कृतं खलैः प्रतिनेतुमात्म-जनतां शुभां गतिम् ।
कुरु सूत्रभाष्यमविलम्बितं ब्रजेः सुमतेन योजय कवेः श्रुतिस्मृतीः ॥ ४६

अपनेதுமேனமனயம் க்ருதம் கலை:
ப்ரதிநேதுமாத்ம-ஜனதாம் ஸுபாம் கதீம் ।
குரு ஸூத்ரபாஷ்யமவிலம்பிதம் வ்ரஜே:
ஸுமதேன யோஜய கவே: ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீ: ॥ 46

अमितां मितामपि गिरं जगद्गुरोः इति तां निशम्य विरलेतरान्तरः ।
वदतां वरस्तमवदत् तदा तयोः विरहाक्षमः खलु चराचरेशयोः ॥ ४७

அமிதாம் மிதாமபி கிரம் ஜகத்குரோ:
இதி தாம் நிஸம்ய விரளேதராந்தர: ।
வததாம் வரஸ்தமவதத் ததா தயோ:
விரஹாக்ஷம: கலு சராசரேஸயோ: 47

<p>भवतोरितः सतत-सेवनामृते मम मङ्क्तुमस्तु भगवन्ननुग्रहः । न लभेय वल्लभतमेदृशं सुखं जगतां त्रयेऽपि जगदेक-मङ्गलम् ॥</p>	४८
<p>பவதோரித: ஸதத-ஸேவனாம்ருதே மம மம்க்துமஸ்து பகவன்-னனுக்ரஹ: । ந லபேய வல்லபதமேத்ருஸாம் ஸுகம் ஐகதாம் த்ரயே஽பி ஐகதேக-மங்கலம் ॥</p>	48
<p>कलिकाल-कालितगुणे धरातले सुजनो न नूनमधुनाऽस्ति योग्यधीः । परतत्त्व-वर्णनमयोग्यतावते ननु हव्य-दानमिव निन्द्यते शुने ॥</p>	४९
<p>கலிகால-காலிதகுணே தராதலே ஸுஜனோ ந நூனமதுநா஽ஸ்தி யோக்யதீ: । பரதத்வ-வர்ணனமயோக்யதாவதே நனு ஹவ்ய தானமிவ நிந்த்யதே ஸுனே ॥</p>	49

इति तं ब्रुवाणमयमब्रवीद्-विभुः भुवि सन्ति सौम्य पुरुषा गुणोचिताः ।
विमलान् मणीनिव गुणोज्झितानिमान् दयया विशोधय विशुद्ध-गोगणैः ॥ ५०

இதி தம் ப்ருவாணமயமப்ரவீத்-விபு:
புவி ஸந்தி ஸௌம்ய புருஷா குணோசிதா: ।
விமலான் மணீனிவ குணோஜ்ஜிதானிமான்
தயயா விஸோதய விஸுத்த-கோகணை: ॥ 50

तव कीर्तिरार्तिमतिमात्रमानयेत् अशुभान् प्रभाकरविभेव कौशिकान् ।
कमलाकरानिव शुभान् प्रबोधयेत् परमाज्ञया मम विशेषतोऽनिशम् ॥ ५१

தவ கீர்திரார்திமதிமாத்ரமான்யேத்
அஸுபான் ப்ரபாகரவிபேவ கௌஸிகான் ।
கமலாகரானிவ ஸுபான் ப்ரபோதயேத்
பரமாஞ்யா மம விஸேஷதோऽனிஸம் ॥ 51

इति सा महीधर-मुखाद्-विनिःसृता जगतां सुखाय विशदा सरस्वती ।
द्विजराज-गोविषयतातिपूरितं प्रविवेश मध्व-पृथुबुद्धि-वारिधिम् ॥ ५२

இதி ஸா மஹீதர-முகாத்-வினி:ஸ்ருதா
ஜகதாம் ஸுகாய விஸதா ஸரஸ்வதீ ।
த்விஜராஜ-கோவிஷயதாதிபூரிதம்
ப்ரவிவேஸ மத்வ-ப்ருதுபுத்தி-வாரிதிம் ॥ 52

मतमित्यवेत्य महितं महतोः अभिधाय बाढमिति धीरमतिः ।
अनयोर्नियोगमधिरोपितवान् स्वशिरस्यनन्य-सुवहं प्रणमन् ॥ ५३

மதமித்யவேத்ய மஹிதம் மஹதோ:
அபிதாய பாடமிதி தீரமதி: ।
அனயோர்நியோகமதிரோபிதவான்
ஸ்வஸிரஸ்யனன்ய-ஸுவஹம் ப்ரணமன் ॥ (440) 53

आम्नायास्त्रय इव तत्त्वबोधकाः ते पापघ्नास्त्रय इव पावकाः प्रजानाम् ।
लोका वा सकलभृतस्त्रयोऽत्र रेजुः सानन्दा मुनिसुत-धर्मसूनु-मध्वाः ॥ ५४

ஆம்னாயாஸ்த்ரய இவ தத்வபோதகா: தே
பாபக்னாஸ்த்ரய இவ பாவகா: ப்ரஜானாம் ।
லோகா வா ஸகலப்ருதஸ்த்ரயோ:த்ர ரேஜு:
ஸானந்தா முனிஸுத-தர்மஸூனு-மத்வா: ॥ 54

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के अष्टमः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே அஷ்டம: (8-வது) ஸர்க: ॥

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये नवमः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே நவம: (9-வது)ஸர்க: [55]

चोदयन्तमथ गन्तुमादरात् तत्र धर्मजमजं प्रणम्य सः ।

सौख्यतीर्थ-कविलोकनायको वेदनायक-पुरस्सरो ययौ ॥

१

சோதயந்தமத-கந்துமாதராத்

தத்ர தர்மஜமஜம் ப்ரணம்ய ஸ: ।

ஸௌக்யதீர்த்தகவி-லோகநாயகோ

வேதநாயக-புரஸரோ யயௌ ॥

1

आश्रमान्तरम् अवाप्य कृष्णतः श्राव्यमेष सकलं च शुश्रुवान् ।
चित्त-वृत्तिम् अनुवृत्तिमान् गुरोः साध्ववेत्य गमनोन्मुखोऽभवत् ॥ २

ஆஃரமாந்தரம் அவாப்ய க்ருஷ்ணத:
ஃராவ்யமேஷ ஸகலம் ச ஸஃருவான் ।
சித்த-வ்ருத்திம் அனுவ்ருத்திமான் குரோ:
ஸாத்வவேத்ய கமனோன்முகோஃபவத் ॥ 2

मन्दहास-मृदुसुन्दराननं वन्दनीयमभिवन्द्य सत्पतिम् ।
प्राज्ञ-मौलि-मणिः अभ्यनुज्ञया तस्य तावदगमन्-महामतिः ॥ ३

மந்தஹாஸ-ம்ருதுஸுந்தரானனம்
வந்தனீய-மபிவந்த்ய ஸத்பதிம் ।
ப்ராக்ருமௌலி-மணி: அப்யனுஞ்யா
தஸ்ய தாவதகமன்-மஹாமதி: ॥ 3

तस्य वल्लभतमाऽऽस वासभूः मानसात् पृथुलमानसस्य नो ।
नात्यजत् क्षणमपि ह्यसाविदं नैष नाथविरही ततोऽभवत् ॥

४

தஸ்ய வல்லபதமாऽऽஸ வாஸபூ:
மானஸாத் ப்ருதுலமானஸஸ்ய நோ ।
நாத்யஜத் க்ஷணமபி ஹ்யஸாவிதம்
நைஷ நாத விரஹீ ததோऽபவத் ॥

4

वीरदृष्टिकृत-सिंहविभ्रमः शान्तदृष्टिकृत-शान्तसम्मदः ।
तत्र तत्र पथि पथ्यविभ्रमः पर्वतात् अवततार सर्वधीः ॥

५

வீரத்ருஷ்டிக்ருத-ஸிம்ஹவிப்ரம:
ஸாந்தத்ருஷ்டிக்ருத-ஸாந்தஸம்மத: ।
தத்ர தத்ர பதி பத்யவிப்ரம:
பர்வதாத் அவததார ஸர்வதீ: ॥

5

वानरेन्द्र इव तीर्णवारिधिः वासुदेव इव रत्नराजवान् ।
भीमसेन इव सूनवर्यहन्-निर्वृतिं स्वजनमानिनाय सः ॥

६

வானரேந்த்ர இவ தீர்ணவாரிதி:
வாஸுதேவ இவ ரத்னராஜவான் ।
பீமஸேன இவ ஸூனவர்யஹ்ருன்-
நிர்வ்ருதிம் ஸ்வஜனமானினாய ஸ: ॥

6

अग्निशर्म-मुखपञ्चैर्-द्विजैः अन्नमाहतमलं पृथक् समम् ।
कृत्स्नमाददयमित्यविस्मयः कृत्स्नमत्तुमलमेष हि क्षये ॥

७

அக்னிஸர்ம-முகபஞ்சகைர்-த்விஜை:
அன்னமாஹ்ருதமலம் ப்ருதக் ஸமம் ।
க்ருத்ஸ்னமாததயமித்யவிஸ்மய:
க்ருத்ஸ்னமத்துமலமேஷ ஹி க்ஷயே ॥

7

व्यासदेव-हृदयातिवल्लभं वासुदेवमगणेश-सद्गुणम् । साधयत् सकल-दोषवर्जितं ज्ञानभक्तिदमनन्त-सौख्यदम् ॥	८
வ்யாஸதேவ-ஹ்ருதயாதிவல்லபம் வாஸுதேவ-மகணைய-ஸத்குணம் । ஸாதயத் ஸகல-தோஷவர்ஜிதம் ஞானபக்திதமனந்த-ஸௌக்யதம் ॥	8
उक्तमुक्तमभिधेयम् उत्तमं वेदवाक्यम् अनुवादयन् मुहुः । व्यञ्जयत् स्मृति-वचोभिरञ्जसा तस्य चार्थमतियुक्त-युक्तिमत् ॥	९
உக்தமுக்தமபிதேயம் உத்தமம் வேதவாக்யம் அனுவாதயன் முஹு: । வ்யஞ்ஜயத் ஸம்ருதி-வசோபிரஞ்ஜஸா தஸ்ய சார்த்தமதியுக்த-யுக்திமத் ॥	9

<p>बालसङ्घमपि बोधयद् भृशं दुर्निरूपवचनं च पण्डितैः। अप्रमेयहृदयं प्रसादवत् सौम्यकान्ति च विपक्ष-भीषणम् ॥</p>	१०
<p>பாலஸங்கமபி போகயத் ப்ருஸம் துர்நிரூபவசனம் ச பண்டிதை: । அப்ரமேயஹ்ருதயம் ப்ரஸாதவத் ஸௌம்யகாந்தி ச விபக்ஷ-பீக்ஷணம் ॥</p>	10
<p>अस्तदूषणम् अवन्ध्य-भाषणं लक्षितं सकललक्षणैः समम् । माननीयमपि नाकिनायकैः रूपमन्यदिव धन्यमात्मनः ॥</p>	११
<p>அஸ்ததூஷணம் அவந்த்ய-பாஷணம் லக்ஷிதம் ஸகல லக்ஷணை: ஸமம் । மானனீயமபி நாகிநாயகை: ரூபமன்யதிவ தன்யமாத்மன: ॥</p>	11

<p>एकविंशति-कुभाष्यदूषकं ब्रह्मसूत्र-गणभाष्यमद्भुतम् । अप्यदूष्यमतनोदनन्तधीः भूतभावि-भवदात्मभिः क्वचित् ॥</p>	१२
<p>ஏகவிம்ஸதி-குபாஷ்யதூஷகம் ப்ரம்ஹஸூத்ர-கணபாஷ்ய மத்புதம் । அப்யதூஷ்ய மதனோத னந்ததீ: பூதபாவி-பவதாத்மபி: க்வசித் ॥</p>	12
<p>गाङ्ग-मङ्गल-तरङ्गभङ्गद-प्रान्त-सुश्रि-हरिवेश्मकृत् समः । यद्गतैकतमवर्ण-लेखकः सत्यतीर्थ इह भाष्यमालिखत् ॥</p>	१३
<p>காங்க-மங்கள-தரங்கபங்கத- ப்ராந்த-ஸூஸ்ரி-ஹரிவேஸ்மக்ருத் ஸம: । யத்கதைகதமவர்ண-லேகக: ஸத்யதீர்த்த இஹ பாஷ்யமாலிகத் ॥</p>	13

<p>तत्र देवमभिवन्द्य यातवान् स्वामिनो वचन-गौरवाद् द्रुतम् । सानुगो विविधभूरतीत्य गोदावरी-तटमगादलेशधीः ॥</p>	<p>१४</p>
<p>தத்ர தேவமபிவந்த்ய யாதவான் ஸ்வாமினோ வசன-கௌரவாத் த்ருதம் । ஸானுகோ விவிதபூரதீத்ய கோதாவரீ-தடமகாதலேஸதீ: ॥</p>	<p>14</p>
<p>प्राज्ञ-वित्तमयमाप्नुमागतैः पण्डितैः द्विनव-शाखिभिः श्रुतीः । प्रस्तुता अभिदधौ परीक्षकैः षट् च तत्र समयानखण्डयत् ॥</p>	<p>१५</p>
<p>ப்ராக்ஞவித்த-மயமாப்து-மாகதை: பண்டிதை: த்விநவ-ஸாகிபி: ஸ்ருதீ: । ப்ரஸ்துதா அபிததௌ பரீக்ஷகை: ஷட் ச தத்ர ஸமயானகண்டயத் ॥</p>	<p>15</p>

ते पृथक् पृथगमुं स्वशाखया दर्शनेन च परीक्ष्य निर्जिताः ।
सर्ववित् त्वमसि मुख्यतः कवे नास्ति ते सदृश इत्यथाब्रुवन् ॥ १६

தே ப்ருதக் ப்ருதகமும் ஸ்வஸாகயா
தர்ஸனேன ச பாஃக்ஷய நிர்ஜிதா: ।
ஸர்வவித் த்வமஸி முக்யத: கவே
நாஸ்தி தே ஸத்ருஸ இத்யதாப்ருவன் ॥ 16

यस्त्रयी-सकलपक्ष-शिक्षकः तत्र संसदि वरिष्ठसम्मतः ।
शोभनोपपद-भट्टनामकः पूर्णसंख्यम् अनमन्-मुहुर्मुदा ॥ १७

யஸ்த்ரயீ-ஸகலபக்ஷ-ஸிக்ஷக:
தத்ர ஸம்ஸதி வரிஷ்டஸம்மத: ।
ஸோபனோபபத-பட்டநாமக:
பூர்ணஸங்க்யம் அநமன்-முஹூர்முதா ॥ 17

यस्तु तार्किक-शिखामणिः सुधीः वर्तमान-समयान् निराकरोत् । वेदभारत-पुराणनिष्ठितो भाष्यमेतदश्रृणोत् स मध्वतः ॥	१८
யஸ்து தார்க்கிக-ஸிகாமணி: ஸுதீ: வாத்தமான-ஸமயான் நிராகரோத் । வேதபாரத-புராணநிஷ்டிதோ பாஷ்யமேததஸ்ருணோத் ஸ மத்வத: ॥	18
नापरेषु रतिमाययौ क्वचित् भाष्यमद्भुतमिदं स शुश्रुवान् । नारविन्द-मकरन्दम् आप्तवान् अच्छपिच्छ इव वाञ्छतीतरत् ॥	१९
நாபரேஷு ரதிமாயயௌ க்வசித் பாஷ்யமத்புதமிதம் ஸ ஸுஸ்ருவான் । நாரவிந்த-மகரந்தமாப்தவான் அச்சபிச்ச இவ வாஞ்சதீதரத் ॥	(460) 19

तत्र तत्र स सभासु भासुरो नन्दितीर्थ-समयोक्त-युक्तिभिः । वादिनो विशकलय्य तान् समाक्रम्य वाचमुचितामुदाहरत् ॥	२०
தத்ர தத்ர ஸ ஸபாஸு பாஸுரோ நந்திதீர்த்த-ஸமயோக்த-யுக்திபி: । வாதினோ விஸகலய்ய தான் ஸமாக்ரம்ய வாசமுசிதாமுதாஹரத் ॥	20
चूर्णकृद्-विविध-शङ्खचूर्णकः चूर्णनाय बहुधाऽप्यशक्नुवान् । अत्यजद्-विफलधीः प्रदक्षिणावर्त-वारिजमनर्घ्यमप्यहो ॥	२१
சூர்ணக்ருத்-விவித-ஸங்கசூர்ணக: சூர்ணனாய பஹுதாஸப்யஸக்னுவான் । அத்யஜத்-விபலதீ: ப்ரதக்ஷிணா- வர்தவாரிஜமனர்க்யமப்யஹோ ॥	21

<p>अप्रमेयमति-शास्त्रमीदृशं यस्त्यजत्युपनतं सुदुर्लभम् । तस्य तुल्यमतिरेष दुर्जनो नाथवाऽस्य सुदृशोऽस्ति नीचधीः ॥</p>	२२
<p>அப்ரமேயமதி-ஸாஸ்த்ரமீத்ருஸம் யஸ்த்யஜத்யுபனதம் ஸுதுர்லபம் । தஸ்ய துல்யமதிரேஷ துர்ஜனோ நாதவாஸ்ய ஸுத்ருஸோஸ்தி நீசதீ: ॥</p>	22
<p>कोऽपि तं गुणविशेषविच्च विक्रीय भूरि धनमाप पूरुषः । न ह्यनर्घ्य-गुणमूल्यमाप्यते भाग्यदैवमिह योग्यतानुगम् ॥</p>	२३
<p>கோ஽பி தம் குணவிஸேஷவிச்ச விக்ரீய பூரி தனமாப பூருஷ: । ந ஹ்யனர்க்ய-குணமூல்யமாப்யதே பாக்யதைவமிஹ யோக்யதானுகம் ॥</p>	23

व्यक्तमुन्नतिमितोऽप्ययं जनः तस्य यन्न लभतेऽखिलं फलम् । स्तोकमानसतया ततो ब्रजेत् तस्य हन्त पुरुषस्य तुल्यताम् ॥	२४
வ்யக்தமுன்னதிமிதோ஽ப்யயம் ஜன: தஸ்ய யன்ன லபதே஽கிலம் பலம் । ஸ்தோகமானஸதயா ததோ வ்ரஜேத் தஸ்ய ஹந்த புருஷஸ்ய துல்யதாம் ॥	24
क्रीतवान् नरपतिर्महादरं सादरं पुनरुदारचेष्टितः । अर्चयन् सततमाप सम्पदो या न ता वचनचित्त-गोचराः ॥	२५
கரீதவான் நரபதிர்மஹாதரம் ஸாதரம் புனருதாரசேஷ்டித: । அர்ச்சயன் ஸததமாப ஸம்பதோ யா ன தா வசனசித்த-கோசரா: ॥	25

<p>शास्त्र-कल्पकतरोरमुष्य कः प्राप्नुयात् सकलमप्यहो फलम् । यस्तमुत्तमगुणं विडम्बयेत् इत्युदीर्य स जनानरञ्जयत् ॥</p>	२६
<p>ஸாஸ்த்ர-கல்பகதரோமுஷ்ய க: ப்ராப்னுயாத் ஸகலமப்யஹோ பலம் । யஸ்தமுத்தமகுணம் விடம்பயேத் இத்யுதீர்ய ஸ ஜனானரஞ்ஜயத் ॥</p>	26
<p>नेदृशैः कविभिरेव केवलं हन्त पूज्य-चरणोऽभ्यपूज्यत । शर्वशक्र-गुरुपूर्वदैवतैः अप्यलं सुसमयोद्गमोत्सवे ॥</p>	२७
<p>நேத்ருஸை: கவிபிரேவ கேவலம் ஹந்த பூஜ்ய-சரணோ஽ப்யபூஜ்யத । ஸர்வஸக்ர-குருபூர்வதைவதை: அப்யலம் ஸுஸமயோத்கமோத்ஸவே ॥</p>	27

निम्नभूरिव सतीः प्रजा ब्रजन् वारिदुर्शनैरपूरि सः । प्राज्यतापहर-दर्शनाम्बुना तुङ्गदेशमिव दुर्जनं तु नो ॥	२८
நிம்னபூரிவ ஸதீ: ப்ரஜா வ்ரஜன் வாரிதர்துரஸனைரபூரி ஸ: । ப்ராஜ்யதாபஹர-தர்ஸனாம்புனா துங்கதேஸமிவ துர்ஜனம் து நோ ॥	28
कर्मभिः सकल-लोक-कौतुकैः मानितः पथि जनैः समागतः । सन्ननाम शिवनाम-कीर्तनं राजतासनपुरे विराजितम् ॥	२९
கர்மபி: ஸகல-லோக-கௌதுகை: மானித: பதி ஜனை: ஸமாகத: । ஸன்னனாம ஸிவநாம-கீர்த்தனம் ராஜதாஸனபுரே விராஜிதம் ॥	29

अच्युत-प्रमतिरच्युत-प्रियं तं दशप्रमतिमागतं तदा । वन्दमानमवलोक्य यां मुदं प्राप्तवान् तदवधिर्न विद्यते ॥	३०
अस्युत-प्रमतिरस्युत-प्रियम् तम् तस्यप्रमतिमाकृतम् तदा । वन्तमानमवलोक्य याम् मुदम् प्राप्तवान् तदवधिर्न विद्यते ॥	30
प्रीतिमार्ययतिः उत्तमां पुरा प्रेषिताप्रतिम-भाष्यदृग् ययौ अप्यतोऽतिशयिनीं शुचिस्मितं तं विलोक्य सुचिरात् दिदृक्षितम् ॥	३१
प्रीतिमार्ययतिः உத்தமாம் புரா ப்ரேஷிதாப்ரதிம-பாஷ்ய-த்ருக் யயௌ । அப்யதோ஽திசயினீம் ஸூசிஸ்மிதம் தம் விலோக்ய ஸூசிராத் தித்ருக்ஷிதம் ॥	31

पूर्णदृष्टि-जलधेर्गृहीतवान् भाष्य-संज्ञममृतं सुखावहम् ।
चित्रमेष यतिराड् घनाघनो ग्राहयंश्च मनुजान् मुमोच नो ॥ ३२

பூர்ணத்ருஷ்டி- ஜலதேர்க்ருஹீதவான்
பாஷ்ய-ஸம்ஞமம்ருதம் ஸுகாவஹம் ।
சித்ரமேஷ யதிராட் கனாகனோ
க்ராஹயம்ஸ்ச மனுஜான் முமோச நோ ॥ 32

सानुनीतिरथ नीतिमानयं भाष्यसद्गुण-गणानवर्णयत् ।
शोभनाय गुरवे स्वभावतः कालतः कुमतलीनबुद्धये ॥ ३३

ஸானுநீதிரத நீதிமானயம்
பாஷ்யஸத்குண-கணான-வர்ணயத் ।
ஸோபனாய குரவே ஸ்வபாவத:
காலத: குமதலீனபுத்தயே ॥ 33

उक्तिभिस्तमसकृत्-सुयुक्तिभिः बोधयन् बहुलधीः प्रसङ्गतः । स्थेयसो भिषगिवास्य हृद्गतं मूलदोषम् अरुचैरचिन्तयत् ॥	३४
உக்தி-பிஸ்தமஸக்ருத்-ஸுயுக்திபி: போதயன் பஹுளதீ: ப்ரஸங்கத: । ஸ்தேயஸோ பிஷகிவாஸ்ய ஹ்ருத்கதம் மூலதோஷம் அருசேரசிந்தயத் ॥	34
दक्षपक्ष-विहतेन ताडयन् भीषयन् समधिक-स्वरश्रिया । हंसराट् कलिमलं निराकरोत् एकदृष्टिमिव मानसाद् गुरोः ॥	३५
தக்ஷபக்ஷ-விஹ்ருதேன தாடயன் பீஷயன் ஸமதிக-ஸ்வரஸ்ரியா । ஹம்ஸராட் கலிமலம் நிராகரோத் ஏகத்ருஷ்டிமிவ மானஸாத் குரோ: ॥	35

निष्कलङ्कमिव चन्द्रमण्डलं पुण्डरीकमिव फुल्लतां गतम् ।
वारि-शारदमिव प्रसादवत्-चित्तमच्युतमतेः भृशं बभौ ॥ ३६

நிஷ்கலங்கமிவ சந்த்ரமண்டலம்
புண்டரீகமிவ புல்லதாம் கதம் ।
வாரி-ஸாரதமிவ ப்ரஸாதவத்-
சித்தமச்யுதமதே: ப்ருஸம் பபௌ ॥ 36

आननन्द स हि मध्वशास्त्रम् आकर्णयन् कुसमयाग्रही पुरा ।
मोहपीत-लवणोदको मुहुः प्राक् पिपासुरमृतं पिबन्निव ॥ ३७

ஆனனந்த ஸ ஹி மத்வஸாஸ்த்ரம்
ஆகர்ணயன் குஸமயாக்ரஹீ புரா ।
மோஹபீத-லவணோதகோ முஹு:
ப்ராக் பிபாஸூரம்ருதம் பிபன்னிவ ॥ 37

विस्तृतान्तर-वियत्पदौ यती आस्यतां सुसमय-प्रकाशनात् ।
तौ यथा विधुरवी अहो अहो-रात्रमप्युरुतमो नृमोहकम् ॥

३८

விஸ்த்ருதாந்தர-வியத்பதௌ யதீ
ஆஸ்யதாம் ஸுஸமய-ப்ரகாஸநாத் ।
தௌ யதா விதுரவீ அஹோ அஹோ-
ராத்ரமப்யுருதமோ ந்ருமோஹகம் ॥

38

सज्जनान् सह महादरेण नृन् पापिनां प्रकृतितोऽप्रियाकृति ।
दारुणाघ-गणदारणं स्म स ग्राहयत्यपि सुदर्शनद्वयम् ॥

३९

ஸஜ்ஜனான் ஸஹ மஹாதரேண ந்ருண்
பாபினாம் ப்ரக்ருதிதோ஽ப்ரியாக்ருதி ।
தாருணாக-கணதாரணம் ஸ்ம ஸ
க்ராஹயத்யபி ஸுத்ர்புனத்வயம் ॥

(480) 39

<p>नन्वनन्य-शरणात्मनां सतां सिद्धिविघ्न-मुखदोष-भेषजम् । ऐच्छदच्छल-दयोदयादयं रूप्यपीठ-पुरगः कदाचन ॥</p>	४०
<p>நன்வனன்ய-ஸரணாத்மனாம் ஸதாம் ஸித்திவிக்ன-முகதோஷ-பேஷஜம் । ஐச்சதச்சல-தயோதயாதயம் ரூப்யபீட-புரக: கதாசன ॥</p>	40
<p>गोपिका-प्रणयिनः श्रियः पतेः आकृतिं दशमतिः शिलामयीम् । शिष्यकैः त्रिचतुरैर्जलाशये शोधयन्निह ततो व्यगाहयत् ॥</p>	४१
<p>கோபிகா-ப்ரணயின: ஸ்ரிய: பதே: ஆக்ருதிம் தஸமதி: ஸிலாமயீம் । ஸிஷ்யகை: த்ரிசதுரைர்ஜலாஸயே ஸோதயன்னிஹ ததோ வ்யகாஹயத் ॥</p>	41

स्पर्शनाद्-भगवतोऽतिपावनात् सन्निधान-पदतां गतां हरेः त्रिंशदुद्यतनरैः सुदुर्धरां लीलयाऽनयत् इमामसौ मठम् ॥	४२
ஸ்பாஶ்ஸனாத்-பகவதோஶதிபாவனாத் ஸன்னிதான-பததாம் கதாம் ஹரே: । த்ரிம்ஸதுத்யதநரை: ஸுதுர்தராம் லீலயாஶனயத் இமாமஸௌ மடம் ॥	42
मन्दहास-मृदुसुन्दराननं नन्द-नन्दनम् अतीन्द्रियाकृतिम् । सुन्दरं स इह सन्यधापयद् वन्द्यमाकृति-शुचि-प्रतिष्ठया ॥	४३
மந்தஹாஸ-ம்ருதுஸுந்தரானனம் நந்த-நந்தனம் அதீந்த்ரியாக்ருதிம் । ஸுந்தரம் ஸ இஹ ஸன்யதாபயத்- வந்த்யமாக்ருதி ஸுசி-ப்ரதிஷ்டயா ॥	43

मानिनोऽपि हि वशीचकार यो दैवत-प्रतिभयाऽऽत्मनः खलः । यायजूक-गुणमात्मनः स्मरन् यो जराघटित-गोत्र उच्यते ॥	४४
மானினோ஽பி ஹி வஸீசகார யோ தைவத-ப்ரதிபயா஽஽த்மன: கல: । யாயஜூக-குணமாத்மன: ஸ்மரன் யோ ஜராகடித-கோத்ர உச்யதே ॥	44
आत्मनः प्रियतमक्रतोरमुं पाप-पुरुषमवेक्ष्य घातुकम् । तं निरस्य जनमप्यथाहितं सर्वभूधर-समर्थपूर्वकम् ॥	४५
ஆத்மன: ப்ரியதமக்ரதோரமும் பாபபூருஷமவேக்ஷ்ய காதுகம் । தம் நிரஸ்ய ஜனமப்யதாஹிதம் ஸர்வபூதர-ஸமர்த்தபூர்வகம் ॥	45

<p>विश्वविस्मयकरः स्वतेजसा वन्द्यमान-चरणः पुनर्जनैः। चित्र-दिग्विजय-कीर्त्य-कीर्तिमान् मोदयन्ननुदिनं निजाः प्रजाः ॥</p>	४६
<p>விஸ்வவிஸ்மயகர: ஸ்வதேஜஸா வந்த்யமான-சரண: புனர்ஜனை: । சித்ர-திக்விஜய-கீர்த்ய-கீர்த்திமான் மோதயன்னனுதினம் நிஜா: ப்ரஜா: ॥</p>	46
<p>वासुदेवदयितो महिष्ठधीः वासुदेवमथ साध्वयाजयत् । धर्मसूनुमिव धार्मिकं पुरा भीममूर्तिरयमेव भूसूरम् ॥</p>	४७
<p>வாஸுதேவ-தயிதோ மஹிஷ்டதீ: வாஸுதேவமத ஸாத்வயாஜயத் । தர்மஸுனுமிவ தார்மிகம் புரா பீமஸூர்த்திரயமேவ பூஸூரம் ॥</p>	47

याज्यया समुचितानु-वाक्यया सप्रवर्ग्य-विभवैरभिष्टवैः ।
विश्ववेत्तुरनुजोऽत्र होतृतां प्राप्य दैवत-ततीर-तोषयत् ॥

४८

याஜ்யயா ஸமுசிதானு-வாக்யயா
ஸப்ரவர்க்ய-விபவைரபிஷ்டவை: ।
விஸ்வவேத்தூரனுஜோ஽த்ர ஹோத்ருதாம்
ப்ராப்ய தைவத-ததீர-தோஷயத் ॥

48

स प्रयुज्य निशिता निशातधीः वैश्वदेव-वरशास्त्र-सन्ततीः ।
राक्षसासुर-निरासकृत् सुरान् वीरवर्य इव भागमापयत् ॥

४९

ஸ ப்ரயுஜ்ய நிஸிதா நிஸாததீ:
வைஸ்வதேவ-வரஸாஸ்த்ர-ஸந்ததீ: ।
ராக்ஷஸாஸூர-நிராஸக்ருத் ஸூரான்
வீரவார்ய இவ பாகமாபயத் ॥

49

<p>वायुना त्रिरपि पूर्वपायिना सर्वदैवतजिता तरस्विना। योऽपरोक्ष-वपुषाऽप्यपेक्षितः कोऽत्र वर्णयति तं महाक्रतुम् ॥</p>	<p>५०</p>
<p>வாயுனா த்ரிரபி பூர்வபாயினா ஸர்வதைவதஜிதா தரஸ்வினா । யோ஽பரோக்ஷ-வபுஷா஽ப்யபேக்ஷித: கோ஽த்ர வர்ணயதி தம் மஹாக்ரதும் ॥</p>	<p>50</p>
<p>ब्रह्मवेदन-निविष्ट-चेतसां कर्म तत्र करणान्तरं भवेत् । ज्ञापयन्निति परात्मवेदकः कर्म धर्ममपि स ह्यचीकरत् ॥</p>	<p>५१</p>
<p>ப்ரஹ்மவேதன-நிவிஷ்ட-சேதஸாம் கர்ம தத்ர கரணாந்தரம் பவேத் । ஞாபயந்நிதி பராத்மவேதக: கர்ம தர்மமபி ஸ ஹ்யசீகரத் ॥</p>	<p>51</p>

यानि यानि चरितानि यानि यानीरितानि च मनोहराण्यहो ।
तानि तानि च वितानचेतसो विश्वविस्मय-कराणि भान्ति हि ॥ ५२

யானி யானி சரிதானி யானி
யாநீரிதானி ச மனோஹரான்யஹோ ।
தானி தானி ச விதானசேதஸோ
விஃவவிஸ்மய-கராணி பாந்தி ஹி ॥ 52

सरस्वतीर्-वृत्तिकरीः शरीरिणाम् अतीत्य बह्वीः समतीत-गोत्रकः ।
पुरेव कृष्णप्रियमापदश्रमं पृथुप्रबोधः पुनरुत्तमाश्रमम् ॥ ५३

ஸரஸ்வதீர்-வ்ருத்திகரீ: ஸரீரிணாம்
அதீத்ய பஹ்வீ: ஸமதீத-கோத்ரக: ।
புரேவ கிருஷ்ணப்ரியமாபதஸ்ரமம்
ப்ருதுப்ரபோத: புனருத்தமாஸ்ரமம் ॥ 53

सहभोगमनन्यलभ्यमस्मै हनुमद्रूपवते ददौ पुरा हि ।
अनवेक्ष्य परं स्वभीष्टकर्त्रे प्रतिदातुं हरिरैधयत् तमेव ॥

५४

ஸஹபோகமனன்யலப்யமஸ்மை
ஹனுமத்ரூபவதே ததௌ புரா ஹி ।
அனவேக்ஷ்ய பரம் ஸ்வபீக்ஷ்டகார்த்ரே
ப்ரதிதாதும் ஹாரிரைதயத் தமேவ ॥

54

प्रणम्य गुरुमादरादथ नियोगतो योग्यतः
स तस्य जगतां हितं विदधतो गतः सानुगः ॥
महिष्ठहृदयो महामहिम-सिन्धुरानन्दतो
निजैरभिगतोऽनमद्-रजत-पीठवासं हरिम् ॥

५५

ப்ரணம்ய குருமாதராதத நியோகதோ யோக்யத:
ஸ தஸ்ய ஜகதாம் ஹிதம் விதததோ கத: ஸானுக: ।
மஹிஷ்டஹ்ருதயோ மஹாமஹிம-ஸிந்துரானந்ததோ
நிஜைரபிகதோ:நமத்-ரஜத-பீடவாஸம் ஹரிம் ॥

55

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के नवमः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே நவம: (9-வது) ஸர்க: ॥

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्दीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मी-हयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये दशमः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே தசம: (10-வது)ஸர்க: [56]

सपदि समस्कुरुत भृशं माधव-गुणसाधकोऽथ मध्वरविः ॥

भृगुकुल-तिलकस्थानं तापकरः पापपान्थानाम् ॥

१

ஸபதி ஸமஸ்குருத ப்ருஸம்

மாதவ-குணஸாதகோ(5)த மத்வரவி: ।

ப்ருகுகுல-திலகஸ்தானம்

தாபகர: பாபபாந்தானாம் ॥

1

दशमतिशिष्यः कश्चित् शुभजनतायै कुतूहलनतायै । विविध-सुवृत्तं वाक्यं काव्यमिवोचे सनायकस्तवकम् ॥	२
தஸ்மதிஸிஷ்ய: கஸ்சித் ஸுபஜனதாயை குதூஹலனதாயை । விவித-ஸுவ்ருத்தம் வாக்யம் காவ்யமிவோசே ஸநாயகஸ்தவகம் ॥	2
भुवनाद्भुत-मध्वचेष्टितं न वदेमापि सुरायुषा वयम् । सकलं खलु किन्तु किञ्चिदपि अथ शुश्रूषुजनाय वर्ण्यते ॥	३
புவனா஢்புத-மத்வசேஷ்டிதம் ந வதேமாபி ஸுராயுஷா வயம் । ஸகலம் கலு கிந்து கிஞ்சிதபி அத ஸுஸ்ருஷுஜனாய வர்ண்யதே ॥	3

क्वचिदीश्वरदेवमेष भूपं खननं पान्थजनं विधापयन्तम् ।
स्वमपि प्रतिचोदयन्तमूचे क्रियया नोऽकुशलान् प्रबोधयेति ॥ ४

க்வசிதீஸ்வரதேவமேஷ பூபம்
கனனம் பாந்தஜனம் விதாபயந்தம் ।
ஸ்வமபி ப்ரதிசோதயந்தமூசே
க்ரியயா நோ஽குஸலான் ப்ரபோதயேதி ॥ (500)4

प्रकारं प्रकटीकर्तुम् आरभ्य विरराम नो ।
महीयोमति-माहात्म्याद्-वैवश्येन खनन् खलः ॥ ५

ப்ரகாரம் ப்ரகடீகர்தும் ஆரப்ய விரராம நோ ।
மஹீயோமதி-மாஹாத்ம்யாத்-வைவஸ்யேன கனன் கல: ॥ 5

नाने नेना नेना नेनो नूनेन ननु नुन्नाः ।

नानाना नो नूनं नानेनानूननाऽनुन्नः ॥

६

நானே நேநா நேநா நேநோ

நூநேந நநு நுந்நா: ।

நாநாநா நோ நூநம் நாநே

நாநூந நாநூந்ந: ॥

6

यमशेषभव-प्रभवः स्मरताम् असुखाब्धिरपैति न चित्रमिदम् ।

मरुतीदृशि भान्ति हि यत्स्तवने यमशेष-भवप्रभवः स्म रताः ॥

७

யமஸேஷபவ-ப்ரபவ: ஸ்மரதாம்-

அஸுகாப்திரபைதி ந சித்ரமிதம் ।

மருதீத்ருஸி பாந்தி ஹி யத்ஸ்தவனே

யமஸேஷ-பவப்ரபவ: ஸ்ம ரதா: ॥

7

सञ्चरन्नञ्चनीयः कदाचिद्-विभुर्- विष्णुपद्यास्तटं वैष्णवाग्रेसरः । प्रापदासैर्निजैरेष शिष्यैः वृतस्त्यक्त-विश्वप्लवं शात्रवातङ्कतः ॥	८
ஸஞ்சரந்நஞ்சனீய: கதாசித்-விபுர்- விஷ்ணுபத்யாஸ்தடம் வைஷ்ணவாக்ரேஸர: । ப்ராபதாப்தைத்நிஜைரேஷ ஸிஷ்யை: வ்ருதஸ்- த்யக்த-விஸ்வப்லவம் ஸாத்ரவாதங்கத: ॥	8
इमान्स्वस्व-पूर्वाश्रयानात्म-वाक्यात् सलीलं दयालुः स मूलाश्रयात्मा । निषेद्धृन् अनादृत्य चानन्य-लङ्घ्यां तदाऽत्याययत् तां नदीं संसृतिं वा ॥	९
இமான்ஸ்வஸ்வ-பூர்வாஸ்ரயானாத்ம-வாக்யாத் ஸலீலம் தயாளு: ஸ மூலாஸ்ரயாத்மா । நிஷேத்ருந் அநாத்ருத்ய சானன்ய-லங்க்யாம் ததா஽த்யாயயத் தாம் நதீம் ஸம்ஸ்ருதிம் வா ॥	9

वारयत वारयत वैरि-सुहृदोऽमून् मारयत मारयत पारगमनात् प्राक् ।
आपतत आलपत इत्यवददुच्चैः स त्वरक-राजपुरुषानुचित-वाचा ॥ १०

வாரயத வாரயத வைரி-ஸுஹ்ருதோ஽மூன்
மாரயத மாரயத பாரகமனாத் ப்ராக் ।
ஆபதத ஆலபத இத்யவததுச்சை:
ஸ த்வரக-ராஜபுருஷானுசித-வாசா ॥ 10

न जडा जले पतत साहसादहो न भयं हि वो बहुतयाऽबहोर्जनात् ।
भवतां पतिं क्षितिपतिं दिदृक्षवः प्रतियाम केन कलहं चिकीर्षथ ॥ ११

ந ஜடா ஜலே பதத ஸாஹஸாதஹோ
ந பயம் ஹி வோ பஹுதயா஽பஹோர்ஜனாத் ।
பவதாம் பதிம் க்ஷிதிபதிம் தித்ருக்ஷவ:
ப்ரதியாம கேன கலஹம் சிகீர்ஷத ॥ 11

वचसेत्यनेन स परान् न्यरुणद् भुजगान् नरेन्द्र इव मन्त्रबलात् ।
उदतारयत् परिजनं मृतिभी-सरितश्च देवसरितश्च समम् ॥ १२

வசஸேத்யனேன ஸ பரான் ன்யருணத்
புஜகாந் நரேந்த்ர இவ மந்த்ரபலாத் ।
உததாரயத் பரிஜனம் ம்ருதிபீ-
ஸரிதஸ்ச தேவஸரிதஸ்ச ஸமம் ॥ 12

निर्विकार-चरितोऽपि परीतः क्रूरकिङ्कर-सहस्रतयेन ।
स ब्रजन्नुदलसत् जगदीशः सिंहराडिव सृगालसमूहे ॥ १३

நிர்விகார சரிதோ஽பி பரீத:
க்ரூர கிங்கர ஸஹஸ்ரதயேன ।
ஸ வ்ரஜன்னுதலஸத் ஜகதீஸ:
ஸிம்ஹராடிவ ஸ்ருகாலஸமூஹே ॥ 13

अप्रकम्प्य-वपुषं सुरासुरैः सिंह-संहननमेनमुन्नतम् ।
प्राप्तमात्म-नगरान्तिकं नृपः प्रेक्ष्य सौध-शिखरे स्थितोऽब्रवीत् ॥ १४

அப்ரகம்ப்ய-வபுஷம் ஸுராஸுரை:
ஸிம்ஹ-ஸம்ஹனனமேனமுன்னதம்
ப்ராப்தமாத்ம-நகராந்திகம் ந்ருப:
ப்ரேக்ஷய ஸௌத-ஸிகரே ஸ்திதோ(௪)ப்ரவீத் 14

रिपुनृप-प्रणिधि-प्रतिशङ्कया पथिक-पाटन-कर्मणि दीक्षितैः ।
सुमुख मे पुरुषैः परुषैः कथं यमभटैरिव नासि विहिंसितः ॥ १५

ரிபுந்ருப-ப்ரணிதி-ப்ரதிஸங்கயா
பதிக-பாடன-கர்மணி தீக்ஷிதை: ।
ஸுமுக மே புருஷை: பருஷை: கதம்
யமபடையிவ நாஸி விஹிம்ஸித: ॥ 15

अप्लवदेव-नदीतरणं ते हन्त कथं च चिकीर्षसि किं त्वम् ।
तं निगदन्तमिति प्रभृतीह स्माह महापुरुषोत्तम-दासः॥

१६

அப்லவதேவ-நதீதரணம் தே
ஹந்த கதம் ச சிகீர்ஷஸி கிம் த்வம் ।
தம் நிகதந்தமிதி ப்ரப்ருதீஹ
ஸ்மாஹ மஹாபுருஷோத்தம-தாஸ: ॥

16

योऽसौ देवो विश्वदीपः प्रदीप्तः कुर्मः सर्वं तत्परानुग्रहेण ।
यामस्तावत् तूर्णमाशामुदीचीम् इत्याद्यं तद्दाषया चित्र-वाक्यम् ॥

१७

யோஸௌ தேவோ விஸ்வதீப: ப்ரதீப்த:
குர்ம: ஸர்வம் தத்பராணுக்ரஹேண ।
யாமஸ்தாவத் தூர்ணமாஸாமுதீசீம்
இத்யாத்யம் தத்பாஷயா சித்ர-வாக்யம் ॥

17

गाम्भीर्यं धृतिमुरुवीर्यमार्य-भावं तेजोऽग्र्यं गिरमपि देशकाल-युक्ताम् ।
राजाऽस्य स्फुटमुपलभ्य विस्मितोऽस्मै राज्यार्धं सपदि समर्पयां-बभूव ॥ १८

காம்பீர்யம் த்ருதிமுருவீர்யமார்ய-பாவம்
தேஜோ஽க்ரயம் கிரமபி தேஸகால-யுக்தாம் ।
ராஜா஽ஸ்ய ஸ்புடமுபலப்ய விஸ்மிதோ஽ஸ்மை
ராஜ்யார்தம் ஸபதி ஸமர்பயாம்-பபூவ ॥ 18

दण्डार्ह-बुद्धि-विषयो नृप-पुरुषाणां राज्यार्ह-बुद्धि-विषयोऽभवदित्थमेषः ।
नीतिं प्रकाशयितुमेव विपत्सु कार्यं गन्तुं प्रभुः प्रसभतोऽपि तथा व्यधात् सः॥१९

தண்டார்ஹ-புத்தி-விஷயோ ந்ருப-பூருஷாணாம்
ராஜ்யார்ஹ-புத்தி-விஷயோ஽பவதித்தமேஷை: ।
நீதிம் ப்ரகாஸயிதுமேவ விபத்ஸு கார்யம்
கந்தும் ப்ரபு: ப்ரஸபதோ஽பி ததா வ்யதாத் ஸ: ॥ 19

कदाचित्-चोराणां निकरमवलोक्याभि-पतताम् अवस्थाप्य स्वीयान् करगपट-पिण्डार्थमतिकृत् ।
चरन्-नेतेष्वेतानथ मिथ इहाघातयदहो विभुः सम्मोह्य प्राग्विजय इव संशप्तक-गणान् ॥२०

கதாசித்-சோராணாம் நிகரமவலோக்யாபி-பததாம்
அவஸ்தாப்ய ஸ்வீயான் கரகபட-பிண்டார்த்தமதிக்ருத் ।
சரன்-னேதேஷ்வேதானத மித இஹாகாதயதஹோ
விபு: ஸம்மோஹ்ய ப்ராக்விஜய இவ ஸம்ஸப்தக-கணான் ॥ 20

अन्यत्र च चोरान् धन्य-प्रवरोऽसौ शूरान् शतसङ्ख्यान् प्राप्तान् स्वजिघांसून् ।
एकेन तु शिष्येणाकृष्ट-कुठारान् निस्ताडित-यूथ्यानद्रावयत द्राक् ॥ २१

அன்யத்ர ச சோரான் தன்ய-ப்ரவரோஸௌ
ஸூரான் ஸதஸங்க்யான் ப்ராப்தான் ஸ்வஜிகாம்ஸூன் ।
ஏகேன து ஸிஷ்யேணாக்ருஷ்ட-குடாரான்
நிஸ்தாடித-யூத்யாநத்ராவயத த்ராக் ॥ 21

<p>क्वचिच्छिलाच्-छटाभ्रमात् अमुं ससङ्घमत्यजन् । अवेक्ष्य दस्यवः पुनः कुतूहलात् तमानमन् ॥</p>	२२
<p>क्वसिश्शिलाश्-सडाप्प्रमात् अमृमं णसङ्क मत्तयज्जनं । अवेक्ष्य तस्यवः पुनः कुतूहलात् तमानमन् ॥</p>	22
<p>सत्योच्छेदे सेच्छायात् व्याघ्राकारं दैत्यव्याघ्रम् । प्रालेयाद्रेः प्रान्ते प्राज्ञः पाणोर्लीलालेशेनास्यत् ॥</p>	२३
<p>सत्योच्छेदे सेच्छायात् व्याघ्राकारं दैत्यव्याघ्रम् । प्रालेयाद्रेः प्रान्ते प्राज्ञः पाणोर्लीलालेशेनास्यत् ॥</p>	23

प्राप स नारायणतः शुद्धशिलात्म-प्रतिमाः ।
यासु स पद्मासहितो दोष्यहितः सन्निहितः ॥ २४

ப்ராப ஸ நாராயணத:
ஸுத்தஸிலாத்ம-ப்ரதிமா: ।
யாஸு ஸ பத்மா ஸஹிதோ
தோஷ்யஹித: ஸந்நிஹித: ॥ (520)24

पाराशर्यः परतत्त्व-प्रसिद्ध्यै तात्पर्यार्थं परमं भारतस्य ।
व्यक्तं वक्तुं नियुनक्ति स्म साक्षादेनं धन्यं भुवने मन्यमानः ॥ २५

பாராஸர்ய: பரதத்வ-ப்ரஸித்யை
தாத்த்பர்யார்த்தம் பரமம் பாரதஸ்ய ।
வ்யக்தம் வக்தும் நியுனக்தி ஸ்ம
ஸாக்ஷாதேனம் தன்யம் புவனே மன்யமான: ॥ 25

तीर्थेषु तीर्थेषु च सौख्यतीर्थः क्षेत्रेषु च क्षेत्रविदां वरिष्ठः । गोविन्दमावन्द्य सहानुगोऽगाद् गङ्गां पुनस्तुङ्ग-तरङ्गमालाम् ॥	२६
தீர்த்தேஷு தீர்த்தேஷு ச ஸௌக்யதீர்த்த: கேஷத்ரேஷு ச கேஷத்ரவிதாம் வரிஷ்ட: கோவிந்தமாவந்த்ய ஸஹானுகோஸகாத் கங்காம் புனஸ்துங்க-தரங்கமாலாம் ॥	26
प्लवैरपेतामवलोक्य सिन्धुं सरोजबन्धुं च तदाऽऽप्तसिन्धुम् । तटे निषण्णानधिकं विषण्णान् निरीक्ष्य शिष्यानतरत् स एताम् ॥	२७
பல்வரபேதாமவலோக்ய ஸிந்தும் ஸரோஜபந்தும் ச ததாஸ்ப்தஸிந்தும் । தடே நிஷண்ணாநதிகம் விஷண்ணான் நிரீக்ஷ்ய ஸிஷ்யாநதரத் ஸ ஏதாம் ॥	27

न वानरेन्द्रस्य विलङ्घिताब्धेः न वा नरेन्द्रस्य विहर्तुरस्याम् ।
इमेऽस्मरंस्तद्-वपुषोऽन्यथाऽस्य शक्तस्य शङ्क्येत विपत् कथं तैः ॥ २८

ந வானரேந்த்ரஸ்ய விலங்கிதாப்தே:
ந வா நரேந்த்ரஸ்ய விஹர்தூரஸ்யாம் ।
இமே஽ஸ்மரன்ஸ்தத்-வபுஷோ஽ன்யதா஽ஸ்ய
ஸக்தஸ்ய ஸங்க்யேத விபத் கதம் தை: ॥ 28

जगत्-प्रदीपायित-गोगणाढ्ये दिवाकरे मध्वदिवाकरे च ।
अव्यक्तरूपे श्रियमत्यजन् द्राक् सहाम्बुजैः तन्नयनाम्बुजानि ॥ २९

ஐகத்-ப்ரதீபாயித-கோகணாட்யே
திவாகரே மத்வதிவாகரே ச ।
அவ்யக்தரூபே ஸ்ரியமத்யஜன் த்ராக்
ஸஹாம்புஜை: தன்நயனாம்புஜானி ॥ 29

<p>पदं पशोर्वा विनतातनूजः तीर्त्वा नदीं तावददीन-सत्वः । अनार्द्रवासाः सकुतूह्लाद्रैः नृदेवभूदेव-मुखैर्ववन्दे ॥</p>	30
<p>பதம்-பசோர்வா வினதாதனூஜ: தீர்த்வா நதீம் தாவததீன-ஸத்வ: । அனார்த்ரவாஸா: ஸகுதூஹலார்த்ரை: ந்ருதேவபூதேவ-முசைகர்வவந்தே ॥</p>	30
<p>भीतैररातेरतिमात्रमत्र न तारकैरप्यथ तारकैः सः । स्वतेजसा विस्मित-भूपनुत्रैः प्लवेन शिष्यान् निरतारयत् ताम् ॥</p>	31
<p>பீதைராராதேரதிமாத்ரமத்ர ந தாரகைரப்யத தாரகை: ஸ: । ஸ்வதேஜஸா விஸ்மித-பூபநுந்நை: ப்லவேன ஸிஷ்யான் நிரதாரயத் தாம் ॥</p>	31

विशङ्कटं स्वस्तिनी-तटं ते दीप-प्रदीप्तं जनताभि-पूर्णम् । सञ्चोदयत्-पण्डित-मण्डलाढ्यं नाथावलोकोत्क-हृदोऽभ्यपश्यन् ॥	३२
விஷங்கடம் ஸ்வஸ்திநீ-தடம் தே தீப-ப்ரதீப்தம் ஜனதாபிபூர்ணம் । ஸஞ்சோதயத்-பண்டித-மண்டலாட்யம் நாதாவலோகோத்க-ஹ்ருதோ஽ப்யபஸ்யன் ॥	32
आम्नायमाम्नाय-विदां विदग्धं सभावभेदं प्रवदन्तमत्र । दैव्यां सभायामिव पद्मयोनिं प्रैक्षन्त साक्षात् सुखतीर्थमेते ॥	३३
ஆம்நாயமாம்நாய-விதாம் விதக்தம் ஸபாவபேதம் ப்ரவதந்தமத்ர । தைவ்யாம் ஸபாயாமிவ பத்மயோனிம் ப்ரைக்ஷந்த ஸாக்ஷாத் ஸுகதீர்த்தமேதே ॥	33

प्राप्तस्ततो हस्तिन-राजधानीं मासानुवासेह स वासयोग्यान् । मठान्तरेऽनन्त-गुणान्तरः सन् एकान्तदेशे सरितोऽसमीपे ॥	३४
ப்ராப்தஸ்ததோ ஹஸ்தின-ராஜதானீம் மாஸானுவாஸேஹ ஸ வாஸயோக்யான் । மடாந்தரேऽநந்த-குணாந்தர: ஸன் ஏகாந்ததேஸே ஸரிதோऽஸமீபே ॥	34
भित्वा भुवं देवन्दी जगाम शाखा-विशेषेण निषेवितुं तम् । वाणी च यत्-प्रेष्यतया कृतार्था शिवादिवन्द्या न तदत्र चित्रम् ॥	३५
பித்வா புவம் தேவநதீ ஜகாம ஸாகா-விலேஸேஷேண நிஷேவிதும் தம் । வாணீ ச யத்-ப்ரேஷ்யதயா க்ருதார்த்தா ஸிவாதிவந்த்யா ந ததத்ர சித்ரம் ॥	35

गुरु-प्रबर्हस्य पदारविन्दं विदूरतः सा प्रणनाम मूर्ता ।
औदार्य-सौन्दर्यतनुं तनुं ताम् आलक्ष्य शिष्यैः अतिविस्मितं तैः ॥ ३६

குரு-ப்ரபர்ஹஸ்ய பதாரவிந்தம்
விதூரத: ஸா ப்ரணநாம மூர்தா ।
ஓளதார்ய-ஸௌந்தார்யதனும் தனும் தாம்
ஆலக்ஷ்ய ஸிஷ்யை: அதிவிஸ்மிதம் தை: ॥ 36

तेनोपयातेन कदाचनाथ वाराणसीं पापनिवारणेन ।
अवादि वाणी बलिनः स्वशिष्यान् विलोक्य लीलावसरेऽवलिप्तान् ॥ ३७

தேனோப-யாதேன கதாசனாத
வாராணஸீம் பாபநிவாரணேன ।
அவாதி வாணீ பலின: ஸ்வஸிஷ்யான்
விலோக்ய லீலாவஸரே:வலிப்தான் ॥ 37

नियुद्ध-सिद्धयै युगपद्धि वीरं मन्या भवन्तोऽभिपतन्तु मां द्राक् ।
समस्त-शक्तिं न युनक्ति यः स्वाम् अत्रास्मदाज्ञां स निराकरोति ॥ ३८

நியுத்த-ஸித்தயை யுகபத்தி வீரம்
மன்யா பவந்தோ஽பிபதந்து மாம் த்ராக் ।
ஸமஸ்த-ஸக்திம் ந யுனக்தி ய: ஸ்வாம்
அத்ராஸ்மதாஞாம் ஸ நிராகரோதி ॥ 38

इतीरयन् पञ्चदशैष यूनः प्राप्तान् प्रयुद्धान् युगपन्निपात्य ।
उत्थीयतां यस्य समर्थता स्यात् इति ब्रुवाणोऽशनकैर्जहास ॥ ३९

இதீரயன் பஞ்சதஸைஷ யூன:
ப்ராப்தான் ப்ரயுத்தான் யுகபன்நிபாத்ய ।
உத்தீயதாம் யஸ்ய ஸமர்த்ததா ஸ்யாத்
இதி ப்ருவாணோ஽ஸனகைர்ஜஹாஸ ॥ 39

सौमेरवं गौरवमावहन्ति तवाङ्गमङ्गाङ्गुलयश्च नोऽङ्गे । पुरा विनश्याम इतो दयालो स्वामिन् विमुञ्चेत्यवदंस्तदा ते ॥	४०
ஸௌமேரவம் கௌரவமாவஹந்தி தவாங்கமங்காங்குலயஸ்ச நோங்கே । புரா வினஸ்யாம இதோ தயாளோ ஸ்வாமின் விமுஞ்சேத்யவதம்ஸ்ததா தே ॥	40
तेनाथ मुक्तैरतिविस्मयस्तैः अवाप्यनालोच्य हि तत्स्वरूपम् । यद्भू-विजृम्भेण सशम्भु-शक्रं जगत् समस्तं नियतं निकामम् ॥	४१
தேனாத முக்தைரதிவிஸ்மயஸ்தை: அவாப்யநாலோச்ய ஹி தத்ஸ்வரூபம் । யத்ப்ரூ-விஜ்ரூம்பேண ஸஸம்பு-ஸக்ரம் ஜகத் ஸமஸ்தம் நியதம் நிகாமம் ॥	41

सदाक्ष्यमाक्षिप्त समस्त-पक्षको यतिः प्रभुं कोऽप्यमरावतीपदः । जिगीषया ज्ञानसहाय-कर्मणः प्रसाध्यतां साधनतेत्युदाहरत् ॥	४२
ஸதாக்ஷயமாக்ஷிப்த ஸமஸ்த-பக்ஷகோ யதி: ப்ரபும் கோ஽ப்யமராவதீபத: । ஜிகீஷயா ஞானஸஹாய-கர்மண: ப்ரஸாத்யதாம் ஸாதனதேத்யுதாஹரத் ॥	42
संसाधितार्थे भगवत्य-युक्तिवित् पप्रच्छ स ज्ञान-पदार्थमुग्रधीः । ज्ञातः स ते ज्ञान्यसि चेन्न चेन्न स प्रश्नो घटेतेति निराकृतैष तम् ॥	४३
ஸம்ஸாதிதார்த்தே பகவத்ய-யுக்திவித் பப்ரச்ச ஸ ஞான பதார்தமுக்ரதீ: । ஞாத: ஸ தே ஞான்யஸி சேந்ந சேந்ந ஸ ப்ரஸ்நோ கடேதேதி நிராக்ருதைஷ தம் ॥	43

वितत-तम-तमोऽन्तं साधयन्त्या नितान्तं सदसि सदसि रेजे व्याख्यया व्यासशिष्यः ।
सकल-समयि-हस्ताम्भोज-बन्धाभिनन्दी शरदि शरदि चन्द्रश्चन्द्रिका-सम्पदेव ॥४४

விதத-தம-தமோ஽ந்தம் ஸாதயந்த்யா நிதாந்தம்
ஸதஸி ஸதஸி ரேஜே வ்யாக்யயா வ்யாஸஸிஷ்ய: ।
ஸகல-ஸமயி-ஹஸ்தாம்போஜ-பந்தாபிநந்தீ
ஸரதி ஸரதி சந்த்ர: சந்த்ரிகா-ஸம்பதேவ ॥

(540)44

जननं समये समये जगतः प्रथिते समये समयेदमिते ।
सनिरासमयेऽसमये स्थितियुक् स्ववभासमयेऽसमयेष्टधिया ॥

४५

ஜனனம் ஸமயே ஸமயே ஜகத:
ப்ரதிதே ஸமயே ஸமயே தமிதே ।
ஸநிராஸமயே஽ஸமயே ஸ்திதியுக்
ஸ்வவபாஸமயே஽ஸமயேஷ்டதியா ॥

45

<p>वर्तस्वाध्यधि सर्वं दीव्येदं सोऽनिशं स्वतन्त्रो विष्णुः । उज्जासय दुष्टानां संस्करु साधून् गुणाभिपूर्णोऽप्यगुणः ॥</p>	४६
<p>வர்தஸ்வாத்யதி ஸர்வம் தீவ்யேதம் ஸோऽநிஸம் ஸ்வதந்த்ரோ விஷ்ணு: । உஜ்ஜாஸய துஷ்டானாம் ஸம்ஸ்குரு ஸாதூன் குணாபிபூர்ணோऽப்யகுண: ॥</p>	46
<p>असमोत्तमो मतोऽसौ श्रियः पतिर्विश्वतो विभिन्नात्मा । परमान् प्रकाममर्थान् प्रकाशयामास सेत्यादीन् ॥</p>	४७
<p>அஸமோத்தமோ மதோऽஸௌ ஸ்ரிய: பதிர்விஸ்வதோ விபின்னாத்மா । பரமான் ப்ரகாமமர்தான் ப்ரகாஸயாமாஸ ஸேத்யாதீன் ॥</p>	47

समानया याऽनमाऽऽस मायया ततयाऽयमा ।

नयासना नाऽस या न यातनाऽललनाऽतया ॥

४८

ஸமானயா யாऽனமாऽऽஸ மாயயா ததயாऽயமா ।

நயாஸநா நாऽஸ யா ந யாதநாऽலலநாऽதயா ॥

48

प्राज्ञो राज्ञां त्रिदिव-पदवीं कौरवं क्षेत्रमाप्तः

सस्माराथ स्वविहृति-पतद्भुस्ति-युद्धोत्सवानाम् ।

सत्यात्माद्यैरिह परिवृतो भाविमारीच-दृग्भिः

विस्मैरैः स्वैर्निज-नृपतनूहेति-दृष्ट्याऽतितुष्टैः ॥

४९

ப்ராக்ஞோ ராக்ஞாம் த்ரிதிவ-பதவீம் கௌரவம் சேஷத்ரமாப்த:

ஸஸ்மாராத ஸ்வவிஹ்ருதி-பதத்தஸ்தி-யுத்தோத்ஸவானாம் ।

ஸத்யாத்மாத்யைரிஹ பரிவ்ருதோ பாவிமாரீச-த்ருக்பி:

விஸ்மேரை: ஸ்வைர்நிஜ-ந்ருபதனூஹேதி-த்ருஷ்டயாऽதிதுஷ்டை: ॥49

विप्रात्मेशः क्षणार्थं कृतनतिरशिति-श्रीर्हृषीकेश-देशे
स्पष्टं दृष्टोऽप्यदृष्टः सपदि विहितवान् विस्मयं देहभाजाम् ।
स्वप्ने स्वप्रेरितान्य-स्थलग-निजनरोपाहतैः भक्ष्यभोज्यैः
प्राज्यैः प्राभोजयत् स्वं गुरुमखिल-गुरुं वेदयन् वेदबन्धुम् ॥

५०

விப்ராத்மேஸ: க்ஷணார்த்தம்
க்ருதநதிரஸிதி ஸீர்ஹ்ருஷீகேஸ-தேஸே
ஸ்பஷ்டம் த்ருஷ்டோ஽ப்யத்ருஷ்ட: ஸபதி
விஹிதவான் விஸ்மயம் தேஹபாஜாம் ।
ஸ்வப்னே ஸ்வப்ரேரிதான்ய-ஸ்தலக
நிஜநரோபாஹ்ருதை: பக்ஷயபோஜ்யை:
ப்ராஜ்யை: ப்ராபோஜயத் ஸ்வம்
குருமகில-குரும் வேதயன் வேதபந்தும் ॥

50

अवाप्तवान् पुनरिषु-पातमस्मरद्-रमापतिं स परशुराममादरात् ।
स राजकेल्युरुकदली-सहस्रकं तदाऽऽदत् अभ्यवहति-दत्तमुत्तमम् ॥ ५१

அவாப்தவான் புனரிஷு-பாதமஸ்மரத்-
ரமாபதிம் ஸ பரஸுராமமாதராத் ।
ஸ ராஜகேல்யுருகதலீ-ஸஹஸ்ரகம்
ததா஽஽தத் அப்யவஹ்ருதி-தத்தமுத்தமம் ॥ 51

स शङ्कर-पदद्विजोप-हतमाप्य गोवाख्यगां गरिष्ठ-कदलीलसद्-दशशती चतुष्कं चरन् ।
पयः कलश-पञ्चक-त्रिकयुगाभिपूर्णं पपावदृष्ट-गतिरप्यभून्नृप-नृमण्डलैरुद्यतैः ॥ ५२

ஸ ஸங்கர-பதத்விஜோப-ஹ்ருதமாப்ய கோவாக்யகாம்
கரிஷ்ட-கதளீலஸத்-தஸஸதீ சதுஷ்கம் சரன் ।
பய: கலஸ-பஞ்சக-த்ரிகயுகாபிபூர்ணம் பபாவத்ருஷ்ட-
கதிரப்யபூன்ருப-ந்ருமண்டலைருத்யதை: ॥ 52

अयमेव गोविषयतोऽपि कुत्रचित् सदसि जनतार्थितो जवात् ।
पुष्पमुत फलमहो विदधे जन-सुप्तिदानुपम-गान-सम्पदा ॥

५३

अयमेव कोविषयतोऽपि कुत्रचित्
सतसि जनतार्थितो जवात् ।
पुष्पमुत फलमहो विदधे
जन-सुप्तिदानुपम-गान-सम्पदा ॥

53

धन्योऽमह्यत नाकिनामहित-हृद्भाणः समोऽजस्य यो
मध्वो ध्वस्त-दुरागमोऽग्रहिमगुश्रीः काममायामहत् ।
विष्णुं विश्वजयप्रदं स हि नमन् सेव्यं सुसौख्यं मुदा
दाक्ष्याच्छ्रीधरम् आमयादि-विरही योगी सुहृत् सर्वदा ॥

५४

தன்யோ஽மஹ்யத நாகிநாமஹித-
ஹ்ருத்பாண: ஸமோ஽ஜஸ்ய யோ
மத்வோ த்வஸ்த-துராகமோ஽க்ர்ய-
ஹிமகுபூநீ: காமமாயாமஹ்ருத் ।
விஷ்ணும் விஸ்வஜயப்ரதம் ஸ ஹி நமன்
ஸேவ்யம் ஸுஸௌக்யம் முதா
தாக்ஷ்யாச்ச்ரீதரம் அாமயாதி-விரஹீ
யோகீ ஸுஹ்ருத் ஸர்வதா ॥

54

इति भुवन-विभूषणस्य भूयांसि अविगणितानि कृतान्तराणि हन्त ।
श्रवण-मनन-कीर्तनैरभीष्टं प्रतिददति इत्यमराः प्रकीर्तयन्ति ॥

५५

இதி புவன-விபூஷணஸ்ய பூயாம்ஸி
அவிகணிதானி க்ருதாந்தராணி ஹந்த ।
ஸ்ரவண-மனன-கீர்த்தனைரபீஷ்டம்
ப்ரதி தததி இத்யமரா: ப்ரகீர்த்தயந்தீ ॥

55

इति विविध-गोधारावारैः विशारदवारिदो हरिपदरतो विद्या-विद्युत्-प्रदीपित-दिङ्मुखः ।
भवभय-महाघर्मोत्तमं सदङ्घ्रिप-मण्डलं सफलसुमनः सान्द्रानन्दं व्यधादविपल्लवम् ॥ ५६

இதி விவித-கோதாராவாரை: விஸாரத-வாரிதோ
ஹரிபதரதோ வித்யா-வித்யுத்-ப்ரதீபித-திங்க்முக: ।
பவபய-மஹாகர்மோர்த்தப்தம் ஸதங்க்ரிப-மண்டலம்
ஸபலஸுமன: ஸாந்த்ராநந்தம் வ்யதாதவிபல்லவம் ॥

56

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के दशमः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே தபம: (10-வது) ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது ஆரம்ப
காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத
இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர்.பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये एकादशः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய-மஹாகாவ்யே ஏகாதஸ:(11-வது)ஸர்க: [79]

प्रचुरान्तर-प्रवचनं फणिराट् उपशुश्रुवान् स सनकादिमुनिः ।
गगनेऽल्पदृष्ट-वपुरत्र जनैः त्वरितं निलीन-रुचिराप पदम् ॥

१

ப்ரசுராந்தர-ப்ரவசனம் பணிராட்
உபஸுஸ்ருவான் ஸ ஸனகாதிமுனி: ।
ககனேஸல்ப-த்ருஷ்டவபுரத்ர ஜனை:
த்வரிதம் நிலீன-ருசிராப பதம் ॥

1

अतिचित्र-धाम्नि निजधाम्नि रतं ससहस्र-मस्तकमनन्तममुम् ।
मुनयोऽभिवाद्य विनयाभरणाः वरमन्वयुञ्जत तदर्थमिमम् ॥ २

अतिசித்ர-தாம்னி நிஜதாம்னி ரதம்
ஸஸஹஸ்ர-மஸ்தகமனந்தமமும் ।
முனயோ஽பிவாத்ய வினயாபரணா:
வரமன்வயுஞ்ஜத ததாந்தமிமம் ॥ 2

भगवत्तमस्य विपुल-प्रमतेः समयं मनोहरतमं जगति ।
महितं भवद्भिरपि लोकपते पठतां मुहुः फलमुद्देश्यति किम् ॥ ३

பகவத்தமஸ்ய விபுல-ப்ரமதே:
ஸமயம் மனோஹரதமம் ஜகதி ।
மஹிதம் பவத்பிரபி லோகபதே
படதாம் முஹு: பலமுதேஷ்யதி கிம் ॥ 3

अधिकारिणां फलमलं विदुषां भवति प्रवृत्तिरतिवीर्यवती ।
इति तत्फलं सफलसङ्कथनो भगवान् प्रपञ्चयतु भूरिदयः ॥

४

अतिकारीणाम् பலமலம் விதுஷாம்
பவதி ப்ரவ்ருத்திரதிவீர்யவதீ ।
இதி தத்பலம் ஸபலஸங்கதனோ
பகவான் ப்ரபஞ்சயது பூரிதய: ॥

4

इति तैरुदीरितमुदारमतिः वचनं निशम्य स जगाद गिरम् ।
शृणुतादरेण महनीयतमं महनीयपाद-समयस्य फलम् ॥

५

இதி தைருதீரிதமுதாரமதி:
வசனம் நிஸம்ய ஸ ஜகாத கிரம் ।
ஸ்ருணுதாதரேண மஹனீயதமம்
மஹினீயபாத-ஸமயஸ்ய பலம் ॥

5

त्रिदिवादि लभ्यमपि नास्य फलं कथितं कृषेरिव पलालकुलम् ।
स्वफलं तु मुक्तिपदमुक्तिपदं शुकशारदादि-परमार्थविदाम् ॥

६

த்ரிதிவாதி லப்யமபி நாஸ்ய பலம்
கதிதம் க்ருஷேரிவ பலாலகுலம் ।
ஸ்வபலம் து முக்திபதமுக்திபதம்
ஸுகஸாரதாதி-பரமார்த்தவிதாம் ॥

6

परमागमार्थ-वरशास्त्रमिदं भजताममानवकला-रचितम् ।
ब्रजतामहो परम-वैष्णवतां रतये स्वलोकमजितो दिशति ॥

७

பரமாகமார்த-வரஸாஸ்த்ரமிதம்
பஜதாமமானவகலா-ரசிதம் ।
வ்ரஜதாமஹோ பரம-வைஷ்ணவதாம்
ரதயே ஸ்வலோகமஜிதோ திஸதி ॥

7

ननु तत्र विश्व-विभवैकपदं प्रतिभाति पूर्णपुरुषस्य पुरी ।
उपलभ्यते यदुपमानपदं प्रति-बिम्बमेव मणिवप्रगतम् ॥

८

நனு தத்ர விஸ்வ-விபவைகபதம்
ப்ரதிபாதி பூர்ணபுருஷஸ்ய புரீ ।
உபலப்யதே யதுபமானபதம்
ப்ரதி-பிம்பமேவ மணிவப்ரகதம் ॥

(560)8

सितसौध-सन्ततिरुचा स्फुरिता परितोऽरुणाश्म-गृहपङ्क्ति-रुचिः ।
इह मच्छरीरवलये लसितामनुयाति मूर्तिमसुरासुहृतः ॥

९

ஸிதஸௌத-ஸந்ததிருசா ஸ்புரிதா
பரிதோ஽ருணாஸம்-க்ருஹபங்க்தி-ருசி: ।
இஹ மச்சரீரவலயே லஸிதா-
மனுயாதி மூர்த்திமஸுராஸுஹ்ருத: ॥

9

शबला वलीक-घटित-स्फटिक-द्युतिभिर्हरिन्-मणिमयी वलभी ।
प्रतिसद्य भाति यमुना मिलिता सित-सौरसैन्धव-पयोभिरिव ॥ १०

ஸபலா வலீக-கடித-ஸ்படிக-
த்யுதிபிர்ஹரின் மணிமயீ வலபீ ।
ப்ரதிஸதம் பாதி யமுனா மிலிதா
ஸித-ஸௌரஸைந்தவ-பயோபிரிவ ॥ 10

यदि नाभविष्यदिह विभ्रमता-नियमो जनस्य निलयावलिषु ।
विकटा विटङ्ककृतपत्रिततिः कृतकेत्यवैक्ष्यत कथञ्चन नो ॥ ११

யதி நாபவிஷ்யதிஹ விப்ரமதா-
நியமோ ஜனஸ்ய நிலயாவலிஷு ।
விகடா விடங்கக்ருதபத்ரிததி:
க்ருதகேத்யவைக்ஷ்யத கதஞ்சந நோ ॥ 11

<p>विविधस्तुलोपगत-चित्रपटी-सुवितानलम्बिमणिदाम-गणः । शरणान्तरेष्वधिक-पूरणतः प्रचकास्ति विभ्रम इवावगलन् ॥</p>	१२
<p>விவிதஸ்துலோபகத-சித்ரபடீ- ஸுவிதானலம்பிமணிதாம-கண: । ஸரணாந்தரேஷ்வதிக-பூரணத: ப்ரசகாஸ்தி விப்ரம இவாவகலன் ॥</p>	12
<p>विमलाकृतिः प्रकृतिरेव महा-मणिहेममय्यखिल-वस्तुमयी । इह सम्भवेत् सकलकान्तिरसः कथितोऽधिकोक्तिभिरतःकविभिः॥</p>	१३
<p>விமலாக்ருதி: ப்ரக்ருதிரேவ மஹா- மணிஹேமமய்யகில-வஸ்துமயீ । இஹ ஸம்பவேத் ஸகலகாந்திரஸ: கதிதோ஽திகோக்திபிரத: கவிபி: ॥</p>	13

<p>तदनादिकालमित-मुक्तिरतेः अगणाय-शम्भुमुख-सङ्घततेः । नगरैर्-महापुरमसंहतिमत् लसति-प्रभोरयमहो महिमा ॥</p>	१४
<p>ததனாதிகாலமித-முக்திரதே: அகணைய-ஸம்புக-ஸங்கததே: । நகரைர்-மஹாபுரமஸம்ஹதிமத் லஸதி-ப்ரபோரயமஹோ மஹிமா ॥</p>	14
<p>भवनं विभाति भुवनैकपतेः भुवनत्रयाद्भुत-गणातिशयि । वरमन्दिर-प्रकर-मध्यगतं द्विजमण्डलस्थ-शशि-मण्डलवत् ॥</p>	१५
<p>பவனம் விபாதி புவனைகபதே: புவனத்ரயாத்புத-கணாதிஸயி । வரமந்திர-ப்ரகர-மத்யகதம் த்விஜமண்டலஸ்த-ஸஸி-மண்டலவத் ॥</p>	15

स्वयमिन्द्रैव पतिमानकरी गृहकर्म यत्र कुरुते सुतराम् ।
अपि किङ्करी-दशशती-महिता श्रियमत्र वर्णयति वेश्मनि कः ॥ १६

ஸ்வயமிந்திரைவ பதிமானகரீ
க்ருஹகர்ம யத்ர குருதே ஸுதராம் ।
அபி கிங்கரீ-தஸஸதீ-மஹிதா
ஸ்ரியமத்ர வர்ணயதி வேஸ்மனி க: ॥ 16

कमलापतिः कमलयाऽमलया कमनीयया कमल-लोचनया ।
अमृताहिराज-मृदुभोगगतः स्वरतोऽपि तत्र रमते परमः ॥ १७

கமலாபதி: கமலயா:மலயா
கமனீயயா கமல-லோசனயா ।
அம்ருதாஹிராஜ-ம்ருதுபோககத:
ஸ்வரதோ:பி தத்ர ரமதே பரம: ॥ 17

तरुण-प्रभाकर-सहस्ररुचं कनकाम्बरं मणिमयाभरणम् ।
हसिताननेन्दुमरविन्द-दृशं तमरीन्द्र-धारिणमनुस्मरत ॥

१८

தருண-ப்ரபாகர-ஸஹஸ்ரருசம்
கனகாம்பரம் மணிமயாபரணம் ।
ஹஸிதானேந்துமரவிந்த-த்ருஸம்
தமரீந்த்ர-தாரிணமனுஸ்மரத ॥

18

गणयेद्रमाऽस्य न गुणानखिलान् चतुराननश्चतुरवागपि नो ।
न वयं सहस्रवदना अपि तान् अपरोदितानति-वदेम पुनः ॥

१९

கணயேத்ரமா஽ஸ்ய ந குணாநகிலான்
சதுரானனஸ்சதுரவாகபி நோ ।
ந வயம் ஸஹஸ்ரவதனா அபி தான்
அப்ரோதிதாநதி-வதேம புன: ॥

19

<p>विधयो विहङ्ग-पतयोऽगणिता रमणी-युताश्च फणिपेन्द्रमुखाः ॥ परयोग भूरिसुख-भोगमिता अवलोक्य तं दधति मोदरसम् ॥</p>	२०
<p>விதயோ விஹங்க-பதயோ஽கணிதா ரமணீ-யுதாஸ்ச பணிபேந்த்ரமுகா: । பரயோக பூரிஸுக-போகமிதா அவலோக்ய தம் தததி மோதரஸம் ॥</p>	20
<p>सचतुर्भुजा वनजपत्र-दृशो वरवेषिणोऽत्र सपिशङ्ग-पटाः । अरुण-प्रभाश्च तरुणाभ्ररुचो विचरन्ति नाथरुचयः पुरुषाः ॥</p>	२१
<p>ஸசதுர்புஜா வனஜபத்ர-த்ருஸோ வரவேஷிணோ஽த்ர ஸபிஸங்க-படா: । அருண-ப்ரபாஸ்ச தருணாப்ரருசோ விசரந்தி நாதருசய: புருஷா: ॥</p>	21

भगवत् समीपमुपयातवतां प्रमदो न केवलमलब्धतुलः ।
अपि तस्य लोकमति-लोकगुणं भजतां सुदुर्लभमभूरिशुभैः ॥ २२

பகவத் ஸமீபமுபயாதவதாம்
ப்ரமதோ ந கேவலமலப்ததுல: ।
அபி தஸ்ய லோகமதி-லோககுணம்
பஜதாம் ஸுதூர்லபமபூரிஸுபை: ॥ 22

न भवन्ति यत्र मृतिजन्मजराः त्रिविधं भयं किमुत दुःखगणः ।
अपरं च किञ्चिदशुभं न भवेत् न गुणादि तत्प्रभवमूलमपि ॥ २३

ந பவந்தி யத்ர ம்ருதிஜன்மஜரா:
த்ரிவிதம் பயம் கிமுத து:ககண: ।
அபரம் ச கிஞ்சிதஸுபம் ந பவேத்
ந குணாதி தத்ப்ரபவமூலமபி ॥ 23

<p>अनुभूयते सुखमनन्त-सखैः सकलैरलम्पतिपदं सततम् । अपि तारतम्य-सहितैः स्वगुरु-प्रवणैः परस्परमुरुप्रणयैः ॥</p>	२४
<p>अणुपुयथे णुकमनन्त-सुकैः सुकलैरलम्पतिपदं सततम् । अपि तारतम्य-सहितैः स्वगुरु- प्रवणैः परस्परमुरुप्रणयैः ॥</p>	24
<p>अतिसुन्दराः सुरभयः पुरुषा हरिचन्दनेन नव-चन्द्ररुचा । चलचारु-चामर-धरानुचरा विचरन्ति नित्य-तरुणा इह ते ॥</p>	२५
<p>अतिशुन्तराः णुरपयः पुणुषा णुरिशन्तनेन नव-सन्तरुसा । सलसाणु-सामर-तराणुसरा विसरन्ति नित्य-तरुणा इह ते ॥</p>	25

सविलासलास्य-परितुष्टदृशो मृदुगीत-वाद्य-मुदित-श्रवणाः ।
अनुरञ्जयन्ति नवकञ्ज-दृशो रमणा अमी स्वरमणीस्तरुणीः ॥ २६

ஸவிலாஸலாஸ்ய-பரிதுஷ்டத்ருஸோ
ம்ருதுகீத-வாத்ய-முதித-ஸ்ரவணா: ।
அனூரஞ்ஜயந்தி நவகஞ்ஜ-த்ருஸோ
ரமணா அம் ஸ்வரமணீஸ்தருணீ: ॥ 26

परिणायकानुपवनाभिमुखान् अनु निःसरन्ति हरिणीनयनाः ।
विमलाद्-विमान-वलयाच्छनकैः शशि-मण्डलादिव रुचो रुचिराः ॥ २७

பரிணாயகானுபவனாபிமுகான்
அநு நி:ஸரந்தி ஹரிணீநயனா: ।
விமலாத்-விமான-வலயாச்சனகை:
ஸஸி-மண்டலாதிவ ருசோ ருசிரா: ॥ 27

अरुणाश्म-वर्णतनवस्तनवः शुभहार-सन्निभ-रुचोऽत्र पराः ।
हरिनील-नील-रुचयोऽप्यपराः प्रकटी-भवन्ति विविधाभरणाः ॥ २८

அருணாஸ்ம-வாண்ணதனவஸ்தனவ:
ஸுபஹார-ஸந்நிப-ருசோத்ர பரா: ।
ஹரிநீல-நீல-ருசயோப்யபரா:
ப்ரகடீ-பவந்தி விவிதாபரணா: ॥ (580)28

सुचिरद्युतीर्दधति सूक्ष्मतरं स्वयमम्बरं च खलु बिभ्रति याः ।
शुकनिस्वना ध्रुवमिमा अपराः सुपयोधरा जलधरावलयः ॥ २९

ஸுசிரத்யுதீர்தததி ஸுக்ஷ்மதரம்
ஸ்வயமம்பரம் ச கலு பிப்ரதி யா: ।
ஸுகநிஸ்வனா த்ருவமிமா அபரா:
ஸுபயோதரா ஜலதராவலய: ॥ 29

समतीत-विद्रुमभुवां सुदृशां पदपल्लवाग्र्यनख रक्तरुचीः । परभागतः स्फटिक-कुट्टिमभूः प्रकटी-करोति न पुरा प्रकटाः ॥	३०
ஸமதீத-வித்ருமபுவாம் ஸுத்ருஸாம் பதபல்லவாக்ரயநக ரக்தருசீ: । பரபாகத: ஸ்படிக-குட்டிமபூ: ப்ரகட-கரோதி ந புரா ப்ரகடா: ॥	30
हरिणीदृशां सुवसनानि बृहत्-सुनितम्ब-बिम्ब-रुचिरोरुचा । शबलद्युतीनि मदनस्य जगत् जयवैजयन्त्य इति निश्चिनुमः ॥	३१
ஹரிணீத்ருஸாம் ஸுவஸனானி ப்ருஹத்- ஸுநிதம்ப-பிம்ப-ருசிரோருசா । ஸபலத்யுதீனி மதனஸ்ய ஜகத் ஜயவைஜயந்த்ய இதி நிச்சினும: ॥	31

करपल्लवैस्तरलितैः ललितैः असकृत्-क्वणत्-कनक-कङ्कणकैः ।
नवरोम-राजिवलि-वल्गु-मृदु-प्रतनूदरैः अतिमनाक् तरलैः ॥ ३२

கரபல்லவைஸ்தரலிதை: லலிதை:
அஸக்ருத்-க்வணத்-கனக-கங்கணகை: ।
நவரோம-ராஜிவலி-வல்கு-ம்ருது-
ப்ரதனுாதரை: அதிமனாக் தரலை: ॥ 32

कुचकुम्भ-पूर्णतर-कान्ति-सुधारस-शेष-बिन्दु-विसरच्छविभिः ।
वरहार-राजिभिरुतानुपदं प्रतिलोडिताभिरशनैरुरसि ॥ ३३

குசகும்ப-பூர்ணதர-காந்தி-ஸுதா-
ரஸ-ஸேஷ-பிந்து-விஸரச்சவிபி: ।
வரஹார-ராஜிபிருதானுபதம்
ப்ரதிலோடிதாபிரஸனைருரஸி ॥ 33

अपि लीलया कुवलयोल्लसितैः अपरैः करैः सहचरी-निहितैः ।
वदनैः शुचिस्मित-कटाक्षरसैः चल-कुण्डलोल्लसित-गण्डयुगैः ॥ ३४

அபி-லீலயா குவலயோல்லஸிதை:
அபரை: கரை: ஸஹசா-நிஹிதை: ।
வதனை: ஸாசிஸ்மித-கடாக்ஷரஸை:
சல-குண்டலோல்லஸித-கண்டயுகை: ॥ 34

प्रगतासु तासु रणितैरशना-मणि-नूपुरैरिव तदा गदिताः।
अनुवीक्षितुं तनु विलासमिमं तरुणा भवन्त्यथ निवृत्तमुखाः ॥ ३५

ப்ரகதாஸு தாஸு ரணிதைரஸனா-
மணி-நூபுரைரிவ ததா கதிதா: ।
அணுவீக்ஷிதும் தனுவிலாஸமிமம்
தருணா பவந்த்யத நிவ்ருத்தமுகா: ॥ 35

अनुपालिताः स्वदयितैर्दयिताः कथमप्युपेत्य कुचभारनताः । शनकैः पुनस्तदवलम्ब-बलात् किल ता विशन्ति परमोपवनम् ॥	३६
अणुपालिताः स्वंवतयित्वाः कथमप्युपेत्य कुचभारनताः । शनकैः पुनस्तदवलम्ब-बलात् किल ता विशन्ति परमोपवनम् ॥	36
हसित-प्रसून-निकरोरुभर-प्रणमत्-सुवर्णमणि-सर्वतरून् । उपगूहयन्-नमृतसिन्धुसखः पवनो न कस्य सुखमेधयति ॥	३७
ஹஸித-ப்ரஸூன-நிகரோருபர- ப்ரணமத்-ஸுவர்ணமணி-ஸர்வதரூன் । உபகூஹயன்-நம்ருதஸிந்துஸக: பவனோ ந கஸ்ய ஸுகமேதயதி ॥	37

उपचार-नन्दनमिदं द्युवनं नियमेन नन्दयति यन्न जनम् ।
परमेव नन्दनमुपेन्द्रवनं सकलं सदा यदभिनन्दयति ॥ ३८

உபசார-நந்தனமிதம் த்யுவனம்
நியமேன நந்தயதி யந்ந ஜனம் ।
பரமேவ நந்தனமுபேந்த்ரவனம்
ஸகலம் ஸதா யதபிநந்தயதி ॥ 38

वर-पारिभद्रक-सुकल्पतरु-ब्रजपारिजात-हरिचन्दनवत् ।
सहितं समादिपदताननगैः परिभूषयन्ति तदहो ऋतवः ॥ ३९

வர-பாரிபத்ரக-ஸுகல்பதரு
வ்ரஜபாரிஜாத-ஹரிசந்தனவத் ।
ஸஹிதம் ஸமாதிபததாநநகை:
பரிபூஷயந்தி ததஹோ ருதவ: ॥ 39

स्मित-माधवी-कुसुमरम्यतरौ नवचम्पकादि-कुसुमोल्लसितौ । मधुमाधवौ मधुपगीर्मधुरौ मधुजित् प्रियान्-प्रमदमानयतः ॥	४०
ஸ்மித-மாதவீ-குஸுமரம்யதரௌ நவசம்பகாதி-குஸுமோல்லஸிதௌ । மதுமாதவௌ மதுபகீர்மதுரௌ மதுஜித் ப்ரியான்-ப்ரமதமானயத: ॥	40
नव-मल्लिकास्रजमभीष्टतमः शुचिसम्भवां प्रणयिनी-शिरसि । कलयन् स्वयं न कुशलेति किल प्रतिघट्टयत्युरुकुचावुरसा ॥	४१
நவ-மல்லிகாஸ்ரஜமபீஷ்டதம: ஸுசிஸம்பவாம் ப்ரணயினீ-ஸிரஸி । கலயன் ஸ்வயம் ந குஸலேதி கில ப்ரதிகட்டயத்யுருகுசாவுரஸா ॥	41

मधुरस्वराः ततपत्र-तति-प्रकाटान्त-पङ्क्ति-धृतनेत्ररुचः ।
शिखिनोऽनुयान्ति हि सहस्रदृशं जलदर्तुलक्ष्म निजनृत्तमहे ॥ ४२

மதுரஸ்வரா: ததபதத்ர-ததி-
ப்ரகாடாந்த-பங்தி-த்ருதநேத்ரருச: ।
ஸிகினோ:ஸுயாந்தி ஹி ஸஹஸ்ரத்ருஸம்
ஐலதா்துலக்ஷம நிஜந்ருத்தமஹே ॥ 42

शरदोल्लसत्-कुवलयेक्षणया विकचारविन्द-रुचिराननया ।
प्रियया च शोभन-शुकस्वनया रमते जनो मुखर-हंसकया ॥ ४३

ஸரதோல்லஸத்-குவலயேக்ஷணயா
விகசாரவிந்த-ருசிரானனயா ।
ப்ரியயா ச ஸோபன-ஸுகஸ்வனயா
ரமதே ஐனோ முகர-ஹம்ஸகயா ॥ 43

अभिनन्दयन् हिमऋतुं सुसखा स्फटिकाचलच्छल-हिमाधिकृतम् ।
फलनीकुलं कुसुमयन्-शिशिरो हसतीव फुल्लनवकुन्दरुचा ॥ ४४

அபிநந்தயன் ஹிமருதும் ஸுஸகா
ஸ்படிகாசலச்சல-ஹிமாதிக்ருதம் ।:
பலினீகுலம் குஸுமயன்-ஸிஸிரோ
ஹஸதீவ புல்லநவகுந்தருசா ॥ 44

हिमशीतवर्ष-परितापपुरस्सर-दोष-मूलमिह नर्तुगणः ।
प्रियमेव साधयति नित्यमहो स विमुक्तिमानिति विमुक्तिमताम् ॥ ४५

ஹிமஸீதவர்ஷ-பரிதாபபுரஸ்ஸர
தோஷ-மூலமிஹ நர்துகண: ।
ப்ரியமேவ ஸாதயதி நித்யமஹோ
ஸ விமுக்திமானிதி விமுக்திமதாம் ॥ 45

अमृतस्रगुत्तम-फलप्रसवान् अमृताय तत्र जनताऽर्पयति ।
उपभोक्तुमप्यविधि-बन्धवशा प्रकृतिं प्रयाति सकलोऽपि सदा ॥ ४६

அம்ருதஸ்ரகுத்தம-பலப்ரஸவான்
அம்ருதாய தத்ர ஜனதாஃர்பயதி ।
உபபோக்துமப்யவிதி-பந்தவஸா
ப்ரக்ருதீம் ப்ரயாதி ஸகலோஃபி ஸதா ॥ 46

प्रमदातिरेकमुपयातवता प्रमदागणेन चरतोपवने ।
उपगीयते स्म मधुरं मधुजित् चरितं सकान्त-ततिना सततम् ॥ ४७

ப்ரமதாதிரேகமுபயாதவதா
ப்ரமதாகணேன சரதோபவனே ।
உபகீயதே ஸ்ம மதுரம் மதுஜித்
சரிதம் ஸகாந்த-ததிநா ஸததம் ॥ 47

ललना ललन्त्यभिवरं प्रवरा ललिता लुनन्ति कुसुमानि पराः ।
इतराः स्रजो विरचयन्ति पतीन् अनुरञ्जयन्ति न हि काश्चन नो ॥ ४८

ललना ललन्त्यपिवरम् प्रवरा
ललिता लुनन्ति कुसुमानी पराः ।
इतराः स्त्रजो विरचयन्ति पतीन्
अनुरञ्जयन्ति न हि काश्चन नो ॥ (600)48

वनलीलया विविधया मुदिताः तरुणा-घनस्-तननतास्-तरुणीः ।
सुलतालयेषु परिरभ्य रतिं वदनारविन्द-मधुपा दधति ॥ ४९

वनलीलया विविधया मुदिताः
तरुणा-घनस्-तननतास्-तरुणीः ।
सुलतालयेषु परिरभ्य रतिम्
वदनारविन्द-मधुपा दधति ॥ 49

रसिकाः सुधाप्सु सरसीषु ततो रुतनूपुरानुकृत-सारसकाः । विहरन्ति साकमवगाह्य धवैः जलमडुकोत्सव-हसद्वदनाः ॥	५०
ரஸிகா: ஸுதாப்ஸு ஸரஸீஷு ததோ ருதநூபுராநுக்ருத-ஸாரஸகா: । விஹரந்தி ஸாகமவகாஹ்ய தவை: ஜலமட்டுகோத்ஸவ-ஹஸத்வதனா: ॥	50
विविधा विधाय विहृतीः सलिले विकटेषु विद्रुमतटेषु गताः । सुरभिं सुवर्णमथ वर्णकमाददते सखी-करगतं महिलाः ॥	५१
விவிதா விதாய விஹ்ருதீ: ஸலிலே விகடேஷு வித்ருமதடேஷு கதா: । ஸுரபிம் ஸுவர்ணமத வர்ணக-மா- தததே ஸகீ-கரகதம் மஹிலா: ॥	51

जघनांशुकैः अवयवाभरणैः कुचकुंकुमैश्च कचमाल्यवरैः ।
नयनाञ्जनैरपि मिथोऽब्जदृशां घटितैः अलङ्कृतिरलं क्रियते ॥ ५२

ஐகனாம்பஊகை: அவயவாபரணை:
குசகுங்குமைப்ச கசமால்யவரை: ।
நயனாஞ்ஜனைரபி மிதோ஽ப்ஜத்ருஊாம்
கடிதை: அலங்க்ருதிரலம் க்ரியதே ॥ 52

तनुमध्यमा निजगृहाणि गताः सममात्मनामसुसमैरसमैः ।
अमृतं पिबन्त्यसुलभं भविभिः चषकैर्महारजतरत्नमयैः ॥ ५३

தனுமத்யமா நிஜக்ருஹாணி கதா:
ஸமமாத்மநாமஸுஸமைரஸமை: ।
அம்ருதம் பிபந்த்யஸுலபம் பவிபி:
சஷகைக்ரஹாரஜதரத்னமயை: ॥ 53

मृदुकम्र-शय्यमनुरागवतां मणिमञ्जुमञ्जित-दृशोऽवसरे ।
पतिचोदिता अधिरुहन्ति शनैः विनयो हि भूषयति सर्वरसम् ॥ ५४

ம்ருதுகம்ர-ஸய்யமனூராகவதாம்
மணிமஞ்சமஞ்சித-த்ருஸோ஽வஸரே ।
பதிசோதிதா அதிருஹந்தி ஸனை:
வினயோ ஹி பூஷயதி ஸர்வரஸம் ॥ 54

अभिकान्तमुन्नमित-कान्तकुचा किल बध्नती सकुसुमां कवरीम् ।
सुमुखी सुलक्ष्य-भुजमूलवलिः परिरभ्यते प्रणयिनाऽतिरसात् ॥ ५५

அபிகாந்தமுன்னமித-காந்தகுசா
கில பத்னதீ ஸகுஸுமாம் கவரீம் ।
ஸுமுகீ ஸுலக்ஷய-புஜமூலவலி:
பாரப்யதே ப்ரணயினா஽திரஸாத் ॥ 55

पृथुवृत्त-तुङ्ग-कठिनोरसिज-द्वयवारितायत-निजान्तरयोः ।
भुजयोर्युगेन रमणो रमणीं परिरभ्य कोऽत्र रमयेन्न सुखी ॥

५६

ப்ருதுவ்ருத்த-துங்க-கடினோரஸிஜ-
த்வயவாரிதாயத-நிஜாந்தரயோ: ।
புஜயோர்யுகேன ரமணோ ரமணீம்
பரிரப்ய கோ஽த்ர ரமயேந்ந ஸுகீ ॥

56

स्मित-फुल्लमुल्लसित चिल्लिलसन् मणिकुण्डलं मृदु-कटाक्षपटु ।
निभृतो निरीक्ष्य सुचिरं सुतनोः प्रतिचुम्बति प्रियतमो वदनम् ॥

५७

ஸ்மித-புல்லமுல்லஸித சில்லிலஸன்
மணிகுண்டலம் ம்ருது-கடாஷ்படு ।
நிப்ருதோ நிரீக்ஷய ஸுகிரம் ஸுதனோ:
ப்ரதிசும்பதி ப்ரியதமோ வதனம் ॥

57

नतमुन्नमय्य मुख-चन्द्रमसं परिरम्भ-सम्भृतमुदा सुदृशः ।
उपरम्यते न तरुणेन चिरं मधुराधरामृतरसं पिबता ॥

५८

நதமுன்னமய்ய முக-சந்த்ரமஸம்
பாரிம்ப-ஸம்ப்ருதமுதா ஸுத்ருஸா: ।
உபரம்யதே ந தருணேன சிரம்
மதுராதராம்ருதரஸம் பிபதா ॥

58

सुरतोत्सवोत्-सुकतया त्वरयन् करपल्लवं निवसन-ग्रहणे ।
कररुद्धमायतदृशः सहसा त्वरयत्यथ द्विगुणमिष्टतमः ॥

५९

ஸுரதோத்ஸவோத்-ஸுகதயா த்வரயன்
கரபல்லவம் நிவஸன-க்ரஹணே ।
கரருத்தமாயதத்ருஸா: ஸஹஸா
த்வரயத்யத த்விகுணமிஷ்டதம: ॥

59

<p>रभसाऽवपातित-पृथूरसिजः परिरभ्य तत्क्षण-वियाततरः । मणितादि-सौरत-वितानपटू रमयत्यमून् युवतिसङ्घ उत ॥</p>	60
<p>ரபஸா஽வபாதித-ப்ருதூரஸிஜ: பாரிர்ப்ய தத்ஷ்ண-வியாததர: । மணிதாதி-ஸௌரத-விதானபடு ரமயத்யமூன் யுவதிஸங்க உத ॥</p>	60
<p>अतिलौकिकान् रमयतो रमणान् रमयन्त्यलौकिक-गुणा ललनाः । अनुरूपरूपमतिलोक-सुखं तदलौकिकं निधुवनं लसति ॥</p>	61
<p>அதிலௌகிகான் ரமயதோ ரமணான் ரமயந்த்ய-ௌளகிக-குணா லலனா: । அணுரூபரூபமதிலோக-ஸுகம் ததௌளகிகம் நிதுவனம் லஸதி ॥</p>	61

न रतिः श्रमादि-खचिता नियमात् विरहव्यथाऽपि न वधूवरयोः ।
प्रतिकामिनी-प्रणयतः कलहो न समस्त-दोषरहिते हि पदे ॥ ६२

ந ரதி: ஸ்ரமாதி-கசிதா நியமாத்
விரஹவ்யதா஽பி ந வதூவரயோ: ।
ப்ரதிகாமினீ-ப்ரணயத: கலஹோ
ந ஸமஸ்த-தோஷரஹிதே ஹி பதே ॥ 62

सुख-संविदात्मकतया वपुषां सुरभित्वमेव बहिरन्तरपि ।
हरिधाम्नि दम्पतिगणस्य ततो ननु मान्यतेऽपि मुनिभिः सुरतम् ॥ ६३

ஸுக-ஸம்விதாத்மகதயா வபுஷாம்
ஸூரபித்வமேவ பஹிரந்தரபி ।
ஹரிதாம்னி தம்பதிகணஸ்ய ததோ
நனு மான்யதே஽பி முனிபி: ஸூரதம் ॥ 63

श्रुणुताप्यलोक-विषयं विषयं सकलस्य मुक्तनिकरस्य दृशाम् ।
वपुरिन्दिरापतिः अमन्दरसं ननु सुन्दरं प्रकटयत्यनिशम् ॥ ६४

ஸ்ருணுதாப்யலோக-விஷயம் விஷயம்
ஸகலஸ்ய முக்தநிகரஸ்ய த்ருஸாம் ।
வபுரிந்திராபதி: அமந்தரஸம்
நனு ஸுந்தரம் ப்ரகடயத்யனிஸம் ॥ 64

मणिराजि-राजित-महामुकुटं शितिकान्त-कुन्तल-सहस्रतयम् ।
अलिकार्धचन्द्र-विलसत्तिलकं श्रवणोल्लसन्-मकर-कुण्डलयुक् ॥ ६५

மணிராஜி-ராஜித-மஹாமுகுடம்
ஸரிதிகாந்த-குந்தல-ஸஹஸ்ரதயம் ।
அலிகார்தசந்த்ர-விலஸத்திலகம்
ஸ்ரவணோல்லஸன்-மகர-குண்டலயுக் ॥ 65

<p>परिपूर्णचन्द्र-परिहासि-मुखं जलजायताक्ष-मरुणोष्ट-पुटम् । हसितावलोक-ललितैरतुलैः अभिनन्दयत्-प्रणतमात्म-जनम् ॥</p>	६६
<p>பரிபூர்ணசந்த்ர-பரிஹாஸி-முகம் ஜலஜாயதாக்ஷ-மருணோஷ்ட-புடம் । ஹஸிதாவலோக-லலிதைரதுலை: அபிநந்தயத்-ப்ரணதமாத்ம-ஜனம் ॥</p>	66
<p>नवकम्बु-कण्ठ-महिमांशु-महो महिमोपलेन्द्र-वरहारधरम् । रमणीयरत्न-गणविद्धुलसद्-वलयाङ्गुलीयक-वराङ्गदवत् ॥</p>	६७
<p>நவகம்பு-கண்ட-மஹிமாம்ஸு-மஹோ மஹிமோபலேந்த்ர-வரஹாரதரம் । ரமணீயரத்ன-கணவித்தலஸத்- வலயாங்குலீயக-வராங்கதவத் ॥</p>	67

रविचक्र-रुक्प्रकर-चक्रकरं विधुबिम्ब-कम्बु मधुराम्बुरुहम् ।

ज्वलन-ज्वलद्गदमुदारधनुः पृथुवृत्त-हस्तमतिताम्र-तलम् ॥

६८

रवीशकर-रुकंप्रकर-शकरकरम्

विद्युपिम्प-कम्पु मथुराम्पुण्ड्रम् ।

ज्वलन-ज्वलत्कतमुत्तारतनुः

पुण्ड्रवृत्त-ण्ड्रसुतमतिताम्र-तलम् ॥

(620)68

वरपीवरांसम् अधिराजदुरो-मणिमण्टपाय्य-विलसत्-कमलम् ।

सजगद्-द्विसप्तक-तनूदरकं शुभनाभिकञ्जगत-कालिनुतम् ॥

६९

वरपीवराम्भम् अतिराजतुरो-

मणिमण्डपाकरय-विलसत्-कमलम् ।

सजगत्-त्विषप्तक-तनुत्तरकम्

सुभनाभिकञ्जगत-कालिनुतम् ॥

69

<p>अतिकान्त-काञ्चिपद-काञ्चिमिलत्-तपनीय-भङ्गरुचि-पिङ्गपटम् । वरहस्ति हस्त-सदृशोरुयुगं क्रमवृत्त-चारुतर-जङ्घमुत ॥</p>	60
<p>அதிகாந்த-காஞ்சிபத-காஞ்சிமிலத்- தபனீய-பங்கருசி-பிங்கபடம் । வரஹஸ்தி ஹஸ்த-ஸத்ருஸோருயுகம் க்ரமவ்ருத்த-சாருதர-ஜங்கமுத ॥</p>	70
<p>वरनूपुरं परमरुक्प्रपदं नवविद्रुम-द्युति-नखावलिमत् । अरिवारिज-ध्वजकलङ्कलसत्-पदपांसु-पावित-जगत्त्रितयम् ॥</p>	69
<p>வரநூபுரம் பரமருக்ப்ரபதம் நவவித்ரும-த்யுதி-நகாவலிமத் । அரிவாரிஜ-த்வஜகலங்கலஸத்- பதபாம்ஸு-பாவித-ஜகத்ரிதயம் ॥</p>	71

निखिलागमावगमितैः अमितैः सुख-संविदादिभिरनन्त-गुणैः ।
प्रपदादि-कान्त-सकलावयवैः आकृतिभिःसदैक्यवददोषलवम् ॥ ७२

நிகிலாகமாவகமிதை: அமிதை:
ஸுக-ஸம்விதாதிபிரனந்த-குணை: ।
ப்ரபதாதி-காந்த-ஸகலாவயவை:
ஆக்ருதிபி: ஸதைக்யவததோஷலவம் ॥ 72

अधिकारिणां गुणविशेषवशात् द्विपदाद्यनन्त-चरणान्ततया ।
अतिभासितं घनगुणापघनैः इतरैश्च तत्तदुचितै रुचिरैः ॥ ७३

அதிகாரிணாம் குணவிசேஷவசாத்
த்விபதாத்யனந்த-சரணாந்ததயா ।
அதிபாஸிதம் கனகுணாபகனை:
இதரைஸ்ச தத்ததுசிதை ருசிரை: ॥ 73

नवभानुभाः कनक-कान्ति परं वरहारहारि हरिनील-हरित् ।
शबल-प्रभादि-विविधद्युतिमत्-सुखबोध-सौरभ-सुरूपगुणम् ॥ ७४

நவபானுபா: கனக-காந்தி-பரம்
வரஹாரஹாரி ஹரிநீல-ஹரித் ।
ஸபல-ப்ரபாதி-விவிதத்யுதிமத்-
ஸுகபோத-ஸௌரப-ஸூரூபகுணம் ॥ 74

आश्चर्य-रत्नेष्वधिकं जगत्रयेऽपि आश्चर्यमाश्चर्यमहो मुहुर्मुहुः ।
सौन्दर्य-सारैकरसं रमापते रूपं सदानन्दयतीह मोक्षिणः ॥ ७५

ஆஸ்சர்ய-ரத்னேஷ்வதிகம் ஜகத்த்ரயே஽பி
ஆஸ்சர்யமாஸ்சர்யமஹோ முஹூர்முஹூ: ।
ஸௌந்தர்ய-ஸாரைகரஸம் ரமாபதே
ரூபம் ஸதாநந்தயதீஹ மோக்ஷிண: ॥ 75

इज्यते यज्ञशीलैः स यज्ञः प्राज्ञमध्ये परः प्रोच्यतेऽन्यैः ।
गीयते गेयकीर्तिः सुगीतैः विध्यबद्धैः सदाऽऽनन्द-सान्द्रैः ॥

७६

இஜ்யதே யஞ்யஸீலை: ஸ யஞ:
ப்ராஞ்யமத்யே பர: ப்ரோச்யதே:ஸன்யை: ।
கீயதே கேயகீர்தி: ஸுகீதை:
வித்யபத்தை: ஸதா:ஸநந்த-ஸாந்த்ரை: ॥

76

वैकुण्ठे ते श्रीविशेषाजनानाम् अत्याश्चर्यं चित्तवाचामभूमिः ।
वैकुण्ठेते श्रीविशेषाज-नानाम् उक्तश्लाघ्ये युक्तमेतादृशत्वम् ॥

७७

வைகுண்டே தே ஸ்ரீவிஸேஷாஜனானாம்
அத்யாஸ்சர்யம் சித்தவாசாமபூமி: ।
வைகுண்டேதே ஸ்ரீவிஸேஷாஜ-னானாம்
உக்தஸ்லாக்யே யுக்தமேதாத்ருஸத்வம் ॥

77

यंयं सुखी कामयतेऽर्थमत्र सङ्कल्पमात्रात् सकलोऽपि स स्यात् ।
इत्येव वेदा अपि वेदयन्ति मुक्तिं ततः को विभवातिरेकः ॥

७८

யம்யம் ஸுகீ காமயதேர்ஃத்தமத்ர
ஸங்கல்பமாத்ராத் ஸகலோஃபி ஸ ஸ்யாத் ।
இத்யேவ வேதா அபி வேதயந்தி
முக்திம் தத: கோ விபவாதிரேக: ॥

78

महानन्दतीर्थस्य ये भाष्यभावं मनोवाग्भिरावर्तयन्ते स्वशक्त्या ।
सुराद्या नरान्ता मुकुन्द-प्रसादात् इमं मोक्षमेते भजन्ते सदेति ॥

७९

மஹானந்ததீர்த்தஸ்ய யே பாஷ்யபாவம்
மனோவாக்பிராவர்தயந்தே ஸ்வஸக்த்யா ।
ஸுராத்யா நரான்தா முகுந்த-ப்ரஸாதாத்
இமம் மோக்ஷ மேதே பஜந்தே ஸதேதி ॥

79

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के एकादशः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே ஏகாதஸ: (11-வது) ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது ஆரம்ப
காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத
இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர். பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये द्वादशः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே த்வாதஸ: (12-வது) ஸர்க: [54]

तत्रानन्त स्वान्त-वेदान्ति-सिंहे मुख्यव्याव्या निस्वने जृम्भमाणे ।

सद्यो माद्यद्-वादि-दन्तीन्द्र-भीमे भेजे क्षोभो मायि-गोमायु-यूथैः ॥ १

தத்ரானந்த ஸ்வாந்த-வேதாந்தி-ஸிம்ஹே

முக்யவ்யாக்யா நி:ஸ்வனே ஜ்ஞும்பமானே ।

ஸத்யோ மாத்யத்-வாதி-தந்தீந்த்ர-பீமே

பேஜே கேஷாபோ மாயி-கோமா யு-யூதை: ॥

1

सम्भूयामी चोलज-द्वीपिपुर्योः पार्श्वे पापा मन्त्रयामासुरुग्राः । सासूया भूभूषणे वायुदेवे मूढा यद्वद्-धार्तराष्ट्रान्तिके प्राक् ॥	२
ஸம்பூயாமீ சோலஜ-த்வீபிபுர்யோ: பார்ஸ்வே பாபா மந்த்ரயாமாஸுருக்ரா: । ஸாஸூயா பூபூஷணே வாயுதேவே மூடா யத்வத்-தார்த்தராஷ்ட்ராந்திகே ப்ராக் ॥	2
सन्मात्सर्यं बद्धुमूचेऽशुभानां वाचाऽलोलं कोपि गान्धारकस्य । मध्ये तेषां नीचनीत्या समानो वाचालोऽलं कोऽपि गान्धारकस्य ॥	३
ஸன்மாத்த்ஸர்யம் பத்து-மூசேஸுபானாம் வாசாஸலோலம் கோபி காந்தாரகஸ்ய । மத்யே தேஷாம் நீசநீத்யா ஸமானோ வாசாலோஸலம் கோஸபி காந்தாரகஸ்ய ॥	3

एकं तत्त्वं वष्टि मायामयीयं वाक्यैः प्राच्यैरप्यवाच्यं विधत्ते ।
पूर्वाऽपूर्वा हन्त दौर्घट्यभूषा चित्रं चित्रं दर्शनाचार्यनीतिः ॥

४

ஏகம் தத்வம் வஷ்டி மாயாமயீயம்
வாக்யை: ப்ராச்யைரப்யவாச்யம் விதத்தே।
பூர்வா஽பூர்வா ஹந்த தெளர்கட்யபூஷா
சித்ரம் சித்ரம் தர்ஸனாசார்யநீதி: ॥

4

मर्त्यामर्त्यामर्त्य-विद्विट्-पुरोगं विश्वं दृश्यं विप्रचण्डाल-पूर्वम् ।
भेदापेतं भेदि मानैः समानैः साधीयः कः साधयेत्-तामलब्ध्वा ॥

५

மர்த்யாமர்த்யாமர்த்ய-வித்விட்-புரோகம்
விஸ்வம் த்ருஸ்யம் விப்ரசண்டால-பூர்வம் ।
பேதாபேதம் பேதி மாணை: ஸமாணை:
ஸாதீய: க: ஸாதயேத்-தாமலப்த்வா ॥

5

सत्यं सत्यं व्यावहार्यं विधत्ते सर्वं मोहे सर्वनिर्वाहिणी सा ।
ज्ञाने जाते दग्धवस्त्रप्रतीतं पक्वे तस्मिन् तमलोहाप्तवार्वत् ॥

६

ஸத்யம் ஸத்யம் வ்யாவஹார்யம் விதத்தே
ஸர்வம் மோஹே ஸர்வநிர்வாஹிணீ ஸா ।
ஞானே ஜாதே தக்தவஸ்த்ரப்ரதீதம்
பக்வே தஸ்மின் தப்தலோஹாப்தவார்வத் ॥

6

ज्ञानिश्रेष्ठ-श्रेष्ठविज्ञानि-वर्गे नैर्गुण्यस्थे साम्प्रतं नाथभूताः ।
आक्रन्दं मे हन्त शृण्वन्तु सोऽयं हा हा मायावाद उत्सादमेति ॥

७

ஞானிஸ்ரேஷ்ட-ஸ்ரேஷ்டவிஞ்ஞானி-வர்கே
நைநர்குண்யஸ்தே ஸாம்ப்ரதம் நாதபூதா: ।
ஆக்ரந்தம் மே ஹந்த ஸ்ருண்வந்து ஸோ஽யம்
ஹா ஹா மாயாவாத உத்ஸாதமேதி ॥

7

भ्रष्टा भाट्टा न प्रभाकृत्प्रभाऽभूत् त्रस्ता माहायानिकाद्याश्च यत्र ।
दुर्गं मायावादसत्रं दिधक्षुः नोपेक्ष्या नः तत्त्ववादाग्नि-जिह्वा ॥ ८

ப்ரஷ்டா பாட்டா ந ப்ரபாக்ருத்ப்ரபா஽பூத்
த்ரஸ்தா மாஹாயானிகாத்யாஸ்ச யத்ர ।
துர்கம் மாயாவாதஸத்ரம் திதக்ஷு:
நோபேக்ஷயா ந: தத்வவாதாக்னி-ஜிஹ்வா ॥ 8

यं यं प्रापद्-भूरिचित्तः प्रदेशं तस्मात् तस्मादागतेरन्तरायः ।
प्रत्यज्ञायि व्यक्तमार्येण सोऽपि प्राप्नोत् पार्श्वं हा वयं भाग्यहीनाः ॥ ९

யம் யம் ப்ராபத்-பூரிசித்த: ப்ரதேஸம்
தஸ்மாத் தஸ்மாதாகதேரந்தராய: ।
ப்ரத்யஞாயி வ்யக்தமார்யேண ஸோ஽பி
ப்ராப்னோத் பார்ஸ்வம் ஹா வயம் பாக்யஹீனா: ॥ (640)9

प्रश्नः पृष्टः खण्ड्यते तेन नूनं युक्तां युक्तिं वक्ति चासावखण्ड्याम् ।
वादिब्रातं लज्जयेन्नो विशेषात् आक्षेपेति श्रूयते किं नु कुर्मः ॥ १०

ப்ரஃஃன: ப்ருஷ்ட: கண்ட்யதே தேன நூனம்
யுக்தாம் யுக்திம் வக்தி சாஸாவகண்ட்யாம் ।
வாதிவ்ராதம் லஜ்ஜயேந்நோ விஸேஷாத்
ஆக்ஷேப்தேதி ஸ்ருயதே கிந் நு குர்ம: ॥ 10

प्राच्यं शास्त्रं यत्-सपादं तु लक्षं वाक्येनैकेनाक्षिपत् हर्षतीर्थः ।
इत्थं पान्थैर्वर्णितं शृण्वतः प्राग्-युष्मान् प्रापद्-दूयमानं मनो मे ॥ ११

ப்ராச்யம் ஸாஸ்த்ரம் யத்-ஸபாதம் து லக்ஷம்
வாக்யேனைகேனாக்ஷிபத் ஷதீர்த்த: ।
இத்தம் பாந்தைர்வர்ணிதம் ஸ்ருண்வத: ப்ராக்-
யுஷ்மான் ப்ராபத்-தூயமானம் மனோ மே ॥ 11

वेदव्यासोन्वेष वेदो नु मूर्तो दिव्या मूर्तिर्यस्य सा सुस्मितस्य ।
तद्-द्रष्टृणां चेति वाणी-कृपाणी नूनं मायापक्षमूलं छिनत्ति ॥ १२

வேதவ்யாஸோன்வேஷ வேதோ நு மூர்த்தோ
திவ்யா மூர்திர்யஸ்ய ஸா ஸுஸ்மிதஸ்ய
தத்-த்ரஷ்ட்ருணாம் சேதி வாணி-க்ருபாணீ
நூனம் மாயாபக்ஷமூலம் சினத்தி ॥ 12

अक्लिष्टं तत्सूत्रभाष्यं बलीयो मानोपेतं का क्षतिर्नस्तथा चेत् ।
आस्माकाः केऽप्येवमुक्त्वा विलज्जा लज्जासिन्धौ दुःसहेऽमज्जयन्नः ॥ १३

அக்லிஷ்டம் தத்ஸூத்ரபாஷ்யம் பலீயோ
மானோபேதம் கா க்ஷதிர்நஸ்ததா சேத் ।
ஆஸ்மாகா: கேஃப்யேவமுக்த்வா விலஜ்ஜா
லஜ்ஜாஸிந்தௌ து:ஸஹேஃமஜ்ஜயந்ந: ॥ 13

तस्य व्याप्तैः शिष्य-जालैस्तु गौणैः संसत्सिन्धौ शङ्ख-चक्रादिभृद्धिः ।
मा गृह्येन् विश्वसत्वान्तराणि क्षेमाप्त्यै नस्तत्र नीतिं विधत्त ॥ १४

தஸ்ய வ்யாப்தை: ஸிஷ்ய-ஜாலைஸ்து கௌணை:
ஸம்ஸத்ஸிந்தௌ ஸங்க-சக்ராதிப்ருத்தி: ।
மா க்ருஹ்யேரன் விஸ்வஸத்வாந்தராணி
கௌமாப்தயை நஸ்தத்ர நீதிம் விதத்த ॥ 14

गौणैस्तर्कैः गौणवाक्याभिगुप्तैः गौणीं बुद्धिं वर्धयन्ते नृणां ते ।
हंसानां नो वाग्विघात-प्रवीणाः सिन्धुं भूयो वारिवर्षैरिवाब्दाः ॥ १५

கௌணைஸ்தர்கை: கௌணவாக்யாபிகுப்தை:
கௌணீம் புத்திம் வர்தயந்தே ந்ருணாம் தே ।
ஹம்ஸானாம் நோ வாக்விகாத-ப்ரவீணா:
ஸிந்தும் பூயோ வாரிவர்ஷைரிவாப்தா: ॥ 15

बाहुल्येन ह्येतदुक्त्वा खलु द्राक् एते विश्वं व्याप्नुवन्ति प्रकामम् ।
अस्मिन्नस्मद्-दर्शनापाय-काले यद्वल्लोकापायकाले लयापः ॥

१६

பாஹுல்யேன ஹ்யேததுக்த்வா கலு த்ராக்
ஏதே விஸ்வம் வ்யாப்னுவந்தி ப்ரகாமம் ।
அஸ்மின்னஸ்மத்-தர்ஸனாபாய-காலே
யத்வல்லோகாபாயகாலே லயாப: ॥

16

आकर्ण्येत्थं तस्य वाणीमथान्यो मानी तेषां मानिनां चित्तवेत्ता ।
स्वानां चेतो नन्दयन् मन्दचेता धृष्टामुच्चैः वाचमाचष्ट कष्टः ॥

१७

ஆகர்ண்யேத்தம் தஸ்ய வாணீமதான்யோ
மானீ தேஷாம் மானினாம் சித்தவேத்தா ।
ஸ்வானாம் சேதோ நந்தயன் மந்தசேதா
த்ருஷ்டாமுச்சை: வாசமாசஷ்ட கஷ்ட: ॥

17

तेजःशङ्कामात्रतो यद्विलीनं धिग्भीरूणां मानसं मानहीनम् ।
एकान्तेन प्राप्त-तेजोविलीनं स्थेयो यस्माद्भाति हैयङ्गवीनम् ॥ १८

தேஜு: ஸங்காமாத்ரதோ யத்விலீனம்
திக்பீரூணாம் மானஸம் மானஹீனம் ।
ஏகாந்தேன ப்ராப்த-தேஜோவிலீனம்
ஸ்தேயோ யஸ்மாத்த்பாதி ஹையங்கவீனம் ॥ 18

येषां विद्या शङ्करी शङ्करी नो देवादीनां बाध्यतां साधयन्ती ।
शौक्रीवालं लज्जयेद्-देवपूज्यं तेषामेषां सन्निधौ को विषादः ॥ १९

யேஷாம் வித்யா ஸாங்கரீ ஸங்கரீ நோ
தேவாதீனாம் பாத்யதாம் ஸாதயந்தீ ।
ஸௌகரீவாலம் லஜ்ஜயேத்-தேவபூஜ்யம்
தேஷாமேஷாம் ஸந்நிதௌ கோ விஷாத: ॥ 19

यद्यद्वैतं कर्कशैर्गौणतर्कै रुद्धं साध्यं नैव भात्यस्तु तावत् ।
षट्कर्मज्ञैः दिव्यमन्त्रौषधाढ्यैः एतैर्गुप्तान् नो न जेता हि कोऽपि ॥ २०

யத்யத்வைதம் கர்கசைரர்கௌணதர்கை
ருத்தம் ஸாத்யம் நைவ பாத்யஸ்து தாவத் ।
ஷட்கர்மநைரூ: திவ்யமந்த்ரௌஷதாத்யை:
ஏதார்குப்தாந் னோ ந ஜேதா ஹி கோ஽பி ॥ 20

यद्यप्येवं न ह्युपेक्ष्यो विपक्षः किन्तु प्राप्तो नाधुनाऽऽक्रन्द-कालः ।
अप्यद्वन्द्वस्वात्मबोध-प्रतीतैः आचार्यैः यच्छङ्क्यते शङ्कराद्यैः ॥ २१

யத்யப்யேவம் ந ஹ்யுபேக்ஷயோ விபக்ஷ:
கிந்து ப்ராப்தோ நாதுனா஽஽க்ரந்த-கால: ।
அப்யத்வந்த்வஸ்வாத்மபோத-ப்ரதீதை:
ஆசார்யை: யச்சங்க்யதே ஸங்கராத்யை: ॥ 21

पारम्पर्येणागतं तत्त्व-शास्त्रं हन्तोत्सन्नं नूतनेनेत्युदीर्य ।
तेषां दोषा वर्णनीया विदग्धैः सन्तोऽसन्तो वाऽपि मध्यस्थलोके ॥ २२

பாரம்பர்யேணாகதம் தத்வ-ஸாஸ்த்ரம்
ஹந்தோத்ஸன்னம் நூதனேனேத்யுதீர்ய ।
தேஷாம் தோஷா வர்ணநீயா விதக்தை:
ஸந்தோஸந்தோ வாஸ்பி மத்யஸ்தலோகே ॥ 22

स्वाभिप्रायो ब्रह्मवत् स्यादवाच्यो माया-शक्त्या सर्वनिर्वाह-सिद्धिः ।
इत्थं नीत्या शास्त्रनीत्येव बाध्यः सर्वो लोकः स्वात्मनो यः परः स्यात् ॥ २३

ஸ்வாபிப்ராயோ ப்ரம்ஹவத் ஸ்யாதவாச்யோ
மாயா-ஸக்த்யா ஸர்வநிர்வாஹ-ஸித்தி: ।
இத்தம் நீத்யா ஸாஸ்த்ரநீத்யேவ பாத்ய:
ஸர்வோ லோக: ஸ்வாத்மனோ ய: பர: ஸ்யாத் ॥ 23

ग्रामे ग्रामे वार्यतां माननैषां पूर्वपूर्वं साम-पूर्वरूपायैः ।
सम्प्राप्तानां मानभङ्गाय कार्यं ग्रन्थाकर्षाद्युद्यतैः अस्मदीयैः ॥

२४

க்ராமே க்ராமே வார்யதாம் மானனைஷாம்
பூர்வம் பூர்வம் ஸாம-பூர்வைருபாயை: ।
ஸம்ப்ராப்தானாம் மானபங்காய கார்யம்
க்ரந்தாகர்ஷாத்யுத்தை: அஸ்மதீயை: ॥

24

इत्याद्येते कार्यमालोच्य काले चक्रुर्वक्राश्चक्रि-भक्त-प्रतीपम् ।
योग्या मङ्क्तुं तेऽन्यथा स्युः कथं वा दुःखोग्राम्भस्यन्ध-तामिस्र-सिन्धौ ॥२५

இத்யாத்யேதே கார்யமாலோச்ய காலே
சக்ருர்வக்ராஸ்சக்ரி-பக்த-ப்ரதீபம் ।
யோக்யா மங்க்தும் தேऽன்யதா ஸ்யு: கதம் வா
து:கோக்ராம்பஸ்யந்த-தாமிஸ்ர-ஸிந்தெள ॥

25

<p>ब्रत्याकारं वासुदेवद्विषं तं प्राज्ञं मन्यं पुण्डरीकाभिधानम् । वादव्याजात् क्षेपकामाः कुमन्त्राः चक्रुर्यत्नं रूप्यपीठालयेऽमी ॥</p>	२६
<p>வ்ரத்யாகாரம் வாஸுதேவத்விஷம் தம் ப்ராஞ்ம் மன்யம் புண்டரீகாபிதானம் । வாதவ்யாஜாத் கேபகாமா: குமந்த்ரா: சக்ருர்யத்னம் ரூப்யபீடாலயே஽மீ ॥</p>	26
<p>यद्वत् सिंहं ग्राम-सिंहोऽशुचीच्छुः हंसं काको यद्वदेवैक-दृष्टिः । यद्वन्मायी भूरिमायुस्तरक्षुं तद्वद्-विद्वद्वर्यमाह्वास्त मूढः ॥</p>	२७
<p>யத்வத் ஸிம்ஹம் க்ராம-ஸிம்ஹோஸுசீச்சு: ஹம்ஸம் காகோ யத்வதேவைக-த்ருஷ்டி: । யத்வன்மாயீ பூரிமாயுஸ்தரக்ஷும் தத்வத்-வித்வத்வர்யமாஹ்வாஸ்த மூட: ॥</p>	27

अप्यल्पोऽसौ न ह्युपेक्षां-बभूवे लोलात्मेवादक्षपक्षः पतङ्गः ।
मध्वेनाहो दुस्तरेण स्वभावात् तेजोराजी-राजितेनाग्निनेव ॥

२८

அப்யல்போஸௌ ந ஹ்யுபேக்ஷாம்-பபூவே
லோலாத்மேவாதக்ஷபக்ஷ: பதங்க: ।
மத்வேநாஹோ துஸ்தரேண ஸ்வபாவாத்
தேஜோராஜீ-ராஜிதேனாக்னிநேவ ॥

28

मानैर्मान्यैः भासमानोऽसमानैः आक्षिप्यैनं स्वं मतं साधयित्वा ।
प्रीत्यै विष्णोरुत्तम-प्रीतितीर्थो वेदव्याख्यां वेदवेदी चकार ॥

२९

மாணைர்மான்யை: பாஸமானோஸமாணை:
ஆக்ஷிப்யைனம் ஸ்வம் மதம் ஸாதயித்வா ।
ப்ரீத்யை விஷ்ணோருத்தம-ப்ரீதிதீர்த்தோ
வேதவ்யாக்யாம் வேதவேதீ சகார ॥

(660)29

आम्नायं ये पेटुराम्नाय-पूर्वं प्राप्ता विप्राः तत्र कौतूहलेन ।
पर्यासीनाः तावदाचार्यवर्यं प्रेक्ष्यं प्रेक्षाञ्-चक्रिरेऽनेकसंख्याः ॥ ३०

ஆம்னாயம் யே பேடுராம்னாய-பூர்வம்
ப்ராப்தா விப்ரா: தத்ர கௌதூஹலேன ।
பர்யாஸீனா: தாவதாசார்யவர்யம்
ப்ரேக்ஷயம் ப்ரேக்ஷாஞ்-சக்ரிரே:நேகஸம்க்யா: ॥ 30

उक्ताङ्गेभ्यः कादिकान् व्यञ्जयन्तं तत्तन्मात्रा-व्यञ्जनादौ प्रवीणम् ।
तिस्रोऽवस्थाः तद्गुणैः भावयन्तं देवा दृष्ट्वा व्यस्मरन् देवदेवम् ॥ ३१

உத்தாங்கேப்ய: காதிகான் வ்யஞ்ஜயந்தம்
தத்தன்மாத்ரா-வ்யஞ்ஜனாதௌ ப்ரவீணம் ।
திஸ்ரோ:வஸ்தா: தத்குணை: பாவயந்தம்
தேவா த்ருஷ்டவா வ்யஸ்மரன் தேவதேவம் ॥ 31

आदौ ह्रस्वत्वेन वत्सानुवृत्त्या मात्रापादौ वर्तयन् दृश्यमानः ।
कुर्वन्नन्याश्चाग्र-रूपा विवृत्तिः गोविन्दश्रीरास गोविन्दभक्तः ॥ ३२

ஆதெள ஹ்ரஸ்வத்வேன வத்ஸானுவ்ருத்யா
மாத்ராபாதெள வர்தயன் த்ருப்யமான: ।
குர்வன்னன்யாப்சாக்ரய-ரூபா விவ்ருத்தீ:
கோவிந்தபூரீராஸ கோவிந்தபக்த: ॥ 32

माङ्गल्याङ्ग-व्यक्तभावा त्रिलोकीं रङ्गारूढा विस्मयं प्रापयन्ती ।
कृष्णोवान्या मान्यविन्यास-पादा रेजे माध्वी सुस्वरा वेदवाणी ॥ ३३

மாங்கல்யாங்க-வ்யக்தபாவா த்ரிலோகீம்
ரங்காரூடா விஸ்மயம் ப்ராபயந்தீ ।
க்ருஷ்ணேவான்யா மான்யவின்யாஸ-பாதா
ரேஜே மாத்வீ ஸுஸ்வரா வேதவாணீ ॥ 33

गाम्भीर्याद्यैः युक्तमौदार्यकार्यैः नानानाद-श्लाघ्यमुच्चारणं तत् ।
शिक्षाशिक्षा-लक्षणानां हि लक्ष्यं मान्यं मन्ये धन्य-बुद्धेरतुल्यम् ॥ ३४

காம்பீர்யாத்யை: யுக்தமௌதார்யகார்யை:
நாநாநாத-ஸ்லாக்யமுச்சாரணம் தத் ।
ஸரிஷாஸரிஷா-லக்ஷணானாம் ஹரி லக்ஷயம்
மான்யம் மன்யே தன்ய-புத்தேரதுல்யம் ॥ 34

काल्पीः क्लृप्तीः व्यञ्जयन्-छान्दसीश्च व्यक्तं शाब्दं शास्त्रमुद्भाव्य भूयः ।
स व्याचख्यावुक्त-नैरुक्त-मार्गो ज्यायान् ज्योतिः वेदिनां वेदमित्थम् ॥ ३५

கால்பீ: க்லுருப்தீ: வ்யஞ்ஜயன்-சாந்தஸீஸ்ச
வ்யக்தம் ஸாப்தம் ஸாஸ்த்ரமுத்பாவ்ய பூய: ।
ஸ வ்யாசக்யாவுக்த-நைருக்த-மார்கோ
ஜ்யாயான் ஜ்யோதி: வேதினாம் வேதமித்தம் ॥ 35

श्रौते व्याख्योच्चारणे चारुणी ते मादृग्देही वर्णयेदस्य को नु ।
वागीशानैः वाग्विहङ्गेश-जीवैः भूयाश्चर्यैः वर्णिते ये प्रणम्य ॥ ३६

ஸ்ரௌதே வ்யாக்யோச்சாரணே சாருணீ தே
மாத்ருக்தேஹீ வர்ணயேதஸ்ய கோ னு ।
வாகீஸாணை: வாக்விஹங்கேஸ-ஜீவை:
பூயாஸ்சர்யை: வர்ணிதே யே ப்ரணம்ய ॥ 36

छन्दःसार्थं सार्थमत्रामुनेत्थं प्रोक्तं श्रुत्वा ब्राह्मणा ब्रह्मणेव ।
सर्वे सौम्या जिष्णु-जिज्ञासयाऽमी प्राप्य प्रोचुः चित्रकायाभिधानम् ॥ ३७

சந்த: ஸார்த்தம் ஸார்த்தமத்ராமுனேத்தம்
ப்ரோக்தம் ஸ்ருத்வா ப்ராஹ்மணா ப்ரம்ஹணேவ ।
ஸர்வே ஸௌம்யா ஜிஷ்ணு-ஜிக்ஞாஸயாஸமீ
ப்ராப்ய ப்ரோசு: சித்ரகாயாபிதானம் ॥ 37

प्राज्यप्रज्ञः प्राज्यया प्रज्ञयाऽसौ हन्तावोचन्-मन्त्रवर्णाभिधेयम् ।
तत्प्रत्यर्थी प्रार्थ्यते वक्तुमेतत् प्राज्ञास्माभिः श्रोतुकामैर्भवांश्च ॥ ३८

ப்ராஜ்யப்ரஞ: பராஜ்யயா ப்ரஞயா:ஸௌ
ஹந்தாவோசன்-மந்த்ரவார்ணாபிதேயம் ।
தத்ப்ரத்யர்தீ ப்ரார்த்யதே வக்துமேதத்
ப்ராஞாஸ்மாபி: ஸ்ரோதுகாமைர்பவாம்ஸ்ச ॥ 38

इत्युक्तस्तैरेष विस्तारिबुद्धे: प्राप्तुं साम्यं सम्प्रवृत्तो दुरात्मा ।
हास्योऽत्राभूद्-वासुदेव-प्रभार्थी यद्वत् पूर्वं पौण्ड्रको वासुदेवः ॥ ३९

இத்யுக்தஸ்தைரேஷ விஸ்தாரிபுத்தே:
ப்ராப்தும் ஸாம்யம் ஸம்ப்ரவ்ருத்தோ துராத்மா ।
ஹாஸ்யோ:த்ராபூத்-வாஸுதேவ-ப்ரபார்தீ
யத்வத் பூர்வம் பெளண்ட்ரகோ வாஸுதேவ: ॥ 39

आडादेशादुत्तरं रादिशब्दं श्रुत्वा नारेत्युक्तवन्तं पदं तम् ।
व्याख्या-लौल्यादैतरेयादि-सूक्ते पृथ्वीदेवा निन्दनीयं निनिन्दुः ॥ ४०

ஆங்காதேஸாதுத்தரம் ராதிஸப்தம்
ஸ்ருத்வா நாரேத்யுக்க்தவந்தம் பதம் தம் ।
வ்யாக்யா-ௌல்யாதைதரேயாதி-ஸூக்தே
ப்ருத்வீதேவா நிந்தனீயம் நிநிந்து: ॥ 40

शार्दूलाख्यां प्राप्य सम्भावितः प्राक् लोके धूर्तो मायि-गोमायुरेषः ।
वादिद्वीपिध्वंसिनं मध्वसिंहं प्राप्तो हीत्थं शब्दशेषो बभूव ॥ ४१

ஸார்தூலாக்யாம் ப்ராப்ய ஸம்பாவித: ப்ராக்
லோகே தூர்தோ மாயி-கோமாயுரேஷ: ।
வாதித்வீபித்வம்ஸினம் மத்வஸிம்ஹம்
ப்ராப்தோ ஹீத்தம் ஸப்தஸேஷோ பபூவ ॥ 41

कृष्णाभीष्टा शास्त्रविस्पष्ट-संज्ञा या स्वीया श्रीः पालिता सद्-द्विजेन ।
पद्माख्यासत्-सैन्धवेनाहतां तां शुश्रावाप्र्यानन्दतीर्थाख्य-पार्थः ॥ ४२

க்ருஷ்ணாபீஷ்டா ஸாஸ்த்ரவிஸ்பஷ்ட-ஸம்ஞா
யா ஸ்வீயா ஸ்ரீ: பாலிதா ஸத்-த்விஜேன ।
பத்மாக்யாஸத்-ஸைந்தவேநாஹ்ருதாம் தாம்
ஸுஸ்ராவாக்ரயாநந்ததீர்தாக்ய-பார்த: ॥ 42

तूर्णं तीर्णादभ्रमार्गोऽथ सार्यः सम्प्राप्तोऽसौ गोगणैर्भीषयित्वा ।
संयम्यान्तर्यन्तृकामेन हास्यं सम्प्राप्तश्रीर्निर्जितं तं जहास ॥ ४३

தூர்ணம் தீர்ணாதப்ரமார்கோஸ்த ஸார்ய:
ஸம்ப்ராப்தோஸௌ கோகணைர்பீஷயித்வா ।
ஸம்யம்யாந்தர்யந்த்ருகாமேன ஹாஸ்யம்
ஸம்ப்ராப்தஸ்ரீர்நிர்ஜிதம் தம் ஜஹாஸ ॥ 43

दुष्टात्माऽसौ भद्रमेकाकिनं यः क्षेमं हेतुः सौख्यदाख्यं बभूव ।
हर्यंशोऽयं तं न चक्षाम भूयः तोके सन्ने सूकरं केसरीव ॥

४४

துஷ்டாத்மாஸஸௌ பத்ரமேகாகினம் ய:
க்ஷேப்தும் ஹேது: ஸௌக்யதாக்யம் பபூவ ।
ஹர்யம்ஸோஸயம் தம் ந சக்ஷாம பூய:
தோகே ஸந்நே ஸுகரம் கேஸரீவ ॥

44

तस्य त्रासात् पृष्ठतस्तिष्ठतोऽभूत् क्षेमापेक्षी यो जनः प्राग्जितोऽपि ।
मध्येऽन्येषां गोततीस्तत्-प्रयुक्ताः सोऽद्यज्-जिष्णुः पञ्चैर्गोविशेषैः ॥

४५

தஸ்ய த்ராஸாத் ப்ருக்ஷ்டதஸ்திஷ்டதோஸ்பூத்
க்ஷேமாபேக்ஷி யோ ஜன: ப்ராக்ஜிதோஸ்பி ।
மத்யேஸன்யேஷாம் கோததீஸ்தத்-ப்ரயுக்தா:
ஸோஸ்த்யத்ஜ்-ஜிஷ்ணு: ப்ருசஷைர்கோவிஸேஷை: ॥

45

विष्णोर्भूयः शोभयद्भिः पदान्तं पारम्पर्येणैर्यमाणैरवार्यैः ।
गोव्रातैस्तं दारयित्वा न्यगृह्णात् कञ्जाख्यानं सिन्धुपं मध्वपार्थः ॥ ४६

விஷ்ணோர்பூய: ஸோபயத்பி: பதாந்தம்
பாரம்பர்யேணோர்யமாணைரவார்யை: ।
கோவ்ராதைஸ்தம் தாரயித்வா ந்யக்ருண்ஹாத்
கஞ்ஜாக்யானம் ஸிந்துபம் மத்வபார்த: ॥ 46

आस्तामास्तामेष वो विश्वमोषो रे रे मायावादि-चोरा द्रवेत ।
द्रष्टा द्रष्टा निग्रहीता ध्रुवं वः प्राप्तः कालो द्रागुहान्तं प्रवेष्टुम् ॥ ४७

ஆஸ்தாமாஸ்தாமேஷ வோ விஸ்வமோஷோ
ரே ரே மாயாவாதி-சோரா த்ரவேத ।
த்ரஷ்டா த்ரஷ்டா நிக்ரஹீதா த்ருவம் வ:
ப்ராப்த: காலோ த்ராக்குஹாந்தம் ப்ரவேஷ்டும் ॥ 47

तेजो विद्वच्-चक्रचन्द्रस्य लीनं विध्वस्ताऽलं वादिनक्षत्रलक्ष्मीः ।

विश्वव्यासं यत्तु तद्-दीप्तिमूलं युष्मत्प्रेष्ठं तन्निरस्तं तमश्च ॥

४८

தேஜோ வித்வச்-சக்ரசந்த்ரஸ்ய லீனம்

வித்வஸ்தாஸலம் வாதிநக்ஷத்ரலக்ஷ்மீ: ।

விஸ்வவ்யாப்தம் யத்து தத்-தீப்திமூலம்

யுஷ்மத்ப்ரேஷ்டம் தந்நிரஸ்தம் தமஸ்ச ॥

48

पूर्वाशामापूर्य विश्वप्रकाशी गोसन्दोहैः सप्त-विद्याख्यवाहः ।

युष्माभिः किं नैक्षि देदीप्यतेऽसौ देवः साक्षात्-सर्ववित् सर्वदीपः ॥

४९

பூர்வாஸாமாபூர்ய விஸ்வப்ரகாஸீ

கோஸந்தோஹை: ஸப்த-வித்யாக்யவாஹ: ।

யுஷ்மாபி: கிம் நைக்ஷி தேதீப்யதேஸௌ

தேவ: ஸாக்ஷாத்-ஸர்வவித் ஸர்வதீப: ॥

(680)49

सर्वाधारं ब्रह्मसंज्ञं विहायो रम्याकारं शारदेन्दीवराभम् ।
सन्निर्णीतं गुण्यलं शब्दभेदैः मध्वादित्यं संश्रितं कोऽपिधत्ते ॥ ५०

ஸர்வாதாரம் ப்ரம்ஹஸம்ஞும் விஹாயோ
ரம்யாகாரம் ஸாரதேந்தீவராபம் ।
ஸந்நிர்ணீதம் குண்யலம் ஸப்தபேதை:
மத்வாதித்யம் ஸம்ஸ்ரிதம் கோ஽பிதத்தே ॥ 50

विधावत विधावत त्वरितमत्रिवादासुरा अदभ्रधिषणाभिधो नरहरिर्हि जाज्वल्यते ।
स युक्ति नखरैः खरैर्मुखर-मूर्खदुःखांकुरैः विदारयति दारुण-प्रवचन-प्रणादोऽप्रियान् ॥५१

விதாவத விதாவத த்வரிதமத்ரிவாதாஸுரா
அதப்ரதிஷணாபிதோ நரஹரிர்ஹி ஜாஜ்வல்யதே ।
ஸ யுக்தி நகரை: கரைர்முகர-மூர்க்கது:காங்குரை:
விதாரயதி தாருண-ப்ரவசன-ப்ரணாதோ஽ப்ரியான் ॥ 51

धत्ते रूपाण्यनन्तान्यपि भुवनपतेः यो हृदाऽप्येकपक्षो
दक्षः सद्भ्योऽखिलेभ्योऽपि अमृतमिह ददौ केवलं यो न मात्रे ।
पक्षिश्रेष्ठोऽपरः सन्नमितमति-पदो असम्पदे स्यादयं वो
मा दर्पं मायिसर्पा भजत भजत ताः ता गुहा द्राग्-द्विजिह्वाः ॥

५२

தத்தே ஞுபாண்யனந்தான்யபி புவனபதே:
யோ ஹ்ருதாஸப்யேகபக்ஷோ
தக்ஷ: ஸத்ப்யோஸ்கிலேப்யோஸபி அம்ருதமிஹ ததௌ
கேவலம் யோ நு மாத்ரே ।
பக்ஷிஸ்ரேஷ்டோஸபர: ஸந்நமிதமதி-பதோ
அஸம்பதே-ஸ்யாதயம் வோ
மா தர்பம் மாயிஸர்பா பஜத பஜத தா:
தா குஹா த்ராக்-த்விஜிஹ்வா: ॥

52

वेदव्रात-सुदर्शनः परिलसत्-तर्काख्य-शङ्खध्वनिः
विभ्राजिष्णु-पुराण-संहतिगदः श्लोकौघ-शाङ्गान्वितः ।
सत्-सूत्रेष्वितिहास-नन्दक-चणो मध्वाख्य-नारायणः
प्राप्तो वो निजिघृक्षया द्रवत हे मायाविदेवद्विषः ॥

५३

வேதவ்ராத-ஸுதர்ஸன: பரிலஸத்-
தர்காக்ய-ஸங்கத்வனி:
விப்ராஜிஷ்ணு-புராண-ஸம்ஹதிகத:
ஸ்லோகௌக-ஸார்ங்கான்வித: ।
ஸத்-ஸுத்ரேஷ்விதிஹாஸ-நந்தக- சணோ
மத்வாக்ய-நாராயண:
ப்ராப்தோ வோ நிஜிக்ருக்ஷயா
த்ரவத ஹே மாயாவிதேவத்விஷ: ॥

53

इति निगदति मायावादि-विद्वेषवेषे शुभजन-निकरे स्वारामतोऽस्मात् प्रयातः ।
न्यवसदमरधिष्ये प्राग्रवाटाभिधाने गुरुमतिरभिनन्दन्-देवमानन्द-मूर्तिम् ॥५४

இதி நிகததி மாயாவாதி-வித்வேஷவேஷே
ஸுபஜன-நிகரே ஸ்வாராமதோ஽ஸ்மாத் ப்ரயாத: ।
ந்யவஸதமரதிஷ்ண்யே ப்ராகர்யவாடாபிதானே
குருமதிரபிநந்தன்-தேவமானந்த-மூர்திம் ॥

54

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के द्वादशः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே த்வாதஸ: (12-வது) ஸர்க: ॥

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये त्रयोदशः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே த்ரயோதஸ: (13-வது) ஸர்க: [69]

पृथु-दर्शनमुत्थितं कृतार्थं पृथिवीभृत्-प्रणतिं गृहीतवन्तम् ।

निजशिष्यमुदेऽथ सह्यमाप्तं पुरुषः कश्चिदुपाययौ कदाचित् ॥

१

ப்ருது-தர்ஸனமுத்திதம் க்ருதார்த்தம்

ப்ருதிவீப்ருத்-ப்ரணதிம் க்ருஹீதவந்தம் ।

நிஜஸிஷ்யமுதேத ஸஹ்யமாப்தம்

புருஷ: கஸ்சிதுபாயயௌ கதாசித் ॥

1

भगवानिह नः स्वकिङ्कराणाम् अचिरेणाव्रजताद् अनुग्रहार्थम् ।
इति कार्य-चिकीर्षयाऽऽर्थयत् त्वां नृप इत्यभ्यधितैष तं प्रणम्य ॥ २

பகவானிஹ ந: ஸ்வகிங்கராணாம்
அசிரேணாவ்ரஜதாத் அனுக்ரஹார்தம் ।
இதி கார்ய-சிகீர்ஷயாऽऽர்தயத் த்வாம்
ந்ருப இத்யப்யதிதைஷ தம் ப்ரணம்ய ॥ 2

अथ माघवतीमपास्य काष्ठां व्रजता प्रैधित-तेजसा प्रतीचीम् ।
परिशोधयता स्वपादसङ्गात् पृथिवीं प्राज्ञदिवाकरेण रेजे ॥ ३

அத மாகவதீமபாஸ்ய காஷ்டாம்
வ்ரஜதா ப்ரைதித-தேஜஸா ப்ரதீசீம் ।
பரிஸோதயதா ஸ்வபாதஸங்காத்
ப்ருதிவீம் ப்ராஞ்ருதிவாகரேண ரேஜே ॥ 3

अशुभानपहाय मायिजुष्टान् अधमाद्रीनिव गोत्र-निम्नगौघैः ।

सुजनैः तरसाऽभिगम्यमानः परमस्नेहतया क्रमप्रसन्नैः ॥

४

अशुभानपஹாய மாயிஜுஷ்டான்
அதமாத்ரீநிவ கோத்ர-நிம்னகௌகை: ।
ஸுஜனை: தரஸா஽பிகம்யமான:
பரமஸ்நேஹதயா க்ரமப்ரஸன்னை: ॥

4

सुमनःफलशोभिनोऽत्र पुंसो नमयन् गोभिरनोकहानिवोच्चान् ।

अपि भङ्गमुपानयन्नम्रान् दृढभावानपरानवार्य-वीर्यः ॥

५

ஸுமன:பலஸோபினோ஽த்ர பும்ஸோ
நமயன் கோபிரனோகஹானிவோச்சான் ।
அபி பங்கமுபானயன்னம்ரான்
த்ருடபாவாநபரானவார்ய-வீர்ய: ॥

5

गमनोत्सव-विस्मितैर्निषेव्यो विविधैर्जानपदैः जनैरजस्रम् ।

परिसत्वर-कीर्तिरार्तिमुक्त्यै पुरुषैर्दूर-भवैश्च गम्यमानः ॥

६

கமனோத்ஸவ-விஸ்மிதைதர்நிஷேவ்யோ
விவிதைதர்ஜானபதை: ஜனரைஜஸ்ரம் ।

பரிஸத்வர-கீர்த்திரார்திமுக்த்யை

புருஷைர்தூர-பவைஸ்ச கம்யமான: ॥

6

अमरैरमरानुगैर्-मुनीन्द्रैः अपरेक्षाविषयैश्च सेव्यमानः ।

हरिपाद-सरोज-सङ्गसारो भुवने पावनपावनो निकामम् ॥

७

அமரைரமரானுகைர்-முனீந்த்ரை:

அபரேக்ஷாவிஷயைஸ்ச ஸேவ்யமான: ।

ஹரிபாத-ஸரோஜ-ஸங்கஸாரோ

புவனே பாவனபாவனோ நிகாமம் ॥

7

अयमप्रतिवारणः प्रयाणे परमानन्द-सुतीर्थसूरिराजः । विबभावतिवेलमच्छरूपः सुरसिन्धोरिव सन्ततप्रवाहः ॥	८
अयमप्रतिवारणः प्रयाणे परमानन्द-सुतीर्थसूरिराजः । विबभावतिवेलमच्छरूपः सुरसिन्धोरिव सन्ततप्रवाहः ॥	8
समयेन गतोऽमहीयसाऽसौ विषयं स्तम्भपदोपसर्जनाख्यम् । मदनाधिपतेः सुधाम धाम प्रविवेशाखिल-लोक-वन्दनीयम् ॥	९
समयेन गतोऽमहीयसाऽसौ विषयं स्तम्भपदोपसर्जनाख्यम् । मदनाधिपतेः सुधाम धाम प्रविवेशाखिल-लोक-वन्दनीयम् ॥	9

<p>क्षणदामिह तावदूषिवांसं विहिताहर्मुख-योग्य-योगमेनम् । गमनोद्यम-लक्षणैरजानन् गमनायोद्यतमाशु शिष्यसङ्घाः ॥</p>	<p>१०</p>
<p>க்ஷணதாமிஹ தாவதூஷிவாம்ஸம் விஹிதாஹர்முக-யோக்ய-யோகமேனம் । கமனோத்யம-லக்ஷணைரஜானன் கமனாயோத்யதமாஸு ஸிஷ்யஸங்கா: ॥</p>	<p>10</p>
<p>पुरतो विसृताः समाधिशुद्ध्यै यतयस्तत्र पटीः कषायवेषाः । सहसोदहरन् स्वयोग्य-मुद्रायुत-दण्डादिक-धारणोद्यमेन ॥</p>	<p>११</p>
<p>புரதோ விஸ்ருதா: ஸமாதிஸுத்த்யை யதயஸ்தத்ர பட்டி: கஷாய வேஷா: । ஹைஸோதஹரன் ஸ்வயோக்ய-முத்ரா- யுத-தண்டாதிக-தாரணோத்யமேன ॥</p>	<p>11</p>

अवधार्य विशेषकारि-शंख-प्रकटाङ्कान् सुधिया गताद्र्भावान् ।
लसिता तुलसीस्रगस्य कण्ठे हरिनिर्माल्यतयोचिता न्यधायि ॥ १२

அவதார்ய விசேஷகாரி-ஸங்க
ப்ரகடாங்கான் ஸுதியா கதார்த்ரபாவான் ।
லஸிதா துளஸீஸ்ரகஸ்ய கண்டே
ஹரிநிர்மால்யதயோசிதா ன்யதாயி ॥ 12

यतधीर्गुरु-चक्रिमूर्ति-पूर्णं यतनिश्वासवचा विशोध्य पाणी ।
गुण-कुण्डलमण्डितं विमानं गुणबद्धं कवचावृतं बभार ॥ १३

யததீர்குரு-சக்ரிமூர்தி-பூர்ணம்
யதநிஸ்வாஸவசா விசோத்ய பாணீ
குண-குண்டலமண்டிதம் விமானம்
குணபத்தம் கவசாவ்ருதம் பபார ॥ 13

सकमण्डलु-मण्डलावलम्बं स्वयमेवालघु-पुस्तकादिभारम् ।
युवशिष्यगणो दधे नयत्नान् न हि दाक्ष्यस्य समो गुणोऽपरोऽस्ति ॥ १४

ஸகமண்டலு-மண்டலாவலம்பம்
ஸ்வயமேவாலகு-புஸ்தகாதிபாரம் ।
யுவஸிஷ்யகணோ ததே நயத்னான்
ந ஹி தாக்ஷயஸ்ய ஸமோ குணோ஽பரோ஽ஸ்தி ॥ 14

अतिसम्भ्रमतः परिभ्रमन्तं भरदामानवलोकितं चिराय ।
अनुयोगपरं मुहुः प्रमत्तं जहसुर्नूतन-शिष्यमत्र केचित् ॥ १५

அதிஸம்ப்ரமத: பரிப்ரமந்தம்
பரதாமானவலோகினம் சிராய ।
அனுயோகபரம் முஹு: ப்ரமத்தம்
ஐஹஸுர்நூதன-ஸிஷ்யமத்ர கேசித் ॥ (700)15

अथ तत्क्षण-घट्टितोरुघण्टा-घननाद-व्यपदेशतः परेण ।
अमितप्रमतिः प्रचोदितोऽसौ इति निर्यत्सु निजेषु निर्जगाम ॥ १६

அத தத்க்ஷண-கட்டிதோருகண்டா-
கனநாத-வ்யபதேஸத: பரேண ।
அமிதப்ரமதி: ப்ரசோதிதோஸௌ
இதி நிர்யத்ஸு நிஜேஷு நிர்ஜகாம ॥ 16

धृतमातपवारणं वरेण्यं ब्रतिराजं तमुपर्युपर्युदारम् ।
उदयन्-मिहिरोपरिष्ठ-पूर्ण-द्विजराज-श्रियमाययावभूताम् ॥ १७

தருதமாதபவாரணம் வரேண்யம்
வ்ரதிராஜம் தமுபர்யுபர்யுதாரம் ।
உதயன்-மிஹிரோபரிஷ்ட-பூர்ண-
த்விஜராஜ-ஸ்ரியமாயயாவபூதாம் ॥ 17

भुवनत्रय-धारिणं मुकुन्दं दधदन्तः स दधे गुरुः स्वयं च ।
अपि केनचिदित्यदो न चित्रं ननु स प्राणपतिर्बभार तं च ॥ १८

புவனத்ரய-தாரிணம் முகுந்தம்
தததந்த: ஸ ததே குரு: ஸ்வயம் ச ।
அபி கேனசிதித்யதோ ந சித்ரம்
நநு ஸ ப்ராணபதிர்ப்பார தம் ச ॥ 18

यतयो गृहिणोऽथ वर्णिमुख्याः श्रुतिगास्त्यक्त-निषिद्ध-काम्य-भावाः ।
इह मूर्तिधरा इव स्वधर्माः शत-सङ्ख्याः शतसङ्ख्यमन्वगच्छन् ॥ १९

யதயோ க்ருஹிணோத வர்ணிமுக்யா:
ஸ்ருதிகாஸ்த்யக்த-நிஷித்த-காம்ய-பாவா: ।
இஹ மூர்திதரா இவ ஸ்வதர்மா: ஸத-
ஸங்க்யா: ஸதஸங்க்யமன்வகச்சன் ॥ 19

परिवारजना न मार्गदुःखं प्रययुः पूरुष-रत्नमीक्षमाणाः ।
इति नाद्भुतमस्य हि प्रयान्ति स्मृतिमात्राद्-भविनो भवापवर्गम् ॥ २०

பரிவாரஜனா ன மார்கது:க்கம்
ப்ரயயு: பூருஷ-ரத்னமீக்ஷமாணா: ।
இதி நாத்புதமஸ்ய ஹி ப்ரயாந்தி
ஸம்ருதிமாத்ராத்-பவினோ பவாபவர்கம் ॥ 20

मदनेश्वर-वल्लभ-प्रदेशे प्रभुमायान्तम् अथाभ्यपद्यत द्राक् ।
जयसिंह इमं नृसिंहवर्यः शुभधीः स्तम्भ-विशिष्ट-सिंहनामा ॥ २१

மதனேஸ்வர வல்லப-ப்ரதேஸே
ப்ரபுமாயாந்தம் அதாப்யபத்யதத்ராக் ।
ஜயஸிம்ஹ இமம் ந்ருஸிம்ஹவர்ய:
ஸுபதீ: ஸ்தம்ப-விஸிஷ்ட-ஸிம்ஹநாமா ॥ 21

अवतीर्य पुरैव वाहनात्-स्वात् अपि मार्गादपसार्य सैनिकान् सः ।
सह कैश्चन भूसुरैरवाप्तः त्रिजगत्-पूज्य-पदान्तिके ननाम ॥ २२

अवतीर्य पुरैव वाहनात्-स्वात्
अपि मार्गादपसार्य सैनिकान् सः ।
सह कैश्चन भूसुरैरवाप्तः
त्रिजगत्-पूज्य-पदान्तिके ननाम ॥ 22

पृथिवी-पतिनाऽनुगम्यमानो विनयाद्-भक्ति-रसार्द्रमानसेन ।
अचिरेण स विष्णुमङ्गलस्य प्रययावायतनोत्तमस्य पार्श्वम् ॥ २३

पृथिवी-पतिनाऽनुगम्यमानो
विनयाद्-भक्ति-रसार्द्रमानसेन ।
अचिरेण स विष्णुमङ्गलस्य
प्रययावायतनोत्तमस्य पार्श्वम् ॥ 23

<p>नरदेव-दिदृक्षया समेता उभय-ग्रामजना जनाः परे च । उपयान्तमनन्तमानसं तं मुहुरैक्षन्त कुतूहलाब्धिमग्नाः ॥</p>	२४
<p>நரதேவ-தித்ருக்ஷயா ஸமேதா உபய-க்ராமஜ்னா ஜ்னா: பரே ச । உபயாந்தமனந்தமானஸம் தம் முஹூரைக்ஷந்த குதூஹலாப்திமக்னா: ॥</p>	24
<p>पुरतो मधुरस्वरैर्वदद्भिः स्वकृताः कर्णसुखा मुकुन्दगाथाः । धृत-पङ्कजबीज-चक्र-चिह्नैः कृतनृत्यैः चतुरैर्निषेव्यमाणम् ॥</p>	२५
<p>புரதோ மதுரஸ்வரைர்வதத்தி: ஸ்வக்ருதா: கர்ணஸுகா முகுந்தகாதா: । த்ருத-பங்கஜபீஜ-சக்ர-சின்ஹை: க்ருதந்ருத்யை: சதுரைர்நிஷேவ்யமாணம் ॥</p>	25

कलिताञ्जलिना स्फुटानुयान्तं जनसम्बाधसहेन भूमिभर्त्रा ।
करुणाविषयं चिकीर्षुणा स्वं व्रजता किङ्करतामकैतवेन ॥ २६

கலிதாஞ்ஜலினா ஸ்புடானுயாந்தம்
ஜனஸம்பாதஸஹேன பூமிபர்த்ரா ।
கருணாவிஷயம் சிகீர்ஷுணா ஸ்வம்
வ்ரஜதா கிங்கரதாமகைதவேன ॥ 26

इदमित्थमितीक्षणैर्नराणाम् अपरिच्छेद्यमहिष्ठ-धामरूपम् ।
अधिकं धरणीमलं-चिकीर्षुं स्फुटमुद्यन्तमिव द्युनाथमन्यम् ॥ २७

இதமித்தமிதீக்ஷணைந்நராணாம்
அபரிச்சேத்யமஹிஷ்ட -தாமரூபம் ।
அதிகம் தரணீமலம்-சிகீர்ஷும்
ஸ்புடமுத்யந்தமிவ த்யுநாதமன்யம் ॥ 27

अशनैः शनकैरिवाब्रजन्तं युवसिंह-प्रवर-प्रगल्भयानम् ।
अतिपाटल-पाद-पल्लवाभ्याम् अविनि पावनतामलं नयन्तम् ॥ २८

अशुनैः शनकैरिवाब्रजन्तम्
युवसिंह-प्रवर-प्रकल्पयानम् ।
अतिपाटल-पाद-पल्लवाभ्याम्
अविनि पावनतामलं नयन्तम् ॥ 28

नखनिर्जित-पद्मराग-रागं वरकूर्म-प्रपदं निगूढ-गुल्फम् ।
सुरवर्य-कराग्र-सेव्यजङ्घं द्विरदोदारकरोपमोरु-युग्मम् ॥ २९

नखनिर्जित-पद्मराग-रागम्
सुरवर्य-कराग्र-सेव्यजङ्घम् ।
द्विरदोदारकरोपमोरु-युग्मम्
त्विरोत्तारकरोपमोरु-युग्मम् ॥ 29

<p>शुभशुद्ध-नितम्बबिम्बराजन् नवकौशेय-विशेष-बाह्य-वस्त्रम् । तनुकुक्षि-गलालिकेषु रेखा-त्रितयेन प्रकटेन शोभमानम् ॥</p>	३०
<p>ஸுபஸுத்த-நிதம்பபிம்பராஜன் நவகௌஸேய-விஸேஷ-பாஹ்ய-வஸ்த்ரம் । தனுகுக்ஷி-கலாலிகேஷு ரேகா- த்ரிதயேன ப்ரகடேன ஸோபமானம் ॥</p>	30
<p>मृदुशूक्ष्म-घनारुणाविकाच्छ-प्रकट-प्रावरणेन भासमानम् । अतिनूतन-तिग्मभानु-भासां निकरेणेव सुवर्ण-सानुमन्तम् ॥</p>	३१
<p>ம்ருதுஸூக்ஷ்ம - கனாருணாவிகாச்ச- ப்ரகட-ப்ராவரணேன பாஸமானம் । அதிநூதன-திக்மபானு-பாஸாம் நிகரேணேவ ஸுவர்ண-ஸானுமந்தம் ॥</p>	31

पृथुवक्षसमुन्नतां-सभित्तिं गुरु-वृत्तायत-हृद्य-बाहु-दण्डम् ।
परमारुण-पाणिपल्लवान्तः स्फुरितोर्ध्व-ध्वज-लाञ्छनादिमन्तम् ॥ ३२

ப்ருதுவக்ஷஸமுன்னதாம்-ஸபித்திம்
குரு-வ்ருத்தாயத-ஹ்ருத்ய-பாஹு-தண்டம் ।
பரமாருண-பாணிபல்லவாந்த:
ஸ்புரிதோர்த்வ-த்வஜ-லாஞ்சனாதிமந்தம் ॥ 32

परिपूर्ण-शशाङ्क-बिम्ब शङ्का-विषयं प्राक् सहसाऽवलोकनेन ।
अकलङ्कतया परं विविक्तं वदनं बिभ्रतमच्छ-विभ्रमाब्धिम् ॥ ३३

பரிபூர்ண-ஸஸாங்க-பிம்ப ஸங்கா-
விஷயம் ப்ராக் ஸஹஸா஽வலோகனேன ।
அகலங்கதயா பரம் விவிக்தம்
வதனம் பிப்ரதமச்ச-விப்ரமாப்திம் ॥ 33

अतिसुन्दर-मन्दहास-राजन्-नवकुन्दाभरदं शुभारुणोष्ठम् ।
कमलायत-लोचनावलोकैः अपि लोकान् सकलान् प्रहर्षयन्तम् ॥ ३४

अतिஸुந்தर-मन्तஹாஸ-ராஜன்-
நவகுந்தாபரதம் ஸுபாருணோஷ்டம் ।
கமலாயத-லோசனாவலோகை:
அபிலோகான் ஸகலான் ப்ரஹர்ஷயந்தம் ॥ 34

अतिभासुर-कर्णभासितश्रीतुलसी-गुच्छमतुच्छ-कान्तिगण्डम् ।
भुवनत्रय-भूत्यभूतिदाने चतुरभूवर-विभ्रमं सुमौलिम् ॥ ३५

அதிபாஸூர-கர்ணபாஸிதஸ்ரீதுளஸீ
குச்சமதுச்ச-காந்திகண்டம் ।
புவனத்ரய-பூத்யபூதிதானே
சதுரப்ருவர-விப்ரமம் ஸுமௌலிம் ॥ (720)35

सकलावयवान् स्फुटं मिमानाः प्रतिमा-लक्षण-दर्शनाय लक्ष्यम् ।
चतुरा विदधुः यदीयगात्रं स सुलक्ष्मेत्यधुना निगद्यते नो ॥ ३६

ஸகலாவயவான் ஸ்புடம் மிமானா:
ப்ரதிமா-லக்ஷண தர்ஸனாய லக்ஷ்யம் ।
சதுரா விதது: யதீயகாத்ரம்
ஸ ஸுலக்ஷமேத்யதுனா நிகத்யதே னோ ॥ 36

अतिलोलदृशां समीक्षितुं स्वं जनसम्बाधभयेन दूरभाजाम् ।
समदर्शयदूर्ध्वमोरसोऽसौ दययैवोरुजनौघ-मध्यगोऽपि ॥ ३७

அதிலோலத்ருஸாம் ஸமீக்ஷிதும் ஸ்வம்
ஜனஸம்பாதபயேன தூரபாஜாம் ।
ஸமதர்ஸய தூர்த்வ மோரஸோஸௌ
தயயை வோரு ஜௌனளக-மத்யகோஸ்பி ॥ 37

सविकासदृशां कृताञ्जलीनां जनतानां परमादरान्-नतानाम् । वलयेन वृतः प्रियं मुरारेः प्रविवेशायतनं प्रबर्हबोधः ॥	३८
ஸவிகாஸத்ருஸாம் க்ருதாஞ்ஜலீனாம் ஜனதானாம் பரமாதராந்-நதானாம் । வலயேன வ்ருத: ப்ரியம் முராரே: ப்ரவீவேஸாயதனம் ப்ரபர்ஹபோத: ॥	38
विविधप्रभु-मध्य-सन्निषण्णो नरदेवेन समं स गूढदेवः । विविधप्रभु-मध्य-सन्निषण्णो नरदेवेन समं स गूढदेवः ॥	३९
விவிதப்ரபு-மத்ய-ஸந்நிஷண்ணோ நரதேவேன ஸமம் ஸ கூடதேவ: । விபபாவுடுராடிவோடு-மத்யே ஸஹ மஹ்யாஸ்தனயேன பூர்ணபிம்ப: ॥	39

अवदत् स कथां रथाङ्गपाणेः भगवान् भागवते भवापहन्त्रीम् ।
अनुरूप-गुणस्वरादिभाजा निजशिष्य-प्रवरेण वाच्यमाने ॥ ४०

அவதத் ஸ கதாம் ரதாங்கபாணே:
பகவான் பாகவதே பவாபஹந்தரீம் ।
அணுரூப-குணஸ்வராதி பாஜா
நிஜ ஸிஷ்ய-ப்ரவரேண வாச்யமானே ॥ 40

कथनं तदुदार-धैर्यसारं मधुरं पुष्कल-भाववत् प्रसन्नम् ।
विदुषोऽविदुषोऽत्र शृण्वतोऽलं व्यधितानन्द-रसाम्बुधौ निमग्नान् ॥ ४१

கதனம் ததுதார-தைர்யஸாரம்
மதுரம் புஷ்கல-பாவவத் ப்ரஸன்னம் ।
விதுஷோऽவிதுஷோऽத்ர ஸ்ருண்வதோऽலம்
வ்யதிதானந்த-ரஸாம்புதௌ நிமக்னான் ॥ 41

<p>गमनासन-सङ्कथादिलीलाः स्मृतिमात्रेण भवापवर्गदात्रीः । कथमप्यमराः प्रपञ्चयेयुः ननु मध्वस्य न मादृशोऽल्पबोधाः ॥</p>	४२
<p>கமனாஸன-ஸங்கதாதிலீலா: ஸ்ம்ருதிமாத்த்ரேண பவாபவர்கதாத்ரீ: । கதமப்யமரா: ப்ரபஞ்சயேயு: நனு மத்வஸ்ய ந மாத்ருஸோ஽ல்பபோதா: ॥</p>	42
<p>सुतपः कवितादि-सद्गुणानां लिकुचानां कुलजोऽङ्गिरोन्वयानाम् । अभवद्-गुहनामको विपश्चित् कवि-वर्योऽखिलवादि-वन्दनीयः ॥</p>	४३
<p>ஸுதப: கவிதாதி-ஸத்குணானாம் லிகுசானாம் குலஜோ஽ங்கிரோன்வயானாம் । அபவத்-குஹநாமகோ விபஸ்சித் கவி-வர்யோ஽கிலவாதி-வந்தனீய: ॥</p>	43

<p>दयिताऽस्य सती गुणानुरूपा विधिवीर्येण मुहुर्मृतप्रजाऽपि । अभजद्-भुवनप्रभू हरीशौ सुतकामा वसुदेव-सूनुभक्ता ॥</p>	४४
<p>தயிதா஽ஸ்ய ஸதீ குணானு ரூபா விதிவீர்யேண முஹூர்ம்ருதப்ரஜா஽பி । அபஜத்-புவனப்ரபூ ஹரீஸௌ ஸுதகாமா வஸுதேவ-ஸுனுபக்தா ॥</p>	44
<p>परमेश्वरयोः प्रसाद-योगात् सुतरत्नं तदसूत सूरिपत्नी । परिषत्पद-पत्तनेषु नाघो विविदे यस्य समः परीक्षकाग्र्यैः ॥</p>	४५
<p>பரமேஸ்வரயோ: ப்ரஸாத-யோகாத் ஸுதரத்னம் ததஸுத ஸுரிபத்னீ । பரிஷத்பத-பத்தனேஷு நார்கோ விவிதே யஸ்ய ஸம: பரீக்ஷகாக்ரயை: ॥</p>	45

वदनेन्दुमवेक्ष्य नन्दनस्य स्वकुलोत्तारण-दक्ष-लक्षणस्य ।
कृतकृत्यतया क्रियाः प्रकुर्वन् कविराख्यादुचितां त्रिविक्रमाख्याम् ॥ ४६

வதனேந்துமவேக்ஷ்ய நந்தனஸ்ய
ஸ்வகுலோத்தாரண-தக்ஷ-லக்ஷணஸ்ய ।
க்ருதக்ருத்யதயா க்ரியா: ப்ரகுர்வன்
கவிராக்யாதுசிதாம் த்ரிவிக்ரமாக்யாம் ॥ 46

कलभाषण एव सूरिपोतः कविरासीदनवद्य-पद्यवादी ।
अवभाति ननु प्रभाप्रभावी भगवान् बालतरोऽपि तिग्मभानुः ॥ ४७

கலபாஷண ஏவ ஸூரிபோத:
கவிராஸிதனவத்ய-பத்யவாதீ ।
அவபாதி நநு ப்ரபாப்ரபாவீ
பகவான் பாலதரோ஽பி திக்மபானு: ॥ 47

सकलाङ्ग-युतावभात-शाखः समये प्राप्त उदार-पक्षिसेव्यः ।
स ससर्ज सदध्वगोपकृत्यै लिकुचः काव्यफलं रसाभिरामम् ॥ ४८

ஸகலாங்க-யுதாவபாத-ஸாக:
ஸமயே ப்ராப்த உதார பக்ஷிஸேவ்ய: ।
ஸ ஸஸர்ஜ ஸதத்வகோபக்ருத்யை
லிகுச: காவ்யபலம் ரஸாபிராமம் ॥ 48

प्रतिपादितमात्मना यथार्थं पृथुमाया-समयस्य दुर्घटत्वम् ।
स्वगुरौ परिहर्तुमक्षमेऽपि श्रुतवान् तं स वयस्यबोधितोऽलम् ॥ ४९

ப்ரதிபாதித மாத்மனா யதார்த்தம்
ப்ருதுமாயா ஸமயஸ்ய துர்கடத்வம் ।
ஸ்வகுரௌ பரிஹர்துமக்ஷமே஽பி
ஸ்ருதவான் தம் ஸ வயஸ்யபோதிதோ஽லம் ॥ 49

<p>भगवत्युदिते सगोविलासे वटुभावं त्यजति त्रिविक्रमार्ये । अपि भानुपुरस्सराः समस्ताः प्रययुः कीटमणि-प्रभत्वमाशु ॥</p>	<p>५०</p>
<p>பகவத்யுதிதே ஸகோவிலாஸே வடுபாவம் த்யஜதி த்ரிவிக்ரமார்யே । அபி பாணுபுரஸ்ஸரா: ஸமஸ்தா: ப்ரயயு: கீடமணி-ப்ரபத்வமாஸு ॥</p>	<p>50</p>
<p>अतिदक्षमतिं सपादलक्षे समये मायिजनस्य युक्तिशूरम् । महितं हि महीतले महिम्ना जनको नन्दनमब्रवीदुपांशु ॥</p>	<p>५१</p>
<p>அதிதக்ஷமதிம் ஸபாதலக்ஷே ஸமயே மாயிஜனஸ்ய யுக்திஸூரம் । மஹிதம் ஹி மஹீதலே மஹிம்னா ஜனகோ நந்தனமப்ரவீதுபாம்ஸு ॥</p>	<p>51</p>

श्रुणु वाचमिमां विचारितार्थां न कलौ निर्गुणभावना सुखाय ।
इति गौणविमुक्तये गुणाढ्यं स्मरदेवं सुत वासुदेवमेव ॥

५२

ஸ்ருணு வாசமிமாம் விசாரிதார்தாம்
ந கலௌ நிர்குணபாவனா ஸுகாய ।
இதி கௌணவிமுத்தயே குணாட்யம்
ஸ்மரதேவம் ஸுத வாஸுதேவமேவ ॥

52

इति तातवचो निशम्य किञ्चित् तरलात्माऽपि विचार्य शास्त्रसारम् ।
परमेव स पारमारुरुक्षुः विगुणोपास्तिमुपाश्रुणोत् परेभ्यः ॥

५३

இதி தாதவசோ நிஸம்ய கிஞ்சித்
தரலாத்மா஽பி விசார்ய ஸாஸ்த்ரஸாரம் ।
பரமேவ ஸ பாரமாருருக்ஷு:
விகுணோபாஸ்திமுபாஸ்ருணோத் பரேப்ய: ॥

53

निजधर्मरतो गृहिप्रबर्हः कलिकालाकुलितान्तरोऽपि हन्त ।
नितरां निशितात्मना निसर्गात् स्फुटमालोचयदित्यसौ कदाचित् ॥ ५४

நிஜதர்மரதோ க்ருஹிப்ரபர்ஹ:
கலிகாலாகுலிதாந்தரோ஽பி ஹந்த ।
நிதராம் நிஸிதாத்மனா நிஸர்காத்
ஸ்புடமாலோசயதித்யஸௌ கதாசித் ॥ 54

रचितं ननु सूत्रमत्र मानं विदुषा सत्यवती-सुतेन साक्षात् ।
अपरस्पर-सङ्गतानि भाष्याणि अपि सर्वाणि न मानतां ब्रजेयुः ॥ ५५

ரசிதம் நனு ஸூத்ரமத்ர மானம்
விதுஷா ஸத்யவதீ-ஸுதேன ஸாக்ஷாத் ।
அபரஸ்பர-ஸங்கதானி பாஷ்யாணி
அபி ஸர்வாணி ந மானதாம் வ்ரஜேயு: ॥ (740)55

यदि तेषु निराग्रहान्तराः स्मः सुघटं नोपलभामहे हि किञ्चित् ।
न तथापि परम्परोपयातं न पठामः प्रणयेन शाङ्करीयम् ॥

५६

யதி தேஷு நிராக்ரஹாந்தரா: ஸ்ம:
ஸுகடம் நோபலபாமஹே ஹி கிஞ்சித் ।
ந ததாபி பரம்பரோபயாதம்
ந படாம: ப்ரணயேன ஸாங்கரீயம் ॥

56

घटनोपनिषत्सु नाल्पबुद्धेः सुघटेत्यभ्युपगम्य चिन्तयामः ।
न विमुक्तिमुपैति कोऽपि मुक्त्वा समयोक्तामिह यामिमामुपास्तिम् ॥

५७

கடனோபநிஷத்ஸு நால்பபுத்தே:
ஸுகடேத்யப்யுபகம்ய சிந்தயாம: ।
ந விமுக்திமுபைதி கோ஽பி முக்த்வா
ஸமயோக்தாமிஹ யாமிமாமுபாஸ்திம் ॥

57

विततः सुख-सच्चिदद्वयात्मा समुपास्यो विहितो हि तत्त्वविद्धिः ।
स च नावयवी निरूप्यते चेत्-द्युतिमात्रं च न हीत्यदो रहस्यम् ॥

५८

விதத: ஸுக ஸச்சிதத்வயாத்மா
ஸமுபாஸ்யோ விஹிதோ ஹி தத்வவித்பி: ।
ஸ ச நாவயவீ நிரூப்யதே சேத்-
த்யுதிமாத்ரம் ச ந ஹீத்யதோ ரஹஸ்யம் ॥

58

यदि चेदृगुपास्यतेऽस्य रूपं तिमिरत्वेन विभाति पारिशेष्यात् ।
फलमप्यथ मुक्तिरीदृशी स्यात् इति नो नैव धिनोत्युपास्तिरेषा ॥

५९

யதி சேத்ருகுபாஸ்யதேஸ்ய ரூபம்
திமிரத்வேன விபாதி பாரிஸேஷ்யாத் ।
பலமப்யத முக்திரீத்ருஸி ஸ்யாத்
இதி நோ நைவ திநோத்யுபாஸ்திரேஷா ॥

59

अथ वेदपुराण-भारतादि स्वयमालोच्य यथावबोधमत्र ।
गुणवन्तमुपास्महे मुकुन्दं स्मृति-धर्मान् भृशमाचरन्त एव ॥ ६०

அத வேதபுராண-பாரதாதி
ஸ்வயமாலோச்ய யதாவபோதமத்ர ।
குணவந்தமுபாஸ்மஹே முகுந்தம்
ஸ்ம்ருதி-தர்மான் ப்ருஸமாசரந்த ஏவ ॥ 60

अवधार्य यदेति कार्यमार्यः स विवेकादुपचक्रमे विधातुम् ।
परिपूर्णमतेः जगत्सु कीर्तिं परिपूर्णामशृणोत् तदा विशुद्धाम् ॥ ६१

அவதார்ய யதேதி கார்யமார்ய:
ஸ விவேகாதுபசக்ரமே விதாதும் ।
பரிபூர்ணமதே: ஜகத்ஸு கீர்திம்
பரிபூர்ணாமஸ்ருணோத் ததா விஸுத்தாம் ॥ 61

विहिनस्ति हि नो जनोऽतिवाग्मी समयं कोऽपि परम्परोपयातम् ।
क्षिप तं त्वमुदार-युक्तिशूरो न परे तत्र समर्थतां ब्रजेयुः ॥

६२

விஹினஸ்தி ஹி நோ ஜனோ஽திவாக்மீ
ஸமயம் கோ஽பி பரம்பரோபயாதம் ।
க்ஷிப தம் த்வமுதார-யுக்திஸூரோ
ந பரே தத்ர ஸமர்த்ததாம் வ்ரஜேயு: ॥

62

तव वेदनदीर्विगाह्य भूयः समयाम्भोदिषु कुर्वतो विहारम् ।
नवकाव्य-रसप्रियस्य वादि-द्विरदेन्द्र-प्रतिवारणो न जज्ञे ॥

६३

தவவேதனதீர்விகாஹ்ய பூய:
ஸமயாம்போதிஷு குர்வதோ விஹாரம் ।
நவகாவ்ய-ரஸப்ரியஸ்ய வாதி-
த்விரதேந்த்ர-ப்ரதிவாரணோ ந ஜஜ்ஞே ॥

63

उपयाहि यशः शशाङ्क-गौरं निजयूथस्य भयं निराकुरु त्वम् ।
अधुना विधिनोपपादितं त्वं प्रतिवादि-प्रतिवारणं निवार्य ॥

६४

உபயாஹி யஸ: ஸஸாங்க-கௌரம்
நிஜயூதஸ்ய பயம் நிராகுரு த்வம் ।
அதுனா விதினோபபாதிதம் த்வம்
ப்ரதிவாதி ப்ரதிவாரணம் நிவார்ய ॥

64

इति मायिजनेन तत्र तत्र स्वजनत्वेन स तावदर्थ्यमानः ।
अनुकूलवचा महिष्ठमानो मनसा संशयमाप संशयच्छित् ॥

६५

இதி மாயிஜனேன தத்ர தத்ர
ஸ்வஜனத்வேன ஸ தாவதர்த்யமான: ।
அணுகூல வசா மஹிஷ்டமானோ
மனஸா ஸம்ஸயமாப ஸம்ஸயச்சித் ॥

65

सित-मध्ववचःसृणिप्रयोक्तृन् पुरुषानेष विषादयन् कवीभः ।

विविधोत्तर-धूलिपातनेन प्रतिघेनाधिकमन्धयाश्चकार ॥

६६

ஸித-மத்வவச:ஸ்ருணிப்ரயோக்த்ருன்

புருஷானேஷ விஷாதயன் கவீப: ।

விவிதோத்தர தூலிபாதனேன

ப்ரதிகேனாதிகமந்தயாஞ்சகார ॥

66

क्षणदासु विचक्षणः स वीक्ष्य प्रचुर-प्रज्ञमनोज्ञ-शास्त्रसारम् ।

अपराविदितः प्रसादगर्भं विदधे विस्मयमान्तरं महान्तम् ॥

६७

க்ஷணதாஸு விசக்ஷண: ஸ வீக்ஷய

ப்ரசூர-ப்ரஞமனோஞ-ஸாஸ்த்ரஸாரம் ।

அபராவிதித: ப்ரஸாதகர்பம்

விததே விஸ்மயமாந்தரம் மஹாந்தம் ॥

67

विदितवान् व्यवहृत्य सुदर्शनं बहुल-बोधमवेक्ष्य स निश्चयात् ।
अपि न तस्य मतं सहसाऽऽददे ननु विमृश्य कृती कुरुतेऽखिलम् ॥ ६८

விதிதவான் வ்யவஹ்ருத்ய ஸுதர்ஸனம்
பஹுல-போதமவேக்ஷ்ய ஸ நிஃசயாத் ।
அபி ந தஸ்ய மதம் ஸஹஸாஃததே
நனு விம்ருஸ்ய க்ருதீ குருதேஃகிலம் ॥ 68

तं विष्णुमङ्गलगतं बहुल-प्रबोधं प्राप्याभ्यवन्दत तदाऽयुग-विक्रमार्यः ।
आनन्ददं स चतुरानन-हासलक्ष्म्या तत्त्वं प्रवेत्तुममरेन्द्र इवाब्जयोनिम् ॥ ६९

தம் விஷ்ணுமங்கலகதம் பஹுல-ப்ரபோதம்
ப்ராப்யாப்யவந்தத ததாஃயுக-விக்ரமார்யः ।
ஆனந்ததம் ஸ சதுரானன-ஹாஸலக்ஷம்யா
தத்வம் ப்ரவேத்துமமரேந்த்ர இவாப்ஜயோனிம் ॥ 69

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के त्रयोदशः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே த்ரயோதஸ: (13-வது) ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும்
பொழுது ஆரம்ப காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சே
ர்த்து படிக்கவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர்.பிரித்துப்
படிப்பதில் பொருள் மாறும்

ॐ श्रीमद्भुम्भ्रीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये चतुर्दशः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய- மஹாகாவ்யே சதுர்தஸ: (14-வது) ஸர்க: [55]

परिवृढ-घनसङ्घे राजसिंहोर्ज-शक्त्या त्यजति मलिनभावं नीरसत्वान्निकामम् ।
स्फुटमुदयति तेजः व्युज्ज्वले मध्वभानौ सुजन-जलज-कान्त्यै विश्वमासीत्-मनोज्ञम् ॥१

பரிவ்ருட-கனஸங்கே ராஜஸிம்ஹோர்ஜ-ஸக்த்யா
த்யஜதி மலினபாவம் நீரஸத்வாந்நிகாமம் ।
ஸ்புடமுதயதி தேஜ: வ்யுஜ்வலே மத்வபாஸௌ
ஸுஜன-ஜலஜ-காந்த்யை விஸ்வமாஸீத்-மனோஜ்ஞம் ॥

1

कृतमपकृतमार्यैः क्षम्यतां क्षान्तिभूषैः इति मृदु वदतां सम्प्रार्थनाभिः प्रभूणाम् ।

अपहतमपरेषां मन्त्रतोऽग्रन्थजातं दशहृदय-नियोगादग्रहीच्छङ्करार्यः ॥

२

कंरुतमपकंरुतमार्यैः क्षम्यतां क्षान्तिभूषैः इति मृदु वदतां सम्प्रार्थनाभिः प्रभूणाम् ।

अपहतमपरेषां मन्त्रतोऽग्रन्थजातं दशहृदय-नियोगादग्रहीच्छङ्करार्यः ॥

अपहंरुतमपरेषां मन्त्रतोऽग्रन्थजातं दशहृदय-नियोगादग्रहीच्छङ्करार्यः ॥

तस्यहंरुतय-नियोगादग्रहीच्छङ्करार्यः ॥

2

परिवृतमवनम्रैः ग्रामणी-ग्राम्यपूर्वैः अवनतमुरुचेतःपादपार्श्वे नृसिंहम् ।

सहज-विजयतोऽयुग्विक्रमार्यः प्रसन्नः कविकुल-तिलकोऽसौ आशिषाऽतोषयत्तम् ॥ ३

पारिवृतमवनम्रैः ग्रामणी-ग्राम्यपूर्वैः अवनतमुरुचेतःपादपार्श्वे नृसिंहम् ।

सहज-विजयतोऽयुग्विक्रमार्यः प्रसन्नः कविकुल-तिलकोऽसौ आशिषाऽतोषयत्तम् ॥ ३

सहज-विजयतोऽयुग्विक्रमार्यः प्रसन्नः कविकुल-तिलकोऽसौ आशिषाऽतोषयत्तम् ॥ ३

कविकुल-तिलकोऽसौ आशिषाऽतोषयत्तम् ॥

3

उपचरति नितान्तं हन्त पौरन्दरी धूः द्युसदसि भजतो यं दुर्लभा दभ्रभाग्यैः ।
दिशतु स परमानन्दाग्र्य-तीर्थाङ्घ्रिरेणुः धरणिधर सुखं ते सन्ततं स्वान्तरेति ॥ ४

உபசரதி நிதாந்தம் ஹந்த பௌரந்தரீ தூ:
த்யுஸதஸி பஜதோ யம் தூர்லபா தப்ரபாக்யை: ।
திஸ்து ஸ பரமானந்தாக்ரய-தீர்த்தாங்கிரேணு:
தரணிதர ஸுகம் தே ஸந்ததம் ஸ்வாந்தரேதி ॥ 4

अनति-परिचितस्याप्यस्य सोऽयं कवीन्द्रो गुणरसमतिगूढं ज्ञातवानित्यचित्रम् ।
मधु मधुकर-राजो निष्पतन् पौष्पमासुं ननु परिचयहीनः काननेऽपि प्रभुः स्यात् ॥ ५

அனதி-பரிசிதஸ்யாப்யஸ்ய ஸோऽயம் கவீந்த்ரோ
குணரஸமதிகூடம் ஞாதவாநித்யசித்ரம் ।
மது மதுகர-ராஜோ நிஷ்பதன் பௌஷ்பமாப்தும்
நநு பரிசயஹீன: கானனேऽபி ப்ரபு: ஸ்யாத் ॥ 5

अखिलखल-कुलानां वर्धयन् द्वेष-दोषं विदधदपि नराणां कौतुकं मध्यमानाम् ।
स्वगति-समुचितानां भूतिदायी शुभानां बहुलहृदिह निन्ये शर्वरीः काश्चिदेवम् ॥ ६

அகிலகல-குலானாம் வர்தயன் த்வேஷ-தோஷம்
விதததபி நராணாம் கௌதுகம் மத்யமானாம் ।
ஸ்வகதி-ஸமுசிதானாம் பூதிதாயீ ஸுபானாம்
பஹுலஹ்ருதிஹ நின்யே ஸர்வரீ:காஸ்சிதேவம் ॥ (760)6

उदयति विनताया नन्दने श्लाघ्य-काले स कृतसकल-कृत्यः कृत्यवेदि-प्रवेकः ।
अरुण-यवनिकान्तः ब्रह्म नारायणाख्यं गुरुगुणमभिदध्यौ योग्य-योगासनस्थः ॥ ७

உதயதி வினதாயா நந்தனே ஸ்லாக்ய-காலே
ஸ க்ருதஸகல-க்ருத்ய: க்ருத்யவேதி-ப்ரவேக: ।
அருண-யவநிகாந்த: ப்ரம்ஹ நாராயணாக்யம்
குருகுணமபிதத்யௌ யோக்ய-யோகாஸனஸ்த: ॥ 7

अति-धवलित-दन्ता दन्तकाष्ठैः प्रशस्तैः अपि युगपदनेके सस्नुत्र व्रतीन्द्राः ।
गुरुभिरभिहितेष्विवाचार-भेदेषु निष्ठां स्फुटमवगमयन्तः सौष्टवात् कर्मणां च ॥ ८

अति-तवलिथ-तन्ता तन्तकाष्ठैः प्रशस्तैः अपि युगपदनेके सस्नुत्र व्रतीन्द्राः ।
अपि युगपदनेके सस्नुत्र व्रतीन्द्राः ।
குருபிரபிஹிதேஷ்வாசார-பேதேஷு நிஷ்டாம்
ஸ்புடமவகமயந்த: ஸௌஷ்டவாத் கர்மணாம் ச ॥ 8

चरम-समय-सुप्ताः पूर्वमुत्थाय शिष्याः गुरुजन-परिचर्यां चक्रिरे दुष्करां च ।
सबहुमति तदाद्यप्यार्धरात्रात् प्रसन्नाः सुगतिरपरथैषां स्यात् कथङ्कारमिष्टा ॥ ९

சரம-ஸமய-ஸுப்தா: பூர்வமுத்தாய ஸிஷ்யா:
குருஜன-பரிசர்யாம் சக்ரிரே துஷ்கராம் ச ।
ஸபஹுமதி ததாத்யப்யார்தராத்ராத் ப்ரஸன்னா:
ஸுகதிரபரதைஷாம் ஸ்யாத் கதங்காரமிஷ்டா ॥ 9

श्रवण-मनन-हेतोः प्राक् चिरायास्तनिद्रः सपदि विवशयन्त्या निद्रया ग्रस्तचेताः ।
स्वयमपि नयति द्रागङ्ग-वस्त्रादि पूज्ये झटिति विगतनिद्रः कोऽपि शिष्योऽन्वशेत ॥ १०

ஸ்ரவண-மனன-ஹேதோ: ப்ராக் சிராயாஸ்தநித்ர:
ஸபதி விவஸயந்த்யா நித்ரயா க்ரஸ்தசேதா: ।
ஸ்வயமபி நயதி த்ராகங்க-வஸ்த்ராதி பூஜ்யே
ஐடிதி விகதநித்ர: கோ஽பி ஸிஷ்யோ஽ன்வஸேத ॥ 10

विहितमविहितं प्रागेव कस्माद्विनिद्रैः इति गुरुपरिवादाशङ्कया नम्रगात्राः ।
चिरमनवतरन्तः श्रावका मुक्तमार्गा गुरुषु जल-सकाशस्थेषु तूष्णीमतिष्ठन् ॥ ११

விஹிதமவிஹிதம் ப்ராகேவ கஸ்மாத்வினித்ரை:
இதி குருபரிவாதாஸங்கயா நம்ரகாத்ரா: ।
சிரமனவதரந்த: ஸ்ராவகா முக்தமார்கா
குருஷு ஜல-ஸகாஸஸ்தேஷு தூஷ்ணீமதிஷ்டன் ॥ 11

विपुल-हृदय-पार्श्वे दीपदीप्ति-प्रदीप्ते दरवर-परिपूर्णैः वार्भिरर्घ्यादि दत्त्वा ।
यतिरतियतचेताः चक्रिणोऽर्चानिकायात् कुसुम-समितिमश्र्यामादरादुज्जहार ॥ १२

विपुल-ஹ்ருதய-பார்ஸ்வே தீபதீப்தி-ப்ரதீப்தே
தரவர-பரிபூர்ணை: வார்பிரர்க்யாதி தத்வா ।
யதிரதியதசேதா: சக்ரிணோஸ்சாநிகாயாத்
குஸும-ஸமிதிமக்ரயாமாதராதுஜ்ஜஹார ॥ 12

अमृतमपि निरीक्ष्य स्रावि निर्माल्यसूने घृतमिदमिति सद्यो भ्रान्तिमन्तोऽपि शिष्याः ।
श्रद्धुरधिक-वाक्यैः विभ्रमास्तच्च पश्चात् अनुदिनममृतान्नैः तस्य सेव्यस्य शक्त्या ॥१३

அம்ருதமபி நிர்ஈக்ஷய ஸ்ராவி நிர்மால்யஸுனே
க்ருதமிதமிதி ஸத்யோ ப்ராந்திமந்தோ஽பி ஸிஷ்யா: ।
ஸ்ரததுரதிக-வாக்யை: விப்ரமாஸ்தச்ச பஸ்சாத்
அனுதினமம்ருதான்னை: தஸ்ய ஸேவ்யஸ்ய ஸக்த்யா ॥ 13

अगमदुचित-मन्त्रैः तूद्यानां त्रयाणां कृतिभिरनुमतात्मा तत्र पश्चाद्-विद्धिः ।
उदयमहिम-रोचिः चक्रवर्ती त्रिशक्तिः दधदतिबृहदन्तः षड्गुणं स्वात्मतेजः ॥ १४

அகமதுசித-மந்த்ரை: தூதயானாம் த்ரயாணாம்
க்ருதிபிரனுமதாத்மா தத்ர பஞ்சாங்க-வித்பி: ।
உதயமஹிம-ரோசி: சக்ரவர்தீ த்ரிஸக்தி:
ததததிப்ருஹதந்த: ஷட்குணம் ஸ்வாத்மதேஜ: ॥ 14

तिमिर-निकर-कुम्भि व्रातमत्यन्त-तीव्रं स्थिरतरमखिलानां प्राणिनां रुद्धमार्गम् ।
भुवन-भवनपूर्णं भानुमानञ्जनाभं हरिरिव नखरैः प्राग्रश्मिजालैर्निरास ॥ १५

திமிர-நிகர-கும்பி வ்ராதமத்யந்த-தீவ்ரம்
ஸ்திரதரமகிலானாம் ப்ராணிநாம் ருத்தமார்கம் ।
புவன-பவனபூர்ணம் பானுமானஞ்ஜனாபம்
ஹிரிவி நகரை: ப்ராக்ரஸ்ப்மிஜாலைர் நிராஸ ॥ 15

மதூர-பதகராவா: ஶாந்தநைஷாம்பு-பாஷ்பா: சபதி விபுலராஶா: ஶ்வாஶிஸாராத் ஶ்ரஸந்நா: ।
அரூண-தரணிரத்யக்ஷாஶ்ராவா திஶ்ஶுரந்நி: ஶ்மித-ஸரஸிஜ-வக்த்ரா: ஶ்வை: கரூராலிலிஶ்ஜே ॥16

மதூர-பதகராவா: ஶாந்தநைஷாம்பு-பாஷ்பா:
ஸபதி விபுலராஶா: ஶ்வாபிஸாராத் ஶ்ரஸந்நா: ।
அருண-தரணிரத்யக்ஷாஶ்ராவா திஶ்ஶுரந்நி:
ஸ்மித-ஸரஸிஜ-வக்த்ரா: ஶ்வை: கரூராலிலிஶ்ஜே ॥ 16

ஶ்ரணதி-ரஶஸதூலீ-பத்தஸூபா-விஸூஷா
ததுருபக்ருதிமத்தாம் ஶாது-ஜாலாந்தராப்தா: ।
ஸமயமுபநதம் ஶம்வேதயந்தூ வயஸ்யா
இவ தஸஸதகேதூ: கேதவ: ஶ்ராவகாணாம் ॥ 17

ஶ்ரணதி-ரஶஸதூலீ-பத்தஸூபா-விஸூஷா
ததுருபக்ருதிமத்தாம் ஶாது-ஜாலாந்தராப்தா: ।
ஸமயமுபநதம் ஶம்வேதயந்தூ வயஸ்யா
இவ தஸஸதகேதூ: கேதவ: ஶ்ராவகாணாம் ॥ 17

निहितमुचितमुच्चं योगपीठं प्रवक्तुः परिषदि परितोऽमी सत्वराः सत्वभाजः ।
द्रुतमवसित-कृत्यैः धन्य-सन्यासि-सङ्घैः श्रवण-परम-कृत्यायोपतस्थुः समेताः ॥ १८

நிஹித-முசித-முச்சம் யோகபீடம் ப்ரவக்து:
பரிஷதி பரிதோ஽மீ ஸத்வரா: ஸத்வபாஜ: ।
த்ருதமவஸித-க்ருத்யை: தன்ய-ஸன்யாஸி-ஸங்கை:
ஸ்ரவண-பரம-க்ருத்யாயோபதஸ்து: ஸமேதா: ॥ 18

बभ्रुमल-गुणानां शोभनाच्छादनानां मुररिपु-निलयानां हन्त वेदान्तकीनाम् ।
सपदि सुविवृतानामन्तरर्था धियां वा विविध-कवलिकानां सञ्चयाः पत्रिकाणाम् ॥ १९

பபுரமல-குணானாம் ஸோபனாச்சாதனானாம்
முரரிபு-நிலயானாம் ஹந்த வேதாந்தகீனாம் ।
ஸபதி ஸுவிவ்ருதானாமந்தரார்தா தியாம் வா
விவித-கவலிகானாம் ஸஞ்சயா: பத்ரிகாணாம் ॥ 19

अनतिविरलभावा अप्यनन्योन्य-सङ्गा ऋजुतर-तत-नाना-पङ्क्ति-साम्याप्त-शोभाः ।
द्विरद-तुरग-देश्या दूरतो वर्जितान्ताः कुशल-लिखित-रूपा रेजिरे तेषु वर्णाः ॥ २०

अनतिविरलभावो अत्यनन्योन्य-सङ्गा
रुजुतर-तत-नाना-पङ्क्ति-साम्याप्त-शोभाः ।
द्विरद-तुरग-देश्या दूरतो वर्जितान्ताः
कुशल-लिखित-रूपा रेजिरे तेषु वर्णाः ॥ 20

झटिति ददृशुरेके वाचनीयादि-भागं परिचय-पटुताभ्यां तावदेके चिरेण ।
हरिगुरु-नमनं द्राग्-यत्नतोऽमी विधाय प्रययुरपर-साम्यं सिद्धये स्याद्धि यत्नः ॥ २१

झटिति ददृशुरेके वाचनीयादि-भागं परिचय-पटुताभ्यां तावदेके चिरेण ।
हरिगुरु-नमनं द्राग्-यत्नतोऽमी विधाय प्रययुरपर-साम्यं सिद्धये स्याद्धि यत्नः ॥ २१

यतवचसि जनेऽस्मिन् आनते सन्निरस्यन् सिचय-यवनिकां तां सान्ध्य-जीमूतरक्ताम् ।
रविरिव रविपूज्याङ्घ्रिः समाजान्तरिक्षे व्यलसदतिशयालुः सन् सहस्रप्रकाशः ॥ २२

யதவசஸி ஜனேஸ்மின் ஆனதே ஸந்நிரஸ்யன்
ஸிசய-யவனிகாம் தாம் ஸாந்த்ய-ஜீமூதரக்தாம் ।
ரவிரிவ ரவிபூஜ்யாம்ங்கரி: ஸமாஜாந்தரிசேஷ
வ்யலஸததிஸயாலு: ஸன் ஸஹஸ்ரப்ரகாஸ: ॥ 22

त्रिभुवन-वरतेजो व्यक्तवेदार्थ-शुक्ल-त्रितय-रसतया ये वर्णिता वर्णवर्याः ।
पृथुमतिरथ तेषाम् ऐक्यमापाद्य सम्यक् प्रवचन-परिशुद्ध्यै स्म प्रणौति प्रवीणः ॥ २३

த்ரிபுவன-வரதேஜோ வ்யக்தவேதார்த்த-ஸூக்ல-
த்ரிதய-ரஸதயா யே வர்ணிதா வர்ணவர்யா: ।
ப்ருதுமதிரத தேஷாம் ஐக்யமாபாத்ய ஸம்யக்
ப்ரவசன-பரிஸூத்யை ஸம் ப்ரணௌதி ப்ரவீண: ॥ 23

स्वरमचरमकाले मन्द्रमेवात्यजद्धिः स्फुटमुपनिषदन्ते वाचकैर्वाच्यमाने ।
प्रवचनमतिचित्रं प्राणभाजां श्रुतीनां अमृतममृतभावस्यैष हेतुं चकार ॥ २४

ஸ்வரமசரமகாலே மந்த்ரமேவாத்யஜத்பி:
ஸ்புடமுபநிஷதந்தே வாசகைர்வாச்யமானே ।
ப்ரவசனமதிசித்ரம் ப்ராணபாஜாம் ஸ்ருதீனாம்
அம்ருதமம்ருதபாவஸ்யைஷ ஹேதும் சகார ॥ 24

धनमिव सधनायेभ्योऽर्कसूनुः प्रसन्नः शरशतमिव पार्थः संयुगार्थिभ्य उग्रः ॥
अरति-विरहितः सोऽनारतं नोऽदिशन्नो प्रतिवचनमदीनं चोदकेभ्योऽखिलेभ्यः । २५

தனமிவ ஸதனாயேப்யோஃர்கஸூனு: ப்ரஸன்ன:
ஸரஸதமிவ பார்த: ஸம்யுகார்திப்ய உக்ர: ।
அரதி-விரஹித: ஸோநாரதம் நோதிஸன்னோ
ப்ரதிவசனமதீனம் சோதகேப்யோஃகிலேப்ய: ॥ 25

अथ दशशत-शोचिष्याप्रयाति प्रतीच्याः प्रवचनमवसाय्य स्नातुमायात् तटाकम् ।
पुथुमतिरिह तावत् श्रेष्ठसंसर्ग-लोलैः समगमि सपदि स्वः निम्नगाद्यैः सुतीर्थैः ॥ २६

அத தஸஸத-ஸோசிஷ்யப்ரயாதி ப்ரதீச்யா:
ப்ரவசனமவஸாய்ய ஸ்னாதுமாயாத் தடாகம் ।
ப்ருதுமதிரிஹ தாவத் ஸ்ரேஷ்டஸம்ஸர்க-லோலை:
ஸமகமி ஸபதிஸ்வ: நிம்னகாத்யை: ஸுதீர்தை: ॥ (780)26

घनरसनिकरोऽसौ अन्तरत्यन्तशुद्धो मुनिगण इव भूयः स्नेहवान् प्राग्दधानः।
प्रतिकृतिमखिलज्ञस्यापरोक्ष्येण तावत् स्फुटमलभत रूपं मज्जने सज्जनेष्टम् ॥ २७

கனரஸநிகரோஸௌ அந்தரத்யந்தஸுத்தோ
முனிகண இவ பூய: ஸ்னேஹவான் ப்ராத்ததான: ।
ப்ரதிக்ருதிமகிலஞஸ்யாப்ரோக்ஷண தாவத்
ஸ்புடமலபதரூபம் மஜ்ஜனே ஸஜ்ஜனேஷ்டம் ॥ 27

अपरिमित मनीषस्योल्लसत् शङ्ख-बाहो रथचरणि-शिलानां तन्वतोऽत्राभिषेकम् ।
प्रतितनव उदाराः तास्वलं सन्निधातुः तनव इव विरेजुः पाञ्चजन्य-प्रियस्य ॥ २८

அபரிமித மனிஷஸ்யோல்லஸத ஸங்க-பாஹோ
ரதசரணி-ஸிலானாம் தன்வதோ஽த்ராபிஷேகம் ।
ப்ரதிதனவ உதாரா: தாஸ்வலம் ஸந்நிதாது:
தனவ இவ விரேஜு: பாஞ்சஜன்ய-ப்ரியஸ்ய ॥ 28

अभिदधति मुनीन्द्रा द्वादशाब्दोपवासः प्रतिम-फलमलं यत्सेवनं भक्ति-युक्तम् ।
अधिकममरनद्याद्याप्लवाद्-धन्यमान्यात् अपिबदलवबोधो विष्णु-पादोदकं तत् ॥ २९

அபிதததி முனீந்த்ரா: த்வாதஸாப்தோபவாஸ:
ப்ரதிம-பலமலம் யத்ஸேவனம் பக்தி-யுக்தம் ।
அதிகமமரநத்யாத்யாப்வாத்-தன்யமான்யாத்
அபிபதலவபோதோ விஷ்ணு-பாதோதகம் தத் ॥ 29

तरणिभिरिव गौरैः ऊर्ध्वपुण्ड्रैः द्विषड्भिः सदर-परम-चक्रोदीर्ण-तेजा हरीष्टः ।
मुररिपु-विमुखानां दुःसहो देहभाजां लयसमय इवान्यो मान्यधीराबभासे ॥ ३०

தரணிபிரிவ கௌரை: ஊர்த்வபுண்ட்ரை: த்விஷ்ட்பி:
ஸதர-பரம-சக்ரோதீர்ண-தேஜா ஹரீஷ்ட: ।
முரரிபு-விமுகானாம் து:ஸஹோ தேஹபாஜாம்
லயஸமய இவான்யோ மான்யதீராபபாஸே ॥ 30

समधिक-धिषणस्य प्रेक्षमाणो जनौघः प्रकृति-मधुरमास्य व्याजपूर्णेन्दु-बिम्बम् ।
अमुचदपसरेति श्रावकोक्तेः पुराऽस्मिन् प्रचलति पदवीं तां प्राञ्जलिस्तूर्णमारात् ॥ ३१

ஸமதிக-திஷணஸ்ய ப்ரேக்ஷமாணோ ஜனௌக:
ப்ரக்ருதி-மதுரமாஸ்ய வ்யாஜபூர்ணேந்து-பிம்பம் ।
அமுசதபஸரேதி ஸ்ராவகோக்தே: புராஸ்மின்
ப்ரசலதி பதவீம் தாம் ப்ராஞ்ஜலிஸ்தூர்ணமாராத் ॥ 31

गुरुचरण-सरोज-द्वन्द्वनिर्णेजनाम्भो दधति जननिकाये सर्वमुर्वी-गतं च ।
अवनिरनभिनन्दिन्यप्यदः चक्षमेऽसौ कथमपि कथमेव स्यात् क्षमाख्याऽन्यथाऽस्याः ॥३२

குருசரண-ஸரோஜ-த்வந்த்வநிர்ணேஜனாம்போ
தததி ஜனநிகாயே ஸர்வமுர்வீ-கதம் ச ।
அவனிரனபிநந்திந்யப்யத: சக்ஷமேஸௌ
கதமபி கதமேவ ஸ்யாத் க்ஷமாக்யாஸ்யதாஸ்யா: ॥ 32

अविदित-रसभेदं शीतलं लघ्वगन्धं विमलममल-पाणिः पाणिजैरप्रविष्टम् ।
वदनपवन-भीत्या पार्श्वतो विभ्रदय्यं कमथ करकपूर्णं संयमीहानिनाय ॥ ३३

அவிதித-ரஸபேதம் ஸீதலம் லக்வகந்தம்
விமலமமல-பாணி: பாணிஜைரப்ரவிஷ்டம் ।
வதனபவன-பீத்யா பார்ஸ்வதோ பிப்ரதக்ரயம்
கமத கரகபூர்ணம் ஸம்யமீஹாநினாய ॥ 33

विहसित-बिसभङ्ग-श्रीप्रकर्षं सितिम्ना जलजममृतपूरैः पूरयामास रम्यम् ।
 समयगुण-विशेषा लोचकैः लालनीयः ससुरभि-सुमनोभिः स स्फुटं गौरपक्षः ॥ ३४
 விஹஸித-பிஸபங்க-ஸ்ரீப்ரகர்ஷம் ஸிதிம்னா
 ஜலஜமம்ருதபூரை: பூரயாமாஸ ரம்யம் ।
 ஸமயகுண-விஸேஷா லோசகை: லாலனீய:
 ஸஸுரபி-ஸுமனோபி: ஸ ஸ்புடம் கௌரபக்ஷ: ॥ 34

विमल-मलयजाम्भो-बिन्दुभिश्चर्चितार्चो नवललित-तुलस्या पुष्प-राज्याऽऽर्चयत् सः ।
 स्थलज-जलज-वल्ली वृक्षवीरुत्-समस्त-प्रसव-विजय-लक्ष्म्या मूर्तयेवेन्द्रिेशम् ॥ ३५
 விமல-மலயஜாம்போ-பிந்துபிச்சர்சிதார்சோ
 நவலலித-துலஸ்யா புஷ்ப-ராஜ்யாऽऽர்சயத் ஸ: ।
 ஸ்தலஜ-ஜலஜ-வல்லி வ்ருக்ஷவீருத்-ஸமஸ்த
 ப்ரஸவ-விஜய-லக்ஷம்யா மூர்தயேவேந்திரேஸம் ॥ 35

स ददधिक-बोधः षोडशात्रोपचारान् व्यरह्यदगुणान्-द्वात्रिंशदागःपुरोगान् ।
अगणित-गुणमुच्चैः तोषयन् शार्ङ्गपाणिं षडपि परम-भक्त्याऽनूपचारान् दिदेश ॥ ३६

ஸ ததததிக-போத: ஷோடஸாத்த்ரோபசாரான்
வ்யரஹ்யதகுணான்-த்வாத்ரிம்ஸதாக: புரோகான் ।
அகணித-குணமுச்சை: தோஷயன் ஸாராங்கபாணிம்
ஷடபி பரம-பக்த்யா:நூபசாரான் திதேஸ ॥ 36

तमरुण-मणिवर्णं दिव्य-देहाख्य-गेहे स्नपितमतिपृथु-श्रद्धानदी-चित्तवार्भिः ।
ननु स यजति नित्यं हृत्सरोजासनस्थं न तु सकृदिति पुष्पैः अष्टभिर्भाव-पुष्पैः ॥ ३७

தமருண-மணிவர்ணம் திவ்ய-தேஹாக்ய-கேஹே
ஸ்னபிதமதிப்ருது-ஸ்ரத்தாநதீ-சித்தவார்பி: ।
நநு ஸ யஜதி நித்யம் ஹ்ருத்ஸரோஜாஸனஸ்தம்
ந து ஸக்ருதிதி புஷ்பை: அஷ்டபிர்பாவ-புஷ்பை: ॥ 37

कृत-परम-सपर्यः सान्द्रसच्चन्दनाम्भःपरिमलित-भुजोरोमण्डलांसो मनीषी ।
 स्मितरुचिर-मुखेन्दुः स्निग्ध-कौशेय-वासाः स सुरमुनि-नराणां चक्षुषामुत्सवोऽभूत् ॥३८
 க்ருத-பரம-ஸபர்ய: ஸாந்த்ரஸச்சந்தனாம்ப:
 பரிமலித-புஜோரோமண்டலாம்ஸோ மனீஷீ ।
 ஸ்மிதருசிர-முகேந்து: ஸ்னிக்த-கௌஸேய-வாஸா:
 ஸ ஸுரமுனி-நராணாம் சக்ஷுஷாமுத்ஸவோ஽பூத் ॥ 38

परमथ परमान्नं प्राप्तमेवाप्रयासं प्रभुरिह बुभुजेऽसौ वेदवाद-प्रवीणः ।
 अजित-परमभक्तः सन्ततं मन्यामानः सकल-जगदधीशः प्रीयतां शौरिरित्थम् ॥ ३९
 பரமத பரமான்னம் ப்ராப்தமேவாப்ரயாஸம்
 ப்ரபுரிஹ புபுஜே஽ஸௌ வேதவாத-ப்ரவீண: ।
 அஜித-பரமபக்த: ஸந்ததம் மன்யமான:
 ஸகல-ஜகததீஸ: ப்ரீயதாம் ஸௌரிரித்தம் ॥ 39

<p>सहचर-परिक्लृप्ते सूक्ष्मवस्त्रावृतेऽसौ अवितनुरुहरूपौशीरवर्ये निषण्णः । अरमयदिह नाना-हृद्य-विद्याविलासैः कविजन-परिवारं मण्डयन् मण्डपाग्र्यम् ॥ ४०</p> <p>ஸஹசர-பரிக்ல்ருப்தே ஸூக்ஷ்மவஸ்த்ரா-வ்ருதேஸௌ- அவிதனுருஹரூபௌரவார்யே நிஷண்ணை: । அரமயதிஹ நானா-ஹ்ருத்ய-வித்யாவிலாஸை: கவிஜன-பரிவாரம் மண்டயன் மண்டபாக்ரயம் ॥ 40</p>	
<p>अवसरमधिगम्य भ्रूविजृम्भादभीष्टो मुख-सततग-लक्षीभूत-पाणिप्रवालः । स्मितनयन-विकासैः तस्य विज्ञात-भावः श्रवसि किमपि कार्यं मन्त्रयामास मङ्क्षु ॥४१</p> <p>அவஸரமதிகம்ய ப்ருவிஜ்ஞும்பாதபீஷ்டோ முக-ஸததக-லக்ஷீபூத-பாணிப்ரவால: । ஸ்மிதநயன-விகாஸை: தஸ்ய விஞ்ஞாத-பாவ: ப்ரவஸி கிமபி கார்யம் மந்த்ரயாமாஸ மங்க்ஷு ॥ 41</p>	

<p>प्रणति-परमकृत्याः सन्मतेर्ये जनौघाः विबभुरनतिदूरे संहतास्तानतीत्य । अहमहमिकयाऽऽशु प्राप्य पार्श्वं प्रणेमुः बहव इह गृहस्थाः पूर्वसेवां विधातुम् ॥</p>	४२
<p>ப்ரணதி-பரமக்ருத்யா: ஸன்மதேர்யே ஜனௌகா: விபபுரனதிதூரே ஸம்ஹதாஸ்தானதீத்ய அஹமஹமிகயா:ஸா ப்ராப்ய பார்ஸ்வம் ப்ரணேமு: பஹவ இஹ க்ருஹஸ்தா: பூர்வஸேவாம் விதாதும் ॥</p>	42
<p>विविध-जनपदस्थाः प्राक् श्रुतेभ्यो गुणेभ्यः शतगुण-गुणमेनं विस्मिता वीक्षमाणाः । मुकुलित-करपद्मा आस्यतामित्यवाप्ताः प्रचुरतरहृदा सम्भावयां चक्रिरेऽन्ये ॥</p>	४३
<p>விவித-ஜனபதஸ்தா: ப்ராக் ஸ்ருதேப்யோ குணேப்ய: ஸதகுண-குணமேனம் விஸ்மிதா வீக்ஷமாணா: । முகுலித-கரபத்மா ஆஸ்யதாமித்யவாப்தா: ப்ரஶுரதரஹ்ருதா ஸம்பாவயாம் சக்ரிரே:ஸன்யே ॥</p>	43

अलमलमनुवादेनानुवाच्येत पश्चात् ननु गुरव इदानीम् उद्यता हि प्रवक्तुम् ।
न मननमधुना द्राक् आब्रजेत्याह्वयत्तान् श्रुतपरिचय-सक्तान् श्रावकान् श्रावकाग्र्यः ॥४४

அலமலமனுவாதேநானுவாச்யேத பஸ்சாத்
நனு குரவ இதானீம் உத்யதா ஹி ப்ரவக்தும் ।
ந மனனமதுனா த்ராக் ஆவ்ரஜேத்யாஹ்வயத்தான்
ஸ்ருதபரிசய-ஸக்தான் ஸ்ராவகான் ஸ்ராவகாக்ரய: ॥ 44

अधिक-धिषणमेनं व्याख्यया शोभमानं हरिमिव कविवर्यं सत्यवत्यास्तनूजम्।
सततमनिमिषं सन्दृश्य सानन्द-चित्ताः समयमपि गतं संविन्दते न स्म लोकाः ॥ ४५

அதிக-திஷணமேனம் வ்யாக்யயா ஸோபமானம்
ஹரிமிவ கவிவர்யம் ஸத்யவத்யாஸ்தனூஜம் ।
ஸததமனிமிஷம் ஸந்த்ருஸ்ய ஸானந்த-சித்தா:
ஸமயமபி கதம் ஸம்விந்ததே ந ஸ்ம லோகா: ॥ 45

उदयमित इवास्तं यंश्च भानुर्बभासे स्फुटमकलुषरूपो दर्शनीयोऽनुरागी ।
शुचिहरिपदमापत्-सम्पदोराश्रितानां न हि भवति विशेषः स्वप्रकाशोन्नतानाम् ॥ ४६

உதயமித இவாஸ்தம் யம்ஸ்ச பாணுர்பபாளே
ஸ்புடமகலுஷரூபோ தர்ஸனீயோऽனூராகீ ।
ஸுசிஹரிபதமாபத்-ஸம்பதோராஸ்ப்ரிதானாம்
ந ஹி பவதி விஸேஷ: ஸ்வப்ரகாஸோந்நதானாம் ॥ (800)46

मरकतमणिवर्णे भूतधात्रीपुरन्ध्या लसति जलधिवासस्यर्धलीनः क्षणार्धम् ।
अरुण-तरणि-बिम्बच्छद्यना पद्मरागः कपिशकर-कलापोल्लास्यभूत्-प्रेक्षणीयः ॥ ४७

மரகதமணிவர்ணே பூததாத்ரீபுரந்த்ரயா
லஸதி ஜலதிவாஸஸ்யர்த்தலீன: க்ஷணார்தம் ।
அருண-தரணி-பிம்பச்சத்மனா பத்மராக:
கபிஸகர-கலாபோல்லாஸ்யபூத்-ப்ரேக்ஷணீய: ॥ 47

अवनिवन-वनधुग्-वायुखाहम्-महत्सु प्रकृति-गुणसमेताव्याकृताकाश एकम् ।
ततमतनुमनाः सोऽचिन्तयत्-सत्समाधौ असुर-सुरनरेभ्यः सद्गुणं नाथमन्यम् ॥ ४८

அவனிவன-வனத்ருக்-வாயுகாஹம்-மஹத்ஸு
ப்ரக்ருதி-குணஸமேதாவ்யாக்ருதாக்காஸ ஏகம் ।
ததமதனுமனா: ஸோ஽சிந்தயத்-ஸத்ஸமாடுதள
அஸூர-ஸூரநரேப்ய: ஸத்குணம் நாதமன்யம் ॥ 48

व्यदधत परिदृष्ट-ज्योतिषः साधु सान्ध्यं नियममवनिदेवा ज्योतिषोऽप्यावल्लोकात् ।
विहितमनुसरन्तो धर्मशास्त्र-प्रवीणाः सवितरि सवितारं चिन्तयन्तस्त्रिलोक्याः ॥ ४९

வ்யததத பரித்ருஷ்ட-ஜ்யோதிஷ: ஸாது ஸாந்த்யம்
நியமமவனிதேவா ஜ்யோதிஷோ஽ப்யாவலோகாத் ।
விஹிதமனுஸரந்தோ தர்மஸாஸ்த்ர-ப்ரவீணா:
ஸவிதரி ஸவிதாரம் சிந்தயந்தஸ்த்ரிலோக்யா: ॥ 49

विविदुरतितरां ये देवताः षोडशोक्ता हरहरिहय-पूर्वान्त्याः कलाभेदतोऽस्य । सुहृतमति-सृजन्तोऽन्याहिताः तेऽग्निहोत्रं व्यधुरुचितमपूर्वं येन गायत्रलोकः ॥	५०
விவிதுரதிதராம் யே தேவதா: ஷோடசோக்தா ஹரஹரிஹய-பூர்வாந்த்யா: கலாபேததோஸ்ய । ஸுஹுதமதி-ஸ்ருஜந்தோக்ன்யாஹிதா: தேக்னிஹோத்ரம் வ்யதுருசிதமபூர்வம் யேன காயத்ரலோக: ॥	50
विधुरयम-कलङ्कः स्याद्यदि स्यादवश्यं ननु निज-सहजायाः सुन्दरास्येन्दु-कल्पः । इति सुरललनाभिः लालितःखेचरीभिः समधिक-मधुरिम्णा पूर्णचन्द्रस्तदोदैत् ॥	५१
விதுரயம-கலங்க: ஸ்யாத்யதி ஸ்யாதவஸ்யம் நனு நிஜ-ஸஹஜாயா: ஸுந்தராஸ்யேந்து-கல்ப: । இதி ஸுரலலனாபி: லாலித:கேசரீபி: ஸமதிக-மதுரிம்ணா பூர்ணசந்த்ரஸ்ததோதைத் ॥	51

इनविरहमसह्यं प्राप्य पद्मैः सचक्रैः चिरमपि परितप्तं पूर्वतप्तैः सुतुष्टम् ।
मृदुकुमुद-चकोरैः पादसङ्गेन राज्ञः कमपि सकलहृद्यं कल्पयेन्नैव दैवत् ॥ ५२

இனவிரஹமஸஹ்யம் ப்ராப்ய பத்மை: ஸசக்ரை:
சிரமபி பரிதப்தம் பூர்வதப்ச்தை: ஸுதுஷ்டம் ।
ம்ருதுகுமுத-சகோரை: பாதஸங்கேன ராரு:
கமபி ஸகலஹ்ருத்யம் கல்பயேந்நைவ தைவம் ॥ 52

दलितेन्द्र-नीलमणि-नीलविभ्रमं नवकुन्द-कुङ्कुम-सित-द्विजावलि ।
स्मितया नगोत्तम-शिरस्सुजातया वनमालया सुरभिताशयाऽन्वितम् ॥ ५३

தளிதேந்த்ர-நீலமணி-நீலவிப்ரமம்
நவகுந்த-குட்மல-ஸித-த்விஜாவலி ।
ஸ்மிதயா நகோத்தம-ஸிரஸ்ஸுஜாதயா
வனமாலயா ஸுரபிதாஸயா஽ன்விதம் ॥ 53

<p>मृदुगामि-विमान-सम्पदो रमयत्-सुस्मित-गोपसुन्दरीः । परिताप-विहीनमुज्वलं सुततं सूक्ष्म-तराम्बरं वरम् ॥</p>	५४
<p>ம்ருதுகாமி-விமான-ஸம்பதோ ரமயத்-ஸுஸ்மித-கோபஸுந்தரீ: । பரிதாப-விஹீனமுஜ்வலம் ஸுததம் ஸுக்ஷ்ம-தராம்பரம் வரம் ॥</p>	54
<p>गोभिस्तमांस्यपनयन् गतिदं प्रजानाम् अर्थान्तरं स भगवान् प्रकटी-चकार । सानन्द-चिदुणगणं परिपूर्ण-संवित् चन्द्रस्तु शब्दगुणमित्ययमेव भेदः ॥</p>	५५
<p>கோபிஸ்தமாம்ஸ்யபநயன் கதிதம் ப்ரஜானாம் அர்தாந்தரம் ஸ பகவான் ப்ரகடீ-சகார । ஸானந்த-சித்குணகணம் பரிபூர்ண-ஸம்வித் சந்த்ரஸ்து ஸப்தகுணமித்யயமேவ பேத: ॥</p>	55

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के चतुर्दशः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே சதுர்தஸ: (14-வது) ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது ஆரம்ப
காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத
இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர். பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये पञ्चदशः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய-மஹாகாவ்யே பஞ்சதஸ:(15-வது) ஸர்க: [141]

भूयोबोधस्ततो भूयो व्याचख्यौ भाष्यमद्भुतम् ।

ग्रामे ग्रामीणसामान्ये वसंस्तत्रामरालये ॥

१

பூயோபோதஸ்ததோ பூயோ வ்யாசக்ஷ்யௌ பாஷ்யமத்புதம் ।

க்ராமே க்ராமீணஸாமான்யே வஸம்ஸ்தத்ராமராலயே ॥

1

<p>परपक्षरथारूढं खरतर्कमहायुधम् । त्रिविक्रमार्यं सोऽपश्यत् प्रतिवीरमिवाग्रतः ॥</p>	२
<p>பரபக்ஷரதாரூடம் கரதர்கமஹாயுதம் । த்ரிவிக்ரமார்யம் ஸோ஽பஸ்யத் ப்ரதிவீரமிவாக்ரத: ॥</p>	2
<p>तदा तदाननाम्भोजात् वृत्तोपन्यास-भारती । सेना सेनाग्रहा दिव्या शिबिरादिव निर्ययौ ॥</p>	३
<p>ததா ததானனாம்போஜாத் வ்ருத்தோபன்யாஸ-பாரதீ । ஸேனா ஸேனாக்ரஹா திவ்யா ஸிபிராதிவ நிர்யயௌ ॥</p>	3
<p>नात्यत्वरा नातिरया नस्खलन्ती निरन्तरा । अनानावयवेत्येव दवीयोभिः प्रतर्किता ॥</p>	४
<p>நாத்யத்வரா நாதிரயா நஸ்கலந்தீ நிரந்தரா । அனானாவயவேத்யேவ தவீயோபி: ப்ரதர்கிதா ॥</p>	4

<p>सूत्रस्यन्दन-वृन्दाढ्या दुर्वारश्रुतिवारणा । सूपपत्ति-महापत्तिः विचित्रस्मृति-सप्तिका ॥</p>	५
<p>ஸுத்ரஸ்யந்தன-வ்ருந்தாட்யா துவார்வாஸ்ருதிவாரணா । ஸூபபத்தி-மஹாபத்தி: விசித்ரஸ்ம்ருதி-ஸப்திகா ॥</p>	5
<p>वर्धितोर्मिहरिप्रेष्ठा सुपयोधर-सुस्वना । सवितानप्रकाशार्था सागरी श्रीरिवापरा॥</p>	६
<p>வர்திதோர்மிஹரிப்ரேஷ்டா ஸுபயோதர-ஸுஸ்வனா । ஸவிதானப்ரகாஸார்த்தா ஸாகரீ ஸ்ரீரிவாபரா ॥</p>	6
<p>पद्मेश-पदपद्मश्रित्-कृत्याङ्गं पद्मजन्मनः। लालिता शिरसेशेन गङ्गेवाशेष-पावनी ॥</p>	७
<p>பத்மேஸ-பதபத்மஸ்ரீத்-க்ருத்யாங்கம் பத்மஜன்மன: । லாலிதா ஸிரஸேஸேன கங்கேவாஸேஷ-பாவனீ ॥</p>	7

नारायणोऽनन्त-गुणो ब्रह्माख्यो वेदवेदितः । विश्वकर्तेति विश्वज्ञः श्रुत्या युक्त्याऽप्यसीषधत् ॥	८
நாராயணோऽனந்த-குணோ ப்ரம்ஹாக்யோ வேதவேதித: । விஸ்வகர்த்தேதி விஸ்வஞ: ஸ்ருத்யா யுக்த்யா:ப்யஸீஷதத் ॥	8
प्रधानमपराधीनं कारणं परिणामि यत् । पयोवदिति चेत् साध्यवैकल्यं स्यान्निदर्शने ॥	९
ப்ரதானமபராதினம் காரணம் பரிணாமி யத் । பயோவதிதி சேத் ஸாத்யவைகல்யம் ஸ்யாந்நிதர்ஸனே ॥	9
विवादाध्यासिता सृष्टिः चेतनेच्छानुसारिणी । सृष्टित्वात् पटसृष्टिर्वैत्यनुमा पक्षसाधिका ॥	१०
விவாதாத்யாஸிதா ஸ்ருஷ்டி: ஸ்சேதனேச்சானுஸாரிணி । ஸ்ருஷ்டித்வாத் படஸ்ருஷ்டிர்வேத்யனுமா பக்ஷஸாதிகா ॥	10

यच्चेतनाचेतनयोः अङ्गाङ्गित्वादि मन्वते । सृष्टावीशानपेक्षायां तन्न शोभनतां व्रजेत् ॥	११
யச்சேதனாசேதனயோ: அங்காங்கித்வாதி மன்வதே । ஸ்ருஷ்டாவீஸாநபேக்ஷாயாம் தன்ன ஸோபனதாம் வ்ரஜேத் ॥(820)	11
सर्वविन्निर्मितं सर्वं कादाचित्कत्वहेतुतः । न यदेवं नो तदेवं यथात्मेतीश्वरानुमा ॥	१२
ஸர்வவிந்நிர்மிதம் ஸர்வம் காதாசித்கத்வஹேதுத: । ந யதேவம் நோததேவம் யதாத்மேதீஸ்வரானுமா ॥	12
बलाय सर्वानुमानां वेदाः स्युर्यैरपालिताः । कामादेताः प्रवर्तन्ते कामिन्य इव भर्तृभिः ॥	१३
பலாய ஸர்வானுமானாம் வேதா: ஸ்யூர்யைரபாலிதா: । காமாதேதா: ப்ரவர்தந்தே காமின்ய இவ பர்த்ருபி: ॥	13

कारणं परिणामि स्यात् ब्रह्म नो चेतनत्वतः । न यदित्थं नो तदित्थं यथा क्षीरपुरस्सरम् ॥	१४
காரணம் பரிணாமி ஸ்யாத் ப்ரம்ஹ நோ சேதனத்வத: । ந யதித்தம் நோ ததித்தம் யதா க்ஷீரபுரஸ்ஸரம் ॥	14
न विश्वकृत् पशुपतिः श्रूयमाणागुणत्वतः । चैत्रवत् किं पुनर्विघ्न-ब्रध्नाद्या बालशङ्किताः ॥	१५
ந விஸ்வக்ருத் பஸுபதி: ஸ்ருயமாணாகுணத்வத: । சைத்ரவத் கிம் புனர்விக்ன-ப்ரத்னாத்யா பாலஸங்கிதா: ॥	15
ननु सौख्यादिमान्नेशो दुःखादि-रहितत्वतः । यो नैवं स्यात् स नैवं स्याद्यथा संसृतिमानिति ॥	१६
நனு ஸௌக்யாதிமான்னேஸோ து:காதி-ரஹிதத்வத: । யோ னைவம் ஸ்யாத் ஸ நைவம் ஸ்யாத்யதா ஸம்ஸ்ருதிமானிதி ॥16	

एवं चेद्-विमतो ज्ञानी न भ्रान्ति-रहितत्वतः । य एवं नो स एवं नो भवीवेत्यनुमीयते ॥	१७
ஏவம் சேத்-விமதோ ஞானீ ந ப்ராந்தி-ரஹிதத்வத: । ய ஏவம் நோ ஸ ஏவம் நோ பவீவேத்யனுமீயதே ॥	17
सर्वज्ञस्याज्ञतां वेदः श्रद्धेयो निरुणद्धि चेत् । तस्यैवामन्दमानन्दं वदन्नाश्राव्यसौ कथम् ॥	१८
ஸர்வஞாஸ்யாஞாதாம் வேத: ஸ்ரத்தேயோ நிருணத்தி சேத் । தஸ்யைவாமந்தமானந்தம் வதந்நாஸ்ராவ்யஸௌ கதம் ॥	18
दुःखं परिजिहीर्षन् यः सुखं नाङ्गी-चिकीर्षति । स हन्तापतितं दुःखम् ईशस्य व्यस्मरज्जडः ॥	१९
து:கம் பரிஜிஹீர்ஷன் ய: ஸுகம் நாங்கீ-சிகீர்ஷதி । ஸ ஹந்தாபதிதம் து:கம் ஈஸஸ்ய வ்யஸ்மரஜ்ஜட: ॥	19

यो दुःख-समवायोऽयं चैत्रे तेन ह्यभेदवान् । समवायः कश्चिदीशे तदनेकत्वमन्यथा ॥	२०
யோ து:க்க-ஸமவாயோऽயம் சைத்ரே தேன ஹ்யபேதவான் । ஸமவாய: கஸ்சிதீஸே ததனேகத்வமன்யதா ॥	20
औपाधिकोऽस्य भेदश्चेत् सत्योऽसत्यः स्विदुच्यताम् । तद्द्रव्यं चोक्तदोषं हि मायिवन्मा वदेत् परम् ॥	२१
ஔபாதிகோऽஸ்ய பேதஸ்சேத் ஸத்யோऽஸத்ய: ஸ்விதுச்யதாம் । தத்த்வயம் சோக்ததோஷம் ஹி மாயிவன்மா வதேத் பரம் ॥	21
ब्रूयुरौपाधिकं भेदं ज्ञानादीनां यदात्मनः । नीत्याऽनया तन्निरासात् स्यात् तस्यानन्तधर्मिता ॥	२२
ப்ரூயுரௌபாதிகம் பேதம் ஞானாதீனாம் யதாத்மன: । நீத்யாऽநயா தன்னிராஸாத் ஸ்யாத் தஸ்யாநந்ததர்மிதா ॥	22

<p>गुणादिभेदे सम्बन्धम् अपेक्ष्याप्यनवस्थितेः । विशेषमात्रेणानन्त्यं गुणानां शोभते विभोः ॥</p>	२३
<p>குணாதிபேதே ஸம்பந்தம் அபேக்ஷ்யாப்யனவஸ்திதே: । விசேஷமாத்திரேணானந்த்யம் குணானாம் ஸோபதே விபோ: ॥</p>	23
<p>मन्यन्ते शून्यमेवान्ये तत्त्वमागम-वैरिणः । मता माध्यमिकास्तेऽपि व्यक्ताश्छन्ना इति द्वये ॥</p>	२४
<p>மன்யந்தே ஸூன்யமேவான்யே தத்வமாகம-வைரிண: । மதா மாத்யமிகாஸ்தே:அபி வ்யக்தாப்சன்னா இதி த்வயே ॥</p>	24
<p>शून्यं ब्रह्माह्वयेनाहुः स्वांश्च वेदान्तिनोऽभ्यधुः । अतत्त्वावेदकं वेदं वदन्तश्चरमे खलाः ॥</p>	२५
<p>ஸூன்யம் ப்ரம்ஹாஹ்வயேநாஹு: ஸ்வாம்ப்ச வேதாந்திநோ:அப்யது: । அதத்வாவேதகம் வேதம் வதந்தப்சரமே கலா: ॥</p>	25

<p>परतत्त्व-विवर्तत्वात् अपरस्याखिलस्य च । अविशेषत्वतश्चास्य नान्तरन्तरमेतयोः ॥</p>	२६
<p>பரதத்வ-விவர்தத்வாத் அபரஸ்யாகிலஸ்ய ச । அவிஸேஷத்வதஸ்சாஸ்ய நாந்தரந்தரமேதயோ: ॥</p>	26
<p>अखण्ड-खण्डन-न्यायान् अखण्डमपि खण्डयन् । अखण्डयदखण्डज्ञो द्वयांश्चाखण्डल-द्विषः ॥</p>	२७
<p>அகண்ட-கண்டன-ந்யாயான் அகண்டமபி கண்டயன் । அகண்டயதகண்டனோ த்வயாஸ்சாகண்டல-த்விஷ: ॥</p>	27
<p>विमतं कारणं न स्यात् असत्वान्न यदीदृशम् । नेदृशं तद्यथा कुम्भकर्ता इत्यत्रानुमीयते ॥</p>	२८
<p>விமதம் காரணம் ந ஸ்யாத் அஸத்வான்ன யதீத்ருஸம் । நேத்ருஸம் தத்யதா கும்பகர்தா இத்யத்ராநுமீயதே ॥</p>	28

अहो तापस नो शून्यं कारणं कुम्भकर्तृवत् ।
यत् संवृत्युत्थितं विश्वं तत् कारणमितीर्यते ॥ २९

அஹோ தாபஸ நோ ஸூன்யம் காரணம் கும்பகார்த்ருவத் ।
யத் ஸம்வ்ருத்யுத்திதம் விஸ்வம் தத்காரணமிதீர்யதே ॥ 29

एवं चेत् कारणं मा स्म ब्रवीः शून्यं कथञ्चन ।
आयुष्मन् तदधिष्ठानं व्युत्पित्सस्व गुरोर्गृहे ॥ ३०

ஏவம் சேத் காரணம் மா ஸ்ம ப்ரவீ: ஸூன்யம் கதஞ்சன ।
ஆயுஷ்மன் தததிஷ்டானம் வ்யுத்பித்ஸஸ்வ குரோர்க்ருஹே ॥ 30

विवादस्य पदं न स्यात् अधिष्ठानमसत्त्वतः ।
वैधर्म्येणैष दृष्टान्तः शुक्त्यादिवदितीर्यते ॥ ३१

விவாதஸ்ய பதம் ந ஸ்யாத் அதிஷ்டானமஸத்வத: ।
வைதர்ம்யேணைஷ த்ருஷ்டாந்த: ஸூக்த்யாதிவதிதீர்யதே ॥ (840)31

अतत्त्वावेदकं मानम् इति स्वव्याहृतं यतः । तद्वादी तेन वेदस्य सोऽभिप्रैत्यप्रमाणताम् ॥	३२
அதத்வாவேதகம் மானம் இதி ஸ்வவ்யாஹதம் யத: । தத்வாதீ தேன வேதஸ்ய ஸோ஽பிப்ரைத்யப்ரமாணதாம் ॥	32
यं तत्त्वावेदकं वेद वेदान्तं वेददूषकः । तत्त्वस्यावर्णनीयत्वात् स तत्त्वावेदकः कथम् ॥	३३
யம் தத்வாவேதகம் வேத வேதாந்தம் வேததூஷக: । தத்வஸ்யாவர்ணநீயத்வாத் ஸ தத்வாவேதக: கதம் ॥	33
लक्षणाभिः प्रवर्तन्ते वाक्यानि तिसृभिर्यदि । विषयत्वं लक्षणानां तस्यैवानिष्टमागतम् ॥	३४
லக்ஷணாபி: ப்ரவர்த்தந்தே வாக்யானி திஸ்ருபிர்யதி । விஷயத்வம் லக்ஷணானாம் தஸ்யைவாநிஷ்டமாகதம் ॥	34

किञ्चाखण्डेऽत्र वाक्यानि किञ्चिद्-विदधते न हि । तान्यभ्यधुरभावं चेत् जाड्यादेस्तत्र शोभते ॥	३५
கிஞ்சாகண்டே஽த்ர வாக்யானி கிஞ்சித்-விதததேந ஹி । தான்யப்யதூரபாவம் சேத் ஜாட்யாதேஸ்தன்ன ஸோபதே ॥	35
अभावभावस्य अभावात् भावरूपस्य तस्य तु । भावाभावविशेषाणाम् अभावादविशेषिणः ॥	३६
அபாவபாவஸ்ய அபாவாத் பாவரூபஸ்ய தஸ்ய து । பாவாபாவவிஸேஷாணாம் அபாவாதவிஸேஷிண: ॥	36
यो वेद वेदितार्थानां नित्यं सन्त्यागसंश्रवी । वेदबाह्यो विपश्चिद्धिः एष निश्चीयतां ततः॥	३७
யோ வேத வேதிதார்த்தானாம் நித்யம் ஸந்த்யாகஸம்ஸ்ரவீ । வேதபாஹ்யோ விபஸ்சித்பி: ஏஷநிஸ்சீயதாம் தத: ॥	

ज्यायसो दूषणेनैव धूर्तमन्योऽपि दूषितः । पक्षयोरविशेषत्वात् एतयोः सद्विपक्षयोः ॥	३८
ஜ்யாயஸோ தூஷணேனைவ தூர்தம்மன்யோ஽பி தூஷித: । பக்ஷயோரவிசேஷத்வாத் ஏதயோ: ஸத்விபக்ஷயோ: ॥	38
असत्त्वादित्यसौ हेतुः असिद्धो ब्रह्मवादिनः । मेति भाण्यविशेषत्वात् तत्त्वयोर्ब्रह्म-शून्ययोः ॥	३९
அஸத்வாதித்யஸௌ ஹேது: அஸித்தோ ப்ரம்ஹவாதின: । மேதி பாண்யவிசேஷத்வாத் தத்வயோர்ப்ரம்ம-ஸூன்யயோ: ॥	39
सोऽङ्गीकरोति चेत् सत्त्वं ब्रह्मणः स्याद्विशेषिता । न चेत् प्राप्तं पारिशेष्यात् असत्त्वं न निरस्य तु ॥	४०
ஸோ஽ங்கீகரோதி சேத் ஸத்வம் ப்ரம்ஹண: ஸ்யாத்விசேஷிதா । ந சேத் ப்ராப்தம் பாரிசேஷ்யாத் அஸத்வம் ந நிரஸ்ய து ॥	40

<p>विगीतं न विचार्यं स्यात् न भाव्यं न फलप्रदम् । शून्यं ब्रह्माद्यमद्वैतं विधिधीगोचरो न यत् ॥</p>	४१
<p>விகீதம் ந விசார்யம் ஸ்யாத் ந பாவ்யம் ந பலப்ரதம் । ஸூன்யம் ப்ரம்ஹாத்யமத்வைதம் விதிதீகோசரோ ந யத் ॥</p>	41
<p>खपुष्पवदखण्डत्वात् व्यतिरिक्तं निदर्शनम् । प्रमाणादिवदित्येवम् ऊहनीयं यथेप्सितम् ॥</p>	४२
<p>கபுஷ்பவதகண்டத்வாத் வ்யதிரி஑்தம் நிதர்ஸனம் । ப்ரமாணாதிவதித்யேவம் ஊஹனீயம் யதேப்ஸிதம் ॥</p>	42
<p>आम्नायानाममानत्वे धर्मादेरप्रमाणता । धर्माद्यभावे नो मानं प्रत्यक्षैक-प्रमाणिनः ॥</p>	४३
<p>ஆம்னாயாநாமமானத்வே தர்மாதேரப்ரமாணதா । தர்மாத்யபாவே நோ மானம் ப்ரத்யகைக்ஷை-ப்ரமாணிந: ॥</p>	43

न पौरुषेयं वचनं प्रामाण्येन विनिश्चितम् पौरुषेयत्वतो यद्वद्-वाक्यमुन्मत्तभाषितम् ॥	४४
ந பௌருஷேயம் வசனம் ப்ரமாண்யேன வினிஸ்சிதம் । பௌருஷேயத்வதோ யத்வத்-வாக்யமுன்மத்த-பாஷிதம் ॥	44
विमतः पुरुषोऽज्ञः स्यात् स्यादसौ विप्रलम्भकः । पुंस्त्वाच्चैत्रवदित्यस्ताः सार्वज्ञे केवलानुमाः ॥	४५
விமத: புருஷோக்஽ஞ: ஸ்யாத் ஸ்யாதஸௌ விப்ரலம்பக: । பும்ஸ்த்வாச்சைத்ரவதித்யஸ்தா: ஸார்வஞே கேவலானுமா:॥	45
दुःखीकरोति यद्वैवं दुःशास्त्रेषूग्र आग्रहः । दुःखाकरोऽतिघोरः स्यात् लोकोऽतस्तद्वृतां ध्रुवः ॥	४६
து:க்கீகரோதி யத்தைவம் து:ஸாஸ்த்ரேஷூக்ர ஆக்ரஹ: । து:க்காகரோ஽திகோர: ஸ்யாத் லோகோ஽தஸ்தத்வதாம் த்ருவ: ॥	46

आस्माकेऽपेक्षिते पक्षे मोक्षं दद्यादधोक्षजः । यत्र स्वानन्दिनः सन्तः सेवन्ते विषयान् बहून् ॥	४७
ஆஸ்மாகே஽பேக்ஷிதே பக்ஷே மோக்ஷம் தத்யாததோக்ஷஜஃ । யத்ர ஸ்வானந்தினஃ ஸந்தஃ ஸேவந்தே விஷயான் பஹூன் ॥	47
स्वव्याहत्यादिनोपेक्ष्य मुक्तिर्या निर्विशेषता । कदेत्याद्यनुयोगेऽस्या विशेषः स्यान्ननूत्तरे ॥	४८
ஸ்வவ்யாஹத்யாதிநோபேக்ஷ்ய முக்திர்யா நிர்விசேஷதா । கதேத்யாத்யனுயோகே஽ஸ்யா விசேஷஃஸ்யான்னனூத்தரே ॥	48
अपि बुद्ध्यादिरहितः पुरुषार्थी न सर्वथा । निखिलानुभवाभावात् पुत्तलीका-पुरोगवत् ॥	४९
அபி புத்யாதிரஹிதஃ புருஷார்த்தி ந ஸர்வதா । நிகிலானுபவாபாவாத் புத்தலீகா-புரோகவத் ॥	49

ज्ञानप्रयत्नवाञ्छवान् ईशो न ह्यशुभं व्रजेत् । स्वसामर्थ्येन तेनैव तं च कुर्यात् स तादृशम् ॥	40
ஞானப்ரயத்னவாஞ்சாவான் ஈஸோ ந ஹ்யஸுபம் வ்ரஜேத் । ஸ்வஸாமர்த்யேன தேனைவ தம் ச குர்யாத் ஸ தாத்ருஸம் ॥	50
दुःखव्याप्तं सुखं बद्धे दृष्ट्वा मुक्तेर्निरस्यता । स्वरूपं च निरस्येत शून्यवादी तदा भवेत् ॥	49
து:கவ்யாப்தம் ஸுகம் பத்தே த்ருஷ்ட்வா முக்தேர்நிரஸ்யதா । ஸ்வரூபம் ச நிரஸ்யேத ஸூன்யவாதீ ததா பவேத் ॥ (860)51	
ननु विप्रतिपन्नः स्यात् ऊर्मिमान् देहवत्त्वतः । चैत्रो यथेत्युपाधिः स्यात् अत्र चाशुद्धदेहिता ॥	42
நனு விப்ரதிபன்ன:ஸ்யாத் ஊர்மிமான் தேஹவத்வத: । சைத்ரோ யதேத்யுபாதி: ஸ்யாத் அத்ர சாஸுத்ததேஹிதா ॥	52

अनैकान्तिकता हेतोः देहवत्त्वादधीशितुः । सोऽदेहश्चेदनिच्छादिः भवेच्छशविषाणवत् ॥	५३
அனைகாந்திகதா ஹேதோ: தேஹவத்வாததீஸரிது: । ஸோ:தேஹஸ்சேதனிச்சாதி: பவேச்சஸவிஷாணவத் ॥	53
ज्ञात्रादिरूपमस्य स्यात् वैलक्षण्याय चेत् ततः । तदेव देहशब्दोक्तं न ह्यसौ प्राकृताकृतिः ॥	५४
ஞாத்ராதிருபமஸ்ய ஸ்யாத் வைலக்ஷண்யாய சேத் தத: । ததேவ தேஹஸ்ப்தோக்தம் ந ஹ்யஸௌ ப்ராக்ருதாக்ருதி: ॥	54
एवं स्वरूप-देहत्वं मुक्तस्याप्युररीकृतम् । नानिष्टभोगस्तेन स्यात् प्राकृत-क्षेत्रसम्भवः ॥	५५
ஏவம் ஸ்வரூப-தேஹத்வம் முக்தஸ்யாப்யுரீக்ருதம் । நாநிஷ்டபோகஸ்தேன ஸ்யாத் ப்ராக்ருத-க்ஷேத்ரஸம்பவ: ॥	55

विमतो नावयववान् विनाशित्व-प्रसङ्गतः । पटवच्चेदवयवा निरस्यन्तेऽत्र कीदृशाः ॥	५६
विमதோ நாவயவவான் வினாஸரித்வ-ப்ரஸங்கத: । படவச்சேதவயவா நிரஸ்யந்தே:த்ர கீத்ருஸா: ॥	56
सिद्धसाधनता हेतोः ते भिन्नाश्चेदचिन्मयाः । आत्मनो भेदरहिता एष्टव्या एव वादिभिः ॥	५७
ஸித்தஸாதனதா ஹேதோ: தே பின்னாஸ்சேதசின்மயா: । ஆத்மனோ பேதரஹிதா ஏஷ்டவ்யா ஏவ வாதிபி: ॥	57
परमाण्वादि-देशेषु व्याप्त्यै व्यामादिकेष्वपि । यथाऽऽत्मनः प्रदेशाः स्युः तेषां नोऽवयवास्तथा ॥	५८
பரமாண்வாதி-தேஸேஷு வ்யாப்த்யை வ்யாமாதிகேஷ்வபி । யதா:ஸ்த்மன: ப்ரதேஸா: ஸ்யு: தேஷாம் நோ:வயவாஸ்ததா ॥	58

मुक्तो रूपादिवित् सत्वात् जडान्यत्वे सतीशवत् । दृष्टान्तोऽसाध्य-विकलः तस्य सर्वज्ञताग्रहात् ॥	५९
முக்தோ ரூபாதிவிக் ஸத்வாத் ஜடான்யத்வே ஸதீஸவத் । த்ருஷ்டாந்தோஸாத்ய-விகல: தஸ்ய ஸர்வஞாதாக்ரஹாத் ॥	59
ईश्वरो न सुखी तेन रूपाद्यनुभवन्नपि । दुःख-प्रसङ्गादिति मा वादि तद्-व्याप्तिदूषणात् ॥	६०
ஈஸ்வரோ ந ஸுகீ தேன ரூபாத்யனுபவன்னபி । து:க்க-ப்ரஸங்காதிதி மா வாதி தத்-வ்யாப்திதூஷணாத் ॥	60
दृष्टान्तो यस्य नेष्टोऽयं तस्य स्याद्-व्यतिरेकवान् । शिलावदित्यतः शुद्ध-चिद्-देहेन्द्रिय-भोग्यसौ ॥	६१
த்ருஷ்டாந்தோ யஸ்ய நேஷ்டோயம் தஸ்ய ஸ்யாத்-வ்யதிரேகவான் । ஸிலாவதித்யத: ஸுத்த-சித்-தேஹேந்த்ரிய-போக்யஸௌ ॥	61

<p>स्वानन्द-विषये मोक्षे वेदोक्ते युक्ति-साधिते । द्वेषोऽयं वादिनां कस्मात् तद्-विरुद्धेऽथवाऽऽग्रहः ॥</p>	62
<p>ஸ்வானந்த-விஷயே மோக்ஷே வேதோக்தே யுக்தி-ஸாதிதே । த்வேஷோऽயம் வாதினாம் கஸ்மாத் தத்-விருத்தேऽதவாऽऽக்ரஹ: ॥</p>	62
<p>ततः स्वतः प्रमाणेन देवो वेदेन वेदितः । विष्णुर्मोक्षादिदातेति विश्वं भवति शोभनम् ॥</p>	63
<p>தத: ஸ்வத: ப்ரமானேன தேவோ வேதேன வேதித: । விஷ்ணுர்மோக்ஷாதிதாதேதி விஸ்வம் பவதி ஸோபனம் ॥</p>	63
<p>इत्यादीन् दर्शयन्त्यर्थान् व्याख्योपन्यास-संयुता । त्रिविक्रमार्येण तदा विश्वाभिज्ञस्य शुश्रुवे ॥</p>	64
<p>இத்யாதீன் தர்ஸயன்த்யர்தான் வ்யாக்யோபன்யாஸ-ஸம்யுதா । த்ரிவிக்ரமார்யேண ததா விஸ்வாபிஞ்ஸ்ய ஸுஸ்ருவே ॥</p>	64

<p>अथ प्रायुङ्क्त विविधान् बोधचाप-गुणेरितान् । विपक्षयुक्तान् वीर्येण तीक्ष्णांस्तर्कशरानसौ ॥</p>	64
<p>அத ப்ராயுங்க்த விவிதான் போதசாப-குணேரிதான் । விபக்ஷயுக்தான் வீர்யேண தீக்ஷணாம்ஸ்தர்கஸரானஸௌ ॥</p>	65
<p>चिच्छेदातुच्छधिषणः तांस्तदा तर्कसायकैः । प्रयुक्तमात्रान् प्रहसन् लीलयाऽतिशयालुभिः ॥</p>	66
<p>சிச்சேதாதுச்சதிஷண: தாம்ஸ்ததா தர்கஸாயகை: । ப்ரயுக்தமாத்ரான் ப்ரஹஸன் லீலயா:திஸயாலுபி: ॥</p>	66
<p>अध्याणीतरजनैः अनिवर्त्यानि पूरुषैः । विजिगीषुर्द्विजश्रेष्ठो वेदास्त्राणि प्रयुक्तवान् ॥</p>	67
<p>அதார்யாணீதரஜனை: அனிவர்த்யாணி பூருஷை: । விஜிகீஷுர்த்விஜஸ்ரேஷ்டோ வேதாஸ்த்ராணி ப்ரயுக்தவான் ॥</p>	67

वाक्यैरतिबलीयोभिः प्रत्यस्त्रैरिव वैदिकैः । अर्थान्तरं प्रकटयन् तान्यसौ सन्न्यवर्तयत् ॥	६८
வாக்யைரதிபலீயோபி: ப்ரத்யஸ்த்ரைரிவ வைதிகை: । அர்த்தாந்தரம் ப்ரகடயன் தான்யஸௌ ஸன்ன்யவர்தயத் ॥	68
सप्ताष्टानि दिनान्येवं वादं कृत्वा सहामुना । निरुत्तरं तं निश्चोद्यं चक्रे चक्रायुधप्रियः ॥	६९
ஸப்தாஷ்டானி தினான்யேவம் வாதம் க்ருத்வா ஸஹாமுனா । நிருத்தரம் தம் நிஸ்சோத்யம் சக்ரே சக்ராயுதப்ரிய: ॥	69
प्रणाम्याचष्ट शिष्टोऽसौ क्षम्यतां नाथ चापलम् । पदपद्मरजोदास्यं ध्रुवं मे दीयतामिति ॥	७०
ப்ரணாம்யாசஷ்ட ஸிஷ்டோஸௌ க்ஷம்யதாம் நாத சாபலம் । பதபத்மரஜோதாஸ்யம் த்ருவம் மே தீயதாமிதி ॥	70

व्याख्यां भाष्यस्य भूयोधीः श्रवणं सूरिनन्दनः ॥

सन्तः प्रीतिमसन्तोऽन्यां सममारेभिरे ततः ॥

७१

ஸ்வாக்யாம் பாஷ்யஸ்ய பூயோதீ: ஸ்ரவணம் ஸூரிநந்தன: ।

ஸந்த: ப்ரீதிமஸந்தோ஽ன்யாம் ஸமமாரேபிரே தத: ॥ (880)71

गुर्वाज्ञा-गौरवाट्टीकां कुर्वन् भाष्यस्य दुष्कराम् ।

षडर्ध-विक्रमार्योऽसौ महाचार्यमवोचत ॥

७२

குர்வாக்ஞா-கௌரவாட்டிகாம் குர்வன் பாஷ்யஸ்ய துஷ்கராம் ।

ஷடர்த்த-விக்ரமார்யோ஽ஸௌ மஹாசார்யமவோசத ॥

72

कवीन्द्रैर्न समाप्यन्ते सङ्गृह्यापि यतोऽनिशम् ।

न्यायरत्नानि भाष्याब्धेः अस्य गाम्भीर्यमद्भुतम् ॥

७३

கவீந்த்ரைர்ந ஸமாப்யந்தே ஸங்க்ருஹ்யாபி யதோ஽னிஸம் ।

ந்யாயரத்னானி பாஷ்யாப்தே: அஸ்ய காம்பீர்யமத்புதம் ॥

73

दशोपनिषदो देवीः देवा इव समीप्सिताः । युक्ताः प्रसादयन्त्यर्थाः एषु भाष्यालयेष्वलम् ॥	७४
தசோபநிஷதோ தேவீ: தேவா இவ ஸமீப்ஸிதா: । யுக்தா: ப்ரஸாதயந்த்யர்த்தா: ஏஷு பாஷ்யாலயேஷ்வலம் ॥	74
गीतातात्पर्य-भाष्याभ्याम् आभ्यां विश्वं प्रकाश्यते । गोगणैरप्रतीकारैः अर्केन्दुभ्यामिवाधिकम् ॥	७५
கீதாதாத்பர்ய-பாஷ்யாப்யாம் ஆப்யாம் விஸ்வம் ப்ரகாஸ்யதே । கோகணைரப்ரதீகாரை: அர்கேந்துப்யாமிவாதிகம் ॥	75
इतिहास-पुराणाब्धेः भवच्चित्ताद्रिलोडितात् । जातां भारत-तात्पर्य-सुधां कः सन्न सेवते ॥	७६
இதிஹாஸ-புராணப்தே: பவச்சித்தாத்ரிலோடிதாத் । ஜாதாம் பாரத-தாத்பர்ய-ஸுதாம் க: ஸந்ந ஸேவதே ॥	76

पुराणस्थानपान्थानाम् अभाषात्रयवेदिनाम् ।	
भवता सुसखा चक्रे श्रीभागवतनिर्णयः ॥	७७
புராணஸ்தானபாந்தானாம் அபாஷாத்ரயவேதினாம் ।	
பவதா ஸுஸகா சக்ரே ஸ்ரீபாகவதநிர்ணய: ॥	77
कस्तन्त्रसारं सम्प्राप्य न स्यात् पर्याप्तवाञ्छितः ।	
अमरैराश्रितच्छायं कल्पद्रुममिवोत्तमम् ॥	७८
கஸ்தந்த்ரஸாரம் ஸம்ப்ராப்ய ந ஸ்யாத் பர்யாப்தவாஞ்சித: ।	
அமரைராஸ்ரிதச்சாயம் கல்பத்ருமமிவோத்தமம் ॥	78
लोकानामवलोकाय मार्गस्यास्य व्यधाद्भवान् ।	
करुणाकर नेत्राभे वादसन्मानलक्षणे ॥	७९
லோகானாமவலோகாய மார்கஸ்யாஸ்ய வ்யதாத்பவான் ।	
கருணாகர நேத்ராபே வாதஸன்மானலக்ஷணே ॥	79

एकाकी किल यश्चक्रे पदं मौलिषु विद्विषाम् । तत्त्वनिर्णयपार्थोऽयं केन नाम न पूज्यते ॥	८०
ஏகாகீ கில யச்சக்ரே பதம் மெளலிஷு வித்விஷாம் । தத்வநிர்ணயபார்த்தோऽயம் கேன நாம ந பூஜ்யதே ॥	80
वादादयः प्रकरण-स्फुलिङ्गास्तनवोऽप्यलम् । विपक्षकक्षं क्षिण्वन्ति मारुतेन त्वयेरिताः ॥	८१
வாதாதய: ப்ரகரண-ஸ்புலிங்காஸ்தனவோऽப்யலம் । விபக்ஷகக்ஷம் க்ஷிண்வந்தி மாருதேன த்வயேரிதா: ॥	81
अनन्तोऽर्थः प्रकटितः त्वयाऽणौ भाष्यसंग्रहे । अहो आत्म-परिज्ञप्त्यै कृष्णेनेवाननान्तरे ॥	८२
அனந்தோऽர்த்: ப்ரகடித: த்வயாऽணௌ பாஷ்யஸங்க்ரஹே । அஹோ ஆத்ம-பரிஞுப்த்யை க்ருஷ்ணேனேவாநநாந்தரே ॥	82

<p>भगवंश्चित्र-कवितां लौकिकीं दर्शयन् किल । गोप्यं भारत-संक्षेपम् अकृथा विश्वविस्मयम् ॥</p>	८३
<p>பகவம்ஸ்சித்ர-கவிதாம் லௌகிகீம் தர்ஸயன் கில । கோப்யம் பாரத-ஸம்க்ஷேபம் அக்ருதா விஸ்வவிஸ்மயம் ॥</p>	83
<p>नानासुभाषित-स्तोत्र-गाथादि-कृतिसत्कृतीः । त्वयि रत्नाकरे रत्नश्रेणीर्वा गणयन्ति के ॥</p>	८४
<p>நானாஸுபாஷித-ஸ்தோத்ர-காதாதி-க்ருதிஸத்க்ருதீ: । த்வயி ரத்னாகரே ரத்னஸ்ரேணீர்வா கணயந்தி கே ॥</p>	84
<p>एषु दभ्रमतीन् दभ्रान् हसत्युच्चैः सतां सभा । चिन्तामणींश्चिन्तयन्ती मितानप्यमितार्थदान् ॥</p>	८५
<p>ஏஷு தப்ர மதீன் தப்ரான் ஹஸத்யுச்சை: ஸதாம் ஸபா । சிந்தாமணீம்ஸ்சிந்தயந்தீ மிதானப்யமிதார்ததான் ॥</p>	85

अपरोऽपीष्यतेऽस्माभिः ग्रन्थेष्वेतेषु सत्स्वपि । सत्स्वपीन्द्रादिषु पुरा तारकारिरिवामरैः ॥	८६
अपरோऽपीष्यतेऽस्माभिः क्करन्तेष्वेतेषु सत्स्वपि । सत्स्वपीन्द्रादिषु पुरा तारकारिरिवामरैः ॥	86
ग्रन्थेभ्य एभ्योऽगाधेभ्यो युक्तयो नो दुरुद्धराः । मनोमान्द्यात् ततो ग्रन्थं व्यक्ततर्कततिं कुरु ॥	८७
क्करन्तेष्वेभ्य एभ्योऽगाधेभ्यो युक्तयो नो दुरुद्धराः । मनोमान्द्यात् ததோக்करந்தம் வ்யக்ரதர்க்கததிம் குரு ॥	87
इत्यर्थितो व्यधान्मध्वः सोऽनुव्यारव्यां सतां सुधाम् । दुर्वादि-गर्वाद्रिपविं मायिध्वान्तरविद्युतिम् ॥	८८
இத்யர்த்திதோ வ்யதான்மத்வ: ஸோ:அனுவ்யார்வ்யாம் ஸதாம் ஸுதாம் । துர்வாதி-கர்வாத்ரிபவிம் மாயித்வாந்தரவித்யுதிம் ॥	88

युगपद्-रचयन्नेनां कदाचित् स निरन्तरम् । चतुरश्रतुरः शिष्यान् लीलयाऽलेखयत् खलु ॥	८९
யுகபத்-ரசயந்நேனாம் கதாசித் ஸ நிரந்தரம் । சதுரஸ்சதுர: ஸரிஷ்யான் லீலயா:லேகயத் கலு ॥	89
युक्ताया युक्ति-मालायाः प्रोक्ताया-स्तत्र चात्मना । व्यक्तं चक्रे विवरणं कवीन्द्रैरेष दुष्करम् ॥	९०
யுக்தாயா யுக்தி-மாலாயா: ப்ரோக்தாயா-ஸ்தத்ர சாத்மனா । வ்யக்தம் சக்ரே விவரணம் கவீந்த்ரைரேஷ துஷ்கரம் ॥	90
मध्वेन्दोर्नित्य सम्बन्धात् निस्तमस्ताप-चेतसोः । वैकुण्ठं यातयोः पित्रोः गृहेऽस्यावरजोऽवसत् ॥	९१
மத்வேந்தோர்நித்ய சம்பந்தாத் நிஸ்தமஸ்தாப-சேதஸோ: । வைகுண்டம் யாதயோ: பித்ரோ: க்ருஹே:ஸ்யாவரஜோ:வஸத் ॥(900) 91	

<p>विधिभ्रूविभ्रमभ्रश्यद्-धनगोधान्य-सम्पदा । निर्वेदिना वेदविदा तेनापे वेदवादिराट् ॥</p>	92
<p>விதிப்ரூவிப்ரமப்ரஸ்யத்-தனகோதான்ய-ஸம்பதா । நிர்வேதினா வேதவிதா தேனாபே வேதவாதிராட் ॥</p>	92
<p>पारिव्राज्यं प्रार्थयन्तं पादानम्रमिमं मुहुः । समयापेक्षयोर्वीक्षो गमयामास धाम तम् ॥</p>	93
<p>பாரிவ்ராஜ்யம் ப்ரார்தயந்தம் பாதாநம்ரமிமம் முஹு: । ஸமயாபேக்ஷயோர்வீக்ஷோ கமயாமாஸ தாம தம் ॥</p>	93
<p>न जघास न सुष्वाप न जहास स धीरधीः । समयार्थी स्मरन् ज्येष्ठं रामं रामानुजो यथा ॥</p>	94
<p>ந ஜகாஸ ந ஸுஷ்வாப ந ஜஹாஸ ஸ தீரதீ: । ஸமயார்தீ ஸ்மரன் ஜ்யேஷ்டம் ராமம் ராமானுஜோ யதா ॥</p>	94

राज्ये कथञ्चिन्-निक्षिप्य राजानं विरहार्दितम् । अवतारभुवं प्रायाद्-भगवाञ्छरदत्यये ॥	९५
ராஜ்யே கதம்சிந்-நிஷிப்ய ராஜானம் விரஹார்திதம் । அவதாரபுவம் ப்ராயாத்-பகவான்சரதத்யயே ॥	95
विशुद्ध-द्विकुलं श्रौतं शुचिं कृतपितृ-क्रियम् । विरक्तं विषयान् भुक्त्वा व्यधान्मध्वोऽनुजं यतिम् ॥	९६
விஷுத்த-த்விகுலம் ஸ்ரௌதம் ஸூசிம் க்ருதபித்ரு-க்ரியம் । விரக்தம் விஷயான் புக்த்வா வ்யதான்மத்வோऽனுஜம் யதிம் ॥	96
रहस्यति-रहस्यं तद्-ब्रह्म ब्रह्मसमो ददौ । अमुष्मै पञ्च-तपसो न विदुर्यत् तपस्विनः ॥	९७
ரஹஸ்யதி-ரஹஸ்யம் தத்-ப்ரம்ஹ ப்ரம்ஹஸமோ ததௌ । அமுஷ்மை பஞ்ச-தபஸோ ந விதுர்யத் தபஸ்வின: ॥	97

<p>प्रेमामृत-प्रसन्नास्य-स्मिताङ्गापाङ्ग-पूर्वकम् । श्रीविष्णुतीर्थ-नामास्मै प्रीतितीर्थः प्रदत्तवान् ॥</p>	96
<p>ப்ரேமாம்ருத-ப்ரஸன்னாஸ்ய-ஸ்மிதாங்காபாங்க-பூர்வகம் । பூர்விஷ்ணுதீர்த-நாமாஸ்மை ப்ரீதிதீர்த: ப்ரதத்தவான் ॥</p>	98
<p>श्रवणेनानुवादेन मननेनावृथाऽकरोत् । कालं वेदान्त-शास्त्रस्य वेदान्त-गुरुसोदरः ॥</p>	99
<p>ஸ்ரவணேனானுவாதேன மனனேனாவ்ருதா஽கரோத் । காலம் வேதாந்த-ஸாஸ்த்ரஸ்ய வேதாந்த-குருஸோதர: ॥</p>	99
<p>स दान्तिभक्ति-माधुर्य-परिचर्यादिमेदुरैः । महाविटपिनं चक्रे गुरोः स्वस्थं कृपांकुरम् ॥</p>	100
<p>ஸ தாந்திபக்தி-மாதுர்ய-பரிசர்யாதிமேதுரை: । மஹாவிடபினம் சக்ரே குரோ: ஸ்வஸ்தம் க்ருபாங்குரம் ॥</p>	100

अनन्तमतिकारुण्य-कल्पद्रुमवतो जनैः ।

अवर्ण्यो महिमा तस्य लौल्यात् संवर्ण्यते मनाक् ॥

१०१

अनन्तमतिकारुण्य-कल्पद्रुमवतो जनैः ।

अवर्ण्यो महिमा तस्य लौल्यात् संवर्ण्यते मनाक् ॥101

चतुरोऽसौ प्रवचने मनु-संसिद्धिमान्मनः ।

संख्या मां पूरणी मागान्-मध्वदासमिति व्यधात् ॥

१०२

चतुरोऽसौ प्रवचने मनु-संसिद्धिमान्मनः ।

संख्या मां पूरणी मागान्-मध्वदासमिति व्यधात् ॥

102

दिशं प्रयान्तं शशिनः चरन्तं भुव्यशोधयत् ।

तीर्थकं विष्णुतीर्थं च विष्णुतीर्थश्च तीर्थकम् ॥

१०३

दिशं प्रयान्तं शशिनः चरन्तं भुव्यशोधयत् ।

तीर्थकं विष्णुतीर्थं च विष्णुतीर्थश्च तीर्थकम् ॥

103

<p>अकामानामनेकेषां सिद्धि-भूमिं तपस्विनाम् । तिरोहितात्मा प्रापासौ हरिश्चन्द्र-महीधरम् ॥</p>	१०४
<p>அகாமானாமநேகேஷாம் ஸித்தி-பூமிம் தபஸ்வினாம் । திரோஹிதாத்மா ப்ராபாஸௌ ஹரிஸ்சந்ர-மஹீதரம் ॥</p>	104
<p>द्वन्द्वदुःखानले वीरो मात्सर्येण विमत्सरः । तत्याज मत्वा तस्यासौ अशनादीन्धनायितम् ॥</p>	१०५
<p>த்வந்த்வது:காநலே வீரோ மாத்ஸர்யேண விமத்ஸர: । தத்யாஜ மத்வா தஸ்யாஸௌ அஸநாதீந்தநாயிதம் ॥</p>	105
<p>भक्तैरनुगिरं नीतं प्रार्थितो यतिशेखरः । पञ्चगव्यं पपौ किञ्चित् पञ्चमे पञ्चमे दिने ॥</p>	१०६
<p>பக்தைரனுகிரம் நீதம் ப்ரார்த்திதோ யதிஸேகர: । பஞ்சகவ்யம் பபௌ கிஞ்சித் பஞ்சமே பஞ்சமே தினே ॥</p>	106

स त्यजन् साहसी तच्च तपस्तेपेऽतितापसम् ।
बिल्वपर्णैः क्षितौ पन्नैः तृप्तिमान् सलिलैरपि ॥ १०७

ஸ த்யஜன் ஸாஹஸீ தச்ச தபஸ்தேபே஽திதாபஸம் ।
பில்வபர்ணை: க்ஷிதௌ பன்னை: த்ருப்திமான் ஸலிலைரபி ॥ 107

यथेष्टमध्यास्त शिलां यमी सुनियमी स ताम् ।
नाध्यासते यामेकाहं दैवभग्नास्तपस्विनः ॥ १०८

யதேஷ்டமத்யாஸ்த ஸிலாம் யமீ ஸுநியமீ ஸ தாம் ।
நாத்யாஸதே யாமேகாஹம் தைவபக்னாஸ்தபஸ்வின: ॥ 108

पवनांशानुजो जित्वा पवनं रेचकादिभिः ।
विषयेभ्यो हृषीकाश्वान् मनोयन्त्रा समाहरत् ॥ १०९

பவனாம்பாணுஜோ ஜித்வா பவனம் ரேசகாதிபி: ।
விஷயேப்யோ ஹ்ருஷீகாஸ்வான் மனோயந்த்ரா ஸமாஹரத் ॥ 109

स्मरन् मुरारेराकारं दध्यावध्यात्मकोविदः ।
समाधिमाधिश्मनं योगलभ्यं स लब्धवान् ॥ ११०

ஸ்மரன் முராரேராகாரம் தத்யாவத்யாத்மகோவித: ।
ஸமாதிமாதிஸ்மனம் யோகலப்யம் ஸ லப்தவான் ॥ 110

मौकुन्दे सुन्दरे रूपे स्वानन्दादि-गुणार्णवे ।
स्वाश्चर्यरत्ने मग्नात्मा नान्यत् किञ्चिद्विद सः ॥ १११

மௌகுந்தே ஸுந்தரே ரூபே ஸ்வானந்தாதி-குணார்ணவே ।
ஸ்வாஸ்சர்யரத்னே மக்னாத்மா நான்யத் கிஞ்சித்விவேத ஸ: ॥(920) 111

कामत्रास-विहीनस्य तस्य सुज्ञान-चक्षुषः ।
विना कैवल्य-साम्राज्यं नार्घो योगमणेरभूत् ॥ ११२

காமத்ராஸ-விஹீனஸ்ய தஸ்ய ஸுஞான-சக்ஷுஷ: ।
வினா கைவல்ய-ஸாம்ராஜ்யம் நார்த்கோ யோகமணேரபூத் ॥ 112

<p>मध्वानुजे मध्वनाथो यं प्रसादं व्यधात् तदा । स चित्ताविषयत्वाद्वा गोप्यत्वाद्वा न वर्ण्यते ॥</p>	<p>११३</p>
<p>மத்வானுஜே மத்வநாதோ யம் பரஸாதம் வ்யதாத் ததா । ஸ சித்தாவிஷயத்வாத்வா கோப்யத்வாத்வா ந வர்ண்யதே ॥</p>	<p>113</p>
<p>अहो महाबोध-सेवा-महिमाऽस्मिन् युगे यतः । धन्योऽसौ सिद्धिमापेमां सोऽमरैरित्यलाल्यत ॥</p>	<p>११४</p>
<p>அஹோ மஹாபோத-ஸேவா-மஹிமாஸம்மின் யுகே யத: । தன்யோஸௌ ஸித்திமாபேமாம் ஸோமரைரித்யலால்யத ॥</p>	<p>114</p>
<p>तीव्र-ब्रतोऽतीन्द्रिय-विद्-विद्याब्धिस्तर्कपण्डितः । अनिरुद्धपदाधारः प्रेष्ठः शिष्यस्तमाययौ ॥</p>	<p>११५</p>
<p>தீவ்ர-வ்ரதோஸ்தீந்த்ரிய-வித்-வித்யாப்திஸ்தர்கபண்டித: । அணிருத்தபதாதார: ப்ரேஷ்ட: ஸிஷ்யஸ்தமாயயௌ ॥</p>	<p>115</p>

तेन सम्प्रार्थितं प्राप्तं रूप्यपीठमिमं पुनः ।

कृत्स्नज्ञं कृपया स्वेषु सम्प्राप्तं मेनिरे प्रजाः ॥

११६

தேன ஸம்ப்ரார்திதம் ப்ராப்தம் ரூப்யபீடமிமம் புன: ।

க்ருத்ஸ்னக்ஞம் க்ருபயா ஸ்வேஷு ஸம்ப்ராப்தம் மேனிரே ப்ரஜா: ॥116

कवीन्द्र-तिलको विद्वत् शेखरस्ताप-साग्रणीः ।

मध्वकेली-शुकोऽस्याभूत् शिष्यो व्यासपदाश्रयः ॥

११७

கவீந்த்ர-திலகோ வித்வத் ஸேகரஸ்தாப-ஸாக்ரணீ: ।

மத்வகேலீ-ஸுகோஸ்யாபூத் ஸிஷ்யோ வ்யாஸபதாஸ்ரய: ॥

117

असौ दास्यं ध्रुवं यान्तं महान्तं महतामपि ।

व्यधादनुग्रहं कुर्वन् सामर्थ्यैः कौतुकं नृणाम् ॥

११८

அஸௌ தாஸ்யம் த்ருவம் யாந்தம் மஹாந்தம் மஹதாமபி ।

வ்யதாதனுக்ரஹம் குர்வன் ஸாமர்த்யை: கௌதுகம் ந்ருணாம் ॥ 118

आरुरोह दुरारोहं स परैः प्रीतिकृद्धरेः ।
महान्तं महिमानं च महीध्रं च गुहप्रियम् ॥ ११९

ஆருரோஹ துராரோஹம் ஸ பரை: ப்ரீதிக்ருத்தரே: ।
மஹாந்தம் மஹிமானம் ச மஹீத்ரம் ச குஹப்ரியம் ॥ 119

आकृष्टोऽस्य गुणैर्व्याप्तैः यो गोदाया उपाययौ ।
स पद्मनाभतीर्थाख्यः शिष्योऽन्योऽभूत् सुचेतसः ॥ १२०

ஆக்ருஷ்டோஸ்ய குணைர்வ்யாப்தை: யோ கோதாயா உபாயயௌ ।
ஸ பத்மநாபதீர்தாக்ய: ஸிஷ்யோஸன்யோஸ்பூத் ஸுசேதஸ: ॥ 120

श्रुत्या मत्या सदा भक्त्या विरक्त्या नित्यसेवया ।
अस्मै प्रसन्नः प्राज्येक्षः सद्यो विद्यां ददौ शुभाम् ॥ १२१

ஸ்ருத்யா மத்யா ஸதாபக்த்யா விரக்த்யா நித்யஸேவயா ।
அஸ்மை ப்ரஸன்ன: ப்ராஜ்யேக்ஷ: ஸத்யோ வித்யாம் ததௌ ஸுபாம்॥121

वेदान्ताब्धिं न यो जातु जहौ विद्वत्तिमिङ्गिलः । युक्तिप्रवाह-संरम्भात् परशास्त्र-नदीचरः ॥	१२२
வேதாந்தாப்திம் ந யோ ஜாது ஜஹௌ வித்வத்திமிங்கில: । யுக்திப்ரவாஹ-ஸம்ரம்பாத் பரஸாஸ்த்ர-நதீசர: ॥	122
व्याख्याप्रणादमात्रेण वीरम्मन्यान् स्वमण्डले । मायाविग्राम-सिंहान् यो वादिसिंहो निराकरोत् ॥	१२३
வ்யாக்யாப்ரணாதமாத்ரேண வீரம்மன்யான் ஸ்வமண்டலே । மாயாவிக்ராம-ஸிம்ஹான் யோ வாதிஸிம்ஹோ நிராகரோத் ॥	123
मत्त-दुर्वादि-मातङ्ग-तर्कमस्तकदारणे । पञ्चास्यो योऽभवद् व्यक्तं चतुरास्योऽपि केवलम् ॥	१२४
மத்த-துர்வாதி-மாதங்க-தர்கமஸ்தகதாரணே । பஞ்சாஸ்யோ யோ஽பவத் வ்யக்தம் சதுராஸ்யோ஽பி கேவலம் ॥	124

<p>सन्ध्याय-रत्नावलिः अप्युदपादि यतः शुभा । टीका परानु-व्याख्याया अनर्घा बोधसागरात् ॥</p>	१२५
<p>ஸந்யாய-ரத்னாவலி: அப்யுதபாதி யத: ஸூபா । டீகா பரானு-வ்யாக்யாயா அனர்கா போதஸாகராத் ॥</p>	125
<p>वेद-प्रवचनाचार्य-शिष्योऽसाविति पूजितः । सभ्यः सभायां यो वेदं व्याचख्यौ वेदसारवित् ॥</p>	१२६
<p>வேத-ப்ரவசனாசார்ய-ஸிஷ்யோஸாவிதி பூஜித: । ஸப்ய: ஸபாயாம் யோ வேதம் வ்யாசக்ஞெள வேதஸாரவித் ॥</p>	126
<p>अनयोः प्रथमे शिष्याः चरमे चाभवन्निह । अनन्तबोधस्यानेके यतीन्द्र बहुदेशजाः ॥</p>	१२७
<p>அனயோ: ப்ரதமே ஸிஷ்யா: சரமே சாபவன்னிஹ । அனந்தபோதஸ்யானேகே யதீந்த்ர பஹுதேஸஜா: ॥</p>	127

वशीकृत-हृषीकाश्च जननाद्युपमर्दिनः । नरसिंह-पदाधारा अभ्यस्तोपेन्द्र-नामकाः ॥	१२८
வஸீக்ருத-ஹ்ருஷீகாஸ்ச ஜனனாத்யுபமர்தின: । நரஸிம்ஹ-பதாதாரா அப்யஸ்தோபேந்த்ர-நாமகா: ॥	128
अदीर्घान्याभिधाना ये श्रीमद्राम-पदाश्रयाः । अप्रत्यक्ष-गुणोद्रिक्ता भक्ति-वैराग्य-सागराः ॥	१२९
அதீர்கான்யாபிதாநா யே ஸ்ரீமத்ராம-பதாஸ்ரயா: । அப்ரத்யக்ஷ-குணோத்ரிக்தா பக்தி-வைராக்ய-ஸாகரா: ॥	129
पादैः पुनन्तः पृथिवीं दर्शयन्तो हरेः पदम् । धूतदुस्समय-ध्वान्ता आदित्या इव गां गताः ॥	१३०
பாதை: புனந்த: ப்ருதிவீம் தர்ஸயந்தோ ஹரே: பதம் । தூததுஸ்ஸமய-த்வாந்தா ஆதித்யா இவ காங் கதா: ॥	130

मोक्ष-शास्त्रामृताम्भोधि-सेवया नित्य-निर्वृताः ।

चक्रिचारुतरार्चासु चक्रिणश्चरणार्चकाः ॥

१३१

மோக்ஷ-ஸாஸ்த்ராம்ருதாம்போதி-ஸேவயா நித்ய-நிர்வ்ருதா: ।

சக்ரிசாருதரார்சாஸு சக்ரிணஸ்சரணார்சகா: ॥

(940)131

मध्वप्रशिष्या बहवः शिष्या येषां मुहुस्तथा ।

अलञ्चक्रुरलं पृथ्वीं सर्वे सद्गुणभूषणाः ॥

१३२

மத்வப்ரஸிஷ்யா பஹவ: ஸிஷ்யா யேஷாம் முஹுஸ்ததா ।

அலம்சக்ருரலம் ப்ருத்வீம் ஸர்வே ஸத்குணபூஷணா: ॥

132

सदा सकल-सच्छास्त्र-व्याख्या-सौख्यामृताब्धिगाः ।

सर्वे दुर्वादि-दुर्वाद-काण्ड-खण्डन-मण्डनाः ॥

१३३

ஸதா ஸகல-ஸச்சாஸ்த்ர-வ்யாக்யா-ஸௌக்யாம்ருதாப்திகா: ।

ஸர்வே தூர்வாதி-தூர்வாத-காண்ட-கண்டன-மண்டனா: ॥

133

भूरिभक्तिभराः केचित् अप्यल्पश्रुति-सम्पदः । अप्यल्पबोधा अपरे बहुश्रुत-महागुणाः ॥	१३४
பூரிபக்திபரா: கேசித் அப்யல்பஸ்ருதி-ஸம்பத: । அப்யல்பபோதா அபரே பஹுஸ்ருத-மஹாகுணா: ॥	134
बहवो गृहिणोऽप्यस्मात् समग्रानुग्रहं ययुः । दीप्ता यत्राग्नय इव त्रयो लिङ्ग-शेखराः ॥	१३५
பஹவோ க்ருஹிணோஸ்யஸ்மாத் ஸமக்ராநுக்ரஹம் யயு: । தீப்தா யத்ராக்னய இவ த்ரயோ லிங்ஸ-ஸேகரா: ॥	135
माध्वं नियोगं ये प्रायो नात्यजन् विदुषां वराः । शिष्यक्षेत्रेषु सद्विद्या-बीजावापैक-दीक्षिताः ॥	१३६
மாத்வம் நியோகம் யே ப்ராயோ நாத்யஜன் விதுஷாம் வரா: । ஸிஷ்யக்ஷேத்ரேஷு ஸத்வித்யா-பீஜாவாபைக-தீக்ஷிதா: ॥	136

ग्रामण्यो ब्राह्मणाग्रण्यः प्रापुः पूर्णैक्षशिष्यताम् ।

येषां सद्गुणमात्रेण भवेत् किल परं पदम् ॥

१३७

க்ராமண்யோ ப்ராம்ஹணாக்ரண்ய: ப்ராபு: பூர்ணேக்ஷஸரிஷ்யதாம் ।

யேஷாம் ஸத்குப்திமாத்ரேண பவேத் கில பரம் பதம் ॥

137

शुश्रुषापक्षपाताद्यैः केभ्यश्चित् केवलं ददौ ।

रामप्रियो राम इव स्वां गतिं योगिदुर्लभाम् ॥

१३८

ஸுஸ்ருஷாபக்ஷபாதாத்யை: கேப்யஸ்சித் கேவலம் ததௌ ।

ராமப்ரியோ ராம இவ ஸ்வாம் கதிம் யோகிதுர்லபாம் ॥

138

शिष्य-प्रशिष्यातिशया ईदृशा यद्वयोदयात् ।

को नेच्छेत् सुलभं भक्त्या तत्पादसुरपादपम् ॥

१३९

ஸரிஷ்ய-ப்ரஸரிஷ்யாதிஸயா ஈத்ருஸா யத்தயோதயாத் ।

கோ னேச்சேத் ஸுலபம் பக்த்யா தத்பாதஸுரபாதபம் ॥

139

इत्थं सद्भिः सद्भिरर्च्यो धरायां चक्रे वासं शेषशय्ये शयाने ।
ग्रामे वातैः पाविते काण्वतीर्थैः भक्तप्रीत्या सन्मठेऽनूनबोधः ॥

१४०

இத்தம் ஸத்பி: ஸத்பிரர்ச்ச்யோ தராயாம்
சக்ரே வாஸம் ஸேஷஸய்யே ஸயானே ।
க்ராமே வாதை: பாவிதே காண்வதீர்தை:
பக்தப்ரீத்யா ஸன்மடே: ஸூனபோத: ॥

140

आनन्दतीर्थ-भगवद्-वदनेन्दु-बिम्बं विद्यासुधा-वितत-कान्ति सुकान्ति कान्तम् ।
यैः प्रैक्ष्यतात्र भवतापशमाय भक्तैः तद्दास-दास्यमपि किं न ददाति पुंसः ॥१४१

ஆனந்ததீர்த-பகவத்-வதனேந்து-பிம்பம்
வித்யாஸுதா-விதத-காந்தி ஸுகாந்தி காந்தம் ।
யை: ப்ரைக்ஷயதாத்ர பவதாபஸமாய பக்தை:
தத்தாஸ-தாஸ்யமபி கிம் ந ததாதி பும்ஸ: ॥

141

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के पञ्चदशः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத
நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே ஸ்ரீமத்ஸுமத்வவிஜ்யே மஹாகாவ்யே
ஆனந்தாங்கே பஞ்சதஸ: (15-வது) ஸர்க: ॥

பதங்களுக்கு நடுவில் '-' இவ்வாறு குறியிட்ட வார்த்தைகளை பாராயணம் செய்யும் பொழுது
ஆரம்ப காலத்தில் நிறுத்தி படித்து, பிறகு நன்றாக படிக்க வந்த பிறகு சேர்த்து படிக்கவேண்டும்.
ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியத்தில் ஸமஸ்தபதம் என்று பெயர்.பிரித்துப் படிப்பதில் பொருள் மாறும்

LHV/SMPS

ॐ श्रीमद्हनुमद्गीम-मध्वान्तर्गत-रामकृष्ण-वेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥

ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

अथ श्रीसुमध्वविजय-महाकाव्ये षोडशः सर्गः

ஸ்ரீமத் ஹனுமத் பீம மத்வாந்தர்கத ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவாய நம: !!

॥ ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம : ஹரி: ஓம் ॥

அத ஸ்ரீஸுமத்வவிஜய-மஹாகாவ்யே ஷோடஸ: (16-வது) ஸர்க: [58]

साधुभ्यो मधुमथनाङ्घ्रि-भक्तिभाग्यः श्रौतेभ्यो विततमतेर्महानु-भावम् ।
वेदान्तं स्वयमिव बन्धमोक्षमूलं व्याचष्ट स्फुटमथ कोऽपि कोविदोऽत्र ॥ १

ஸாதுப்யோ மதுமதனாங்கரி-பக்திபாக்ப்ய:
ஸ்ரௌதேப்யோ விததமதேர்மஹானு-பாவம் ।
வேதாந்தம் ஸ்வயமிவ பந்தமோக்ஷமூலம்
வ்யாசஷ்ட ஸ்புடமத கோ஽பி கோவிதோ஽த்ர ॥

1

गोमत्यास्तट-निकटेऽच्छ-कीर्तिचन्द्रं विश्वज्ञं क्षितिपतिरन्त्यवर्णजन्मा ।
विद्वेषा श्रुतिगुण-साधकं श्रुतीनां वाचालो वचनमुवाच वाग्मिवर्यम् ॥ २

கோமத்யாஸ்தட-நிகடேஃச்ச-கீர்த்திசந்த்ரம்
விஸ்வஞம் க்ஷிதிபதிரந்த்யவர்ணஜன்மா ।
வித்வேஷ்டா ஸ்ருதிகுண-ஸாதகம் ஸ்ருதீனாம்
வாசாலோ வசனமுவாச வாக்மிவர்யம் ॥ 2

उन्मत्त-प्रलपितवन्न तद्धि मानं यद्वाक्यं व्यभिचरति क्वचित् फलेऽत्र ।
दृष्टान्तो भवति तदप्रमाणतायां सर्वेषां श्रुतिवचसां च सर्वथेति ॥ ३

உன்மத்த-ப்ரலபிதவன்ன தத்தி மானம்
யத்வாக்யம் வ்யபிசரதி க்வசித் பலேஃத்ர ।
த்ருஷ்டாந்தோ பவதி ததப்ரமாணதாயாம்
ஸர்வேஷாம் ஸ்ருதிவசஸாம் ச ஸர்வதேதி ॥ 3

वेदोक्तं फलमलमाप्यतेऽधिकारात् इत्युक्तोऽतनु-मनसाभ्यधत्त धूर्तः ।
योग्यत्वे सति न हि दृश्यतेऽधिकारी नातःस्यात् स खर-विषाणवत् सदेति ॥४

வேதோக்தம் பலமலமாப்யதே஽திகாராத்
இத்யுக்தோ஽தனு-மனஸாப்யதத்த தூர்த: ।
யோக்யத்வே ஸதி ந ஹி த்ருஸ்யதே஽திகாரீ
நாத: ஸ்யாத் ஸ கர-விஷாணவத் ஸதேதி ॥ 4

आक्षेपं तमसहमान उच्चमानः सद्योऽसौ निजकर-पल्लवद्वयेन ।
आदाय व्यतनुत बीजमोषधीनां सूक्तेनाङ्कुरदल-पुष्पबीज-सृष्टिम् ॥ ५

ஆக்சேபம் தமஸஹமான உச்சமான:
ஸத்யோ஽ஸௌ நிஜகர-பல்லவத்வயேன ।
ஆதாய வ்யதனுத பீஜமோஷதீனாம்
ஸூக்தேனாங்குரதல-புஷ்பபீஜ-ஸ்ருஷ்டிம் ॥ 5

व्याख्याता निशि स कदाचन प्रदीपे संशान्ते पुनरपि वाचयाम्बभूव ।
शिष्यान् स्वान् पुरु-करुणाम्बुधिः निजाङ्घ्रेः अङ्गुष्ठ-स्फुटनखरान्तरोचिषैव ॥ ६

வ்யாக்யாதா நிஸி ஸ கதாசன ப்ரதீபே
ஸம்ஸாந்தே புனரபி வாசயாம்பபூவ ।
ஸிஷ்யான் ஸ்வான் புரு-கருணாம்புதி: நிஜாங்க்ரே:
அங்குஷ்ட-ஸ்புடநகராந்தரோசிஷைவ ॥ 6

तीर्थार्थं पृथुतर-वप्रपाति-वारां धाराणां रयसहन-क्षमां महेशः ।
आनीतां दशशत-पुम्भिरत्यशक्त्या प्रेक्ष्योचे विपुलशिलां क्वचित् स मुक्ताम् ॥ ७

தீர்தார்தம் ப்ருதுதர-வப்ரபாதி-வாராம்
தாராணாம் ரயஸஹந-க்ஷமாம் மஹேக்ஷ: ।
ஆனீதாம் தஸஸத-பும்பிரத்யஸக்த்யா
ப்ரேக்ஷயோசே விபுலஸிலாம் க்வசித் ஸ முக்தாம் ॥ 7

लोकानाम् उपकृतये कुतः शिलेयं निन्ये नो इति जनता जगाद तत्र ।
नेतारो यतिवर मानवा न हीमां भीमश्चेदिह यतते नयेन्न वेति ॥ ८

लोकानां उपकृतये कुतःशिलेयम्
निन्ये नो इति जनता जकாத तत्र ।
नेतारो यतिवर मानवा न ह्रीमाम्
पीमसुशेतिह यतते नयेन्न वेति ॥ 8

निन्ये तां गिरिमिव वानरीकृतात्मा लीलावत्-करकमलेन सोऽमलेन ।
तत्रापि न्यधित तयाऽस्य सूच्यतेऽलं तत्तुङ्गां ननु निकषाधुनाऽपि कर्म ॥ ९

निन्ये तாம் கிரிமிவ வானாக்ருதாத்மா
லீலாவத்-கரகமலேன ஸோ஽மலேன ।
தத்ராபி ந்யதித தயா஽ஸ்ய ஸுச்யதே஽லம்
தத்துங்காம் நநு நிகஷாதுனா஽பி கர்ம ॥ 9

सङ्घातैः अधिकथनैरलंकृताध्वा शिष्याणां यतमनसामुतेतरेषाम् ।
यत्रामा वसति तिथाविनेन चन्द्रः तत्रासौ सकलमतिः ससार सिन्धुम् ॥ १०

ஸங்காதை: அதிகதனைரலம்க்ருதாத்வா
ஸரிஷ்யாணாம் யதமனஸாமுதேதரேஷாம் ।
யத்ராமா வஸதி திதாவினேன சந்த்ர:
தத்ராஸஸௌ ஸகலமதி: ஸஸார ஸிந்தும் ॥ (960)10

आर्द्राङ्गाः सपदि निमज्जनात् सरस्यां कण्वस्य द्विज-ऋषभस्य वल्लभायाम् ।
तत्रायन् खरकिरणोप-रागहेतोः ग्रामीणा अपि सकलाः सबाल-वृद्धाः ॥ ११

ஆர்த்ராங்கா: ஸபதி நிமஜ்ஜனாத் ஸரஸ்யாம்
கண்வஸ்ய த்விஜ-ருஷபஸ்ய வல்லபாயாம் ।
தத்ராயன் கரகிரணோப-ராகஹேதோ:
க்ராமீணா அபி ஸகலா: ஸபால-வ்ருத்தா: ॥ 11

सर्वज्ञं सपरिजनं समीक्षमाणाः फुल्लाक्षाः स्मितवदनाः शुभा ननन्दुः ।
दौर्मुख्यं दधत उतापरे निनिन्दुः नाश्चर्यं द्वयमपि तत् स्वभावतन्त्रम् ॥ १२

ஸர்வஞ் சபரிஜனம் சமீக்ஷமாணாः
புல்லாக்ஷா: ஸ்மிதவதனா: ஸுபா நனந்து: ।
தெளர்முக்க்யம் ததத உதாபரே நிநிந்து:
நாஸ்சர்யம் த்வயமபி தத் ஸ்வபாவதந்த்ரம் ॥ 12

मा मैत्रं भुवनगुरुं विनिन्दतेत्थं निर्भत्सुर्याभ्यपतदिवोत्तरङ्ग-हस्तः ।
संज्ञोभी घनघन-घोष-घोरवेषः संरम्भी खलदमनाय सिन्धुराजः ॥ १३

மா மைனம் புவனகுரும் வினிந்ததேத்தம்
நிர்பர்த்ஸ்யாப்யபத்திவோத்தரங்க-ஹஸ்த: ।
ஸங்க்ஷோபீ கனகன-கோஷ-கோரவேஷ:
ஸம்ரம்பீ கலதமனாய ஸிந்துராஜ: ॥ 13

सम्मोदात् तरलतरो द्रुताभिगामी गम्भीरस्वननुतिमान् सुफेनहासः ।
वीच्यङ्गैः अधिकतरैरिहाधिवेलं मध्वाय प्रणतिमिव व्यधात् समुद्रः ॥ १४

ஸம்மோதாத் தரலதரோ த்ருதாபிகாமீ
கம்பீரஸ்வனநுதிமான் ஸுபேனஹாஸஃ ।
வீச்யங்கை: அதிகதரைரிஹாதிவேலம்
மத்வாய ப்ரணதிமிவ வ்யதாத் ஸமுத்ரஃ ॥ 14

गोलीलास्वतिशयिनौ अगाधभावात् नोल्लङ्घ्यौ विविधगुण-प्रकाशरत्नौ ।
मध्वाब्धी परममतेः प्रियं जनानां लावण्यं न तु जलधेरयं विशेषः ॥ १५

கோலீலாஸ்வதிஸயிநௌ அகாதபாவாத்
நோல்லங்க்யௌ விவிதகுண-ப்ரகாஸரத்நௌ ।
மத்வாப்தீ பரமமதே: ப்ரியம் ஜனானாம்
லாவண்யம் ந து ஜலதேரயம் விஸேஷ: ॥ 15

अम्भोधेः त्वरिततरोर्मि-पाणिमृष्टे स्वच्छेऽसौ विकट-तटासने निषण्णः ।
व्याचख्यौ अतिचिरमैतरेय-शाखा सूक्तानि प्रभुरतिसुन्दर-प्रकारम् ॥ १६

அம்போதே: த்வரிததரோர்மி-பாணிம்ருஷ்டே
ஸ்வச்சேஸௌ விகட-தடாஸனே நிஷண்ண: ।
வ்யாசக்யௌ அதிசிரமைதரேய-ஸாகா
ஸுக்தானி ப்ரபுரதிஸுந்தர-ப்ரகாரம் ॥ 16

गाम्भीर्यात् स्वनमधरीकरोति सिन्धोः श्राव्यत्वं वहति तथाऽप्यहो स्वनोऽस्य ।
पूर्णेन्दुप्रभवदनः क एष धन्यो मत्वेत्थं जनजलधिस्तमाशु पर्यैत् ॥ १७

காம்பீர்யாத் ஸ்வனமதரீகரோதி ஸிந்தோ:
ஸ்ராவ்யத்வம் வஹதி ததாஸ்யஹோ ஸ்வனோஸ்ய ।
பூர்ணேந்துப்ரபவதன: க ஏஷ தன்யோ
மத்வேத்தம் ஜனஜலதிஸ்தமாஸு பர்யைத் ॥ 17

वेदानां समुचित-भाव-वाददक्षं ये वेदद्विषमिममूचिरे महर्ष्याः ।
धिग्धिक् तानिति जनता जगाद गाढं स्वाश्चर्यात्-किल कलिताञ्जलिर्नमन्ती ॥१८

வேதானாம் ஸமுசித-பாவ-வாததக்ஷம்
யே வேதத்விஷமிமமூசிரே மஹோர்ஷ்யா: ।
திக்திக் தானிதி ஜனதா ஜகாத காடம்
ஸ்வாஸ்சர்யாத்-கில கலிதாஞ்ஜலிர்நமந்தீ ॥ 18

सन्मानं विपुलहृदे विधाय भक्त्या विभ्राणाश्चरणरजोऽस्य देवसेव्यम् ।
तत्स्नानादधिक-शुचौ नदाधिराजे सस्नुस्ते द्विजनिकराः प्रशस्तकाले ॥ १९

ஸன்மானம் விபுலஹ்ருதே விதாய பக்த்யா
பிப்ராணாஸ்சரணரஜோஸ்ய தேவஸேவ்யம் ।
தத்ஸ்னானாததிக-ஸுசௌ நதாதிராஜே
ஸஸ்னுஸ்தே த்விஜநிகரா: ப்ரஸஸ்தகாலே ॥ 19

कल्लोलैः करिनिकरैरिवानिवार्यैः उल्लोलैर्जननिकरान् निपात-यद्धिः।
आक्रान्ताः प्रबलतरैश्च लोठ्यमाना हास्यत्वं प्रययुरुदन्वतीह नैके ॥ २०

கல்லோலை: கரிநிகராரிவானிவார்யை:
உல்லோலைர்ஜனநிகரான் நிபாத-யத்பி: ।
ஆக்ராந்தா: ப்ரபலதரைஸ்ச லோட்யமானா
ஹாஸ்யத்வம் ப்ரயயுருதன்வதீஹை நைகே ॥ 20

मज्जन्तं पृथुलहरी-निगूढ-मूर्तिं सम्पूर्ण-प्रमतिमसज्जनो जहास ।
यो लोकत्रय-विजयी गुरुः प्रसिद्धः सोऽयं हा पतति लघूर्मिलीलयेति ॥ २१

மஜ்ஜந்தம் ப்ருதுலஹரீ-நிகூட-மூர்திம்
ஸம்பூர்ண-ப்ரமதிமஸஜ்ஜனோ ஜஹாஸ ।
யோ லோகத்ரய-விஜயீ குரு: ப்ரஸித்த:
ஸோஸ்யம் ஹா பததி லகூர்மி லீலயேதி ॥ 21

नीचानाम् अवचवचांस्यजीगणत् नो दभ्राणां क्षुभितकराण्यदभ्र-संख्यः ।
क्रोष्टूनां श्वकलकलप्रदं विरावं पश्चास्यो न हि गणयेदुदारवीर्यः ॥ २२

நீசானாம் அவசவசாம்ஸ்யஜீகணத் னோ
தப்ராணாம் க்ஷுபிதகராண்யதப்ர-ஸங்க்ய: ।
க்ரோஷ்டூணாம் ஸ்வகலகலப்ரதம் விராவம்
பஞ்சாஸ்யோ ந ஹி கணயேதுதாரவீர்ய: ॥ 22

जन्म-स्थित्यवसितिदायिनं कटाक्षं लोकानाम् अघटयदम्बुधौ बृहद्धीः ।
आक्रान्तोऽधिकगुरुणा स तेन तावत् मुञ्चन् सञ्चलनमभूत् तटाकदेश्यः ॥ २३

ஜன்ம-ஸ்தித்யவஸிதிதாயினம் கடாக்ஷம்
லோகானாம் அகடயதம்புதௌ ப்ருஹத்தீ: ।
ஆக்ராந்தோ஽திககுருணா ஸ தேன தாவத்
முஞ்சன் ஸஞ்சலனமபூத் தடாகதேஸ்ய: ॥ 23

इत्याद्यैरपि चरितैरनन्यसाध्यैः न स्थेष्ठां बहुमतिमाप दुर्जनोऽस्मिन् ।
विद्वेषं व्यधित पुनर्निरस्तभाग्ये तस्मिन् दुर्मनसि तदेव शोभनं स्यात् ॥ २४

இத்யாத்யைரபி சரிதைரனன்யஸாத்யை:
ந ஸ்தேஷ்டாம் பஹுமதிமாப துர்ஜனோ஽ஸ்மின் ।
வித்வேஷம் வ்யதித புனர்நிரஸ்தபாக்யே
தஸ்மின் துர்மனஸி ததேவ ஸோபனம் ஸ்யாத் ॥ 24

सम्प्राप्तं सह सहजेन गण्डवाटं स्वोजः सम्प्रकटन आदिशद्-विशङ्कम् ।
शुश्रूषामयमुचितो विधातुमीषत् लोकानामिति वचसा परीक्षकाणाम् ॥ २५

ஸம்ப்ராப்தம் ஸஹ ஸஹஜேன கண்டவாடம்
ஸ்வோஜ: ஸம்ப்ரகடன ஆதிஸாத்-விஸங்கம் ।
ஸுஸூஸாமயமுசிதோ விதாதுமீஷத்
லோகானாமிதி வசஸா பரீக்ஷகாணாம் ॥ 25

श्रीकान्तेश्वरसदनेऽनयत्-किलैको यस्त्रिंशन्नरवरनीतकेतुयष्टिम् ।
आहत्यागुरुगदयैव नारिकेलात् यो लेभे तरलतरात् फलानि कामम् ॥ २६

ஸ்ரீகாந்தேஸ்வரஸதனேऽநயத்-கிலைகோ
யஸ்த்ரிம்ஸந்நரவரநீதகேதுயஷ்டிம் ।
ஆஹத்யாகுருகதயைவ நாரிகேலாத்
யோ லேபே தரலதராத் பலாணி காமம் ॥ 26

एतादृग्बल-विभवः स तस्य कण्ठं तज्ज्येष्ठोऽप्यभित उभौ समं गृहीत्वा ।
निष्पेष्टुं परममवापतुः प्रयत्नं सङ्घर्षात् क्रमपरिवर्धमान-तैक्ष्ण्यम् ॥ २७

ஏதாத்ருக்பல-விபவ: ஸ தஸ்ய கண்டம்
தஜ்ஜ்யேஷ்டோऽப்யபித உபௌ ஸமம் க்ருஹீத்வா ।
நிஷ்பேஷ்டும் பரமமவாபது: ப்ரயத்னம்
ஸங்கர்ஷாத் க்ரமபரிவர்தமான-தைக்ஷண்யம் ॥ 27

आस्विन्नावलसतरौ गुरोर्नियोगात् छत्राग्र्यानिल-महितौ च तावुभाभ्याम् ।
मुक्त्वाऽयःकठिन-तरत्वचं शिरोधिं पर्यायात् स्फुट-वचनां निपेततुः कौ ॥२८

ஆஸ்வின்னாவலஸதரௌ குரோர்நியோகாத்
சத்ராக்ரயாநில-மஹிதௌ ச தாவுபாப்யாம் ।
முக்த்வா஽ய:கடின்-தரத்வசம் ஸிரோதிம்
பர்யாயாத் ஸ்புட-வசனாம் நிபேதது: கௌ ॥ 28

आश्वस्तौ शुचिहृदिमावनूनमानौ उद्धर्तुं समगददङ्गुलीं धरास्थाम् ।
संगृह्य प्रसभरसादति-प्रयत्नौ सामर्थ्यं ययतुरिमौ न कम्पनेऽस्याः ॥ २९

ஆஸ்வஸ்தௌ ஸுசிஹ்ருதிமாவநூனமானௌ
உத்தர்தும் ஸமகததங்குலீம் தராஸ்தாம் ।
ஸங்க்ருஹ்ய ப்ரஸபரஸாததி-ப்ரயத்னௌ
ஸாமர்த்யம் யயதுரிமௌ ந கம்பனே஽ஸ்யா: ॥ 29

निर्यत्नं वटुमधिरुह्य मन्दहासी स प्रायादिह परितो नृसिंहगेहम् ।
ऐश्वर्यैरिति लघिमादिकैरुपेतो मध्वोऽभूत् त्रिभुवनचित्र-रत्नराजः ॥ ३०

நிர்யத்னம் வடுமதிருஹ்ய மந்தஹாஸீ
ஸ ப்ராயாதிஹ பரிதோ ந்ருஸிம்ஹகேஹம் ।
ஐஸ்வர்யைரிதி லகிமாதிகைருபேதோ
மத்வோ஽பூத் த்ரிபுவனசித்ர-ரத்னராஜ: ॥ (980)30

पञ्चाशत्-नरपनरोपनीतमात्रां यो वार्क्षीं गृहमधि-रोहिणीं निनाय ।
स व्याख्या-स्वरदमनाय पूर्ववाटो निर्देशात्-व्यधित गुरोर्गल-प्रपेषम् ॥ ३१

பஞ்சாஸத்-நரபநரோபனீதமாத்ராம்
யோ வார்க்ஷீம் க்ருஹமதி-ரோஹிணீம் நிநாய ।
ஸ வ்யாக்யா-ஸ்வரதமனாய பூர்வவாடோ
நிர்தேஸாத்-வ்யதித குரோர்கல-ப்ரபேஷம் ॥ 31

स्विन्नेऽस्मिन्नपि यतमान आग्रहोग्रे प्राच्यात् तत्प्रवचन-निस्वनोऽतिरेजे ।
उद्धर्तुं विपुल-हृदङ्गुलीं च नालं सोऽभूदित्यजनि कुतूहलं जनानाम् ॥ ३२

ஸ்வின்னேஃஸ்மின்னபி யதமான ஆக்ரஹோக்ரே
ப்ராச்யாத் தத்ப்ரவசன-நிஸ்வனோஃதிரேஜே ।
உத்தர்தும் விபுல-ஹ்ருதங்குலீம் ச நாலம்
ஸோஃபூதித்யஜனி குதூஹலம் ஜனானாம் ॥ 32

पर्यैक्षि प्रभुरितरैः शिवाग्नि-पूर्वैः नोपैक्षि प्रबलतरैः तथा प्रयत्नैः ।
नावैक्षि क्वचिदपि शक्त्यपूर्तिरस्मिन् उत्प्रैक्षि स्वयमपि भीम इत्यवश्यम् ॥ ३३

பர்யைக்ஷி ப்ரபுரிதரை: ஸிவாக்னி-பூர்வை:
நோபைக்ஷி ப்ரபலதரை: ததா ப்ரயத்னை: ।
நாவைக்ஷி க்வசிதபி ஸக்த்யபூர்திரஸ்மின்
உத்ப்ரைக்ஷி ஸ்வயமபி பீம இத்யவஸ்யம் ॥ 33

लेखिन्या मुहुरपिनह्य कृष्यमाणं नाप्येकं तनुरुहमस्य तूदपाटि ।
नासाग्रे मृदुनि कृतैश्च मुष्टिघातैः नास्येन्दोरतिबलिभिः प्रसन्नताऽसि ॥ ३४

लेकिन्या मुहुरपिनह्य कृष्यमाणं नाप्येकं तनुरुहमस्य तूदपाटि ।
नासाग्रे मृदुनि कृतैश्च मुष्टिघातैः नास्येन्दोरतिबलिभिः प्रसन्नताऽसि ॥ ३४
लेकिन्या मुहुरपिनह्य कृष्यमाणं नाप्येकं तनुरुहमस्य तूदपाटि ।
नासाग्रे मृदुनि कृतैश्च मुष्टिघातैः नास्येन्दोरतिबलिभिः प्रसन्नताऽसि ॥ ३४
नास्येन्दोरतिबलिभिः प्रसन्नताऽसि ॥ ३४

पञ्चास्यः श्वभिरिव वै विहीनसारैः अम्भोधिः नदसरितां जलैरिवाल्पैः ।
खद्योतैरिव तरणिः विडम्बयन् नृन् प्रत्यर्थिस्वसमनरैः व्यवहरत् सः ॥ ३५

पञ्चास्यः श्वभिरिव वै विहीनसारैः अम्भोधिः नदसरितां जलैरिवाल्पैः ।
खद्योतैरिव तरणिः विडम्बयन् नृन् प्रत्यर्थिस्वसमनरैः व्यवहरत् सः ॥ ३५
पञ्चास्यः श्वभिरिव वै विहीनसारैः अम्भोधिः नदसरितां जलैरिवाल्पैः ।
खद्योतैरिव तरणिः विडम्बयन् नृन् प्रत्यर्थिस्वसमनरैः व्यवहरत् सः ॥ ३५
पञ्चास्यः श्वभिरिव वै विहीनसारैः अम्भोधिः नदसरितां जलैरिवाल्पैः ।
खद्योतैरिव तरणिः विडम्बयन् नृन् प्रत्यर्थिस्वसमनरैः व्यवहरत् सः ॥ ३५

पारन्तीसुरसदनं विशाल-संवित् सम्प्राप्तः खलु सुचिरान्-निवेद्यहीनम् ।
ग्राम्याग्र्य-क्षितिपतिभिः दिनार्धमात्रात् तद्भूतीः व्यधित सभूतबल्यनल्पाः ॥ ३६

பாரந்தீஸூரஸதனம் விஸால-ஸம்வித்
ஸம்ப்ராப்த: கலு ஸூசிராந்-நிவேத்யஹீனம் ।
க்ராம்யாக்ரய-க்ஷிதிபதிபி: தினார்தமாத்ராத்
தத்பூதீ: வ்யதித ஸபூதபல்யனல்பா: ॥

36

भीमत्वे सह सहजैः प्रतिष्ठितः प्राक् पश्चात्मा मुररिपुरश्चितो यदत्र ।
पाञ्चाल्या बलि-सलिलं समं ददत्या सोऽस्मार्षीत् तदिममथ प्रपूज्य-पूज्यः ॥ ३७

பீமத்வே ஸஹ ஸஹஜை: ப்ரதிஷ்டித: ப்ராக்
பஞ்சாத்மா முரரிபுரஞ்சிதோ யதத்ர ।
பாஞ்சால்யா பலி-ஸலிலம் ஸமம் ததத்யா
ஸோஸ்மார்ஷீத் ததிமமத ப்ரபூஜ்ய-பூஜ்ய: ॥

37

आयास्यन् किल सरिदन्तराख्य-देशं ग्रीष्मे निर्जलमिह शुश्रुवांस्तटाकम् ।
तत्काले परमभिवर्षयन् घनौघं तत् पूत्यै व्यधित कुतूहलं नराणाम् ॥ ३८

ஆயாஸ்யன் கில ஸரிதந்தராஶ்ய-தேஸம்
கரீஷ்மே நிர்ஜலமிஹ ஸுஸ்ருவாம்ஸ்தடாகம் ।
தத்காலே பரமபிவர்ஷயன் கௌளகம்
தத் பூர்த்யைர் வ்யதித குதூஹலம் நராணாம் ॥ 38

दुर्मन्त्रैः खलपटलैः प्रचोद्यमानो ग्रामेशो वृषलपतिः प्रहर्तुमेनम् ।
सम्प्राप्तस्तत उत यान्तमीक्षमाणः प्रोद्यन्तं रविमिव विस्मितो ननाम ॥ ३९

துர்மந்த்ரை: கலபடலை: ப்ரஸோத்யமானோ
க்ராமேஸோ வ்ருஷலபதி: ப்ரஹர்துமேனம் ।
ஸம்ப்ராப்தஸ்தத உத யாந்தமீக்ஷமாண:
ப்ரோத்யந்தம் ரவிமிவ விஸ்மிதோ நநாம ॥ 39

क्षेत्राग्र्यं त्रिभुवन-वैद्यनाथनाथं प्रस्थाय प्रचुरतरान्तरः प्रभावी ।
श्रीकृष्णामृत-परमार्णवाभिधानां चक्रे सद्वचनततिं स्वभक्तभूत्यै ॥ ४०

க்ஷேத்ராக்ரயம் த்ரிபுவன-வைத்யநாதநாதம்
ப்ரஸ்தாய ப்ரஶுரதராந்தர: ப்ரபாவீ ।
ஸ்ரீக்ரிருஷ்ணாம்ருத-பரமார்ணவாபிதானாம்
சக்ரே ஸத்வசனத்திம் ஸ்வபக்தபூத்யை ॥ 40

स ग्रामं परमपि यात उच्चभूतिं विद्वांसः क कुहर-कूपददुराभाः ।
इत्यूचे मदमति-मानिनोऽखिलज्ञं मन्यस्य क्षपयितुमेव तज्जनस्य ॥ ४१

ஸ க்ராமம் பரமபி யாத உச்சபூதிம்
வித்வாம்ஸ: க்வ குஹர-கூபதா்துராபா: ।
இத்யூசே மதமதி-மானினோஶகிலஞ்ம்
மன்யஸ்ய க்ஷபயிதுமேவ தஜ்ஜனஸ்ய ॥ 41

सर्वज्ञोऽप्ययमधिकं न यज्ञभङ्गीं संवित्ते यतिरिति बद्ध-निश्चयोऽसौ ।
आभान्तं परिषदि मत्सरादपृच्छत् कर्मार्थ-श्रुतिगहनार्थ-खण्डभावम् ॥ ४२

ஸர்வஞோ஽ப்யயமதிகம் ந யஞுபங்கீம்
ஸம்வித்தே யதிரிதி பத்த-நிஸ்சயோ஽ஸௌ ।
ஆபாந்தம் பரிஷதி மத்ஸராதப்ருச்சத்
கர்மார்த்த-ஸ்ருதிகஹணார்த்த-கண்டபாவம் ॥ 42

छन्दोभ्यश्च्युत-रससंग्रह-प्रवीणान् षष्ठेऽह्नि प्रतिविहितान् प्रजाधिपेन ।
नाराशंस्यचरमचारु-मन्त्रभेदान् ऊचेऽसौ तमभिदधद्-विसंशयांशः ॥ ४३

சந்தோப்யஸ்ச்யுத-ரஸஸங்க்ரஹ-ப்ரவீணான்
ஷஷ்டே஽ன்ஹி ப்ரதிவிஹிதான் ப்ரஜாதிபேன ।
நாராஸம்ஸ்யசரமசாரு-மந்த்ரபேதான்
ஊசே஽ஸௌ தமபிததத்-விஸம்ஸயாம்ஸா: ॥ 43

पाण्डित्यं परममवेक्ष्य तस्य तादृक् सङ्घर्ष-क्षुभितमना विपक्षसङ्घः ।
नार्थः स्यादयमिति वर्णयन्नथ त्वं तं ब्रूहीत्युरुमतिनेरितोऽद्रवद्-द्राक् ॥ ४४

பாண்டித்யம் பரமமவேக்ஷ்ய தஸ்ய தாத்ருக்
ஸங்கர்ஷ-க்ஷாபிதமனா விபக்ஷஸங்க: ।
நார்த: ஸ்யாதயமிதி வர்ணயந்நத த்வம்
தம் ப்ருஹீத்யுருமதிநேரிதோ:த்ரவத்-த்ராக் ॥ 44

सोऽपृच्छत् तमथ महाह्वयोपसर्गा यत्रोक्ता मनुचरणोपसृज्यरूपाः ।
तस्यार्थं वचन-चयस्य तं ब्रुवाणः स्थैर्यार्थं सपदि स लेखयाम्बभूव ॥ ४५

ஸோ:ப்ருச்சத் தமத மஹாஹ்வயோபஸர்கா
யத்ரோக்தா மனுசரணோபஸ்ருஜ்யரூபா: ।
தஸ்யார்தம் வசன-சயஸ்ய தம் ப்ருவாண:
ஸ்தைர்யார்தம் ஸபதி ஸ லேகயாம்பபூவ ॥ 45

सम्पूर्णं शशिनमिवोदितं कृशः श्वा चुक्षोभाशुभनिकरो निरीक्ष्य मध्वम् ।
प्रत्यर्थी स्वयमिति दूरतोऽभिधावन् किं तेन क्षतममृताकरस्य तस्य ॥ ४६

ஸம்பூர்ணம் ஸஸரினமிவோதிதம் க்ருஸ: ஸ்வா
சுக்ஷோபாஸுபநிகரோ நிரீக்ஷய மத்வம் ।
ப்ரத்யர்தீ ஸ்வயமிதி தூரதோ஽பிதாவன்
கிம் தேன க்ஷதமம்ருதாகரஸ்ய தஸ்ய ॥ 46

निःस्वानां कतिपय-भुक्तियुक्त-भक्तं भक्तानां व्यधित चतुर्गुणं दयालुः ।
भुङ्क्ते स्म त्रिदशनरोपभोज्यमन्नं सम्प्रीत्यै स धनवतां बृहत्प्रबोधः ॥ ४७

நி:வானாம் கதிபய-புத்தியுத்த-பக்தம்
பக்தானாம் வ்யதித சதுர்குணம் தயாலு: ।
புங்தே ஸ்ம த்ரிதஸநரோபபோஜ்யமன்னம்
ஸம்ப்ரீத்யை ஸ தனவதாம் ப்ருஹத்ப்ரபோத: ॥ 47

वृष्ट्यादेः स नियमनादि चक्र एतत् चित्रं किं भुवन-नियामके समीरे ।
अप्येवं भुवनगुरोः कृतानुवादः कृत्येषु प्रवर इतीह वर्णयामः ॥ ४८

விருஷ்ட்யாதே: ஸ நியமனாதி சக்ர ஏதத்
சித்ரம் கிம் புவன-நியாமகே ஸமீரே ।
அப்யேவம் புவனகுரோ: க்ருதானுவாத:
க்ருத்யேஷு ப்ரவர இதீஹ வர்ணயாம: ॥ 48

इत्यूचे धरणिपुरेण केवलं नो माध्वीयं विविध-कथा कथासु मान्या ।
साक्षादप्यमरवरैः उदीर्यमाणा गन्धर्वैः द्युसदसि तन्मुदे जगेऽसौ ॥ ४९

இத்யூசே தரணிஸுரேண கேவலம் நோ
மாத்வீயம் விவித-கதா கதாஸு மான்யா ।
ஸாக்ஷாதப்யமரவரை: உதீர்யமாணா
கந்தார்வை: த்யுஸதஸி தன்முதே ஜகேஸௌ ॥ 49

तां पद्यप्रणिगदितां तु मूर्च्छयित्वा तानानामुचिततयात्त-पञ्चमाद्याः ।
गान्धारं द्युविषयमुज्ज्वलं सृजन्तो ग्रामं ते प्रजगुरकाकि-कम्प्रकण्ठाः ॥ ५०

தாம் பத்யப்ரணிகதிதாம் து மூர்ச்சயித்வா
தானானாமுசிததயாத்த-பஞ்சமாத்யா: ।
காந்தாரம் த்யுவிஷயமுஜ்ஜ்வலம் ஸ்ருஜந்தோ
க்ராமம் தே ப்ரஜுகுரகாகி-கம்ரகண்டா: ॥ (1000) 50

आनम्रैः सुमुकुट-मौलिभिः कराम्रैः आताम्रैः प्रतिकलितैः स्मितैर्मुखाब्जैः ।
आश्रावि स्थिरतर-भक्तिभिः सुरेन्द्रैः तद्गीता दशधिषणार्य-वर्यचर्या ॥ ५१

ஆனம்ரை: ஸுமுகுட-மௌலிபி: கராக்ரை:
ஆதாம்ரை: ப்ரதிகலிதை: ஸ்மிதைர்முகாப்ஜை: ।
ஆஸ்ராவி ஸ்திரதர-பிக்திபி: ஸுரேந்த்ரை:
தத்கீதா தஸதிஷணார்ய-வர்யசர்யா ॥ 51

गीर्वाणैः विजय-महोत्सवस्य पूजां कुर्वाणैः अविरल-संविदस्तदानीम् ।
विस्मैरैः मुनिनिकरोप-देवयुक्तैः सुस्मैरैरथ तमवेक्षितुं प्रजग्मे ॥ ५२

கீர்வாணை: விஜய-மஹோத்ஸவஸ்ய பூஜாம்
குர்வாணை: அவிரல-ஸம்விதஸ்ததானீம் ।
விஸ்மேரை: முனிநிகரோப-தேவயுக்தை:
ஸுஸ்மேரைரத தமவேக்ஷிதும் ப்ரஜக்மே ॥ 52

आदर्शं गुणगण-दर्शने मुरारेः सच्छास्त्रं रचितमनेन वर्णयन्तः ।
प्रद्योतैरुदुपदवीं प्रसादयन्तः प्रैक्षन्त प्रचुर-मनोविलासमेते ॥ ५३

ஆதர்ஸம் குணகண-தர்ஸனே முராரே:
ஸச்சாஸ்த்ரம் ரசிதமனேன வர்ணயந்த: ।
ப்ரத்யோதைருடுபதவீம் ப்ரஸாதயந்த:
ப்ரைக்ஷந்த ப்ரசுர-மனோவிலாஸமேதே ॥ 53

नाकीन्द्राः तमवनिभागमावसन्तं सुश्लोकैरपि भुवनानि भूषयन्तम् ।
नेमुः खादुपनिषदं तदैतरेयं व्याख्यान्तं विविध-विशिष्ट-शिष्य-मध्ये ॥ ५४

நாகீந்த்ரா: தமவனிபாகமாவஸந்தம்
ஸுஸ்லோகைரபி புவனானி பூஷயந்தம் ।
நேமு: காதுபநிஷதம் ததைதரேயம்
வ்யாக்யாந்தம் விவித-விசிஷ்ட-சிஷ்ய-மத்யே ॥ 54

श्रीमन्तं शशिवदनं कुशेशयाक्षं गम्भीर-स्वर-मति-दिव्य-लक्षणाढ्यम् ।
पश्यन्तः स्वगुरुमथार्चयन् कृतार्था वाण्या तं हरिरतिपूर्णकाममेते ॥ ५५

ஸ்ரீமந்தம் ஸஸிவதனம் குஸேஸயாக்ஷம்
கம்பீர-ஸ்வர-மதி-திவ்ய-லக்ஷணாட்யம் ।
பஸ்யந்த: ஸ்வகுருமதார்சயன் க்ருதார்தா
வாண்யா தம் ஹரிரதிபூர்ணகாமமேதே ॥ 55

अहरो दुरागमतमः स्वगोगणैः अकरोर्मुकुन्द-गुणवृन्द-दर्शनम् ।
अजयश्चतुर्दश जगन्ति सद्गुणैः शरणं गुरो करुणयाऽपि नो भवेः ॥ ५६

அஹரோ துராகமதம: ஸ்வகோகணை:
அகரோர்முகுந்த-குணவ்ருந்த-தாஸனம் ।
அஜயஸ்சதுர்தஸ ஜகந்தி ஸத்குணை:
ஸரணம் குரோ கருணயா஽பி நோ பவே: ॥ 56

नमस्ते प्राणेश प्रणत-विभवायावनिमगा नमःस्वामिन् रामप्रियतम हनूमन् गुरुगुण ।
नमस्तुभ्यं भीम प्रबलतम कृष्णोष्ट भगवन् नमःश्रीमन्मध्व प्रदिश सुदृशं नो जय जय ॥ ५७

நமஸ்தே ப்ராணேஸ ப்ரணத-விபவாயாவநிமகா
நம: ஸ்வாமின் ராமப்ரியதம ஹனுரமன் குருகுண ।
நமஸ்துப்யம் பீம ப்ரபலதம க்ருஷ்ணேஷ்ட பகவன்
நம: ஸ்ரீமன்மத்வ ப்ரதிஸ ஸுத்ருஸம் நோ ஜய ஜய ॥ 57

इति निगदितवन्तः तत्र वृन्दारकेन्द्राः गुरुविजयमहं तं लालयन्तो महान्तम् ।
ववृषुरखिल-दृश्यं पुष्पवारं सुगन्धं हरिदयित-वरिष्ठे श्रीमदानन्दतीर्थे ॥ ५८

இதி நிகதிதவந்த: தத்ர வருந்தாரகேந்த்ரா:
குருவிஜயமஹம் தம் லாலயந்தோ மஹாந்தம் ।
வவ்ருஷூரகில-த்ருஸ்யம் புஷ்பவாரம் ஸுகந்தம்
ஹரிதயித-வரிஷ்டே ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தே ॥

(1008)58

॥ इति श्रीमत्कविकुलतिलक श्रीमत् त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत-नारायणपण्डिताचार्य-विरचिते
श्रीमत्सुमध्वविजये महाकाव्ये आनन्दाङ्के षोडशः सर्गः ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத்கவிகுலதிலக ஸ்ரீமத்த்ரிவிக்ரமபண்டிதாசார்யசுத நாராயணபண்டிதாசார்ய-விரசிதே
ஸ்ரீமதஸுமத்வவிஜயே மஹாகாவ்யே ஆனந்தாங்கே ஷோடஸ: (16-வது) ஸர்க: ॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்பணமஸ்து. ஸ்ரீ மத்வேஸார்பணமஸ்து

चक्रे प्रपञ्चमिथ्यात्वमानखण्डनमुच्चधीः । चकार तत्त्वसङ्ख्यां साधनं विष्णुदर्शने ॥ ५
 சக்ரே ப்ரபஞ்சமித்யாத்வமானகண்டனமுச்சதீ: ।
 சகார தத்த்வஸங்க்யானம் ஸாதனம் விஷ்ணுதர்ஸனே ॥ 5

ग्रन्थं तत्त्वविवेकाख्यं तत्त्वोद्योतं हरेः प्रियम् । कर्मनिर्णयनामानं ग्रन्थं न्यायार्थबृंहितम् ॥ ६
 க்ரந்தம் தத்வவிவேகாக்யம் தத்வோத்யோதம் ஹரே: ப்ரியம் ।
 கர்மநிர்ணயநாமானம் க்ரந்தம் ந்யாயார்தப்ரும்ஹிதம் ॥ 6

सुखतीर्थमुनिश्चक्रे विष्णुतत्त्वविनिर्णयम् । ऋग्भाष्यं च चकारासौ सर्ववेदार्थनिर्णयम् ॥ ७
 ஸுகதீர்தமுநிஷ்க்ரே விஷ்ணுதத்வவிநிர்ணயம் ।
 ரிக்பாஷ்யம் சகாராஸௌ ஸர்வவேதார்தநிர்ணயம் ॥ 7

ऐतरेयं तैत्तिरीयं बृहदारण्यमेव च । ईशावास्यं काठकं च छान्दोग्याथर्वणे तथा ॥ ८
 ஐதரேயம் தைத்திரீயம் ப்ருஹதாரண்யமேவ ச ।
 ஈஸாவாஸ்யம் காடகம் ச சாந்தோக்யாதர்வணே ததா ॥ 8

மாண்டூகம் நாம ஷட்பர்ஸனம் ததா தலவகாரகம் । சக்ரே பாஷ்யாணி திவ்யாணி தஸோபநிஷதாம் குரு: ॥	9
மாண்டூகம் நாம ஷட்பர்ஸனம் ததா தலவகாரகம் । சக்ரே பாஷ்யாணி திவ்யாணி தஸோபநிஷதாம் குரு: ॥	9
நிர்ணயம் ஸர்வஸாஸ்த்ராணாம் கீதாதாத்தபர்யஸஜ்ஞகம் । ஸந்நயாயவிவ்ருதிம் சக்ரே ந்யாயஸாஸ்த்ரநிக்ருந்தநம் ॥	10
நிர்ணயம் ஸர்வஸாஸ்த்ராணாம் கீதாதாத்தபர்யஸஜ்ஞகம் । ஸந்நயாயவிவ்ருதிம் சக்ரே ந்யாயஸாஸ்த்ரநிக்ருந்தநம் ॥	10
நரஸிஹநஸ்தொத்ரம் சக்ரே யமகபாரதம் । த்வாதஸஸ்தோத்ரமகரோத் க்ருஷ்ணாம்ருதமஹார்ணவம் ॥	11
நரஸிஹநஸ்தொத்ரம் சக்ரே யமகபாரதம் । த்வாதஸஸ்தோத்ரமகரோத் க்ருஷ்ணாம்ருதமஹார்ணவம் ॥	11
தன்த்ரஸாரம் சகாராஸௌஸதாசாரஸம்ருதிம் ஸுதீ: । ஸ்ரீமத்பாகவதஸ்யாபி தாத்பர்யம் ஜ்ஞானஸாதனம் ॥	12
தன்த்ரஸாரம் சகாராஸௌஸதாசாரஸம்ருதிம் ஸுதீ: । ஸ்ரீமத்பாகவதஸ்யாபி தாத்பர்யம் ஜ்ஞானஸாதனம் ॥	12

महाभारततात्पर्यनिर्णयं संशयच्छिदम् । यतिप्रणवकल्पं च प्रणवार्थप्रकाशकम् ॥ १३

மஹாபாரததாத்பர்யநிர்ணயம் ஸம்ஸயச்சிதம் ।

யதிப்ரணவகல்பம் ச ப்ரணவார்த்ப்ரகாஸகம் ॥ 13

जयन्तीनिर्णयं चक्रे देवकीगर्भजन्मनः । कृष्णस्य कृष्णभक्तोऽयं द्वैपायनकराब्जभूः ॥ १४

ஜயந்தீநிர்ணயம் சக்ரே தேவகீகர்பஜந்மன: ।

க்ருஷ்ணஸ்ய க்ருஷ்ணபக்தோ஽யம் த்வைபாயநகராப்ஜபூ: ॥ 14

त्रिंशत्सहस्रं द्व्यधिकमधिकं कृष्णतुष्टिदम् । एतेषां पाठमात्रेण मध्वेशः प्रीयते हरिः ॥१५

த்ரீம்ஸத்ஸஹஸ்ரம் த்வத்யதிகமதிகம் க்ருஷ்ணதுஷ்டிதம் ।

ஏதேஷாம் பாடமாத்ரேண மத்வேஸ: ப்ரீயதே ஹரி : ॥ 15

इति श्रीमद्ग्रन्थमालिकास्तोत्रं संपूर्णम् ॥

இதி ஸ்ரீமத்க்ரந்தமாலிகாஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸ்ரீமத்வேஸார்பணமஸ்து ॥ ஸ்ரீமத்வேஸார்பணமஸ்து

67. अनन्तमात्रान्तमुदाहरन्ति	04 - 32	90. अप्रयातमपि देशमशेषं	6 - 22	113. अरुणाश्मवर्णतनवस्तनवः	11 - 28
68. अनन्तोऽर्थः प्रकटितः	15 - 82	91. अप्रांशुनूत्नोपपदाधिवासजः	5 - 38	114. अर्थं कमप्यनवमं पुरुषार्थहेतुं	02 - 12
69. अनाकुलं गोकुलमुल्लास	01 - 02	92. अप्लवदेवनदीतरणं ते	10 - 16	115. अलमलमनुवादेनानुवाच्येत	14 - 44
70. अनुग्रहं तं प्रतिगृह्य सादरं	04 - 39	93. अभावभावस्याभावाद्भावस्वरूपस्य	15 - 36	116. अवगम्य तं मुनिगणा वरिष्ठतो	07 - 58
71. अनुत्तरज्ञः स तमर्थयन्	04 - 18	94. अभिकान्तमुन्नमितकान्तकुचा	11 - 55	117. अवतीर्य पुरैव वाहनात्	13 - 22
72. अनुपालिताः स्वदयितैर्दयिताः	11 - 36	95. अभिदधति मुनीन्द्रा	14 - 29	118. अवदत् स कथां रथाङ्गपाणेः	13 - 40
73. अनुभूयते सुखमनन्तसरङ्गैः	11 - 24	96. अभिनन्दयन् हिमक्रतुं सुसखा	11 - 44	119. अवदतीति पितर्यपि चोदिते	03 - 30
74. अनैकान्तिकता हेतोः	15 - 53	97. अभिवन्दितः पवननन्दनादिभिः	8 - 31	120. अवधार्य यदेतिकार्यमार्यः	13 - 61
75. अन्यत्र च चोरान्	10 - 21	98. अभूत्कुशास्त्राभ्यसनं	04 - 08	121. अवधार्य विशेषकारिशङ्ख-	13 - 12
76. अपक्षपाती पुरुषस्त्रिलोक्यां	1 - 16	99. अमरैरमारानुगैः मुनीन्द्रैः	13 - 07	122. अवनिवनवनध्रुग्वायुखाहम्महत्सु	14 - 48
77. अपनेतुमेनमनयं कृतं खलैः	8 - 46	100. अमरेन्द्रवैरिभुजदण्डमण्डल	08 - 15	123. अवलोकितलक्षणः स तैरिति	07 - 10
78. अपरिमितमनीषस्योल्लसत्	14 - 28	101. अमितप्रमतिं श्रतीश्वरः	07 - 52	124. अवसरमधिगम्य भ्रूविजृम्भादभीष्टो	14 - 41
79. अपरोऽपीष्यतेऽस्माभिः	15 - 86	102. अमितां मितामपि गिरं	08 - 47	125. अवाप्तवान् पुनरिषुपातमस्मरत्	10 - 51
80. अपि ततोऽहमुपेत्य	3 - 14	103. अमुष्य शिष्या विनयेन	07 - 56	126. अविदितरसभेदं शीतलं लघ्वगन्धं	14 - 33
81. अपि त्रिलोक्या बहिरुल्लसन्ती	1 - 3	104. अमृतमपि निरीक्ष्यस्त्रावि	14 - 13	127. अविरलैर्गर्गलोष्मभिराकुली	03 - 38
82. अपिधाय सूत्रहृदयं	8 - 45	105. अमृतस्रगुत्तमफलप्रसवान्	11 - 46	128. अवैदिकं माध्यमिकं	01 - 50
83. अपि बुद्ध्यादिरहितः	15 - 49	106. अमृतात्ममहाफलप्रदं	07 - 13	129. अव्ययं सततमप्युपभुक्त्या	06 - 32
84. अपि लीलया कुवल्योल्लसितैः	11 - 34	107. अयमप्रतिवारणः प्रयाणे	13 - 08	130. अशनैः शनकैरिवान्नजन्तं	13 - 28
85. अपि वामनो ललितबाल्यवानयं	8 - 17	108. अयमेव गोविषयतः	10 - 53	131. अशुभानपहाय मायिजुष्टान्	13 - 04
86. अपि सप्ततया विराजितान्	7 - 15	109. अयिस्वामिन् दुष्टान् दमय	03 - 56	132. अशेषशिष्यैश्च तदाज्ञया तदा	04 - 52
87. अप्यल्पोऽसौ न ह्युपेक्षाम्बभूवे	12 - 28	110. अयि सुतेदमुदाहर तत्त्वतो	03 - 11	133. असत्त्वादित्यसौ हेतुः	15 - 39
88. अप्रकम्प्यवपुषं सुरासुरैः	10 - 14	111. अरिवारिजलक्षणोल्लसत्	07 - 35	134. असत्पदेऽसन्सदसद्विविक्तं	01 - 51
89. अप्रमेयमतिशास्त्रमीदृशं	9 - 22	112. अरुणाश्मदलान्तरोल्लसत्	07 - 39	135. असमेऽनधिके सुसाधिते	07 - 34

136. असमोत्तमो मतोऽसौ	10 - 47	159. आम्नायमाम्नायविदां	10 - 33	182. इति चिन्तयन्नविरलान्तरो	08 - 42
137. असावसूयन् द्विनवप्रकारतो	05 - 12	160. आम्नायास्त्रय इव तत्त्वबोधकास्ते	08 - 54	183. इति तं ब्रुवाणमयमन्नवीद्विभुः	08 - 50
138. असौ दास्यं ध्रुवं यातं	15 - 118	161. आम्नायं ये पेटुराम्नायपूर्वं	12 - 30	184. इति तातवचो निशम्य किञ्चित्	13 - 53
139. अस्तदूषणमवंध्यभाषणं	09 - 11	162. आम्नायानाममानत्वे धर्मादेः	15 - 43	185. इति तैरुदीरितमुदारमतिर्वचनं	11 - 05
140. अहरो दुरागमतः स्वगोगणैः	16 - 56	163. आयास्यन् किल सरिदन्तराख्यदेशं	16 - 38	186. इति निगदति मायावादिविद्वेषवेषे	12 - 54
141. अहं स्वयं ब्रह्म न किञ्चिदस्ति	04 - 10	164. आरुरोह दुरारोहं	15 - 119	187. इति निगदितवन्तस्तत्र वृन्दारकेन्द्रा	16 - 58
142. अहो तापस नो शून्यं	15 - 29	165. आरोग्यशालिनि पुरेव तदाऽपि	02 - 41	188. इति बहुविधविश्वाश्चर्यचिन्तप्रवृत्तेः	04 - 54
143. अहो महाबोधसेवा	15 - 114	166. आर्द्राङ्गाः सपदि निमज्जनात्	16 - 11	189. इति ब्रुवाणे तनवे	04 - 29
144. अम्भोधेस्त्वरिततरोर्मिपाणिमृष्टे	16 - 16	167. आविश्य पूरुषमुवाच महाग्रहोऽसौ	02 - 34	190. इति ब्रुवाणे प्रतिपादयत्यलं	05 - 19
145. आकर्णयैत्थं तस्य चाणीमथान्यो	12 - 17	168. आविश्य वेश्म निजनन्दनमिन्दुवक्त्रं	02 - 28	191. इति भुवनविभूषणस्य	10 - 55
146. आकृष्टोऽस्य गुणैर्व्याच्यैः	15 - 120	169. आविष्टवानकुशलं पुरुषं प्रकृत्या	02 - 07	192. इति मायिजनेन तत्र तत्र	13 - 65
147. आक्षेपं तमसहमान उच्चमानः	16 - 05	170. आश्चर्यरत्नेश्चधिकं जगत्रये-	11 - 75	193. इति विविधगोधारावारैर्विशारद-	10 - 56
148. आडादेशादुत्तरं रादिशब्दं	12 - 40	171. आश्रमान्तरमवाप्य कृष्णतः	09 - 02	194. इति विरहति मह्यां विष्णुदासेऽपि	02 - 54
149. आत्मनः प्रियतमक्रतोरमुं	09 - 45	172. आश्रमे निजजनानिह दृष्ट्वा	06 - 53	195. इति सा महीधरमुखाद्विनिःसृता	08 - 52
150. आदर्शं गुणगणदर्शने मुरारेः	16 - 53	173. आश्वस्तौ शुचिहृदिमावनूनमाना-	16 - 29	196. इतिहाससुन्दरपुराणसूत्र	08 - 04
151. आदेशमौलिमणिमुज्ज्वलवर्णमेनं	02 - 04	174. आस्तामास्तामेषो वो विश्वमोषो	12 - 47	197. इतिहासपुराणाब्देः	15 - 76
152. आदौ ह्रस्वत्वेन वत्सानुवृत्त्या	12 - 32	175. आस्माकेऽपेक्षिते पक्षे मोक्षं	15 - 47	198. इतीदमादिश्य वचो वचस्विनि	04 - 12
153. आनन्दीतीर्थभगवद्द्रवनेन्दुबिम्बं	15 - 141	176. आस्यतामित्युदीर्योपविष्टे	07 - 57	199. इतीरयन् पञ्चदशैष यूनः	10 - 39
154. आनन्दरूपस्य परस्य पात्रधीः	05 - 02	177. आस्विन्नावलसतरौ गुरोः	16 - 28	200. इत्थं विचिन्त्य स विचिन्त्यमनन्य	02 - 19
155. आननन्द स हि मध्वशास्त्र-	09 - 37	178. इज्यते यज्ञशीलैः स यज्ञः	11 - 76	201. इत्थं सद्भिः सद्भिस्त्वैर्धरायां	15 - 140
156. आननैः सुमुकुटमौलिभिः	16 - 51	179. इत एव पुराणगौरौ	07 - 20	202. इत्थं हरेर्गुणकथासुधया सुतृप्तो	02 - 16
157. आनिवृत्तवपुषा गुरणाऽऽरात्	06 - 52	180. इतस्तृतीये दिवसे द्युनिम्नगा	04 - 41	203. इत्यर्थितो व्यधान्मध्वः	15 - 88
158. आभाष्य सोऽत्र जनतां	02 - 08	181. इति चिन्तयता महाधिया	07 - 48	204. इत्यस्य वाचा शरदेव भासिता	05 - 29

205. इत्यदीन् दर्शयंत्यर्थान्	15 - 64	228. उपचरति नितान्तं हन्त	14 - 04	251. कदाचिदाप्यालयबुद्धिरालयं	04 - 27
206. इत्याधेते कार्यमालोच्य काले	12 - 25	229. उपचारनन्दनमिदं द्युवनं	11 - 38	252. कदाचिदेनं प्रतिगम्य सौम्यधीः	05 - 23
207. इत्यद्यैरपि चरितैरनन्यसाध्यैः	16 - 24	230. उदयति विनताया नन्दने	14 - 07	253. कनकातुलतालसन्निभः	07 - 06
208. इत्युक्तस्यैरेष विस्तारिबुद्धेः प्राप्तुं	12 - 39	231. उदयमिति इवास्तं यंश्च	14 - 46	254. कन्यकादृतसुरेन्द्रवपुः	06 - 17
209. इत्युदीरयति विस्तृतचित्ते	06 - 05	232. उपयाहि यशः शशाङ्कगौरं	13 - 64	255. कामत्रासविहीनस्य तस्य	15 - 112
210. इत्यूचे धरणिमुनेन केवलं नो	16 - 49	233. ऋजुपुङ्गवस्य परिजानतः	08 - 05	256. कमलाकमलासनानिलैः	07 - 25
211. इदमाप शुकोऽपि लालनं	07 - 55	234. एकविंशतिकुभाष्यदूषकं	09 - 12	257. कमलापतिः कमलयाऽमलया	11 - 17
212. इदमित्थमितीक्षणैः नराणां	13 - 27	235. एकं तत्त्वं वष्टिमायामयीयं	12 - 04	258. कमलामयं कमलपत्रलोचनां	08 - 26
213. इदमुवाच विचारविचक्षणः	03 - 23	236. एकाकी किल यश्चक्रे	15 - 80	259. करतले खलु कन्दुकवत् सदा	03 - 42
214. इनविरहमसह्यं प्राप्य पद्मैः	14 - 52	237. एतत्प्रतीपं किल कर्तुकामा	01 - 46	260. कर्मभिः सकलकौतुकैः	09 - 29
215. इमान् स्वस्वपूर्वाश्रयानात्म	10 - 09	238. एतदर्थमतिसूक्ष्ममपि त्वं	06 - 40	261. करपल्लवैस्तरलितैर्ललितैः	11 - 32
216. इन्दीवरश्रीजयिसुन्दराभं	01 - 35	239. एतादृग्बलविभवः स तस्य कण्ठं	16 - 27	262. करुणाकरः स वसुदेवमोददो	08 - 19
217. इन्द्रायुधं हीन्द्रकराभिनुरं	01 - 29	240. एवं चेत् कारणं मा स्म	15 - 30	263. कर्णान्तमानीय गुणग्रहीत्रा	01 - 14
218. ईश्वरो न सुखी तेन	15 - 60	241. एवं चेद्विमतो ज्ञानी	15 - 17	264. कर्तव्यमौढ्यमभिपद्य निरूप्य	02 - 38
219. उक्तमुक्तमभिधेयमुत्तमं	09 - 09	242. एवं स्वरूपदेहत्वं	15 - 55	265. कर्माणि कुर्वन् परमाद्भुतानि	01 - 11
220. उक्ताङ्गैर्भ्यः कादिकान् व्यञ्जयन्तं	12 - 31	243. एषु दध्मतीन् दध्मान्	15 - 85	266. कलभाषण एव सूरिपोतः	13 - 47
221. उक्तिभिस्तमसकृत् सुयुक्तिभिः	09 - 34	244. ऐतरेयमथ किञ्चन सूक्तं	06 - 01	267. कलिकालकालितगुणे धरातले	08 - 49
222. उचितां गुरुतां दधत्	07 - 29	245. औपाधिकोऽस्य भेदश्चेत्	15 - 21	268. कलिताञ्जलिना स्फुटानुयातं	13 - 26
223. उच्चावचा येन समस्तचेष्टाः	01 - 07	246. कथनं तदुदारधैर्यसारं	13 - 41	269. कल्लोलैः करिनिकरैरिवानिवार्यैः	16 - 20
224. उत्तुङ्गशृङ्गलसितस्य महिष्ठमूर्तेः	02 - 46	247. कथयतां प्रथमे कथयत्यलं	03 - 28	270. कवीन्द्रतिलको विद्वच्छेखरः	15 - 117
225. उदपादि धर्मतनयो ह्ययं	08 - 40	248. कथयत्यमुं परशुभासमानगो	08 - 18	271. कवीन्द्रैर्न समाप्यन्ते सङ्गहापि	15 - 73
226. उन्मत्तप्रलपितवन्न तद्धि मानं	16 - 03	249. कदाचिच्चोराणां निकरं	10 - 20	272. कस्तन्त्रसारं सम्प्राप्य	15 - 78
227. उपकर्णममुष्य भासिता	07 - 42	250. कदाचिदत्रोपययौ यतिः सखा	05 - 03	273. कारणं परिणामि स्याद्	15 - 14

274. कालः स एव समवर्तत	02 - 05	297. गमनोत्सवविस्मितैर्निषेव्यो	13 - 06	320. गोलिलास्वतिशयिनावगाधभावा-	16 - 15
275. काष्ठमौनमदधादुपवासं	06 - 44	298. गरुडतुण्डमिव प्रतिपन्नवान्	03 - 40	321. गौणैस्तर्कैर्गौणवाक्याभिगुप्तैः	12 - 15
276. कालपीः क्लृप्तीर्व्यञ्जयंश्छांदसीश्च	12 - 35	299. गाङ्गमङ्गलतरङ्गभङ्गद	09 - 13	322. ग्रहणनिग्रहणे ग्रहणे दृढे	03 - 48
277. कान्ताहृतौ समुचितेऽथ बभार गर्भ	02 - 23	300. गाम्भीर्यं धृतिमुरुवीर्यमार्यभावं	10 - 18	323. ग्रन्थेभ्य एभ्योऽगाधेभ्यो	15 - 87
278. कान्ताय कल्याणगुणैकधाम्ने	01 - 01	301. गाम्भीर्यात् स्वनमधरीकरोति	16 - 17	324. ग्रामण्यो ब्राह्मणाग्रण्यः	15 - 137
279. किंचाखण्डेऽत्र वाक्यानि	15 - 35	302. गाम्भीर्याद्यैर्युक्तमौदार्यकार्यैः	12 - 34	325. ग्रामे ग्रामे वार्यतां माननैषां	12 - 24
280. किं वर्णयामः परमं प्रसादं	01 - 26	303. गिरीशगुर्वमरेन्द्रमुखैश्च	03 - 41	326. घटनोपनिषत्सु नाल्पबुद्धेः	13 - 57
281. कुचकुम्भपूर्णतरकान्तिसुधा	11 - 33	304. गीतातात्पर्यं भाष्यामाभ्यां	15 - 75	327. घनरसनिकरोऽसावन्तरत्यन्तशुद्धो	14 - 27
282. कृतपरमसपर्यः सान्द्रसच्चन्दनाम्भः	14 - 38	305. गीर्वाणैर्विजयमहोत्सवस्य पूजां	16 - 52	328. चतुश्चतुराननः स्वयं	07 - 09
283. कृतमपकृतमार्यैः क्षम्यतां	14 - 02	306. गुणनिका चरणादिकगोचरा	03 - 51	329. चतुराननाय चतुरः पुरा	08 - 14
284. कृष्णाभीष्टा शास्त्रविस्पष्टसञ्ज्ञा	12 - 42	307. गुणादिभेदे सम्बन्धमवेक्ष्यापि	15 - 23	330. चतुरोऽसौ प्रवचने	15 - 102
285. कृष्णाङ्घ्रिपङ्केरुहभुङ्गराजः	01 - 43	308. गुणानुरूपोन्नति पूर्णबोध	04 - 33	331. चरमसमयसुप्ताः पूर्वमुत्थाय	14 - 09
286. केवलं न सकलाः	06 - 20	309. गुरुचरणसरोजद्वन्द्वनिर्णेजनाम्भो	14 - 32	332. चिच्छेधातुच्छधिषणस्तांस्तदा	15 - 66
287. कोऽपि तं गुणविशेषविच्च	09 - 23	310. गुरुप्रबर्हस्य पदारविन्दं	10 - 36	333. चिरात् सुतत्त्वं प्रबुभुत्सुना	04 - 38
288. क्वचिच्छिलाच्छटा भ्रमादमुं	10 - 22	311. गुरुभक्तिभरानताकृतिः	07 - 49	334. चिन्तामणीन्द्रमिव चिन्तितदं	02 - 49
289. क्वचिदीश्वरदेवमेष भूपं	10 - 04	312. गुरोरुपान्ते श्रवणे रतैर्द्विजैः	04 - 49	335. चूर्णकृद्विधिशङ्खचूर्णकः	09 - 21
290. क्व नुयियाससि तात न सांप्रतं	03 - 03	313. गुरोः स्वशिष्यं चतुरं चिकीर्षतः	04 - 44	336. चोदयन्तमथ गन्तुमादरात्	09 - 01
291. क्रियाकलापं सकलं	04 - 31	314. गुर्वाज्ञागौरवाट्टीकां कुर्वन्	15 - 72	337. छन्दःसार्थं सार्थमत्रामुनेत्थं	12 - 37
292. क्रीतवान् नरपतिर्महादरं	09 - 25	315. गोपिकाप्रणयिनः श्रियः पतेः	09 - 41	338. छन्दोभ्यश्च्युतरससङ्ग्रहप्रवीणान्	16 - 43
293. खपुष्पवदखण्डत्वाव्यतिरिक्तं	15 - 42	316. गोभिस्तमांस्यपनयन् गतिदं	14 - 55	339. जगतां चतुर्दशतयं	08 - 10
294. गणयेद्रमाऽस्य न गुणान्	11 - 19	317. गोभिः समानन्दितरूपसीतः	01 - 15	340. जगत्प्रदीपायिगोगणाङ्घ्रे	10 - 29
295. गते दिनानां दशके समासके	04 - 43	318. गोमत्यास्तटनिकटेऽच्छकीर्तिचन्द्रं	16 - 02	341. जघनांशुकैरवयवाभरणैः	11 - 52
296. गमनासनसङ्कथादिलीलाः	13 - 42	319. गोविन्दमुन्दरकथासुधया	02 - 15	342. जननं समये समये जगतः	10 - 45

343. जनकवाचमिमामवधारयन्	03 - 12	366. तत्प्रीतये रजतपीठपुराधिवासी	02 - 06	389. तव कीर्तिरार्तिमतिमात्रमानयेत्	08 - 51
344. जनकेन सोऽथ विरहासहिष्णुना	08 - 21	367. तत्र तत्र स जगत्त्रयचित्रं	06 - 37	390. तव वेदनदीर्घिगाह्य भूयः	13 - 63
345. जनसदागति सूचितवर्त्मना	03 - 09	368. तत्रतत्र स सभासु भासुरो	09 - 20	391. तस्य त्रासात् पृष्ठतस्तिष्ठतोऽभूत्	12 - 45
346. जनो नमेन्नापरथेति मत्वा	01 - 49	369. तत्र देवमभिवन्द्य यातवान्	09 - 14	392. तस्य प्रभोश्चरणयोः	02 - 14
347. जन्मस्थित्यवसितिदायिनं कटाक्षं	16 - 23	370. तत्रानन्तस्वान्तवेदान्तिसिंहे	12 - 01	393. तस्य वल्लभतमाऽऽस वासभूः	09 - 04
348. जलजायतलोचनस्य	07 - 41	371. तदनादिकालमितमुक्तिरेरण्य	11 - 14	394. तस्य व्याप्यैः शिष्यजालैस्तुगौणैः	12 - 14
349. जलविहारपराजयिभिःस्पृधा	03 - 46	372. तदाज्ञयोपागतजाह्नवीजले	04 - 42	395. तस्यैव वायोस्वतारमेनं	01 - 28
350. जाज्वल्यमानस्य वनेवनेऽलं	01 - 38	373. तदा तदाननांभोजात्	15 - 03	396. तस्योरुदुर्गवतो जिगीषया	05 - 09
351. जाज्वल्यमानोज्वलराघवाग्नौ	01 - 18	374. तदाद्यपद्यस्थमवद्यमण्डलं	04 - 45	397. तं पूर्वपक्षसितबिंबमिव	02 - 24
352. जितकुमारगुणं सुकुमारकं	03 - 36	375. तदितरायतनात्तु यदागमं	03 - 13	398. तं विष्णुमङ्गलगतं बहुलप्रभोदं	13 - 69
353. जेष्यन् कदाचित् किल	05 - 30	376. तदिदं वपुरस्य दृश्यते	07 - 23	399. तं स्फुटं प्रकटयन् स	06 - 14
354. ज्यायसो दूषणेनैव	15 - 38	377. तनुनिम्नसुनाभिशीतिते	07 - 32	400. तां पद्यप्रणिगदितां तु	16 - 50
355. जैत्रं प्रजिज्ञासु कुतूहलाकुलं	05 - 10	378. तनुमध्यमा निजगृहाणि गताः	11 - 53	401. तां मन्त्रवर्णैरनुवर्णनीयां	01 - 06
356. ज्ञानादिरूपमस्य स्यात्	15 - 54	379. तमपश्यदाश्रमवरे प्रभूतधीः	08 - 07	402. तिमिरनिकरकुंभित्रातमत्यन्ततीव्रं	14 - 15
357. ज्ञानप्रयत्नवाञ्छावान्	15 - 50	380. तमरुणमणिवर्णं दिव्यदेहाख्यगेहे	14 - 37	403. तीर्थार्थं पृथुतरवप्रपातिवारां	16 - 07
358. ज्ञानार्थमेव यदभूदमुदेवः	02 - 29	381. तमात्रजन्तं यतिवेषधारिणं	05 - 43	404. तीर्थेषु तीर्थेषु च सौख्यतीर्थः	10 - 26
359. ज्ञानिश्रेष्ठविज्ञानिवर्गे	12 - 07	382. तमिमं प्रविशन्तमाश्रमं	07 - 05	405. तीव्रतोऽतीन्द्रियविद्	15 - 115
360. ततस्ततो विस्मितलोचनैः	05 - 49	383. तमुपगृह्य सुतं सुतपोनिधिः	03 - 16	406. तीर्वैः पयोत्रतमुखैर्विविधैः	02 - 21
361. ततः क्रमेण प्रचलन्नुपेयिवान्	05 - 36	384. तमोनुदाऽऽनन्दमवाप लोकः	01 - 04	407. तूर्णं तीर्णादभ्रमार्गोऽथ सार्यः	12 - 43
362. ततः स्वतः प्रमाणेन	15 - 63	385. तरणिभिरिव गौरैरूर्ध्वपुण्ड्रैः	14 - 30	408. तेजः शङ्कामात्रतो यद्विलीनं	12 - 18
363. ततो निवृत्तः परमेव पूरुषं	05 - 48	386. तरस्विनः प्रोच्चलितानधीरान्	01 - 42	409. तेजोऽमृतं नन्दनगात्रपात्रगं	05 - 24
364. तत्त्वेऽप्यतत्त्वे विमतेऽनुमां	05 - 07	387. तरुणप्रभाकरसहस्ररुचं	11 - 18	410. तेजोविद्वच्चक्रचन्द्रस्य लीनं	12 - 48
365. तत्प्रसङ्गबलतोखिलविद्यापाटवं	06 - 16	388. तर्कतन्त्रकुशलानपि पुंसः	06 - 12	411. तेन तत्प्रवचने विहितेऽलं शुश्रुवुः	06 - 41

412.तेन सम्प्रार्थितं पाप्तं	15 - 116	435.दुःखव्याप्तं सुखं बद्धे	15 - 51	458.नत्वा हरिं रजतपीठपुरालयं तं	02 - 32
413.तेनाथ मुक्तैरतिविस्मयस्तैः	10 - 41	436.दुःखं परिजिहीर्षन् यः सुखं	15 - 19	459.ननु केवलमेव वैष्णवं	07 - 27
414.तेनोपयातेन कदाचनाथ	10 - 37	437.दुःखाकरोति यद्दिवं	15 - 46	460.ननु तत्र विश्वविभवैकपदं	11 - 08
415.ते पृथक् पृथगमुं स्वशाखया	09 - 16	438.दुःशासनेनाकुलितान् प्रियायाः	01 - 37	461.ननु विप्रतिपन्नः स्यात्	15 - 52
416.त्राता य एव नरकात् स हिं	02 - 17	439.दृष्टान्तो यस्य नेष्टोऽयं	15 - 61	462.ननु सुतावितथं कथितं	03 - 27
417.त्रिगुणाकृतिप्रकृतितो महत्ततः	08 - 11	440.देवतास्वसुलभा प्रतिभा ते	06 - 10	463.ननु सौख्यादिमात्रेशो	15 - 16
418.त्रिजगत्तिलकालिकान्तरे	07 - 44	441.देवादिसिद्धिरनुपालितयाऽऽदरेण	02 - 43	464.नन्वनन्यशरणात्मनां सतां	09 - 40
419.त्रिदिवादिलभ्यमपि नास्य फलं	11 - 06	442.देशमेनमचिरादुपयातः	06 - 19	465.नन्वस्य सूत्रस्य	05 - 20
420.त्रिभुवनवरतेजोव्यक्तवेदार्थशुक्ल	14 - 23	443.दोषेषुषुषं सममनेन	02 - 33	466.न पुत्र पित्रोरवनं विना शुभं	04 - 22
421.त्वरितमुद्यतविस्तृतमस्तकः	03 - 39	444.द्वन्द्वदुःखानले वीरो	15 - 105	467.न पौरुषेयं वचनं	15 - 44
422.त्वरितमेत्य स कानननदेवतासदनमत्र	03 - 04	445.द्विजवृन्दकृतं कुतूहलात्	07 - 40	468.न भवन्ति यत्र मृतिजन्मजराः	11 - 23
423.दक्षमक्षविहृतेन ताडयन्	09 - 35	446.धत्ते रुपाण्यनन्तान्यपि भुवनपतेः	12 - 52	469.नमो नमो नाथ नमो नमस्ते	01 - 25
424.दग्ध्वा पुरं योगबलात्स	01 - 32	447.धनमिव सधनायेभ्योऽर्कसूनुः	14 - 25	470.नयनद्वयेन नलिनप्रभामुषा	08 - 09
425.दयितः सतामृषभ एष भूधरो	08 - 39	448.धन्योऽमह्यत नाकिनामहितहृद्गाणः	10 - 54	471.नमस्ते प्राणेश प्रणत विभवा	16 - 57
426.दयिताऽस्य सती गुणानुरूपा	13 - 44	449.धवलेऽस्य मनःपयोनिधौ	07 - 19	472.न रतिः श्रमादिखचिता नियमात्	11 - 62
427.दलितेन्द्रनीलमणिनीलविभ्रमं	14 - 53	450.धृतमातपवारणं वरेण्यं	13 - 17	473.नरदेवदितृक्षया समेता	13 - 24
428.दशमतिशिष्यः कश्चिच्छुभजनतायै	10 - 02	451.न कुतूहलिता कुतूहलं	07 - 47	474.न रमापि पदाङ्गुलीलसत्	07 - 46
429.दशोपनिषदो देवीः	15 - 74	452.नक्तमेव भगवत्युपयाते	06 - 46	475.नरसिंह एष विददार	08 - 16
430.दण्डार्हबुद्धिविषयो	10 - 19	453.नखनिर्जितपद्मरागरागं	13 - 29	476.नवकम्बुकण्ठमहिमांशुमहो	11 - 67
431.दिशं प्रयान्तं शशिनः	15 - 103	454.न जघास न सुष्वाप	15 - 94	477.नवमल्लिकास्रजमभीष्टतमः	11 - 41
432.दुर्गमार्गगतमप्यनुधावन्	06 - 51	455.नजडा जले पतत साहसादहो	10 - 11	478.नवभानुभाः कनककान्तिपरं	11 - 74
433.दुर्मन्त्रैः खलपटलैः प्रचोद्यमानो	16 - 39	456.नतमुन्नमय्य मुखचन्द्रमसं	11 - 58	479.नवमम्बुधरं विडम्बयत्	07 - 45
434.दुष्टात्माऽसौ भद्रमेकाकिनं यः	12 - 44	457.नतिर्न शुश्रूषुजनाय शस्यते	04 - 17	480.न वानरेन्द्रस्य विलङ्घिताब्धेः	10 - 28

481.न विश्वकृत् पशुपतिः	15 - 15	504.निरवग्रहमुर्वनुग्रहं	07 - 21	527.परमात्मने सततमेकरूपिणे	08 - 41
482.न हि हरिं सततं न नमत्यसौ	03 - 07	505.निरङ्गरागं मुखराजवर्जितं	04 - 34	528.पमाश्रमिणां गतश्रमो ननु	07 - 08
483.नलिननाभनिभालनसंमदा	03 - 05	506.निर्यत्नं वटुमधिरुह्य	16 - 30	529.परमेश्वरयोः प्रसादयोगात्	13 - 45
484.नाकीन्द्रास्तमवनिभागमावसंतं	16 - 54	507.निर्विकारचरितोऽपि परीतः	10 - 13	530.परिचराग्निगुरू चरितव्रतः	03 - 35
485.नात्यत्वरा नातिरया न स्खलन्ति	15 - 04	508.निशाचरारेरिव लक्ष्मणः पुरा	04 - 26	531.परिणायकानुपवनाभिमुखा	11 - 27
486.नाथ नाथ बत नोऽत्र विनाथान्	06 - 49	509.निष्कलङ्कमिव चन्द्रमण्डलं	09 - 36	532.परिपूर्णचन्द्रपरिहासिमुखं	11 - 66
487.नाथस्य भूरिकरुणामुधया	02 - 22	510.निहितमुचितमुच्चं योगपीठं	14 - 18	533.परिपूर्णशशाङ्कबिम्बशङ्काविषयं	13 - 33
488.नाथं निषेव्य भवनानतिदूरमाप्तः	02 - 27	511.निःस्वानां कतिपयभुक्तियुक्तभक्तं	16 - 47	534.परिवारजना न मार्गदुःखं	13 - 20
489.नाथः कलौ त्रियुगहृतिः	02 - 02	512.नीचानामवचवांस्यजीगणत्रो	16 - 22	535.परिवृढघनसङ्गे राजसिंहोर्जशक्त्या	14 - 01
490.नानामुभाषितस्तोत्रगाथादि-	15 - 84	513.नीरजा मलयमण्डलवृत्त्या	06 - 34	536.परिवृतमवनमैर्ग्रामिणीग्राम्यपूर्वैः	14 - 03
491.नानेनेनानेनानेनानेनानेन	10 - 06	514.नूनं पिपासुरतिरोदिति हन्त बालो	02 - 39	537.परिषदा नितरां परिवारितः	03 - 22
492.नापरेषु रतिमाययौ	09 - 19	515.नेदृशं स्थलमलं शमलघ्नं	06 - 47	538.पर्याकुलानेकसरस्वतीततीन्	05 - 34
493.नारायणोऽनन्तगुणो	15 - 08	516.नेदृशैः कविभिरेव केवलं	09 - 27	539.पर्यैक्ष प्रभुरितरैः शिवाग्निपूर्वैः	16 - 33
494.निखिलागमावगमितैरमितैः	11 - 72	517.पत्न्या समं भगवतः	02 - 20	540.पवनांशानुजो जित्वा	15 - 109
495.निगद्यतां गद्यमिहैव पञ्चमे	04 - 51	518.पदमुदीर्य जवेन यियासितं	03 - 44	541.पञ्चाशन्नरपनरोपनीतमात्रां	16 - 31
496.निगमसन्मणिदीपगणोऽभवत्	01 - 54	519.पदं पशोर्वा विनतातनूजः	10 - 30	542.पञ्चास्यः श्वभिरिव वैविहीनसारैः	16 - 35
497.निजधर्मरतो गृहिप्रबहं:	13 - 54	520.पद्मेशपदपद्मश्रित्कृत्याङ्गं	15 - 07	543.पातुं पयांसि शिशवे	02 - 30
498.निजहृत्कमलेऽतिनिर्मले	07 - 17	521.परतत्त्वविवर्तत्वादपरस्याखिलस्य	15 - 26	544.पादसुन्दरपदक्रमभावैर्भासितां	06 - 25
499.निजे जने किं नमसीति पृच्छति	04 - 05	522.परपक्षरथारूढं खरतर्कमहायुधं	15 - 02	545.पादारविन्दप्रणतो हरीन्द्रः	01 - 12
500.निन्दे तां गिरिमिव वानरीकृतात्मा	16 - 09	523.परप्रकारेश्चपि संभवत्सु	04 - 50	546.पादैः पुनन्तः पृथिवीं	15 - 130
501.निबध्य सेतुं रघुवंशकेतु	01 - 17	524.परमथ परमात्रं प्राप्तमेवाप्रयासं	14 - 39	547.पादोपान्तनमन्महामुनिगणं	06 - 57
502.निम्नभूरिव सतीःप्रजा	09 - 28	525.परमागमार्थवरशास्त्रमिदं	11 - 07	548.पारन्तीसुरसदनं विशालसंवित्	16 - 36
503.नियुद्धसिद्धे युगपद्धि	10 - 38	526.परमाण्वादिदेशेषु व्याप्यै	15 - 58	549.पारम्पर्येणागतं तत्त्वशास्त्रं	12 - 22

550. पाराशर्यः परतत्त्वप्रसिद्धयै	10 - 25	573. प्रणतिपरमकृत्याः सम्मतेयै	14 - 42	596. प्रियवयस्यशिरोगुरुवेदनामशमयत्	03 - 53
551. पारिव्राज्यं प्रार्थयन्तं	15 - 93	574. प्रणतिरभसधूली बद्धशोभाविशेषा	14 - 17	597. प्रेमामृतप्रसन्नास्यस्मिताङ्गा	15 - 98
552. पाण्डित्यं परममवेक्ष्य तस्य	16 - 44	575. प्रणमामि पदद्वयं विभोः	07 - 26	598. प्रैष्ठो न रामस्य बभूव	01 - 24
553. पुच्छान्तमच्छमवलम्ब्य कदाचिदेष	02 - 45	576. प्रणम्यगुरुमादरादथ	09 - 55	599. प्रैरयत् स्वचरणे रतचित्तं	06 - 45
554. पुर एव पूरितमपूरयत्	08 - 03	577. प्रणम्याचष्टशिष्टोऽसौ क्षम्यतां	15 - 70	600. प्लवनतेजसि हन्त न केवलं	03 - 45
555. पुरतो मधुरस्वरैः वदद्भिः	13 - 25	578. प्रतिपादितमात्मना यथार्थं	13 - 49	601. प्लवैरपेतामवलोक्य सिन्धुं	10 - 27
556. पुरतो विसृताः समधिशुद्धयै	13 - 11	579. प्रतिभाप्रभाप्रमुखसद्गुणैः	08 - 01	602. बभुरमलगुणानां शोभनाच्छादनानां	14 - 19
557. पुराणस्थानपान्थानां	15 - 77	580. प्रतीक्षमाणं तमनुग्रहं मुदा	04 - 14	603. बलाय सर्वानुमानां वेदाः	15 - 13
558. पुरे कुमारानलसान्विहारान्	01 - 30	581. प्रत्ययप्रकृतिसङ्गमभङ्गीम्	06 - 07	604. बहवो गृहिणोऽप्यस्मात्	15 - 135
559. पुरैष कृष्णाकरसिद्धशुद्धिमत्	04 - 07	582. प्रधानमपराधीनं कारणं	15 - 09	605. बहुविधैश्चरितैरिति चारुभिः	03 - 31
560. पूर्णदृष्टिजलधेर्गृहीतवान्	09 - 32	583. प्रमदातिरेकमुपयातवता	11 - 47	606. बहुसत्त्वगुणं सविकं	06 - 55
561. पूर्वाशामापूर्थं विश्वप्रकाशी	12 - 49	584. प्रश्नः पृष्टः खण्ड्यते तेन नूनं	12 - 10	607. बालसङ्गमपि बोधयद्भृशं	09 - 10
562. पूर्वेऽपि कर्दमपराशरपाण्डुमुख्या	02 - 18	585. प्राग्निङ्खणं स्वयमथ स्थितिमेष	02 - 44	608. बालस्य बालपरिलम्बनगोचरं	02 - 48
563. पृथिवीपतिनाऽनुगम्यमानो	13 - 23	586. प्राच्यं शास्त्रं यत् सपादं तु लक्षं	12 - 11	609. बहुश्रुतत्वाद्यादि तत्सहे बलान्न	04 - 24
564. पृथुकुंभकर्णगजराजमुद्गतं सहोदरं	08 - 33	587. प्राज्यप्रज्ञः प्राज्यया प्रज्ञयाऽसौ	12 - 38	610. बाहुल्येन ह्येतदुक्त्वा खलु	12 - 16
565. पृथुदर्शनमुत्थितं कृतार्थं	13 - 01	588. प्राज्ञवित्तमयमामुमागतैः	09 - 15	611. बुद्धिशुद्धिकरणिकराढ्यं	06 - 35
566. पृथुवक्षसमुन्नतां सभित्तिं	13 - 32	589. प्राज्ञैर्महापुरुषसर्वलक्षणैः	05 - 40	612. बुद्ध्यब्धिना वादिवरेण	05 - 16
567. पृथुवृत्ततुङ्गकठिनोरसिजद्वय	11 - 56	590. प्राज्ञो राज्ञां त्रिदिवपदवीं	10 - 49	613. बुधोऽभिधानं श्रवणं बुधेतरो	04 - 47
568. पृष्ट्वाऽवगम्य सकलं	02 - 40	591. प्रादिभेदमविदन् गुणय त्वं	06 - 15	614. बुभुत्सत्या मत्सरवर्जितान्	05 - 22
569. पौत्रे पवित्राह्वयजामिपौत्रे	01 - 44	592. प्राप स नारायणतः	10 - 24	615. ब्रह्मवेदननिविष्टचेतसां कर्म	09 - 51
570. प्रकारं प्रकटीकर्तुमारभ्य	10 - 05	593. प्रामस्ततो हस्तिनराजधानीं	10 - 34	616. ब्रूयुरौपाधिकं भेदं	15 - 22
571. प्रगतासु तासु रणितैरशना-	11 - 35	594. प्रीतयेऽस्य पुरतो वरभाष्यं	06 - 39	617. भक्तैरनु गिरं नीतं प्रार्थितो	15 - 106
572. प्रचुरान्तरप्रवचनं फणिराड्	11 - 01	595. प्रीतिमार्ययतिरुत्तमां पुरा	09 - 31	618. भगवत्तमस्य विपुलप्रमतेः	11 - 03

619. भगवत्समीपमुपयातवतां	11 - 22	642. भोगाधिकाभोगवतोऽरुणाक्षान्	01 - 39	665. मन्दहासमृदुसुन्दराननं वन्दनीय	09 - 03
620. भगवत्युदिते सगोविलासे	13 - 50	643. मज्जन्तं पृथुलहरीनिगूढमूर्तिं	16 - 21	666. मन्दहासमृदुसुन्दराननं नन्दनन्दन	09 - 43
621. भगवंश्चित्रकवितां लौकिकीं	15 - 83	644. मज्जन्तं व्यधित शीतलगङ्गावारि	06 - 43	667. माध्वं नियोगं ये प्रायो	15 - 136
622. भगवानिह नः स्वकिंकराणां	13 - 02	645. मणिराजिराजितमहामुकुटं	11 - 65	668. मानिनोऽपि हि वशी चकार	09 - 44
623. भजतां वरतर्कमुद्रया	07 - 36	646. मतमित्यवेत्य महितं	08 - 53	669. मानैर्मान्यैर्भासमानोऽसमानैः	12 - 29
624. भवतोरितः सततसेवनामृते	08 - 48	647. मत्तदुर्वादिमातङ्गतर्कमस्तकदारणे	15 - 124	670. मा मैतं भुवनगुरुं	16 - 13
625. भवनं विभाति भुवनैकपतेः	11 - 15	648. मदनेश्वरवल्लभप्रदेशे प्रभुमायान्तं	13 - 21	671. मालाकृतस्तच्चरिताख्यरत्नैः	01 - 08
626. भवत्प्रवक्तृत्वसमर्थता न मे	04 - 46	649. मधुरपतगरावाः शन्तनैशाम्बुबाष्याः	14 - 16	672. माङ्गल्याङ्गव्यक्तभावा त्रिलोकीम्	12 - 33
627. भित्वा भुवं देवनादी जगाम	10 - 35	650. मधुरस्वरास्ततपतत्रततिप्रकटान्त-	11 - 42	673. मुकुन्दभक्त्यै गुरुभक्तिजायै	01 - 05
628. भिदा सुसाध्येत्यनुमानमत्र तैः	05 - 04	651. मध्वप्रशिष्या बहवः	15 - 132	674. मुक्तो रूपादिवित्सात्वाज्जडान्यत्वे	15 - 59
629. भिक्षाप्रदात्राऽत्र परिश्रितुं	05 - 31	652. मध्वानुजे मध्वनाथो	15 - 113	675. मुदमाप्य तत्र दयितो	08 - 32
630. भिक्षावसाने द्विशताधिकैः फलैः	05 - 32	653. मध्वेन्दोर्नित्यसम्बन्धान्निस्तमः	15 - 91	676. मुनिमण्डलमध्यवर्तिनं	07 - 16
631. भीतैरातेरतिमात्रमत्र	10 - 31	654. मन्यन्ते शून्यमेवान्ये	15 - 24	677. मुनिसप्ततन्तुकृतवैरबन्धनं	08 - 22
632. भीमत्वे सह सहजैः प्रतिष्ठितः	16 - 37	655. मम प्रभोर्नापरथा हि शोभते	04 - 03	678. मृदुकप्रशय्यमनुरागवतां	11 - 54
633. भुक्तं च जीर्णं परिपन्थिदत्तं	01 - 31	656. मरकतमणिवर्णं भूतधात्रीपुरन्ध्राः	14 - 47	679. मृदुगामिविमानसप्पदो	14 - 54
634. भुजगेश्वरोऽपि भुवनेश्वरप्रियः	08 - 20	657. मर्त्यामर्त्यामर्त्यविद्वत्पुरोगं	12 - 05	680. मृदुसूक्ष्मघनारुणाविकाच्छ	13 - 31
635. भुजङ्गभूतेशविहङ्गपादिकैः	04 - 35	658. मसृणत्वचमुन्नतं ततं	07 - 11	681. मौकुन्दे सुन्दरे रूपे	15 - 111
636. भुवनाद्भुतमध्वचेष्टितं	10 - 03	659. महवता स्वजनेन समीरित	03 - 21	682. मोक्षशास्त्रामृताम्भोधिसेवया	15 - 131
637. भुवनत्रयधारिणं मुकुन्दं	13 - 18	660. महागदं चण्डरणं पृथिव्यां	01 - 36	683. मौलिसंग्रहविकर्षणदूनां	06 - 27
638. भूयोबोधस्ततो भूयो	15 - 01	661. महानन्दतीर्थस्य ये भाष्यभावं	11 - 79	684. यच्चेतनोचतनयोः	15 - 11
639. भूरिभक्तिभराः केचिदप्यल्पश्रुति-	15 - 134	662. महिदासपूज्यचरणो	08 - 35	685. यतधीर्गुरुचक्रिमूर्तिपूर्णं	13 - 13
640. भूसुरप्रवरबुद्धिसमृद्धिव्यक्तयुक्तवपुषं	06 - 24	663. मण्डयन् भरतखण्डमखण्डं	06 - 38	686. यतयो गृहिणोऽथ वर्णिमुख्याः	13 - 19
641. भ्रष्टा भ्राट्वा न प्रभाकृत्प्रभा	12 - 08	664. मन्त्रयन्त्र इति ते द्विजवर्गा	06 - 13	687. यतवचसि जनेऽस्मिन्नानते	14 - 22

688. यतिर्यतात्मा भुवि	04 - 06	711. या याः प्रसक्ताः परिषत्सु	05 - 45	734. रुचिरेण वरैणचर्मणा	07 - 31
689. यथेष्टमध्यास्त शिलां यमी	15 - 108	712. यावदर्थशतकं न विशङ्कः	06 - 08	735. रेमेऽच्छयोपनिषदेव महाविवेको	02 - 13
690. यदि चेदृगुपास्यतेऽस्य रूपं	13 - 59	713. यियासति स्वस्तटिनीम्	04 - 40	736. रोदे क्रियासमभिहारत एव	02 - 37
691. यदि तेषु निराग्रहान्तराः स्मः	13 - 56	714. युक्ताया युक्तिमालायाः	15 - 90	737. लक्षणान्विततया वचनेऽस्मिन्	06 - 03
692. यद्यदेव सपदि प्रकृतं स्यात्	06 - 21	715. युगपद्रचयत्रेनां कदाचित्	15 - 89	738. लक्षणाभिः प्रवर्तन्ते वाक्यानि	15 - 34
693. यदा विरक्तः पुरुषः प्रजायते	04 - 23	716. ये ये गुणा नाम जगत्प्रसिद्धाः	01 - 10	739. लज्जानतः स्वर्थमथार्थयन्	05 - 44
694. यदि नाभविष्यदिह विभ्रमता-	11 - 11	717. येषां विद्या शाङ्करी शङ्करीनो	12 - 19	740. लब्धं सुतादिति वदन्	02 - 52
695. यदि राजविभूषणैर्युतौ	07 - 54	718. यो दुःखसमवायोऽयं	15 - 20	741. ललना ललन्त्यभिवरं प्रवरा	11 - 48
696. यदेतदात्मैक्यमुपास्ति चोदितं	04 - 11	719. यो भूरिवैरो	01 - 47	742. लिपिकुलं ननु तात	03 - 19
697. यद्ब्रह्मसूत्रोत्करभास्करं च	01 - 52	720. यो वेद वेदितार्थानां नित्यं	15 - 37	743. लीलाकरेण स करेण	02 - 51
698. यद्यद्वैतं कर्कशैर्गौणतर्कै	12 - 20	721. योऽसौ देवो विश्वदीपः	10 - 17	744. लीलावसानसमये सहसा	02 - 50
699. यद्यप्येवं न ह्युपेक्षो विपक्षः	12 - 21	722. रचितं ननु सूत्रमत्र मानं	13 - 55	745. लीलाविवादे गुरूणा जगद्गुरोः	05 - 25
700. यद्वत्सिंहं ग्रामसिंहोऽशुचीच्छो	12 - 27	723. रभसावपातितपृथूरसिजः	11 - 60	746. लीलां करोति नु	02 - 47
701. यमशेषभवस्मरताम् प्रभवः	10 - 07	724. रविचक्ररुक्प्रकरचक्रकरं	11 - 68	747. लेखिन्यां मुहुरपिनह्य	16 - 34
702. यमजाम्युदवाह ऊर्जितो	07 - 53	725. रसिकाः सुधाप्सु सरसीषु ततो	11 - 50	748. लोकानामवलोक्य मार्गस्यास्य	15 - 79
703. यस्तु तार्किकशिरवामणिः	09 - 18	726. रहस्यतिरहस्यं तद्ब्रह्म	15 - 97	749. लोकानामुपकृतये कृतः शिलेयं	16 - 08
704. यस्त्रयीसकलपक्षशिक्षकः	09 - 17	727. राजसूयमुखसन्मखवृत्तां	06 - 26	750. वचसेत्यनेन स परान्यरुणद्	10 - 12
705. यं तत्त्वावेदकं वेद वेदांशं	15 - 33	728. राज्याभिषेकेऽवसितेऽत्र सीता	01 - 22	751. वदनेन्दुमवेक्ष्य नन्दनस्य	13 - 46
706. यं यं प्रापद्भूरिचित्तः प्रदेशं	12 - 09	729. राज्ये कथञ्चिन्निक्षिप्य राजानं	15 - 95	752. वदोत्तरं भाति यदीह कुर्महे	05 - 39
707. यं यं सुखी कामयते	11 - 78	730. रामाधिवेशितहरिस्वसूमौलिमाला	02 - 11	753. वनलीलया विविधया मुदिताः	11 - 49
708. याज्यया समुचितानुवाक्यया	09 - 48	731. रामार्चने यो नयतः प्रसूनं	01 - 19	754. वरनूपुरं परमरुक्प्रपदं	11 - 71
709. याति तावदधुनैव जनोऽयं	06 - 48	732. रिपुनृपप्रणिधिप्रतिशङ्कया	10 - 15	755. वरपारिभद्रकसुकल्पतरुव्रज	11 - 39
710. यानि यानि चरितानि	09 - 52	733. रुचिराश्रमाजिरचितप्रयतेजसा	08 - 29	756. वरपीवरांसमधिराजदुरोमणि	11 - 69

757. वरविमानगिरावपि चण्डिका	03 - 17	780. विचिन्त्य विद्वान् स निरुत्तरीकृतः	04 - 25	803. विरहितस्वजनं चरणप्रियं	03 - 15
758. वराश्रमस्ते जरतोरनाथयोर्न	04 - 16	781. विज्ञानभानुमति कालबलेन	02 - 01	804. विरोधि वेदान्तकृतान्तसम्पदां	05 - 28
759. वराश्रमाचारविशेषशिक्षणं	04 - 36	782. वितततमतमोऽतं साध्यन्त्या	10 - 44	805. विवादस्य पदं न स्यात्	15 - 31
760. वराश्रमासिं मम संवदस्व मां	04 - 28	783. विततः सुखसच्चिदद्रुथात्मा	13 - 58	806. विवादाध्यासिता सृष्टिः	15 - 10
761. वर्णयामि तदहं सकलं वः	06 - 06	784. विदितवान् व्यवहृत्य सुदर्शनं	13 - 68	807. विविदुरतितरां ये देवताः	14 - 50
762. वर्णसौष्टवगरिष्ठमूर्णम्	06 - 02	785. विद्योरुद्युतिधीरतारकतिरस्कारे	05 - 52	808. विविधजनपदस्थाः प्राक्	14 - 43
763. वर्तस्वाध्यधि सर्वं दीव्येदं	10 - 46	786. विधयो विहङ्गपतयोऽगणिता	११ - २०	809. विविधप्रभुमध्यसन्निषण्णो	13 - 39
764. वर्धितोर्मिहरिप्रेष्टा	15 - 06	787. विधानमात्रं तदुपाददे तदा	05 - 26	810. विविधवेदतया विजिहीर्षवो	03 - 33
765. वशीकृतहृषीकाश्च जननाद्युप	15 - 128	788. विधावत विधावत त्वरितमत्रि-	12 - 51	811. विविधशास्त्रिपदार्थनिवदनं	03 - 29
766. वाक्चरितबलियोभिः प्रत्यस्त्रैरिव	15 - 68	789. विधिभूविभ्रमभ्रश्यद्भनगो-	15 - 92	812. विविधस्तुलोपगतचित्रपटी-	11 - 12
767. वादादयः प्रकरणस्फुलिङ्गाः	15 - 81	790. विधिवायुवीन्द्रशिवकौशिकेशकान्	08 - 12	813. विविधा विधाय किल तत्र	08 - 43
768. वानरेन्द्र इव तीर्णवारिधिः	09 - 06	791. विधुरयमकलङ्कः स्याद्यदि	14 - 51	814. विविधा विधाय विहृतीः सलिले	11 - 51
769. वानरेन्द्र इव वायुजवोऽसौ	06 - 54	792. विनयाभरणेन भूषितः	07 - 50	815. विशङ्कटं स्वस्तटिनीतटं ते	10 - 32
770. वारयत वारयत वैरिसुहृदोऽमून्	10 - 10	793. विनीतमान्नायशिरोविशारदं	04 - 09	816. विशुद्धद्विकुलं श्रौतं	15 - 96
771. वार्यतां बुधजनैर्ननु	06 - 30	794. विपुलहृदयपार्श्वं दीपदीप्तिप्रदिप्ते	14 - 12	817. विष्णोर्भूयः शोधयद्भिः पदान्तं	12 - 46
772. वायुना त्रिरपि पूर्वपायिना	09 - 50	795. विप्रात्मेशः क्षणार्थं कृतनतिः	10 - 50	818. विश्वविस्मयकरः स्वतेजसा	09 - 46
773. वासुदेवदयितो महिष्ठधीः	09 - 47	796. विभवाभिभवोद्भवादिकं	07 - 43	819. विस्तृतान्तरवियत्पदौ यती	09 - 38
774. वासुदेव धरणीधर	06 - 29	797. विमतं कारणं न स्यात्	15 - 28	820. विहरतीति पठत्यपि न स्फुटं	03 - 49
775. वासुदेवपदसन्ततसङ्गी	06 - 36	798. विमतः पुरुषोऽज्ञः स्यात्	15 - 45	821. विहितसाधनसाधितसत्क्रियो	03 - 34
776. वासुदेवमिह वासुदेवता	02 - 53	799. विमतो नावयववान्	15 - 56	822. विहसितबिसभङ्गश्रीप्रकर्षम्	14 - 34
777. विकल्पकोटीरथ खण्डयन् द्रुतं	05 - 13	800. विमलमलयजाम्भोबिन्दुभिः	14 - 35	823. विहितमविहितं प्रागेव	14 - 11
778. विगीतं न विचार्यं स्यान्न	15 - 41	801. विमलाकृतिः प्रकृतिरेव	11 - 13	824. विहिनस्ति हि नो जनोऽतिवाग्मी	13 - 62
779. विचिन्तयन्निश्चिन्तयन्निश्चिन्तकः	04 - 04	802. विरहदूनतयोद्गमनोन्मुखं	03 - 10	825. विश्वं मिथ्या विभुरगुणवान्	01 - 55

826. विष्णोः पदश्रीद्वकसत्रिरासी	01 - 34	849. व्याख्यां भाष्यस्य भूयोधीः	15 - 71	872. श्रीवल्लभाज्ञां ससुरेन्द्रयात्रां	01 - 09
827. विष्णोः पदान्तं भजताऽनिलेन	01 - 45	850. व्यासदेवहृदयातिवल्लभं	09 - 08	873. श्रुत्या मत्या सदा भक्त्या	15 - 121
828. वीरदृष्टिकृतसिंहविभ्रमः	09 - 05	851. व्रत्याकारं वासुदेवद्विषं ते	12 - 26	874. श्रौते व्याख्योच्चारणे चारुणीते	12 - 36
829. वृष्ट्यादेः स नियमनादि चक्र	16 - 48	852. शबलावलीकघटीतस्पटिकद्युतिभिः	11 - 10	875. श्व एव वादोऽस्त्विति वादिनौ	05 - 15
830. वेदप्रवचनाचार्यशिष्योऽसौ	15 - 126	853. शब्दभेदमवधार्य	06 - 42	876. श्वित्रिणी भवति तत्पदवाच्या	06 - 18
831. वेदव्यासो न्वेष वेदो नु मूर्तो	12 - 12	854. शरदोल्लसत्कुवलयक्षेणया	11 - 43	877. सकललक्षणशिक्षणमूलभूः	03 - 52
832. वेदव्रातसुदर्शनः परिलसत्	12 - 53	855. शार्दूलाख्यां प्राप्य सम्भावितः	12 - 41	878. सकमण्डलुमण्डलवालालम्बं	13 - 14
833. वेदशास्त्रचतुरैरिह विद्या	06 - 11	856. शास्त्रकल्पकतरोरमुष्य कः	09 - 26	879. सकलशब्दमयी च सरस्वती	03 - 18
834. वेदाद्रिसद्रजतपीठपुरेश्वराभ्यां	02 - 10	857. शिशुरसौ प्रतिभाम्बुधिरित्यलं	03 - 20	880. सकलावयवान् स्फुटं मिमानाः	13 - 36
835. वेदानां समुचितभाववाददक्षं	16 - 18	858. शिष्यप्रशिष्यातिशया ईदृशा	15 - 139	881. सकलास्तकलङ्ककालिमस्फुरत्	07 - 38
836. वेदान्तमार्गपरिमार्गणदीनदूना	02 - 03	859. शुभशुद्धनितम्बबिम्बराजन्	13 - 30	882. सकलाङ्गयुतावभातशाखः	13 - 48
837. वेदान्तविद्यानिजराज्यपालने	05 - 01	860. शुश्रूषापक्षपाताद्यैः केभ्यश्चित्	15 - 138	883. स कृष्णवर्त्मा विजेन युक्तो	01 - 41
838. वेदान्तसूत्राणि कृतान्तवित्तमो	05 - 37	861. शून्यं ब्रह्माह्वयेनाहुः	15 - 25	884. स ग्रामं परमपियात	16 - 41
839. वेदान्ताब्धिं न यो जातु	15 - 122	862. श्रुणुताप्यलोकविषयं विषयं	11 - 64	885. सचतुर्भुजा वनजपत्रदृशो	11 - 21
840. वेदिजामिव पुरा भरताम्रयः	06 - 31	863. श्रुणु देवकार्यमवधार्य	08 - 44	886. स चिन्तयन् पुत्रमनोरथं	04 - 19
841. वेदोक्तं फलमलमाप्यते	16 - 04	864. श्रुणु वाचमिमां विचारितार्था	13 - 52	887. स जगाम मातृजनतुष्टये	08 - 27
842. वैकुण्ठेते श्रीविशेषा जनानां	11 - 77	865. श्रृङ्गारसिन्धुं स भुजङ्गशायिनं	05 - 47	888. स जननीसहितो जनकं गृहे	03 - 26
843. वैराग्यवैयात्यसुवाक्त्वपूर्वकैः	05-27	866. श्यामं स्मितास्यं	01 - 21	889. सज्जनान् सह महादरेण नृन्	09 - 39
844. व्यक्तमुन्नतिमितोऽप्ययं जनः	09 - 24	867. श्रवणमननहेतोः प्राक्	14 - 10	890. सज्जनैः कतिपर्यैरतिदीनैः	06 - 28
845. व्यदधत परितृष्टज्योतिषः साधु	14 - 49	868. श्रवणामृतगीर्गणैर्द्विजैः	07 - 03	891. सज्जानायनन्दविज्ञानमूर्ती	07 - 59
846. व्याख्याता निशि स कदाचन प्रदीपे	16 - 06	869. श्रवणेनानुवादेन मननेनावृथाकरोत्	15 - 99	892. सततं गलता स्वतः	07 - 37
847. व्याख्याप्रणादमात्रेण	15 -123	870. श्रीकान्तेश्वरसदनेऽनयत् किलैको	16 - 26	893. स त्यजन् साहसी तच्च	15 - 107
848. व्याख्यान् कदाचिन्मणिमद्विनिर्मितं	05 - 17	871. श्रीमन्तं शशिवदनं कुशेशयाक्षं	16 - 55	894. सत्यं सत्यं व्यावहार्यं विधत्ते	12 - 06

895.सत्योच्छेदे सेच्छायात्	10 - 23	918.समानया यानमास	10 - 48	941.सप्पूर्णलक्षणचर्णं नवराजमान	02 - 25
896.सत्सूत्रभावे प्रविचारिते	05 - 18	919.समुचितग्रहयोगगुणान्वितं	03 - 32	942.सम्पूर्णं शशिनमिवोदितं	16 - 46
897.स ददधिकबोधः षोडशा-	14 - 36	920.सम्मोदात् तरलतरो	16 - 14	943.सम्प्राप्तं सह सहजेन गण्डवाटं	16 - 25
898.सदाक्षयमाक्षिप्तसमस्तपक्षको	10 - 42	921.सरस्वतीवृत्तिकरीः शरीरिणां	09 - 53	944.सम्भूयामि चोलजट्टीपिपुयोः	12 - 02
899.स दारितारिं परमं पुमांसं	01 - 20	922.स रौप्यपीठालयवासिने यदा	04 - 37	945.संसाधितार्थे भगवत्ययुक्तिवित्	10 - 43
900.सदा सकलसच्छास्त्रव्याख्या-	15 - 133	923.सर्वज्ञस्याज्ञतां वेदः श्रद्धेयो	15 - 18	946.साक्षादथोपनिषदो विभुरैतरेय्याः	03 - 55
901.सद्गुरोर्न विरहं सहमानः	06 - 50	924.सर्वज्ञं सपरिजनं समीक्षमाणाः	16 - 12	947.स दान्तिभक्तिमाधुर्यं-	15 - 100
902.सद्वीपवारिनिधिसप्तकभूतधात्र्या	02 - 09	925.सर्वज्ञोऽप्ययमधिकं न यज्ञभङ्गीं	16 - 42	948.साधुभ्यो मधुमथनांघ्रि भक्ति	16 - 01
903.स निरीक्ष्य पराशरात्मजः	07 - 51	926.सर्ववित्रिमितं सर्वं	15 - 12	949.सानुनीतिरथ नीतिमानयं	09 - 33
904.सन्न्यायरत्नावलिरप्युदपादि	15 - 125	927.सर्वाधारं ब्रह्मसंज्ञं विहायो	12 - 50	950.सान्नाय्यमव्यक्तहृदाखुभुग्वा	01 - 48
905.सन्मात्सर्यं बद्धमूचेऽशुभानां	12 - 03	928.सवने विकस्वरगुणस्वरद्विजे	08 - 23	951.सा बालकं प्ररुदितं परिसान्त्वयन्ती	02 - 36
906.सन्मानं विपुलहृदे विधाय	16 - 19	929.स वादिसिंहस्य गिरं	05 - 11	952.साङ्गवेदचतुरा इतिहासे	06 - 09
907.स पटखण्डमकिञ्चनवत्	03 - 37	930.सविकासदृशां कृतांजलीनां	13 - 38	953.सितमध्ववचः सृणिप्रयोक्त्रन्	13 - 66
908.सपदि ददृशुरेके वाचनीयादिभागं	14 - 21	931.सविलासलास्यपरितुष्टदृशो	11 - 26	954.सितधौधसन्ततिरुचा स्फुरिता	11 - 09
909.सपदि समस्करुत भृशं	10 - 01	932.स शनकैर्बलिनो युगपद्रतान्	03 - 47	955.सिद्धसाधनता हेतोस्ते भिन्नाश्चेत्	15 - 57
910.सप्ताष्टानि दिनान्येवं वादं कृत्वा	15 - 69	933.स शङ्करपदद्विजोपहतमाप्य	10 - 52	956.सुकुमारतलाङ्गुलीमतोः	07 - 28
911.स प्रयुज्य निशिता निशातधीः	09 - 49	934.सहचरपरिकल्पे सूक्ष्मवस्त्रा	14 - 40	957.सुखसंविदात्मकतया वपुषां	11 - 63
912.समतीतपर्वतपुरोगदुर्गमः	08 - 28	935.सहजान्वितः सकलमित्रसंयुतो	08 - 24	958.सुचिरद्युतीर्दधति सूक्ष्मतरं	11 - 29
913.समतीतविद्रुमभुवां सुदृशां	11 - 30	936.सहभोगमनन्यलभ्यमस्मै	09 - 54	959.सुजनाय दत्तपद आत्मशुद्धिदः	08 - 38
914.समधिकधिषणस्य प्रेक्षमाणो	14 - 31	937.सञ्चरन्नञ्चनीयः कदाचिद्विभुः	10 - 08	960.सुतपः कवितादिसद्गुणानां	13 - 43
915.समयेन गतोऽमहीयसाऽसौ	13 - 09	938.सङ्घातैरधिकघनैरलङ्कृताध्वा	16 - 10	961.सुतपोरुचेरयमपापकर्दमान्ननु	08 - 36
916.समर्ष्य कृत्यानि कृती कृतानि	01 - 33	939.स जातकोपाकुलितो धरासुरो	04 - 20	962.सुतं यतीन्द्रानुचरं विरागिणं	04 - 15
917.समस्तवादीन्द्रगजप्रभङ्गदः	05 - 08	940.सन्तुष्यतां सकलसन्निकरैरसद्भिः	02 - 26	963.सुभक्तिना तेन स भक्तवत्सलो	04 - 13

964.सुमनः फलशोभिनाऽत्र	13 - 05
965.सुमनोनिक्केण पूरितं	07 - 04
966.सुरतोत्सवोत्सुकतया त्वरयन्	11 - 59
967.सुविशेषशेषदशेषवर्णित	08 - 02
968.सुबृहत्पयोधरमिथः प्रसंहति	08 - 37
969.सुस्मितेन्दुमरविन्दलोचनं	05 - 51
970.सुहयमेधगणातिशयालवो	03 - 06
971.सुहसितकमलाकरोपगूढं	06 - 56
972.सुन्दरेषु सुरमन्तिरवृन्देषु	06 - 23
973.सूत्रस्यन्दनवृन्दाढ्या	15 - 05
974.सोऽपृच्छत् तमथ महा-	16 - 45
975.सोऽङ्गीकरोति चेत् सत्त्वं	15 - 40
976.सौमेरवं गौरवमावहन्ति	10 - 40
977.स्तन्यं मुहुः किल ददौ	02 - 42
978.स्तन्येन बालमनुतोष्य मुहुः	02 - 35
979.स्नात्वाऽत्र तीर्थेष्वचिरेण	05 - 42
980.स्पर्शनाद्भगवतोऽतिपावनात्	09 - 42
981.स्मरन्पुरारेकारं दध्यावध्यात्म-	15 - 110
982.स्फिग्दूषणानि प्रतिपादयत्यलं	05 - 41
983.स्मितफुल्लमुल्लसितचिल्लिलसन्	11 - 57
984.स्मितमाधवीकुसुमरम्यतरौ	11 - 40
985.स्यात्तथेत्थमपि सम्बवितार्थः	06 - 04
986.स्वजनतापगमागमसङ्गम	03 - 02
987.स्वमिन्दिरैव पतिमानकरी	11 - 16

988.स्वरमचरमकाले मन्द्रमेवात्यजद्विः	14 - 24
989.स्वव्याहत्यादिनोपेक्षया	15 - 48
990.स्वसूत्रजातस्य विरुद्धभाषी	01 - 53
991.स्वहेलया पातितपार्थिवव्रजां	05 - 35
992.स्वानन्दविषये मोक्षे	15 - 62
993.स्वानन्दहेतौ भजतां जनानां	01 - 27
994.स्वाभिप्रायो ब्रह्मवत् स्यात्	12 - 23
995.स्विन्नेऽस्मिन्नपि यतमान	16 - 32
996.हरिणीदृशां सुवसनानि	11 - 31
997.हरितामधीशनरदेवमण्डलं	08 - 30
998.हसितप्रसूननिकरोरुभर-	11 - 37
999.हिमवर्षरविप्रभासहाः	07 - 02
1000.हिमशीतवर्षपरितापपुरः	11 - 45
1001.हृदये कृतसज्जनोदये	07 - 33
1002.हृदोरुसैहार्दभृताधिमौलिन्यस्तेन	01 - 23
1003.हेतुवादिनि विशङ्कटबुद्धौ	06 - 33
1004.हेतोरतिव्यामिरादि तैर्यदा	05 - 06
1005.क्षणदामिह तावदूषिवांसं	13 - 10
1006.क्षणदासु विचक्षणः स वीक्ष्य	13 - 67
1007.क्षणेन कौपीनधरो निजं	04 - 21
1008.क्षेत्राग्रं त्रिभुवनवैद्यनाथनाथं	16 - 40

LHV/SMPS